

အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေး
ဝီလာစိုးမြင့်ထပ် ပြုစုအောင်

BURMESE
CLASSIC
COM

၁၉၇၆၊ ဩဂုတ်လ
ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု ၂၀၀၀
တန်ဖိုး၊ ၁၅-ကျပ်

စာပြင်-အောင်လှသား

မျက်နှာပုံပန်းချီ
စံတို

ဘလောက်
လှိုင်

မျက်နှာပုံရိုက်
သိန်းသန်းဦး

ပုံနှိပ်သူ

ဦးတိုးကြွယ် (၀၂၀၂၃) စန္ဒာပမဝင်းပုံနှိပ်တိုက်
၂၂၊ ၁၅၇-လမ်း၊ တာမွေ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုံး-၅၀၇၇၈။

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ခင်စန်းရီ (၀၁၃၈၄) သီဂီစာပေတိုက်
၁၅၃၊ ၁-ကမာကြည်လမ်း၊ သုဏ္ဏ၊ ရန်ကုန်မြို့။

မြည်လုံးကျွတ်ဖြန့်ချိရေး

ရွှေစင်ဆယ်တင်

စာပေဖြန့်ချိရေး

တိုက် ၃၇၀၊ ၂၀-အနောက်ရန်ကင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထိလာစိုးမြင့်ထယ်

အုပ်စု
အမျက်နှာပုံရိုက်
အမျက်နှာပုံပန်းချီ

နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ စာပေ ခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၀၈၀၅-၀၈၀၅ က)

ထီလာစိုးမြင့်ထယ်

ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပြီးသောစာအုပ်များ

ယောမြို့သူ
ကမ္ဘာဒီးယားစစ်ပွဲ သို့မဟုတ် ခမာအရေးအခင်း
သူ့ဇာနည်လား နတ်မယ်လား
ရုံးပေါ်မှ မြင်ကွင်းများ
ဆူဟာထိုနှင့် အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေး

ဆက်လက်၍

ပူးပွင့်ပါတော့ ပန်ချင်ပြီ
လှမျိုးတရာ မာယာတသောင်း
နန်းစုစု
မိုးပြုမစ မိုးမဲမရွာ
ထိုမြေ ထိုနိုင်ငံ

ရည်ရွယ်သည်မှာ

ကိုလိုနီနယ်ချဲ့စနစ်
ဆန့်ကျင်ရေးနှင့်
နိုင်ငံတကာငြိမ်းချမ်းသာယာရေး....သို့

မာတိကာ

ဦးညွတ်ပူဇော်ခြင်း

ဤစာရေးရာ၊ ဝါလုံ့လဖြင့်
မွေးဖမ်းခင်၊ ကျေးဇူးရှင်အား
ဦးတင်ရှိကျိုး၊ လက်စွဲမိုး၍
ရှိခိုးပူဇော်လိုက်ပါသည်။

ထိလာစိုးမြင့်ထပ်

စာရေးသူ၏အမှာစာ
ခါတ်ပုံများ

အပိုင်း (၁) မထင်မရှားမှ ကျော်ကြားမှုသို့

၁။ အောက်တိုဘာလ(၁)ရက်နေ့	၃၃
၂။ ဟလင်လေတမ်စခန်း၏ မြို့မှန်ကြားဝယ်	၅၂
၃။ သမုဒ္ဒရာထက်မှ ရေတပက်	၆၇
၄။ အချိန်ဆွဲသော ဝယ်နိပြုဇာတ်	၈၃
၅။ မတ်လအလယ်	၉၆
၆။ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာနည်းလမ်း	၁၁၃
၇။ သတ္တိစစ်ပွဲ	၁၂၅
၈။ စင်ပြိုင်ဝါဒ၏ နိဂုံးသို့	၁၃၆
၉။ ယာယီသမ္မတမွေးဖွားခြင်း	၁၅၀

အပိုင်း (၂) လူနှင့် စစ်သား

၁၀။ မြေ၏သား	၁၆၃
၁၁။ ကလေးဘဝနှင့် ကျောင်းနေစဉ်	၁၇၈
၁၂။ တပ်ကြပ်ကြီးမှ တပ်ခွဲမှူးသို့	၁၉၄
၁၃။ မာဒေးကားတပ်သား	၂၀၆
၁၄။ နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်သို့	၂၁၈
၁၅။ ငြိမ်ညောင်းသာယာတေးသံသာမင်္ဂလာပွဲ	၂၂၈
၁၆။ ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲဝင်သူ	၂၄၀
၁၇။ စစ်ပြီးတာဝန်များ	၂၅၂
၁၈။ မမျှော်လင့်ပဲအောင်မြင်စာသော စစ်သားတဦး	၂၆၅

အပိုင်း (၃) နိုင်ငံခေါင်းဆောင်

၁၉။ တော်လှန်ရေး၏ရလဒ်	၂၇၉
၂၀။ တင်းပြည့်သမ္မတ	၂၉၁
၂၁။ ခေါင်းဆောင်မှူး၏ပြဿနာများ	၂၉၉
၂၂။ စီးပွားရေးအိပ်မက်ဆိုး	၃၀၉
၂၃။ တက်ကြွမှုနှင့် လွတ်လပ်ရေး	၃၁၇
၂၄။ လေးလံသောဝန်ထုပ်ကြီး	၃၂၃

နောက်ဆက်တွဲ

ဆူဟာတို၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း	၃၃၃
အင်ဒိုနီးရှားသမိုင်းစာရင်း	၃၄၃
အင်ဒိုနီးရှားပထဝီ	၃၆၀
မိုဠ်မီးကိုးကားသော စာအုပ်စာတမ်းများ	၃၆၈

သက္ကရာဇ် အရပ်အမောင်းမှစ၍ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် မြန်မာလူမျိုးတို့သည် အများအားဖြင့် ဆင်တူကြသည်။

အာရှနိုင်ငံအချင်းချင်း သမိုင်းစဉ်အရလည်း အင်ဒိုနီးရှားနှင့် မြန်မာတို့သည် ရန်သူများမဟုတ်။ ချစ်ကြည်ရင်းနှီးကြသည့် သို့မဟုတ်အင်ဒိုနီးရှား ဖြစ်ကြသည်။

သို့ဖြစ်၍-

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံသည် ဆွေမျိုးရင်းချွာစွာ တဦးနှင့်တဦး တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ချစ်ခင်လေးစားကြရသည်။

စာရေးသူ၏အမှာစာ

(၁)

(၂)

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသည် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံ တနိုင်ငံဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျွန်းစုအများဆုံး ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသော နိုင်ငံဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်နှင့် တဆက်တစပ် နီးစပ်စွာတည်ရှိသည်ဟု ဆိုလျှင်လည်း မများနိုင်သော နိုင်ငံတနိုင်ငံဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံအချင်းချင်းဖြစ်၍လည်း ကျနော်တို့နိုင်ငံနှင့် ရေမြေ တောတောင် သဘာဝများ၊ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံများ၊ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံ၊ မျက်နှာပုံပန်း

ကိုယ်နှင့် အလှမ်းမဝေးကွာလှသော နေရာရှိ ဆွေမျိုးသားရင်းဖြစ်သူတို့၏ အခြေအနေ အရေးအခင်းများကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ လေ့လာသုံးသပ်ကြည့်သင့် အပ်သည်။

သမိုင်းအစဉ်အလာရှိ အဖြစ်အပျက်များ၊ သမိုင်းဖြစ်ရပ်များကို ပြည်သူတို့ လေ့လာသုံးသပ်အပ်သည်။ ဆင်ခြင်တေးပေါ်စဉ်းစားအပ်သည်။ သမိုင်းသင်္ချာများကိုယူ၍ ပိုမိုတိုးတက်ကောင်းမွန်သော လူ့ဘောင်သစ်ကို တည်ဆောက်ကြရန်အတွက် အထူးတော် 'မဟာတာဝန်' ဖြစ်သည်။

(၃)

ဤစာအုပ်တွင် ဆင်းရဲသောကျေးလက်တောရွာနေ တောင်သူလယ်သမားတယောက်မှ မွေးဖွားပြီး တောထဲတွင်ကြီးပြင်းလာကာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတယောက်ဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံး နိုင်ငံတော်၏ အကြီးဆုံး အမြင့်မားဆုံး သမ္မတကြီးရာထူးကိုပါ ဆက်ခံရရှိလာသော ထူးချွန်သည့် စိတ်ဝင်စားဖွယ် လူတယောက်အကြောင်းကို အသေးစိတ်ခြယ်မှုန်း သရုပ်ဖော်ထားပါသည်။ ထိုလူကား အင်ဒိုနီးရှား သမ္မတနိုင်ငံ၏ လက်ရှိသမ္မတ ဆူဟာတို့ ဖြစ်သည်။

ဆူဟာတို့၏ ဘဝအတ္ထုပ္ပတ္တိကို စေ့စေ့ငုငု လေ့လာရင်း အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲ တနည်းအားဖြင့် အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေးကိုပါ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ရေးသားတင်ပြထားပါသည်။

ဤသို့ရေးသားတင်ပြရာတွင် စာရေးသူ၌ အခိုင်အမာရပ်တည်ထားသော အခြေခံ 'မူ' တရပ်ရှိပါသည်။ ယင်းမှာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ လွတ်လပ်သော နိုင်ငံခြားရေးဝါဒနှင့် အင်ဒိုနီးရှားမြန်မာချစ်ကြည်ရေးကို ထိပါးခြင်းမရှိရလေအောင် ဂရုတစိုက်ကြိုးစားအားထုတ်ရေးသားပြုစုထားပါသည်။

စာဖတ်သူတို့အဖို့ ဤ 'ဆူဟာတို့နှင့် အင်ဒိုနီးရှား တော်လှန်ရေး' အမည်ရှိ နိုင်ငံရေးစာအုပ်ကို အစမှသည်အဆုံးသို့တိုင် ဖတ်ရှုလေ့လာပြီးပါက ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးဗဟုသုတ တစွန်းတစမျှရရှိလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မျှော်လင့်မိပါသည်။

(၄)

ဤသို့ နိုင်ငံရေးဗဟုသုတ တစွန်းတစမျှ ရရှိလိုက်သည်ဟု ဆိုပါလျှင် စာရေးသူအနေဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ပြုစုရေးသားရကျိုးနပ်လေပြီဟု ယူဆကာ ပီတိဖြစ်မိမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကိုပြုစုရာတွင် ကျယ်ပြန့်သော ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးဝင်လယ်ပြင်ထဲမှ အင်ဒိုနီးရှားဟူသော နေရာငယ်တကွက်ကိုသာလျှင် မီးမောင်းထိုး၍ လေ့လာသုံးသပ်တင်ပြထားရသော်လည်း စာရေးသူအဖို့ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အချိန်ကုန်လှုပ်နှိုးခံ၍ ကြိုးစားအားထုတ်ရေးသားပြုစု ရပါသည်။

စာရေးသူ တဦးတယောက်တည်း၏ အားထုတ်မှုဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ရေးသားပြုစုထားသည်ဟုဆိုပါလျှင် အလုံးစုံမန်ကန်သောစကား မဖြစ်နိုင်ပါ။ တနည်းဆိုလျှင် မုသားမလွတ်သော ဇာနည် ဖြစ်ပါသည်။

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနမှ ချုပ်မှူး ဦးအောင်ချမ်းသာ (စာရေးဆရာ C.T. Aung) နှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ဦးထွန်းလှိုင်တို့၏ အကူအညီများဖြင့် ပြုစုစာအုပ်စာတမ်းများ မရခဲ့ပါလျှင်လည်း ဤစာအုပ်ထွက်လာနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

၎င်းပြင် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန စာပေစိစစ်နှင့်မှတ်ပုံတင်ဌာနမှ ဦးဘန်းကြည်၊ ဦးဝင်းမြင့်၊ ဦးစံထွန်း၊ ဦးလှိုင်၊ ဦးထွန်းမြင့်

စာရေးသူ၏အမှာစာ

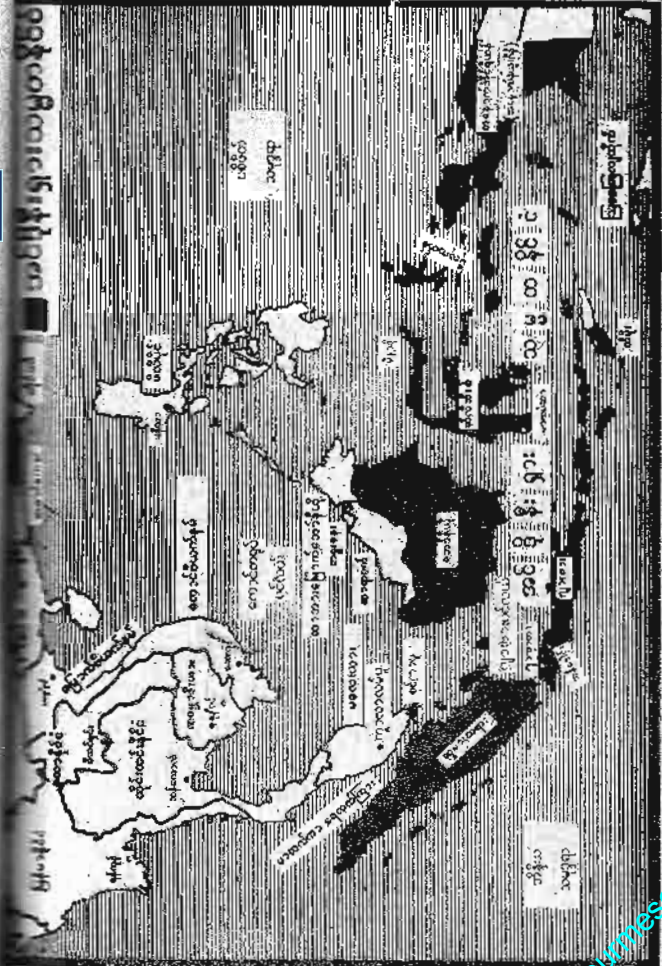
နှင့် 'ရွှေစည်တော်စာပေ'မှ စာရေးဆရာ တစ်မတော် မင်းရဲ ထွန်းထို၏ ကျေးဇူးကိုလည်း ဤစာအုပ် ထွက်ရှိရေးအတွက် မေ့ချန်ထား၍ မဖြစ်ပါ။

(၅)

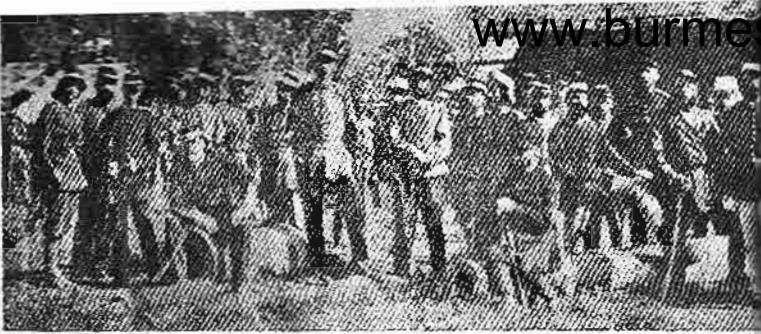

ဤစာအုပ်တွင် စာရေးသူက ဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ အချိန်ယူ၍ တနှစ်နီးပါးခန့် စိတ်တိုင်းကျ စေ့စေ့စပ်စပ်ကြိုးစား အားထုတ် ပြုစုထားပါသော်လည်း အချက်အလက် တင်ပြပုံမှအစ ရှေ့ နောက်တိုင်းပါး အမှားများပါ တွေ့ခဲ့ပါမူ စာနာထောက် ထားချင့်သနား၍ ထောက်ပြမချွတ်၊ ခွင့်လွှတ်တော်မူကြပါရန် လေးမြတ်စွာ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ထိလာစိုးမြင့်ထယ်

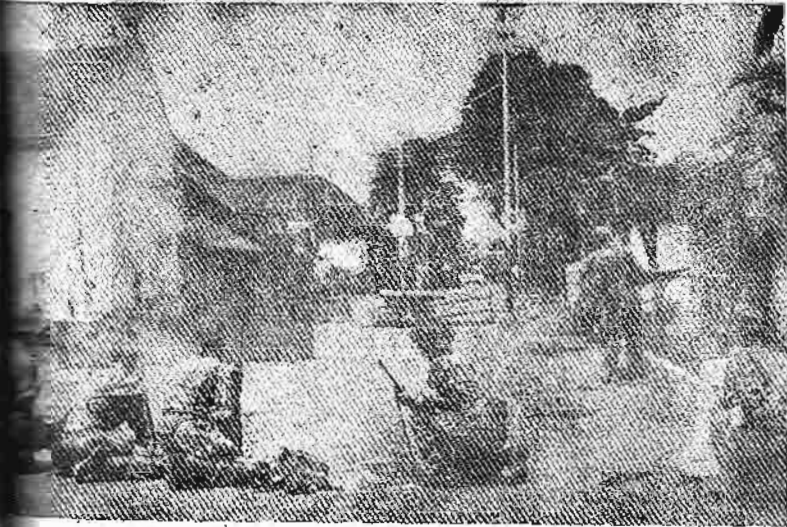
အင်ဒိုနီးရှားသမ္မတနိုင်ငံ၏မြေပုံ။

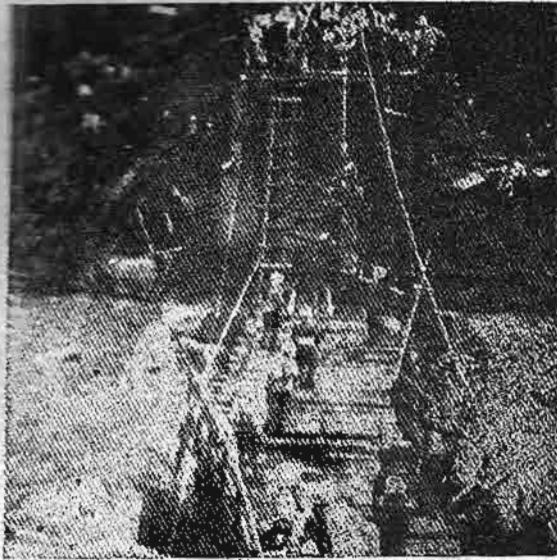
ကိုလိနီနယ်၌ ဒတ်ချီများ ၁၈၉၄ ခုနှစ်တွင် စုမကြားကျန်း
သို့ရောက်ရှိကြပြီး ကိုတာရာဇာဘုရင်မင်းမြတ်၏ နန်းအဆောင်
ကို ဆိမ်းပိုက်ထားကြပုံ။

၁၉၀၁ ခုနှစ်တွင် မာလဘိုးနယ်၌ အကြီးအကျယ် စစ်ပွဲကြီး
ဖြစ်အပြီး အောင်ပွဲရရှိလိုက်သော ဒတ်ချီစစ်တပ်များ။

ဒတ်ချီတို့သည် ၎င်းတို့ပိုင် အင်ပါယာနယ်ကို ပြန်၍လှိုချင်
လာကြသဖြင့် အင်ဒိုနီးရှားတိုင်းရင်းသားတို့အား လက်နက်နှင့်
တိုက်ခိုက်မှုများ ပြုကြပြန်သည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် ဂျပန်တို့က အင်ဒိုနီးရှားကို ထိုက်ခိုက်၍ သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ ဂျပန်ကျွန်းတွင် ဂျပန်တို့က တံတားတခု ကို တည်ဆောက်နေကြပုံ။

တပ်မှူးဆူဟာတို့အား ဂျိုးဂျကာတာတိုက် တောထဲတွင် ပြောက်ကျားထိုးစစ် တိုက်ပွဲဝင်နေစဉ် ရဲဘော်ရဲဘက် တပ်သား များနှင့်အတူတွေ့ရပုံ။

ဂျပန်ကျွန်းအလယ်ပိုင်းတွင် ရွာသူ ရွာသားများ အကြား၌ တွေ့ရသော ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေး တပ်မှူး ဆူဟာတို့။

လုပ်ကြံခံရသော စစ်တပ်ခေါင်းဆောင်များ၏ ဈာပန အခမ်းအနားတွင် တွေ့မြင်ရသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို့(နေကာ မျက်မှန်တပ်ထားသူ)နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နှာဆူးရှင်းတို့ပုံ။

ကွန်မြူနစ်များကို နှိမ်နင်းချေမှုန်းနေသည့် ရက်များအတွင်း က ဆူဟာတို့အား တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနှင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး ခေါင်းဆောင် တပ်မှူးအနေဖြင့်တွေ့ရပုံ။

၁၉၆၅ ခု၊ ဇန်နဝါရီလတွင် မလေးရှားကို ဆန့်ကျင် ကန့် ကွက်သည့် နောက်ဆုံး အဆင့်အပြစ် အင်ဒိုနီးရှားသည် ကုလ သမဂ္ဂမှ နှုတ်ထွက်လိုက်လေသည်။ မလေးရှား ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အရင်းရှင်နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ ဆန္ဒ ပြပွဲများ အနှံ့အပြား ပေါ် ပေါက်ခဲ့သည်။

ဂျပန်တော်တွင် ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေး၊ မလေးရှား ဆန့်ကျင်ရေး၊ ဆန္ဒပြပွဲများ၊ လူထုလှုပ်ရှားမှုများ၊ ပြင်းထန်စွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် တွေ့ရသော ဒီပိုနိုဂိုဏ်း တပ်မှူး၊
ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတို။

သမ္မတဆူဟာတို၊ ဇနီးနှင့်သားသမီးများ၊ ဝမ်. ယာသို့-
တန်ဘန်သရီဟတ်ဆိုဂျီ၊ စိဂျစ်ဟာဂျီဂျီ၊ ဇနီးတို့၊ ဟတ်တိုမိုမုန်ဒလာပူထရ၊
စိထိဟတ်ထမ်အင်ဒန်အဒိနိုနို၊ စိထိဟတ်ဒီဂျီထီ၊ စိထိဟတ်ဒီဂျီနတ်ဟာတူထီ။

လယ်တောထဲမှ မွေးဖွားလာသော သမ္မတ ဆူဟာတို့သည်
စပါးပိုမိုစိုက်ပျိုးရေးအတွက်ကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်စည်းရုံးနေစဉ်

ခဇုၤဖိ ခုန့ၣ်၊ နွေရာသီတွင် သတင်းစာ ဆရာများ အား
အဆူကာနီက ကြေညာချက်ကိုဖတ်ကြားရှင်းပြနေစဉ်၊ ဗိုလ်
ကြီး ဆူဟာတို့က အနီးတွင်ရပ်၍ နားထောင်နေပုံ။

ကုန်မြဲနှစ်ထာယောက်အား ငွေထောင်ပေါ့ကတောထာတွင် ၁၅၅၅ ခုနှစ်ထာပတ်မီးထီးခန်းတိုင် ကုန်မြဲနှစ် ဆန်ကျင့်
နိုင်ကပ်ရေးလုပ်ခဲ့ရာကုန်မြဲနှစ် ၁၅၅၅ ခုနှစ် ၀၀၀၀ ဆေးဆုံးခဲ့ပြီး အင်ဒိုနီးရှားနှင့် ဝိုင်တိုင် ကုန်မြဲနှစ် ဟိတ်အား
အပြီးအပြတ်ချမှန်းပယ်ရှားလိုက်လေသည်။

အပိုင်း (၁)

မထင်မရှားမှ ကျော်ကြားမှုသို့

၁
အောက်တိုဘာလ (၁)ရက်နေ့

ဆူဟာတိုခို ဆိုသော အမည်ကို ကမ္ဘာနှင့် အင်ဒိုနီးရှား လူထုအများစုက ၁၉၆၅-ခု အောက်တိုဘာလ (၁)ရက်နေ့အထိ မသိကြ၊ မကြားကြပေ။ ထိုနေ့တွင်မှ မထင်မရှား အညကြ စစ်သားတစ်ဦး၏ တဝသည် နာရီပိုင်းအတွင်းမှာပင် မထင်မရှားမှ ကျော်ကြားမှုသို့ ရောက်သွားလေသည်။

၁ Soeharto

ဂျာဗား၀ ကျွန်း အလယ်ပိုင်းတွင် ဆင်းရဲသော လယ်သမား တဦး ဖြစ်သည်။ ဆူဟာတို့သည် ပရိယေသန အသက်မွေး ဝမ်း ကျောင်းရန်အတွက် စစ်တပ်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။

နိုင်ငံ၏ အမြင့်ဆုံး ရာထူးသို့ ရောက်မည်ဟု မွေးကတည်းက တွက်ထားခဲ့သူလည်း မဟုတ်ပေ။

ကံကြမ္မာကိုကပ်ပင် သူ့ အား တကိုယ်တည်း ဆွဲထုတ်၍ ပင်ပင် ပန်းပန်း အလုပ်ကြမ်းကို နည်းပါးစေပြီး တိုင်းပြည် အတွက် အသုံးကျသော အရည်အချင်းတွေ ပေးထားလေ့ရှိသလား။

မယုံကြည်သူများက သူ့ ဖြစ်ရပ်များသည် အလိုလို ဖြစ်ချင် သလို ဖြစ်လာခြင်းဟု ဆိုကြသည်။ အခြား နိုင်ငံရေး အကဲခတ် သူများက စိစစ် ဝေဖန် သုံးသပ်ရာတွင် အင်ဒိုနီးရှား လူ့ဘောင် အဖွဲ့အစည်းနှင့် သမိုင်းကို ပြောင်းလဲစေသော အခြေအနေများ သည် အခြေခံကျကျ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

ဤဝေဖန် ပြောဆို ချက်များ မှားပါသည်။ သို့ရာတွင် ဆူဟာတို့သည် ဓါးသံ တည်ညံ့ဖြင့် အာဏာကို ဆုပ်ကိုင်ထား သည်။ သို့မဟုတ် စနစ်တကျစီမံကိန်း ချမှတ်တတ်သည်ဟု မည်သူ တစုံတယောက်ကမျှ ပြောနိုင်မည် မဟုတ်။

x x x

၀ Java

ကုန်လွန်ခဲ့ပြီးသော နှစ်များက အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသည် သမ္မတ ဟောင်း ဆူကာနို၀ ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ချီတက် လိုက်ပါ ခဲ့သည်။

ကလေး ၁၀ ကတည်းကပင် ဆူကာနိုသည် သူ့ နိုင်ငံကို ကယ် တင်ရန်၊ ကိုလိုနီဝါဒကို ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်ရန်နှင့် ပိုမိုတိုးတက် ကောင်းမွန်သော အယူအဆ အတွေးအခေါ် ဝါဒများ ဖန်တီး ရန် စိတ်အား ထက်သန်ခဲ့သည်။

အင်ဒိုနီးရှား အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲတွင် သူ၏ အောင်မြင်မှုသည် ထူးထူးခြားခြား ရှိ၏။ အာဏာရှင်တမျှ ဖြစ် လာသော သူ၏ တိုးတက်မှုသည် မမျှော်လင့်သော ရလဒ် မဟုတ်။

ဆူကာနိုသည် ကျွမ်းကျင်စွာ စကားပြော ကောင်းသူ တယောက် ဖြစ်သည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပရေးရာ ပြဿနာများကို နိုင်နင်းစွာ ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်း ဆောင်ရွက်နိုင်သူ ဖြစ်သည်။ သူ သည် ဆွဲဆောင်သော ဥပမိ ဓူပ်ရေ ပိုင်ရှင်တယောက်လည်း ဖြစ်သည်။

၁၉၅၉-ခုနှစ်တွင် ‘လမ်းညွှန်ဒီမိုကရေစီ’နှင့် ‘လမ်းညွှန်စီးပွား ဧရေ’ စနစ်များကို ချမှတ်ခဲ့ပြီး အကောင်အထည် ဖော် ခဲ့သည်။ သူ၏ နိုင်ငံရေး ဦးဆောင်မှု နည်းလမ်းမှာ နာဆာကွန်၊ အယူအဆအပေါ် လုံးလုံး လျှားလျား အခြေ ခံထားသည်။

၀ Sukarno
၂ Nasakom

www.burmeseclassic.com

နာဆာကွန်သည် အမျိုးသားရေး ဝါဒတရပ်ဖြစ်ပြီး ဘာသာရေး အင်အားစုများနှင့် ကွန်မြူနစ်များ ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားသည်။ ၁၉၂၆-ခုနှစ်မှ စတင် တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ဤ နာဆာကွန် ဝါဒသည် ကိုလိုနီ ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲရှည်ကြီးတွင် အောင်မြင်သော ဝါဒဖြစ်သည်။ ၎င်းအပြင် အာဏာမက်မောသော ခေါင်းဆောင် အတွက် အာဏာ ခွဲဝေချိန်ဆမှုတွင် အသုံးကျသော ဝါဒလည်း ဖြစ်သည်။

နာဆာကွန်အား လက်ရှိ နိုင်ငံရေး အင်အားစုများ၁ နှင့် တပ်မတော်တို့မှ အလေး အမြတ် ထားသည် ဆိုလင့်ကစား ၁၉၆၀-ခုနှစ်တွင် နာဆာကွန်သည် အစိတ်စိတ်အမှုမှာ ကွဲလျက် ရှိသည်။

ကွန်မြူနစ်နှင့် လက်ဝဲ မျိုးချစ်များက တဖက်၊ လက်နက်ကိုင် တပ်များ၊ ဘာသာရေး အင်အားစုများနှင့် လက်ျာမျိုးချစ်များ က တဖက် ဖြစ်နေတော့သည်။

၁ ဆူကာနို၏ အကန့်အသတ် မရှိ အာဏာပိုင်စိုး အုပ်ချုပ်မှုကို အတိုက်အခံ ပြုကြသော မူစလင် Masjumi ပါတီ၊ ဒီမို ကရက်တစ် ဆိုရှယ်လစ် PSI ပါတီနှင့် ဒီမိုကရက်တစ် အင် အားစု ပါတီတို့အား ၁၉၆၀ ခုနှစ်တွင် သမ္မတ အာဏာဖြင့် ဖျက်သိမ်းလိုက်သည်။ ဤကြေညာချက်အား အမျိုးသား စည်း လုံး ညီညွတ်ရေးကို ထိခိုက်မည်ဖြစ်၍ အခြား ပါတီများနှင့် တပ်မတော်တို့က ပြည်သူတို့ ရွှေ့ဖွားကန်တွင် ဆန့်ကျင်မှု မပြု ခဲ့ကြပေ။

ဤသို့ စစ်တပ်နှင့် ကွန်မြူနစ်တို့ အတိုက်အခံ ဖြစ်နေကြစဉ် ဆူကာနိုသည် အတွေးအခေါ် မြင့်မားသည်ထက် မြင့်မားသော 'ပြည်သူ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်' ကို စုဆောင်း လေ့လာ ပြုစုလျက် ရှိ သည်။ မာ့ကစ်အတွေးအခေါ်၏ ခြောက်လှန့်မှုများလည်း ခံရ သည်။

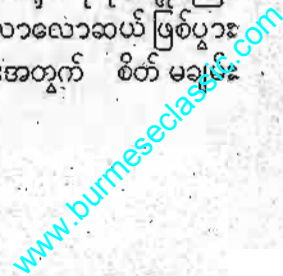
နိုင်ငံခြားရေးဝါဒ နယ်ပယ်တွင်လည်း အစဉ်အလာ အရ တရုတ်ဆန့်ကျင်သော ပြည်သူတို့နှင့် ကွန်မြူနစ်ဆန့်ကျင်ရေး အင် အားစုများက အတိုက်အခံပြုနေသည့် ရုက္ခာတာ ပီကင်းဆက်ဆံ ရေး လုံးပန်းနေခိုက် ဖြစ်သည်။

အခြေအနေ အတော်ဆိုးလာသည်။

နိုင်ငံတဝှမ်းလုံး နယ်ပယ်ဒေသ အတော်များများတွင် ကွန် မြူနစ် လှမ်းမိုးမှုများ တိုးပွားလာသည်။ နယ်ပယ်ဒေသများတွင် အဆက်မပြတ် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်နေသည်။

ကွန်မြူနစ် ခေါင်းဆောင်တဦးလည်းဖြစ် အမျိုးသားတပ်ဖွဲ့ ၏ ဒုတိယ အတွင်းရေးမှူးလည်းဖြစ်သူ အန်ဝါစန်နုဆီ၁ သည် 'အမိနိုင်ငံ ပေါက်ဖွားတော့မယ် ဆက်လက် တိုက်ပွဲဝင်ကြ' ဟု ကြွေးကြော်နေချိန်ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် အင်ဒိုနီးရှား တပ်မတော်မှ ဒု-ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတွင် လောလောဆယ် ဖြစ်ပွား နေသော အဖြစ်အပျက် အခြေအနေများအတွက် စိတ် မချမ်း မသာ ဖြစ်နေသည်။

သမ္မတ ဆူကာနို၏ ကွန်မြူနစ်လိုလားသော ဝါဒ လှုပ်ရှားမှု နှင့် ပီကင်းနှင့် မဟာမိတ် ပြုလုပ်မှုတို့ကို ဒု-ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာ တိုက ဘဝင်မကျ ဖြစ်နေသည်။ စစ်တပ်မှ နှုတ်ထွက်ရန်ပင် စိတ် ကူးမိသေးသည်။

တက်ကြွသော အမျိုးသားရေး အင်အားစုများကို ဆူဟာတို က လိုလားသည်။ သူသည် နာဆာကွန်ကို လက်ခံထားသော် လည်း စစ်တပ်နှင့် ပြည်သူ့ တသီးတခြား ခွဲထားသည်ကို လက်မ ခံလိုပေ။ ကွန်မြူနစ်များ လှုပ်ရှားထကြွမှုကိုလည်း နည်းနည်းက လေးမှ မလိုလားပေ။

“တပ်မတော်နဲ့ပြည်သူ့ တသားထဲဖြစ်နေရမယ်”

“ကွန်မြူနစ်တွေ မျိုးဖြုတ်ပစ်ရမယ်”

ဆူဟာတို၏ ကြိုးဝါးသံသည် ကျယ်လောင် စူးရှသွားသည်။ အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့။

၁၉၆၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့သည် တိုးတက် သော တော်လှန်ရေး အင်အားစုများနှင့် အင်ဒိုနီးရှား ကွန်မြူနစ် ပါတီ၁ တို့အတွက် ကြမ္မာဆိုးဝင်သော နေ့ရက်ဖြစ်သည်။

တိုးတက်သော တော်လှန်ရေး အင်အားစုများနှင့် အင်ဒိုနီး ရှားကွန်မြူနစ်ပါတီတို့သည် စက်တင်ဘာ ၃၀ ရက်လှုပ်ရှားမှု တွင် ပူးပေါင်းခဲ့သည်။

စစ်သားများ မြို့တော်ကို သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီး တော်လှန်ရေး ကောင်စီတရပ် ပေါ်ပေါက် လာလေသည်။

- ၁ Partai Komunis Indonesia (PKI)
- ၂ 30th September Movement

၁၉၆၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့။ ညအချိန်တွင် လမ်းများပေါ်၌ လူအများသည် အနားဖြေ လမ်းလျှောက်နေကြသည်။

ဂျပန်ကတော့ မြို့တော်ရှိ စီနဂျန် အားကစားခန်းမ၂ တွင် နိုင်ငံအကြီးအကဲခေါင်းဆောင်နှင့် ရာသက်ပန်သမ္မတ၊ ဧကန်လှန် ရေး ခေါင်းဆောင်ကြီး၊ လက်နက်ကိုင်တပ်များ၏ ဦးစီးချုပ် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်၏ အကြီးအကဲဖြစ်သူ ဆူကာနိုသည် အင်ဒို နီးရှား ပညာရှင်များအား မိန့်ခွန်း မြက်ကြားလျက်ရှိသည်။

ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်သော အကာလညအခါတွင် သမ္မတကြီး ၏ ဒေါသဖြစ်သော စကားသံများက ပေါက်ကွဲစွာ ထွက်ပေါ် လာသည်။ မိန့်ခွန်းကိုရေဒီယိုမှ ကြားနေကြရသည်။ စတန်? မ မာရွတ်? အထိ ထောင်ပေါင်း များစွာသော ကျွန်းများရှိ အင်ဒိုနီးရှားပြည်သူများက နေ့ရာသီမှာ လျှပ်စီးလက် မိုးခြိမ်းသံ သဖွယ် သမ္မတကြီး၏မိန့်ခွန်းကို ကြားလိုက်ကြရသည်။

စက်တင်ဘာလ ၃၀ ရက်ညနှင့် အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့ အတွင်း ဆူဟာတိုသည် အားကစားခန်းမ အစည်းအဝေးတွင် ၎င်း၊ ရေဒီယို အနီးအပါးတွင်၎င်း၊ ရုပ်မြင် သံကြားတွင်၎င်း၊ မတက်ရောက်ခဲ့၊ မရှိခဲ့ပေ။

- ၁ - Djakarta
- ၂ - Senajan Sports Hall
- ၃ - Sabang
- ၄ - Merauke

ညက သတင်းကို လူတွေ ပြောကြ ဝေဖန်ကြနှင့် ယုံနုံ ကုန်သည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုဟာ ညက ဒုက္ခနဲ့ မှာ ထားတဲ့ အတိုင်း တညလုံး ဘုရားဝတ်ပြုနေတယ်” ဟု သတင်းတရပ်က ဆိုသည်။

ဤသတင်းအရ ဒုက္ခနဲ့က ဆူဟာတိုအား ယနေ့ည မနက်အရက်ပိုင်းအကူး နာရီပြန်နှစ်ချက်မတိုးမီ အိမ်မပြန်ရန် ပြောထားသည်ဆို၏။ မနက်ပိုင်း အကူးအချိန်သည် ကြမ္မာဆိုး ကျရောက်ချိန်ဖြစ်သည်။ မနက် ၄ နာရီတွင် လူထု သမား များသည် စက်တင်ဘာ ၃၀ ရက် လှုပ်ရှားမှုကိုဖန်တီးရင်းအင်ဒိုနီးရှားစစ်တပ်မှ ခေါင်းဆောင် များကို ဖမ်းဆီးကြ သတ်ဖြတ်ကြသည်။

အခြားသတင်းတပုဒ် အဆိုအရမူ ယင်းညတညလုံး ဘုရားဝတ်ပြုခြင်းဖြင့် အချိန်ဖြုန်းရန် ဗေဒင်ဆရာတဦးက အကြံပေးသည် ဆို၏။ သို့ဖြင့် သားငယ်ကို ခေါ်ဆောင်၍ ဆူဟာတိုက ရှောင်နေသည်ဆို၏။

ဂျာမန် သတင်းထောက် ရိုဗါ၊ အား ဆူဟာတို က အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြား ရှင်းပြသည်။

- ၁ Dukun ဒုက္ခနဲ့ ဆိုသူမှာ လူမမာအား ရုပ်ပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်း၊ ဆေးကုသူ၊ ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာ အကြံပေးမှုများ၊ ရှေ့ဖြစ်ဟောမှုများ ပြုလုပ်သူ၊ မှော်ပညာတတ်သူ၊ ဗေဒဝိဇ္ဇာကို ခေါ်သည်။
- ၂ O.G.Roedar (၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် ဆူဟာတို အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သူ)

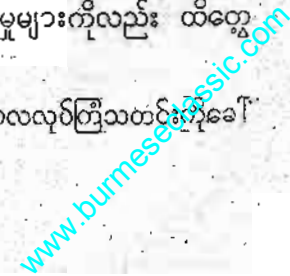
“အဲဒီစက်တင်ဘာ ၃၀ ရက်ညက ကျနော်ဟာ စစ်ဆေးရုံမှာ ဖျားလို့ တက်နေတဲ့ ကျနော် သားအငယ်ဆုံးဆီကို သွားနေပါတယ်။ တခြားသတင်းတွေက မမှန် မကန်တဲ့ အစပုံရိပ်ပိုသတင်းတွေပါ။ ကျနော် ဆေးရုံက ညသန်ကောင် အချိန်လောက်မှာပြန်လာပြီး အိမ်ကို တန်းတန်းမတ်မတ်ပြန် အိပ်ယာထဲဝင်အိပ်ခဲ့တာပါ”

ဂျာမားကျွန်းသားစစ်စစ် တယောက်ဖြစ်သော ဆူဟာတိုသည် အခြားသူ၏ ကျွန်းသားများနည်းတူ ဘုရားရှိ ဝါဒနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်ဝါဒ စွဲလျှံဖြစ်သည်။ ဂျာမားကျွန်းသား များမှာ ဘုရားရှိ ဝါဒအကြောင်း၊ သစ္စာတရားနှင့် ဘုရားသခင်ကို သမထနည်းဖြင့် တွေ့နိုင်ပုံ၊ စိတ်ဝိညာဉ်၏ ထူးထူးဆန်းပြားပုံ စသည်တို့ကို အနောက်တိုင်းသားများနှင့် အသေးစိတ် မဆွေးနွေးလို့ ကြပေ။

ဤဝါဒများသည် မျက်မှောက်ခေတ် လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းမှ ဒုက္ခနဲ့များနှင့် ဂူဂူ၊ ခေါ် ပညာရှိ၊ သုခမိန် ဗေဒကဝိန် များအား လွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်။

ဆူဟာတိုသည် မူစလင်ဘာသာဝင်တယောက် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် ရိုးရာစွဲလန်းလာခဲ့သော ဟိန္ဒူဝါဒ၊ ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် အခြားရှေးကျသော ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုများကိုလည်း ထိတွေ့ ဖြတ်သန်းလာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

- ၁ isapan djempol (ကောလာဟလလုပ်ကြံသတင်းကိုခေါ်သည်)
- ၂ guru

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို့သည် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနှင့်စစ်ရေး ကိစ္စများတွင် စိတ်ဝီညာဉ်ဆိုင်ရာ အကြံပေးမှုများကို ယုံကြည်စွာ လက်ခံလေ့ ရှိသည်။ သို့ရာတွင် အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမူ မိမိကိုယ်ပိုင် အယူအဆကိုသာ ချမှတ်လေ့ ရှိသည်။

အမှတ်(၅)တပ်ဂျီအက်စ်လင်းလမ်းတွင် ခေတ်မီ သပ်ယပ်သော တိုက်အိမ်တလုံး၌ ဆူဟာတို့ နေထိုင်သည်။ အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့ အစပိုင်း နာရီပိုင်း အချိန်များတွင် အရာရာသည် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လျက်ရှိ၏။ ဘတ်စ်ကားသံ၊ ဂျစ်ကားမောင်းသံတွေ မဆူညံသေး။ လူသတ်သမားတစ်စုကလည်း စစ်တပ်ထိပ်တန်းအရာရှိကြီး ၆ဦးကိုဖမ်းသလို စစ်စီမံကွပ်ကဲမှုတပ်ကော့စရက် ၂ ၏ တပ်မှူးဆူဟာတို့ကို ဖမ်းဆီးခြင်းလည်းမရှိ။

နောက်ပိုင်းတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို့က ဤသို့ ဝေဖန်ပြောပြသည်။

“ကျုပ်ကို သူတို့က ဖမ်းပို့ ဆီးဖို့ စာရင်းထဲ မသွင်းကြပါဘူး...ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျုပ်ကို အရာရှိငယ်သားတယောက်လို့ သဘောထားပြီး နောက်မှ ကိုင်တွယ်မယ်ပေါ့”

ဤသို့ ကုန်မြူနှစ်တို့၏ တွက်ကိန်းလွဲမှားခြင်းသည် မဟာအမှားကြီး ဖြစ်သည်။ ပုန်ကန်သူတစ်စု၏ ဆိုးရွားမှုလမ်းစ ပွင့်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ဆူဟာတို့သည် ကြမ္မာဆိုးမှ သိသိကလေး လွတ်ခဲ့ရသည်။

၁ Hadji Agus Salim Street
၂ Kostrad

ဆူဟာတို့နှင့် အိမ်နီးချင်း မိတ်ဆွေ ဖြစ်သော မစ္စတာ မတ်ရှူဂ်(ယခု ပညာရေး ဌာန ဝန်ကြီး)သည် ထိုစဉ်က ငြိမ်တင်းဆက်သွယ်ရေးအဖွဲ့ အတွင်းရေးမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်နေစဉ် မိုးမလင်းမီ စစ်တပ်မှဗိုလ်ကြီးတဦး၏ သတင်းပေးခြင်း ခံရသည်။

အဆိုပါ စစ်အရာရှိသည် အိမ်အပြန်ဝယ် ရပ်မြင်သံကြားဌာန ဝန်ထမ်းတဦးထံမှ သတင်းရခဲ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဆူးရှင်း ၂ နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနာဂျီနို ၃ တို့ အိမ်အနီးအပါး၌ တစ်တရာထူးထူးခြားခြား ဖြစ်နေပြီကို သတိပြုမိခဲ့သည်။

မတ်ရှူဂ်သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့ကို နှိုး၍ သတင်းပို့လိုက်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်များသည် အောက်တိုဘာ ၁ ရက်နေ့နံနက် ၅ နာရီခွဲအချိန်တွင် ဖြစ်လေသည်။

ဆူဟာတို့သည် အမင်္ဂလာ သတင်းကို ကြားသိရလျှင် ရခြင်းစိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်မိသည်။ ဆူဟာတို့၏ စကားနှင့် ပြောရလျှင်....

“ကျနော်ဟာ စစ်ဝတ်စုံဝတ်ထားရင် ဂျစ်ကားကို ကိုယ်တိုင် မောင်းထွက်ခဲ့ပါတယ်။ ကျနော့် ကားဒရိုင်ဘာလဲ ဘယ်ရောက်

၁ Mr.Mashuri
၂ General Nasution
၃ General Harjono

နေထယ်မသိဘူး၊ ကော့စရက်ဌာနချုပ်ကို အရောက်မောင်းသွား
တယ်... ယူနီဖောင်းဝတ်ထားတဲ့ ရဲဘော်တွေက ကျနော့်ကို အ
လေးမပြုကြတော့ဘူး...”

နံနက် ၆ နာရီခွဲအချိန်တွင် ဆူဟာတိုသည် နန်းတော်အနီး
ဂျကာတာမြို့လယ်ခေါင် အမှတ် ၃ မားဒေးကားတိမာလမ်း၁ ရှိ
ဌာနချုပ်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။

သူ့အထက်မှ ကော့စရက်စစ်ဆင်ရေး အရာရှိများက စစ်တပ်
ထိပ်သီးများ ဖမ်းဆီးခံရခြင်း အခြေအနေကို ရှင်းပြကြသည်။

နံနက် ၇ နာရီ မိနစ် ၂၀ တွင် ရေဒီယို အင်ဒိုနီးရှားမှ တော်
လှန်ရေးကောင်စီ၏ ပထမဆုံး ကြေညာချက်ကို ထုတ်ပြန်လိုက်
သည်။ ဗိုလ်ချုပ်များကောင်စီမှ နိုင်ငံတော်အာဏာကို သိမ်း
ပိုက်လိုက်ကြောင်း ကြေညာသည်။

အဆိုပါကြေညာချက်အရ တော်လှန်ရေးကောင်စီ၏ခေါင်း
ဆောင်မှာ ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး အွန်တန်၂ ဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းမှာ သမ္မတ
ဆူကာနို၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှ တပ်မှူးဖြစ်ကြောင်း၊ လူထုထ
သူ့ကို မသိကြကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက
ကောင်းစွာ မှတ်မိသူတိုင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အွန်တန်သည် တချိန်က ဂျာဗားကျွန်း အလယ်ပိုင်း ဆိုလို
တွင် ဆူဟာတို၏ လက်အောက် အရာရှိ တဦး ဖြစ်ခဲ့ ဘူးသည်။

- ၁ Merdeka Timur Street
- ၂ Untung
- ၃ Solo

ထို့နောက် နယူးဂီနို အနောက်ပိုင်း ဒေသတွင် လေထီးခန့်ဆင်း
ခဲ့သည်။ ထိုဒေသသည် အနောက်ပိုင်း အီရိယံ နယ်မြေဖြစ်
သည်။ ထိုစဉ်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် ဒပ်ချီနယူးဂီနိုပိုင်
အီရိယံကျွန်း လွတ်မြောက်ရေး စစ်ဆင်မှု၏ တပ်မှူးဖြစ်သည်။

“အွန်တန်ဟာ လက်ဝဲ အယူသီးတယူသန်သမား တယောက်
ပါကလား...၊ တော်လှန်ရေး ကောင်စီနဲ့ စက်တင်ဘာ ၃၀
လှုပ်ရှားမှုဟာ လက်ဝဲ အလွန်အကျွံ အာဏာသိမ်းပွဲတရပ် ဖြစ်
အယ်” ဟု ဆူဟာတိုက ကောက်ချက်ချလိုက်သည်။

အောက်တိုဘာ ၁ ရက်နေ့ နံနက်ခင်း အချိန်ဝယ် မရေရာ
သော အခြေအနေများ၊ သတင်းများသည် ပျံ့လွင့်လျက်ရှိသည်။

- မြို့တော်နှင့် နယ်ပယ်ဒေသများရှိ စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်
မှု အင်အားများ၊
- အဖမ်းခံ စစ်အရာရှိကြီးများ၏ ကံကြမ္မာ၊
- သမ္မတ ဆူကာနို၏ အခန်းကဏ္ဍနှင့် ဤဖြစ်ရပ်တွင် သူ
ကိုယ်တိုင် ပါဝင်လှုပ်ရှားနိုင်ပုံ၊

စိတ်လှုပ်ရှားမှုများ၊ ကောလာဟလများနှင့် တွေးတောထင်
ချက်များအကြားတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတိုသည် အေး
အေးဆေးဆေး တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ရှိနေသည်။

“တိုင်းပြည်အတွက် အန္တရာယ် ကျတော့မယ်လို့ မြင်ရရင်
ဆူဟာတို ကြုံတွေ့လာတဲ့အခြေအနေကိုရင်ဆိုင်ပြီး အကောင်း
နည်းနဲ့ ဆောင်ရွက်သွားမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားပါ...ကျနော်

- ၁ West Irian

ဟာ ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ကိုယ် လုပ်တဲ့လူပါ... ကျနော်လူတွေက ကျနော် ရွှေတန်းတပ်မှူး တာဝန်ယူနေစဉ်ကထဲက ကျနော်ကို ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တာဝန်ယူဖို့ သဘောတူခဲ့ကြတယ်... ကျနော်ဟာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယာနီခ မရှိတော့ကထဲက ခေတ္တစစ်ဦးစီးချုပ် တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်... ကျနော်ရဲ့ ပထမဆုံးအစီအစဉ်က ကျနော် ဆက်သွယ်ရခိုင်သမျှ ဂျပန်ကတစ်ကြိမ်၊ ရေ၊ လေတပ်နဲ့ ပုလိပ်တပ်ဖွဲ့တွေဟာ သစ္စာခံကြသလား သစ္စာမောက်ကြသလား ဆိုတာ သတင်းရယူမယ်... ပြီးတော့ ဒုတိယအစီအစဉ်အဖြစ် တပ်သားတွေကို ကျနော် သစ္စာခံကြဖို့ အမိန့်ထုတ်မယ်၊ ပြန်တိုက်ခိုင်းမယ်၊ ဒါပေမဲ့ အရေအတွက် စီစဉ်ကန့်သတ်မယ်... စစ်သား အချင်းချင်း သွေးကဲအောင် အဖျက်ပယောဂလုပ်လို့ သွေးထွက်သံယိုဖြစ်မှာကို ရှောင်ရှားသွားမယ်... သူပုန်တွေကို တတ်နိုင်သမျှ ကျနော်ဖက် ပါဝင်ပူးပေါင်းလာအောင် သွေးဆောင်ကြိုးပန်းသွားမှာ ဖြစ်တယ်”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို့ လက်ငင်းရင်ဆိုင်နေရသော ပြဿနာများထဲတွင် တပ်ရင်း (၂)ရင်း ကိစ္စသည် အရေးကြီးနေသည်။ “တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်ကြီးကို ကာကွယ်ကြ” ဟု အမိန့်ပေးထားခြင်း ခံနေရသော အဆိုပါ တပ်ရင်း(၂)ရင်းသည် ကော့စရက်ဌာနချုပ်ရွှေရီ မာဒေးကားကွင်းတွင်ရှိပြီး ဆူဟာတို့အား သစ္စာခံရေး သံသယ ဖြစ်နေကြသည်။

o General Yani

အောက်တိုဘာ၅ရက်နေ့တွင် လက်နက်ကိုင်တပ်များနေ့ ပြုပွဲအတွက် ကြိုတင်စီစဉ်ထားသော အဆိုပါ တပ်ရင်း(၂)ရင်းအနက် အမှတ်၄၅၄တပ်ရင်းကို ဂျပန်အလယ်ပိုင်းမှိုင်း၊ အမှတ်၅၃၀တပ်ရင်းကို ဂျပန်အရှေ့ပိုင်းမှိုင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆူဟာတို့က ယင်းတပ်ရင်း(၂)ရင်းကို ယမန်နေ့ကပင် ကြိုတင်စစ်ဆေးခဲ့ရာ မိမိကို သစ္စာခံမည့်အရိပ်အရောင် မတွေ့ခဲ့ရပေ။

ကော့စရက် တပ်သားများနှင့် အဆိုပါ တပ်ရင်းများမှ တပ်သားများ မပြေမလည် ဖြစ်လာကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို့သည် ကော့စရက် ဌာနချုပ်ရွှေရီတွင် တပ်ရင်း(၂)ရင်းမှ အရာရှိ အရာခံများကို စုရုံးစေပြီး မိန့်ခွန်းခွဲကြားလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ကို ဗိုလ်မှူးအွန်တန်က တိုင်းပြည်ဆန္ဒနဲ့ဆန့်ကျင်ပြီး ကိုင်တွယ်ထားတာ သတိပြုမိကြရဲ့လား...၊ သမ္မတကြီးရဲ့ အသက်ဟာ အန္တရာယ်ထဲ ရောက်နေပြီဆိုတာ မဟုတ်မမှန်တဲ့ သတင်း ဖြစ်တယ်”

မကြာမီ စည်းရုံးညီညွတ်မှုရရှိပြီး အခြေအနေ တိုးတက်လာသည်။

ညနေ ၃ နာရီအချိန်တွင် ဆူဟာတို့က တမျိုးတဖုံ အကဲစမ်းလိုက်သည်။ သူသည် တပ်ရင်း(၂)ရင်း၏ ဒုတိယ တပ်မှူးများကို ခေါ်၍ မေးသည်။

“ခင်ဗျားတို့ လမ်းမှားရောက်နေပြီ၊ အခု အချိန် မိနစ် သုံး

မူးကြီးဆာဝိုအက်ဟီးခါ ကွပ်ကဲမှုဖြင့် ဟလင်လေတပ် စခန်း အနီး ဂျီလီလီတန်၂ သို့ ရွှေ့လိုက်သည်။

တချိန်ထည်း လိုလိုမှာပင် ဘန်ဒေါင်း၃ ၌ အခြေစိုက်ထားသော အမှုတ် ၁ မြင်းတပ်သည်လည်း စီလီဝမ်ဂီ၄ နယ်မှ လူကာ တာသို့ရောက်လာလေသည်။

ကွန်မြူနစ်တို့ပုန်ကန်မှုကို နှိမ်နင်းခြင်းသည် ဤအကြိမ် သည် သာ ပထမအကြိမ်ဖြစ်ခြင်းမဟုတ်။ ၁၉၄၇ခုနှစ်က စီလီဝမ်ဂီ နယ်တွင် ကွန်မြူနစ်တို့ ပုန်ကန်မှုကို နှိမ်နင်း ဖြိုဖျက်ခဲ့ဘူးသည်ကို စစ်တပ်အရာရှိများက သတိရမိကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်တာဝန်ယူ၍ ညနေ ၆ နာရီခွဲအချိန်တွင် မာဒေးကားပန်းခြံဘေးရှိ အချက်အခြာကျသော အသံလွှင့်ရုံနှင့် ဗဟိုကြေးနန်းရုံတို့ကို အောင်မြင်စွာ သိမ်းပိုက်နိုင်လိုက်လေသည်။ သေနတ်တချက်ပင် မပစ်လိုက်ရချေ။

“မနက်စောစောကတည်းက ဒီနေရာတွေကိုကျနော် သိမ်းနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သွေးထွက်သံယိုမှုကို မလိုလားဘူး၊ အေးအေးဆေးဆေး တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်စေချင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့်လဲ”

- ၁ Colonel Sarwoj Edhie
- ၂ Tjililitan
- ၃ Bandung
- ၄ Siliwangi

ည ၇ နာရီမှာ မြို့တော်ရဲ့အခြေအနေဟာ တိုက်ပွဲ ပြင်းပြင်း ထန်ထန် တွေ မဖြစ်လိုက်ရပါ။ ကျနေတဲ့ အုပ်ထိန်းမှုအောက် ရောက်ခဲ့ရတယ်”

ညနေ ၄ နာရီ အချိန်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဆူးရှင်းအား တွေ့ရချိန်ဝယ် ကော့စရက်ဌာနချုပ်သည် ကွန်မြူနစ်ဆန့်ကျင်ရေးအတွက် အင်အားတောင့်တင်းလာသော ‘သွေးကြောကြီး’ တခု ဖြစ်သည်။

မနက်ကတည်းက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနာဆူးရှင်းလွတ်မြောက်သွားသည့် သတင်းကို ဆူဟာတိုကြားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

နာဆူးရှင်းသည် ဒဏ်ရာများကိုပတ်တီးစီးထားသည်။ မနေ့ညက သဲထိတ်ရင်ဖိုချောက်ချားဖွယ်ဖြစ်ရပ်များကြောင့် တုန်လှုပ်ရင်း သူ၏ ၅ နှစ်အရွယ်သမီးကလေးနှင့်အတူ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက် လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သမီးကလေးတွင် ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရသွားသည်။ (နောက်တွင် ထိုဒဏ်ရာဖြင့် သေဆုံးသွားသည်)

နာဆူးရှင်းက သူ့ အားဝိုင်းထားသည့် ကော့စရက်တပ်သားများအား “ကျနော် ဗိုလ်ချုပ် ဆူဟာတိုကို ယုံကြည်ပါတယ်။ သူ့ကို ထောက်ခံပါတယ်” ဟု ပြောခဲ့သည်။

x x x

ဟလင်လေတပ်စခန်း၏မြို့မှန်ကြားဝယ်

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့ အဖို့ ကော့စရက် ဌာနချုပ်တွင် အခြေအနေကို စနစ်တကျကွပ်ကဲထိန်းချုပ်ထားစဉ် ဂျပန်ဘာ မြို့တော်နှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ ဟလင်ပါဒနကူစုမှ လေတပ် အခြေစိုက် စခန်းမှ မြို့မိတ်တော်ကို ငြိမ်းသတ်ရန်ကျန်နေသေးသည်။ အဆိုပါလေတပ် စခန်းမှာ ဂျပန်တပ်၏တောင်ဖက် ၁၀မိုင်

၁ Halim Perdanakusuma Airforce Base

ခန့် ကွာဝေးပြီး စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှု၏ အခြေစိုက်စခန်းကြီးလည်း ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်အခါက စကားလုံးများနှင့်ဆိုရလျှင်ဟလင်လေတပ် စခန်းသည် နိုင်ငံရေး မြို့မှန်များ ရစ်ပတ်လွှမ်းခြုံထားခြင်းခံနေချိန် ဖြစ်သည်။

ဟလင်သို့သွားရာလမ်းသည် လေယာဉ်လမ်းရော ကားလမ်းပါ ဖြစ်ပြီး ထိုအရပ်တွင်စစ်တန်းလျားများ၊ စစ်နှင့် ပတ်သက်သော အဆောက်အဦများ၊ ကြိုးစင်များ ရှိသည်။ ရွာကလေးများ၊ လယ်ကွင်းများနှင့် သီးသန့်ကင်းကွာသော နေရာ ဖေသဖြစ်သည်။ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ကောင်းလှသည့်စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှုကြီးသည် ဟလင်တွင်မှတ်မှတ်ထင်ထင်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ဤဒေသမှာပင် ၁၉၆၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လကတည်းက စ၍ အပျော်တမ်း တပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ စစ်လေ့ကျင့်ရာ စခန်းအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ ယင်းအဖွဲ့ဝင်များအား ဆူကာခို၏ မလေးရှားချေမှုန်းရေး စီမံကိန်း၏ တိုးတက်သော တော်လှန်ရေး အင်အားစုအဖြစ် လေ့ကျင့်ပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

လေတပ်အရာရှိများက စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှုကြီးတွင် ပါဝင်တိုက်ပွဲဝင်ကြမည့် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ကွန်မြူနစ်လူငယ်များ နှင့် အမျိုးသမီးများ ၂ ကို စစ်သင်တန်း ပေးနေသည်။

၁ Pemuda Rakjat ဟု ခေါ်သည်။
၂ Gerwani ဟု ခေါ်သည်။

ကွန်မြူနစ် လှုပ်ရှားမှုအတွက် ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်နေခြင်းကို လျှို့ဝှက်အဆင့် ထားရှိကြ၍ စစ်တပ်ကသော်၎င်း၊ အခြားသက်ဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးများကသော်၎င်း၊ မသိကြချေ။

သမ္မတ ဆူကာနိုမှာမူ ကွန်မြူနစ်လှုပ်ရှားမှု ပြင်ဆင်ရေး ကိစ္စအတွက် မကြာခဏ သတိပေးခံနေရသည်။ သူ ဩဇာကျဆုံးနေချိန်တွင် တစ်တယောက်သည် သူ့ သဘော တူညီချက် မရယူပဲ လုပ်ငံ့သည်ကို သူ မတွေးမိချေ။ သူ့အား နောက်ဆုံး အကြိမ် အန္တရာယ်နီးကပ်နေပြီဟု သတိပေးစကား ပြောသူမှာ ဒု-ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဂန်ဒီခ ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး သတိပေးချက်သည် စက်တင်ဘာ ၃၀-ရက်နေ့တွင် ဟလင်မု.... လူသတ်သမားတစ်ဦး မထွက်ခွာမီ နာရီပိုင်း အလိုမှာပင် ဆူကာနိုထံ ရောက်လာသည်။

ပုန်ကန်သူများ၏ ပထမဆုံး အစီအစဉ်မှာ စစ်တပ် ခေါင်းဆောင်များအား ဖယ်ရှားရန် ဖြစ်သည်။ စက်တင်ဘာ ၃၀-နှင့် အောက်တိုဘာ ၁-ရက်အကြား ည အချိန်ကာလအတွင်း တန်ပြန် ခုခံသော ဗိုလ်ချုပ်များကို အတင်း ဖမ်းဆီး ခေါ်ဆောင်ရန်၊ စစ်တပ်မှ ခုခံသူများနှင့် ပူးပေါင်းရန်နှင့် လူထုကို အုံကြွလာစေရန် ဖြစ်သည်။

x x x

အောက်တိုဘာလ ၁-ရက်နေ့.... ည သန်ကောင်ယံအချိန် ဖြစ်သည်။

၀ Brigadier General Sugandhi

၁ နာရီခွဲတိတိ ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

ဟလင် လေတပ်စခန်းသည် လှုပ်လှုပ် ရုရှ ရှိနေ၏။ သမ္မတ ကိုယ်ရံတော် တပ်သားများနှင့် စစ်ပညာ လေ့ကျင့်ထားပြီးသော ကွန်မြူနစ် လူငယ် တပ်သားများ ရောနှော လိုက်ပါ လာသည့် အရပ်ကားကြီးများသည် ဟလင်မှ စတင် ထွက်ခွာလာကြသည်။

စစ်တပ် အကြီးအကဲများ၏ နေအိမ်များသို့ မနက် ၄ နာရီတွင် ရောက်ရှိပြီး စိုင်းဝန်းထားသည်။ အချို့.... ဗိုလ်ချုပ်များအား တိတ်တဆိတ် အလွန်တကြား ဖမ်းမိလိုက်ပြီး အချို့ ကိုမူ ပစ်ခတ် ပြီးမှ လက်ရ ဖမ်းဆီးမိသည်။

အဖမ်းခံကြရသော ဗိုလ်ချုပ်များမှာ....

- (၁) အာမက်ယာနီ၊
- (၂) ပါမင်ဒု
- (၃) ဟာဂျီနိုဒု
- (၄) ဆူပရာတိုဒု
- (၅) ပင်ဂျေတန်ဒီ

- ၂ Achmad Yani
- ၃ S.Parman
- ၄ M.T.Harjono
- ၅ R.Suprpto
- ၆ D.I.Pandjaitan

- (၆) ဆုတိုကျို စီပီမီဟာဂျီ နှင့်
- (၇) ဗိုလ်ချုပ် နာဆူးရှင်း၏ အပါးတော်မြဲ ဗိုလ်ကြီးပယ်ရီ တင်ဒင် ၂ တို့ ဖြစ်သည်။

နာဆူးရှင်းသည် ထိုအချိန်က လုံခြုံရေးနှင့် ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးလည်းဖြစ် လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ၏ စစ်ဦးစီးချုပ်လည်းဖြစ်သည်။ သူ့ကိုဖမ်းဆီးရန် စာရင်း၌ နံပါတ်တစ် ထိပ်ဆုံးကထားခဲ့သည်။ သူသည် ဤအာဏာသိမ်းပွဲတွင် အကြီးမားဆုံးသော အနှောင့်အရှက်ကြီးတခု အဖြစ် ကွန်မြူနစ်တို့က ယူဆခဲ့သည်။

နာဆူးရှင်းသည် ဒဏ်ရာဖြင့် သိသိကလေး လွတ်မြောက်သွားခဲ့သည်။ အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့ တနေ့လုံး ဘာမှမလုပ်နိုင်သူဖြစ်သွားသည်။

နံနက် အရှက်တက်ချိန်တွင် ထရပ်ကားများ ဟလင် လေတပ်စခန်းသို့ ပြန်ရောက်လာကြရာ အဖမ်းခံ ဗိုလ်ချုပ်များအနက် ဗိုလ်ချုပ်သုံးဦး အသက်ရှင်နေသေးသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကွန်မြူနစ် လူစုလူဝေးသည် တိုက်ပွဲအစ၏ အောင်မြင်မှုကို ဖော်ကျူးထားသော ပါတီ တေးသီချင်းများ သီဆို၍ ကြွေးကြော်သံများ အော်ဟစ်ကြရင်း ဆူညံလှုပ်ရှား ကခုန်နေကြသည်။

၁ Sutojo Siswomi hardjo
၂ Captain Pierre Tendean

ဖမ်းမိထားသော ဗိုလ်ချုပ်များအား အရှင်လတ်လတ် ခါးဖြင့် လှီးဖြတ်ခြင်း၊ မျက်လုံးများထိုးဖောက်ခြင်းများဖြင့် ရက်ရက်ကော်ခက် သတ်ဖြတ်ပစ်လိုက်ကြသည်။ သွေးချောင်းစီး၍ မြင်မကောင်းအောင် ဖြစ်သွားသည်။

ဟလင်လူသတ်ပွဲည အပြီး ရက်သတ္တနှစ်ပတ်အကြာတွင်အင်ဒိုနီးရှား တော်လှန်ရေး၏ ကြီးမြတ်သော ခေါင်းဆောင်ကြီး ဆူကာနိုက ဟလင်အရေးအခင်း ရှင်းလင်းချက် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ သမ္မတကြီး ဆူကာနိုသည် ထိုအချိန်တွင် နိုင်ငံရေး မျက်စိန်း တယောက် လုံးလုံး ဖြစ်နေလေပြီ။

ဒုတိယ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စူဂျစ်တို၏ အဆိုပြုချက်အရ အရှင်ထက်ရ ဖမ်းမိသော ဗိုလ်ချုပ်များကို ဟလင်စခန်းတွင် ပြည်သူ့စာရင်းခွင်တင်၍ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း အပြစ်ရှိသဖြင့် သေဒဏ်ချမှတ် စီရင်လိုက်ပြီး ဖြစ်ကြောင်း ဆူဟာတိုက ပြောပြ၍ သိရသည်။

စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှု၏ ပဟိုဠာနုချုပ်ဖြစ်သော ဟလင်လေတပ်စခန်းတွင် နှစ်ခြမ်းကွဲပြားနေသော်လည်း နိုင်ငံတော်အာဏာသိမ်းပိုက်မှု ရယူသော တော်လှန်ရေးဗဟိုဌာနဖြင့် ပြန်လည်စုစည်း ထိန်းချုပ်ထားသည်။

၁ Major General Sutjipto

၎င်းတို့ထဲမှ ထင်ရှားသည့် ခေါင်းဆောင်များမှာ လေတပ် ဗိုလ်ချုပ် ဒိုမာဒါနီ၊ ဗိုလ်မှူးကြီးလတ်၊ လေတပ် ဗိုလ်မှူးကြီးဟရအမိုဂျီ နှင့် ဗိုလ်မှူးကြီး အုန်တန်တို့ ဖြစ်သည်။

တဖက်၌လည်း ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ထိပ်တန်း ဦးစီးဦးကိုင်များ ဖြစ်ကြသော ဥက္ကဋ္ဌ အိုင်ဒစ်၊ ဗဟိုကော်မတီဝင် အချို နှင့် ပါတီ အထူး ဗျူရို အကြီးအကဲ စဂျမ်ဒီ တို့ ရှိသည်။

- ၁ Air Vice-Marshel Omar Dhani
- ၂ Colonel Latief
- ၃ Air lieutenant Colonel Heru Atmodjo
- ၄ D.N.Aidit
- ၅ Sjam

စဂျမ်သည် ကွန်မြူနစ်ပါတီတွင် ထင်ရှားသော ခေါင်းဆောင် တယောက် ဖြစ်သည်။ တော်လှန်သော လက်နက်ကိုင် တပ် များအား စနစ်တကျ စစ်ဆေး ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲရန် လျှို့ဝှက် ဖွဲ့စည်းထားသော အထူး ဗျူရို၏ အကြီးအကဲလည်းဖြစ်သည်။ ယင်းဗျူရိုမှာ အင်ဒိုနီးရှား ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အထူး လျှို့ဝှက် ဗျူရို ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၅-ခုနှစ် ဩဂုတ်လ စောစောပိုင်းတွင် စဂျမ်သည် ပီကင်းမှ အပြန် အင်ဒိုနီးရှား ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌ အိုင်ဒစ်၏ ဆင့်ခေါ်ချက်အရ သွားရောက် တွေ့ဆုံပြီး ကွန်မြူနစ် တပ်များကို လှည့်လည် စစ်ဆေးရန် တာဝန်ပေးခြင်း ခံရသည်။ စဂျမ်သည် တော်လှန်ရေးတပ်များနှင့် ကွန်မြူနစ် ပါတီ အကြား လမ်းမှားတာ ၁၉၆၇-ခု မတ်လ ၉-ရက် နေ့တွင် အဖမ်းခံရပြီး ၁၉၆၈-ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ကုန် တွင် ဘန်ဒေါင်းရှိ စစ်ခုံရုံးသို့ တင်၍ စစ်ဆေး ခံရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သေဒဏ် အပေးခံရသည်။

ဟလင်စခန်းမှ ဌာနချုပ်နှင့် ကွန်မြူနစ် ပါတီ ဌာနချုပ်တို့ သည် နေရာ ဒေသခြင်း ကွဲပြားစွာ တည်ရှိ နေကြသော်လည်း အမြဲတမ်း ဆက်သွယ်မှု ရှိနေခဲ့သည်။

ဟလင်စခန်းတွင် ဌာနချုပ် ပွင့်လှစ်သူမှာ သမ္မတ ဆူကာနို ဖြစ်နေသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် နောက်ပိုင်းတွင် ရှင်းလင်း ပြောပြ ချက်အရ သူသည် ဟလင်စခန်းကို လေယာဉ် ဆင်းသက်မှု အခြေ အနေအရ ပိတ်ပစ်ရန်အတွက် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

သမ္မတ ဆူကာနိုသည် ဟလင် လေတပ်စခန်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ ခြင်းမှာ ထင်ရှားနေသည်။ အာဏာသိမ်း ခေါင်းဆောင်များနှင့် ငွေပလဲ ဒွေးရောယှက်တင် နေခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားသည်။ ယင်း သို့ နေထိုင်ခြင်းမှာ သမ္မတ ဆူကာနိုသည် သူ့ သဘော သူ့ ဆန္ဒ သက်သက်ဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် တပ်မတော်နှင့် လမ်းခွဲခွဲသည်သာမက သူ့ အပေါ် သစ္စာအရှိဆုံး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုနှင့်လည်း ခွဲခွာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အောက်တိုဘာလ ၁-ရက်နေ့ နံနက် ၁၀-နာရီ အချိန်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် သမ္မတ ဆူကာနိုနှင့် ပတ်သက်သော ဆတင်းမှန်ကို ရရှိသည်။ စောစောက မနက်စောစောပိုင်းတွင် ဆူကာနိုအား နန်းတော်ထဲ၌ လိုက်လံ ရှာဖွေခဲ့သည်။

ဆူကာနို၏ သက်တော်စောင့် တပ်မှ ရဲအရာရှိတိုင်းဖြစ်သော

ဆူမီရတ်ခ က ကော့စရက်ဌာနချုပ်ရှိ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့ထံ သတင်းပို့ရာတွင် သမ္မတကြီးသည် ကော့စရက်မှ နှစ်နာရီကြာ ကားမောင်းသွား၍ ရောက်နိုင်သော နေရာတစ်ခု၌ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းစွာ ရောက်ရှိနေကြောင်း ဖော်ပြလိုက်သည်။

နောက်တော့မှ ဆူဟာတို့သည် စဉ်းစားမိ၏။

“ဆူကာနိုဟာ ဟလင် ရောက်နေမှာပဲလို့ ငါထင်တယ်။ ဆူမီရတ်ကို ငါ မေတ္တာရပ်ခံခဲ့တယ်။ သမ္မတကြီးထံ သတင်း ပို့ပေး စမ်းပါ။ ဂျပန်တာမြို့တော်၌ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ဟာ ငါ့... လက်ထဲ ရောက်နေပါပြီလို့ ပြီးတော့ ငါ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ ဆိုတာ သမ္မတကြီးက ညွှန်ကြား ပေးပါလို့၊ ဆူမီရတ်ကို ငါ မေတ္တာ ရပ်ခံခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာမှ ပြန်ကြားချက်မရခဲ့ပါဘူး။”

× × ×

အောက်တိုဘာလ ၁-ရက်နေ့ မနက်... ၉-နာရီ အချိန်တွင် သမ္မတ ဆူကာနိုသည် ဟလင် လေတပ် စခန်းသို့ ရောက်လာ ခဲ့သည်။

မနေ့ညက စီနဂျန်အားကစားခန်းမတွင် ဆူကာနိုသည် အင်ဒိုနီးရှား ပညာရှင်များနှင့် ည ၁၁-နာရီအထိ စည်းဝေးခဲ့သည်။ မိန့်ခွန်းပြုကတည်း။ ဆူကာနိုသည် စည်းဝေးအပြီး ည ၁၁-နာရီ

၁ Soemirat

တွင် နန်းတော်သို့ ပြန်သွားပြီး ချက်ခြင်းပင် နန်းတော်မှ အင်ဒိုနီးရှား ဟော်တယ်သို့ ထွက်ခွာပြန်သည်။

တခါတရံ နာဝနာ ညကလုပ်များ၌ အချိန်ဖြုန်းနေတတ်သော ဂျပန်သူ ချစ်ဇနီး မဒမ်ဒေဝီခ အား ဝင်ခေါ်ရန် ဖြစ်သည်။ ဒေဝီကို ခေါ်အပြီး နှစ်ယောက်သား စလိပီ၊ ဂတော့ဇူတရီတို့၊ လမ်းရှိ ဒေဝီ၏ ဇိမ်ခံ အိမ်တော်သို့ သွားကြသည်။ သမ္မတကြီးသည် တိဗ္ဗတားကို ထိုအိမ်တော်၌ပင် ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။

အောက်တိုဘာ ၁-ရက် မနက် ၆-နာရီတွင် မြို့ဒေတင်ရှိ လှုပ်ရှားမှုများ၊ ဗိုလ်ချုပ် နာဆူးရှင်း အိမ် သေနတ်ပစ် ခံရပုံများ၊ သည့် သတင်းကို ကြားလိုက်ရသည်။

ဆူကာနိုက နန်းတော်ကို ပြန်လို့ရမလားဟု လှမ်းမေးရာ ဒေဝီ၏ အိမ်တော် အစောင့်တဦးက ပြန်၍ ဖြစ်နိုင်ပါသည်ဟု ဖြေကြားသဖြင့် ဆူကာနိုသည် အစောင့် အရှောက် အနည်းအကျဉ်းများနှင့် နန်းတော်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

နန်းတော်သို့ အပြန်လမ်းတွင် အင်ဒိုနီးရှား ဟော်တယ် ဇနီး အရောက်၌ လျှို့ဝှက်ရေးအရာရှိ ဗိုလ်မှူးကြီး စေလန် ၄ ထံမှ

- ၁ Madame Dewi
- ၂ Slipi
- ၃ Gatot Subroto Street
- ၄ Colonel Saellan

ရေဒီယို တယ်လီဖုံး သတင်းတရပ် ရရှိသည်။ စေလွန်က နန်းတော် သည် လျှို့ဝှက် စိတ်မချရကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ နန်းတော်သို့ မကြွပဲ ဂရိတ် ၁ ရှိ ဆူကာနီ၏ ဇနီးတဦး ဖြစ်သူ မဒမ်ဟာဂျတ်တီ အိမ် တော်သို့ ကြွသွားပါရန် တောင်းပန်ပါကြောင်း သတင်း ပို့သည်။

မဒမ်ဟာဂျတ်တီ အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ သမ္မတကြီးသည် သတင်းများ ထပ်မံ ကြားသိရပြန်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်များ အဖမ်း ခံကြရပုံ၊ ဗိုလ်ချုပ် နာဆူးရှင်း၏ သမီးကလေး ဒဏ်ရာ အပြင်း အထန် ရသွားပုံ၊ နှာဆူးရှင်း လွတ်မြောက်သွားပုံတို့ ကြားသိ ရသည်။

သတင်းများကြားအပြီး သမ္မတကြီးက လွန်စွာ အံ့ဩမိသည် ဟု ပြောကြားကာ စေလွန်အား ကျုပ်နဲ့အတူ ဘာလုပ်ချင် သလဲ ဟု မေးလိုက်သည်။ နန်းတော်သည်၎င်း၊ ဇနီးများ၏ စံအိမ်များသည်၎င်း၊ လျှို့ဝှက်၊ စိတ်ချရာ နေရာများ မဟုတ် ကြောင်း တွေးမိပြီး ဆူကာနီသည် ဟလင်သို့ ထွက်ခွာသွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

(သမ္မတ ဆူကာနီသည် မဒမ်ဟာဂျတ်တီ၏ အိမ်တွင် ရှိနေစဉ် လျှို့ဝှက်ရေးအရာရှိ ဗိုလ်မှူးကြီး စေလွန်က ဗိုလ်မှူး စူပါတို ၃ အား

- ၁ Grogol
- ၂ Madame Harjati
- ၃ Major Suparto

ခရုတပ်နှင့် လေတပ်တပ်မှူးများနှင့် ဆက်သွယ်ရန်၊ ရဲတပ်ဖွဲ့နှင့် ဆက်သွယ်ရန်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို ကွပ်ကဲနေသော ကော့ ချက်သို့ မဆက်သွယ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ဗိုလ်မှူး စူပါတို သည် သမ္မတဆူကာနီအား သစ္စာရှိသူတယောက်ဖြစ်သည်။ စူပါ တိုသည် ဝန်ကြီးလည်းဖြစ်၊ လေတပ် တပ်မှူးလည်းဖြစ်သူ အိုမာ ဒါနို တဦးတည်းနှင့်သာ ဆက်သွယ်ခဲ့ပြီး မဒမ်ဟာဂျတ်တီ၏ အိမ် ရွေ့သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ သမ္မတထံသို့ သူ့ သတင်းပို့အပြီး ဆူကာနီ သည် ဟလင်သို့ ထွက်ခွာရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ အိုမာဒါနို သည် အာဏာသိမ်းတပ်များ၏ ခေါင်းဆောင်တဦး ဖြစ်သည်။

ဆူကာနီသည် ဟလင်သို့ ရောက်သွားသောအခါ လေတပ် ဗိုလ်ချုပ် အိုမာဒါနိုနှင့် လေတပ်ဗိုလ်မှူးချုပ် ဝပ်တီမီနာ ၁ တို့က နူးထွေးသော အပြိုးများဖြင့် ကြိဆိုကြသည်။

အာဏာသိမ်း လှုပ်ရှားမှု ခေါင်းဆောင် နှစ်ဦးဖြစ်ကြသော အိုမာဒါနိုနှင့် ဗိုလ်ချုပ် စူပါဂျို ၂ တို့က အဖြစ်အပျက် အသေး သိသည့်ကို သမ္မတကြီးအား ရှင်းလင်းတင်ပြကြသည်။

အာဏာသိမ်း တပ်တပ်၏ ခေါင်းဆောင်တဦး အနေဖြင့် စူပါဂျိုသည် မနက် ၆ နာရီ အချိန် ကတည်းကပင်၊ နန်းတော် တွင် သမ္မတ ဆူကာနီအား တွေ့ဆုံရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ နောက် ဟလင်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။ ယခု အမြန်ဆုံး ၉ နာရီထိုးချိန်မှာ သတင်းပို့ဖြစ်တော့သည်။

- ၁ Leo Wattimena
- ၂ Brigadier General Supardjo

စူပါဂျိုက ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးနှင့် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် နှာဆူးရှင်း လွတ်မြောက်သွားပုံ ရှင်းပြအပြီးတွင် သမ္မတဆူကာနို က 'သေသေချာချာ စုံစမ်းမေးမြန်းပြီးမှ လုပ်ရောပေ' ဟု မှတ်ချက်ချသည်။

ဗိုလ်ချုပ်များကို ဖမ်းဆီးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဆူကာနိုက ဝေဖန်သုံးသပ် ပြောဆိုသည်မှာ 'တော်လှန်ရေးတရပ် ဆင်နွှဲတဲ့ နေရာမယ် ဒါမျိုးလုပ်တာ သိပ်သဘာဝကျတယ် မှန်တယ်' တူ၍ ဖြစ်သည်။ 'နှာဆူးရှင်းလွတ်သွားတာ အခြေအနေမကောင်းဘူး' ဟု ဆူကာနိုက ဆက်ပြောသည်။

အရေးအခင်း ဖန်တီးသူများအတွက် သမ္မတကြီး ဟလင်သို့ ရောက်ရှိလာမှုသည် စိတ်အားတက်ကြွဖွယ်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဆူကာနိုက ဝေလယ်ကြောင်ပတ်လုပ်တာ ဝန်မခံချင်သည့်ပုံ ပြသည်။

အရေးအခင်းဖန်တီးသူများ၏ အင်အား ပြိုကွဲမည့် လက္ခဏာ တွေ့ရသောအခါ ဆူကာနိုသည် ဒုတိယ ဆက်သွားတယောက် အား ကော့စရက် စစ်ဌာနချုပ်သို့ စေလွှတ်လိုက်သည်။ ယင်း ဆက်သွားသည် ကော့စရက်သို့ မနက် ၇း၃၀ နာရီတွင် ရောက်သွားသည်။

ကော့စရက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် ဟလင်စခန်းရှိ ရန်သူများအား အပြီးအပိုင် ခြေမှုန်းတိုက်ခိုက်ပစ်ရန် အသေးစိတ် စီမံနေချိန်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးသမားများ၊ ဝန်ကြီးများနှင့်အခြားအရပ်သားများ ရောက်ရှိနေသော ကော့စရက် စစ်ဌာနချုပ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး

ဆူဟာတိုသည် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပွဲအပြီး စစ်ရေး ပြင်ဆင်မှုများ လုပ်နေတော့သည်။ ဆူဟာတိုက သမ္မတကြီးထံ ဆက်သွား တယောက်အပိုထည့်၍ လွှတ်လိုက်သည်။

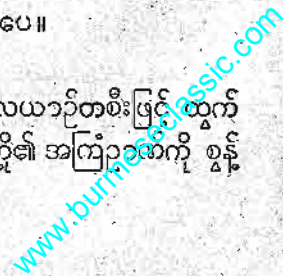
ဆူကာနိုသည် ပုန်ကန်သူများနှင့် တနေ့လုံး လိုလိုလားလား ရောထွေးနေထိုင်နေပြီး စက်တင်ဘာ ၃၀ ရက်လှုပ်ရှားမှုအဖွဲ့ကို အနည်းငယ်မျှ မဆွဲမပုလုပ်နေခြင်းအား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို က မစဉ်းစားတတ်အောင်ဖြစ်မိသည်။ အထက်လူကြီးကို ရိုသေ လေးစားသူအဖြစ် ဆူဟာတိုက သမ္မတ ဆူကာနိုအားမိမိသည် ဟလင်စခန်းကို ယခုချက်ခြင်း တိုက်ခိုက်တော့မည် ဖြစ်သဖြင့် သမ္မတကြီးအနေဖြင့် ဟလင်မှ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာ သွားပါရန် တိုက်တွန်းလိုက်သည်။

ကော့စရက် စစ်ဌာနချုပ် ကိုလည်း စစ်အခြေအနေ အရ ဒီနဂျန်အားကစားကွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်သည်။

သမ္မတဆူကာနိုသည် ဆုံးဖြတ်ရခက်ခဲသော ဘေးကြပ်နံကြပ် အခြေအနေနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးမိလျက်သားဖြစ်နေ၏။ သူ၏ယိမ်းယိုင် သော အနေအထားနှင့် ပုန်ကန်သူများ ဖက်သို့ တိမ်းညွှတ်မှုတို့ သည် မျက်မှောက်ကာလ သုံးသပ်ချက်အရ မှားယွင်း သည်ကို သတိပြုမိ၏။ တဖက်ဖက်သို့ အပြတ်လိုက်ပါ ရန် ဝန်လေး တုန်လှုပ် လျက် ရှိသည်။ သို့ရာတွင်တော်လှန်ရေးခေတ် ဝါဒဆောင်တယောက် ဟူသည် မည်သည့်အခါမှ တုန်လှုပ်မှုမရှိရပေ။

ရန်သူနှင့်မိတ်ဆွေ ခွဲခြားသိရှိပြီ။

ဆူကာနိုသည် ကျော့ကျကာတာသို့ လေယာဉ်တစီးဖြင့် ထွက်ခွာ သွားရန် အကြံပေးသော ပုန်ကန်သူတို့၏ အကြံဉာဏ်ကို စွန့်

ပယ်လိုက်ပြီး ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် လီမီးနား ၊ အကြံပေးသည့် အတိုင်း ဘိုဂါ့ ရှိ သမ္မတ နွေရာသီစံနန်းတော်သို့ ထွက်ခွာသွား လေတော့သည်။ ဂျပန်တပ်မှူးတော်၏တောင်ဖက် မိုင်၄၀ ခေး ကွာသော ဘိုဂါ့သို့ထွက်သွားသည်။

ဟလင်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏စစ်တပ်များနှင့်ပုန်ကန် သူတို့၏ တပ်များ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲကြီး စတင်လေပြီ။

“ဟလင်၏မြို့မုန်များကို ရှင်းပစ်မည်” ဟု ဆူဟာတိုက ကြုံး ဝါးလိုက်သည်။

x x x

၀ Leimena
၂ Bogor

သမ္မတရာထက်မှ ရေတပွက်

ဟလင်သို့ထွက်ခွာချီတက်လာသော ဗိုလ်မှူးကြီး ဆာဝိုအက် ဟီ ၊ ၎င်း၏ စစ်တပ်သည် အောက်တိုဘာ ၂ ရက်နေ့ နံနက် ၃ နာရီ အချိန်တွင် လေတပ် စခန်း၏ ဆင်ခြေဖုံး အရပ်သို့ ရောက်လာ လေသည်။

ကွန်မင်ဒိုတပ်စုများ၊ ကပ်ဂျန်၂ တပ်ရင်းအမှတ်၃၂၀၊ သံချောင်း

၀ Colónel Sarwo Edhie
၂ Kudjang

ကာ ကား တပ်ခွဲတစ်ခုနှင့် စာင်ကား တပ်ခွဲတစ်ခုတို့သည် တိုက်ပွဲ စတင်ဆင်နွှဲရန် အသင့်အနေအထားတွင် ရှိနေကြသည်။

ဟလင်စစ်စခန်း၏ တပ်မှူး ဒီဝမ်တို့ သည်၎င်း၊ တပက်မှ ဗိုလ်မှူးကြီးဆာဝိုအက်ဟီသည်၎င်း၊ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် လက်နက်ကိုင် တပ်သားများ သွေးထွက်သံယိုဖြစ်မှုကို မလိလားကြချေ။ သွေး မြေကျမည့်အရေးမှရှောင်ဖယ်လိုကြသည်။

ဒီဝမ်တို့က ဆာဝိုအက်ဟီအား ဤအရေးသည် အင်ဒိုနီးရှား တမျိုးသားလုံး၏အရေးအခင်းဖြစ်ကြောင်း။ ဘိုဂါတွင်အပြင်ဆုံး ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးပြုသင့်ကြောင်း။ လွန်ခဲ့သည့် နာရီပိုင်း အတွင်း ကပင် သမ္မတ ဆူကာအိုသည် ဤစခန်းမှနေ၍ ဘိုဂါရှိ နေရာထိ စံနန်းတော်သို့ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြောင်းပြောပြသည်။

တပ်မှူးနှစ်ယောက် ဘိုဂါသို့ ထွက်ခွာသွားစဉ် နှစ်ဖက်တပ် များသည် မိမိတို့နေရာအသီးသီးတွင် ရင်ဆိုင် မျက်နှာချင်းဆိုင် တိုက်ပွဲဝင်ရန် အသင့်အနေအထား၌ရှိနေကြသည်။

ထိုအတောအတွင်း နေ့လည် စာနာရီခန့်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် စစ်ရေး တာဝန်များ စီစဉ် ဆောင်ရွက် အပြီး ဘိုဂါတွင် သမ္မတနှင့် တွေ့ဆုံရန် ကော့စရက်မှ ထွက်ခွာ လာ သည်။

နန်းတော်အရောက်တွင် ဒီဝမ်တို့နှင့် ဆာဝိုအက်ဟီတို့ နှစ်ဦး အား တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဆူဟာတိုသည် များစွာ အံ့ဩ သွား သည်။ သို့ရာတွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန်အချိန်မရလိုက်ချေ။ သမ္မတ

နှင့် တွေ့ဆုံရန်သည် ပထမ ဦးစားပေး တာဝန် ရှိနေ သဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတိုနှင့် တပ်မှူးများသည် သမ္မတထံလျှောက် သွားကြသည်။

တပ်မှူးများသည် နန်းတော်ထဲတွင် ၅-နာရီကြာမျှ စောင့် ဆိုင်းနေကြရသည်။ အစည်းအဝေးတွင် အတွင်းကြိတ်များက သိသာသော်လည်း တိုက်ရိုက်ပေါ်ထွက်နေခြင်း မရှိပေ။

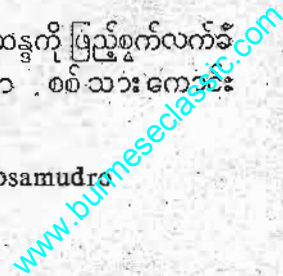
သမ္မတဆူကာအိုက ထုံးစံအတိုင်း ဦးဆောင်မှုကိုယူရင်း မိမိ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မကြညာကာ ဆွေးနွေးပွဲကို စတင်ဖွင့်လှစ် လိုက်သည်။

“စစ်တပ်ကို ခေါင်းဆောင်မှုဟာ အခုအချိန်မယ် ကျနော် သက်ထဲမှာ ရှိတယ်” ဟု သမ္မတ က ဆိုသည်။

ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ပရာနိုတို ရက်စီစမူဒရို အား အရေးပေါ် အချိန်အခါအတွင်း နေ့စဉ် တိုက်ပွဲများအတွက် တာဝန်ယူရန် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးလိုက်သည်။ ၎င်းသည် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ၏ တတိယလက်ထောက်နှင့် တပ်မှူးချုပ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

တချိန်တည်းမှာပင် ကော့စရက်တပ်မှူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာ တိုအား “ကျွန်ုပ်ချမှတ်ထားသော ဝါဒကို စွဲမြဲစွာ ဆုပ်ကိုင်ပြီး လျှို့ဝှက်ရေးနှင့် အမိန့်ပေး တာဝန်ကို ဆောင်ရွက်ပါ” ဟု တာဝန် ပေးသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက သမ္မတ၏ ဆန္ဒကို ဖြည့်စွက်လက်ခံ ဆိုက်သည်။ တည် ငြိမ် ပြတ် သား သော စစ်သား ကောင်း

တယောက်၏ လေသံမျိုးဖြင့် လက်ခံကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

နံနက်ပိုင်းထုတ် ဂျကာတာ သတင်းစာများသည် တပ်မတော် ဦးစီးခေါင်းဆောင် ကြေညာချက် ကဲ့လဲ့မှုကို ဖော်ပြထားကြသည်။ သမ္မတ၏ ကြေညာချက်နှင့် တပ်မတော်ပြန်ကြားရေးဌာန၏ ကြေညာချက်တို့ ကဲ့လဲ့နေကြသည်။ သမ္မတ ဆူကာနိုက တပ်မတော်ကို သမ္မတကသာ လက်ကိုင်ပြု၍ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ပြုနေကြောင်း ကြေညာသလို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုကလည်း တပ်မတော်ကို ယခုအချိန်အခါတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို လက်အောက်တွင် ရောက်ရှိပြီး ဆူဟာတိုကသာ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ပြုထားကြောင်း ကြေညာလိုက်သည်။

ကြေညာချက် နှစ်စောင်စလုံးပင် အောက်တိုဘာ ၁-ရက်နေ့စွဲဖြင့် တနေ့တည်း တပြိုင်တည်း လက်မှတ်ထိုး ထုတ်ပြန်လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် သမားရိုးကျ အပြုံးကိုဆောင်လျက် သမ္မတ၏ အမိန့်ကို လက်ခံလိုက်သည်။ သူသည် စကားလမ်းကြောင်းကို အဖမ်းခံ ဗိုလ်ချုပ်များ ဖက်သို့ လှည့်ပစ်သည်။ အဖမ်းခံ ဗိုလ်ချုပ်များ၏ ကြံကြမ္မာအကြောင်း သမ္မတထံ တင်ပြဆွေးနွေး မေးမြန်းလိုက်သည်။

ဆူကာနို၏ အဖြေက မသေချာ မရေရာ လျော့ရဲရဲ နိုင်လွန်းလှသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက အောက်တိုဘာ ၁-ရက်နေ့တွင် စက်တင်ဘာ ၃၀-အဖြစ် အပျက်များကို ကော့စရက် စစ်ဌာန

ချုပ်မှ မိမိမြင်တွေ့ကြားသိရ သမျှနှင့် တော်လှန်ရေး ကောင်စီခေါ် ပုန်ကန်သူများအား ချေမှုန်းတိုက်ခိုက် ပစ်ပုံများကို သဲသဲမဲမဲကြီး သတင်းပို့၍ သမ္မတထံ တင်ပြနေလေသည်။

ထို့နောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက သမ္မတ၏ တပ်မတော် ဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာ ကြေညာချက်ကို ရည်ညွှန်းပြောဆိုပြန်သည်။

ဆူဟာတို၏ လေသံက သိသိသာသာ ပြောင်းလဲသွားသည်။

“တပ်မတော်ကို တချိန်တည်းမှာ ဦးဆောင်သူနှစ်ယောက်က ခေါင်းဆောင်နေတယ်ဆိုတာ တယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့ဘူး၊ မရှိနိုင်ဘူး။”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏ သဘော မတူညီမှုကို သမ္မတက အသိအမှတ် ပြုပြီးသောအခါ သမ္မတက လေသံတမျိုး ပြောင်းသွားသည်။ ဆူကာနိုသည် သူ့ကို သစ္စာတော်ခံသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက တန်ပြန် တော်လှန်လိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း သိလျက်နှင့် မိမိဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်ဆင်လိုစိတ် မရှိပေ။

အာဏာသိမ်းလိုက်ပြီဟုသိလျှင်သိခြင်း သမ္မတသည် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားသည်။ ၂၄ နာရီခန့် ကြာမှ သူ့ စိတ်ကို သူတဖြည်းဖြည်းခြင်း ပြန်လည် ထိန်းချုပ်နိုင်တော့သည်။

အဆိုးဝါးဆုံးသော အခြေအနေသည် ကုန်လွန်ခဲ့ပြီဟု ယူဆရမည် ဖြစ်သည်။ သမ္မတအား တိုက်ရိုက် ထိခိုက်စေမည့် လှုပ်ရှားမှုမျိုးလည်း မရှိတော့။ လွန်စွာ လိမ္မာ ပါးနပ်သော နိုင်ငံရေးချက်လှည့်ဆရာကြီး ဆူကာနိုသည် သူ့ နာဆာကုန် ဝါဒဖြင့်ပင် သူဆုံးခဲ့သောအထူးကို ပြန်၍ မဖြေတတ်တော့သည့် အနေအထားတွင် ရောက်လာလေသည်။ တပ်မတော် ဦးဆောင်မှု ပိုင်းတွင်

လည်း ကဲ့အက်ခဲ့ရသည်။ ဂက်စတုတ်ခ အရေးအခင်းသည်အနည်းနှင့် အများပြည်တွင်း စစ်တပ်အရာရှိများ ပြိုင်ဆိုင်မှု ဖြစ်သလို တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့်လည်း လျှို့ဝှက် အမေရိကန် စီအိုင်အေ လက်ချက်ဟု ယူဆရသည်။ ဆူကာနိုအတွက် အစစအရာရာအခြေအနေသည် သမုဒ္ဒရာထက်မှ ရေတပွက်ပမာ ဖြစ်နေတော့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် စစ်တပ် ခေါင်းဆောင်ပိုင်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေအနေသစ်ကို ကန့်ကွက်ကြောင်း ကြေညာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် ပုန်ကန်သူ တဦးကား မဟုတ်ခဲ့ပေ။ သူသည် အင်ဒိုနီးရှား အရေးအခင်းတွင် ပါဝင်ဖြေရှင်းပေးသူတယောက် ဖြစ်သည်။

ကော့စရက်တပ်မှူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုအား စစ်တပ် အရာရှိများနှင့် တပ်သား အများစုကြီးက ထောက်ခံ အားပေးကြသည်။

ဆူဟာတိုသည် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်အဆင့်သို့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ရောက်ရှိလာသည်။ သူ ဆင်နွှဲခဲ့သော တော်လှန်ရေး နေ့ရက်များတွင် သူ့ အောင်မြင်မှုများသည် စာဖွဲ့မနိုင်အောင် များပြားလှသည်။

၀ Gestok
ဂက်စတုတ်မှာ အောက်တိုဘာ ၁ ရက် လှုပ်ရှားမှု အတိုကောက် စကားလုံးအဖြစ် ဆူကာနို ထွင်စားသော စကားလုံး ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဆူဟာတိုနှင့် သူ့လူများက ဤစကားလုံးကို ဆက်လက် သုံးစွဲခဲ့သည်။

စစ်တပ် ဦးစီး ခေါင်းဆောင်မှု ကွဲပြားနေခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သမ္မတ ဆိုးဖြတ်ချက်ကို ဆူဟာတိုက စနစ်တကျ ပယ်ဖျက် ပြင်ဆင်လိုက်သည်။ ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ပရာနိုတိုအား သမ္မတဆူကာနိုက ဆုတူး တိုးပေးထားခြင်းသည်လည်း ဖျက်ပြယ်သွားတော့သည်။

ကော့စရက် စစ်ဌာနချုပ်သို့ ဆူဟာတို ပြန်ရောက်သွားချိန်တွင် ဟလင် လေတပ်စခန်း တိုက်ပွဲ ထိမ်းပိုက်မှု အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ပုန်ကန်သူများထဲမှ ခေါင်းဆောင်များ အရပ်ဖက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အရေးနိမ့်၍ ထွက်ပြေးသွားကြသည်။ သူတို့အထဲတွင် ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး အွန်တန်နှင့် ဥက္ကဋ္ဌအိုင်ဒစ်တို့ ပါဝင်ကြသည်။ အိုင်ဒစ်သည် လေတပ်မှ ဒါကိုတာခ လေယာဉ်တစင်းဖြင့် ဂျော့ဂျကာတာသို့ ထွက်ပြေးသွားသည်။

လေတပ်ဗိုလ်ချုပ် အိုမာဒါနိုနှင့် သူ့ မိသားစုအား သမ္မတ ဆူကာနိုက သူ၏ တိုက်ရိုက်တော်တွင် ခိုလှုံခွင့် ပေးလိုက်သည်။ ဟလင်တွင် သွေးမြေကျမှု မရှိခဲ့။

× × ×

သမ္မတနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့၏ ဆွေးနွေးပွဲကို တိုက်တွင် အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့၌ စတင်ပြုလုပ်သော်လည်း ကိစ္စပြီးပြတ်မှု မရှိခဲ့။ ဆူကာနို၏ ချစ်ရေးကိစ္စများနှင့် စစ်တပ်အရာရှိ

၀ Dakota

အချို့၏ ရန်ပက်ပြိုင်မှုများကြောင့်ဟု ဆိုရလင့်ကစား ပြဿနာ၏ ရင်းမြစ် အနှစ်သာရ အကြောင်းအရာသည် 'နိုင်ငံရေး' ဖြစ်သည်။

ကော့စရက် စစ်ဌာနချုပ်သို့ ရောက်ရှိနေကြသော အရပ်သားများနှင့် စစ်သားများသည် အောက်တိုဘာလ ၁ ရက် ညနေပိုင်းတွင် အခြေအနေ အလုံးစုံကို ရိပ်စား သဘောပေါက် နားလည်ပြီးသား ဖြစ်သွားကြသည်။

နိုင်ငံရေးပါတီများမှ ကိုယ်စားလှယ်များ ပြည်သူ့ အသင်းအဖွဲ့များမှ ကိုယ်စားလှယ်များအား နောက်တနေ့တွင် ကိုတီခ စစ်ရေးဌာနချုပ်သို့ ဖိတ်ကြားခေါ်လိုက်သည်။ ယင်းနေရာသည် အမှတ် ၁၃ မီဒန် မာဒေးကား ဘာရပ် ဂျကာတာမြို့တွင် ရှိသည်။

ကိုတီခို နိုင်ငံရေးဌာနမှူး ဒု-ဗိုလ်ချုပ် စူရုတ်တိုက အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့ စည်းဝေးပွဲတွင်သဘာပတိပြုလုပ်ကာ ပရိသတ်ကို မိန့်ခွန်းစကား ပြောကြားသည်။ သူက ယခု ကြွရောက်လာသူများထံမှ ကွန်မြူနစ်များဖက်သို့ လိုက်မလား၊ စစ်တပ်ဖက် လိုက်မလား ဟု တိုက်ရိုက်မေးမြန်းသည်။ အားလုံးက စစ်တပ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုကို ထောက်ခံပါကြောင်း ဖြေကြားကြသည်။

အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့ ယင်းဆွေးနွေးပွဲသို့ အင်ဒိုနီးရှား ကွန်မြူနစ်ပါတီ (ပီအေအိုင်) သည်၎င်း၊ လက်ဝဲ နေရှင်နယ်လစ် ပါတီ ကိုယ်စားလှယ်များသည်၎င်း၊ ပါတီနေရှင်နယ် အင်

o Koti

ဒိုနီးရှား (ပီအေအိုင်) ကိုယ်စားလှယ်များသည်၎င်း၊ တက်ဆောက်ခွင့် မပြုခဲ့ပေ။

အဆိုပါ စည်းဝေးဆွေးနွေးပွဲသို့တက်ရောက်သူများမှာ ပီအေအိုင်ပါတီမှ ကွန်မြူနစ် ဆန့်ကျင်ရေး အုပ်စုခေါင်းဆောင်များထက်ရောက်ကြသည်။

အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် ဆပ်ချန် ၂ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ခါဝင်သော စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှု တန်ပြန် တော်လှန်ရေးအား ခြေမှန်းရေး ပူးပေါင်းအဖွဲ့ ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။

ဤအဖွဲ့သည် ဂက်စတာပူရ နှင့် အင်ဒိုနီးရှားကွန်မြူနစ်ပါတီအား ချေမှုန်းသုတ်သင်ရေးအတွက် ဖြစ်ပြီး ကွန်မြူနစ် မဟုတ်သော ပါတီများနှင့် ပြည်သူလူထုအဖွဲ့အစည်းများက ပူးပေါင်းပါဝင်လာကြသည်။

တိုတောင်းသော ကာလ အတွင်းမှာပင် ရှေ့တန်းတပ်ဦးဆောင်ပေါက်လာပြီး ကမီဒေအီ အင်ဒိုနီးရှားတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ လှုပ်ရှားမှုအဖွဲ့လည်း တည်ထောင်ကာ ကျယ်ပြန့်ထည်ထက်ကျယ်ပြန့်လာတော့သည်။ အောက်တိုဘာ ၂၅ရက်နေ့တွင် တည်ထောင်လိုက်သော ကမီအဖွဲ့ ဖွဲ့ပြီးမှပင်၊ လူငယ်များ၊

- o PNI (Partai Nasional Indonesia)
- ၂ H.M. Subchan
- ၃ GESTAPU (September 30 Movement)
- ၄ KAMI (Indonesian University Student's Action Front)

ကျောင်းသားများ၊ ပညာတတ်များ၊ အလုပ်သမားများ၊ တောင်သူ လယ်သမားများ၊ မိန်းမများ၊ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များနှင့် ယုတ်စွဲအဆုံး ဘတ်စ်ကားမောင်းသော ယာဉ်မောင်းများပင် ပါဝင် လှုပ်ရှားလာကြသည်။

ဤသစ်လင်္ကာသော အင်အားစုများသည် အာဏာသိမ်းပိုက် အပြီးတွင်ဖြစ်လာသော နိုင်ငံရေးဟာကွက်ကို ဖြည့်စွက် ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ဆူဟာတီ၏ နာဆာကွန်ဂါဒကို တဝက်တပျက် လက်ခံထားသော နိုင်ငံရေးသမားဟောင်းကြီးများမှာ ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိကြချေ။ မိမိတို့၏ နိုင်ငံရေး ပါတီများ ထက်မြက်စေမှုကို ရှေ့ဆက်မလုပ်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားကြသည်။

ရွှေတန်း တပ်ဦးအင်အားစုများ ပေါ်ထွက်လာမည့်အမှုနှင့် စင်စစ် လိုအပ်ချက်တရပ်ကို ဖြည့်စွက်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ လှုပ်ရှားမှုများသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတီ အတွက် ပြည်သူ့ လျှို့ဝှက်ရေးနှင့် အုပ်ချုပ်မှုလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ စစ်ဆင်ရေးတွင် အားတရပ်အဖြစ် အထောက်အကူဖြစ်လာသည်။

နောက် ၂ နှစ်ခန့်ကြာသော အခါ ဆူဟာတီနှင့် ရွှေတန်း အင်အားစုများ ပူးပေါင်းမိခြင်းသည် ပို၍ အရေးပါလာပြီး ထိုအချိန်က ဆူဟာတီကလည်း မရည်ရွယ်ခဲ့။ ရွှေတန်းအင်အားစုများကလည်း မရည်ရွယ်ခဲ့သော သမ္မတဆူကာနီဖြုတ်ချရေးတွင် ထိရောက်ခဲ့သည်။

နောက်တချက်ရှိသေးသည်။ အဖမ်းခံ၊ အနှိပ်စက်ခံ၍ အသတ်ခံခဲ့ရသော ဗိုလ်ချုပ်များ၏ အလောင်းကို တွေ့ရသော အချိန်က ဖြစ်သည်။ နာရီပိုင်းအတွင်းမှာပင် ထိပ်တန်း ခေါင်းဆောင်ကြီး

များ အသတ်ခံရသည့် အဖြစ်မျိုးသည် အင်ဒိုနီးရှား တပ်မတော်တွင် ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့။ အသတ်ခံရသော ဗိုလ်ချုပ်များ၏ အလောင်းများကို သတင်းစာများ၊ ရေဒီယိုနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားတို့မှ ဖော်ပြလိုက်သည်။ ပြည်သူတို့၏ ခံစားချက်များနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတီ၏ ခံစားရပ်များကိုပါ ဖော်ပြလိုက်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်တွေ အသတ်ခံရပြီဆိုသော သတင်းသည် ဆူဟာတီထံသို့ အောက်တိုဘာ ၃ ရက်နေ့တွင် ရောက်ရှိလာသည်။ လူ့ဘန်ဘုဂျာခ အရပ်တွင် အောက်တိုဘာ ၄ ရက်နေ့ နံနက် ၁ နာရီခွဲ (ညသန်းကောင်ကျော် နာရီပြန်တချက်ခွဲ) အချိန်တွင် အလောင်းများကို စတင် တူးဖော်ကြသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဆူဟာတီ ကိုယ်တိုင် ယင်းအစီအစဉ်၌ တက်ရောက်လာခဲ့သည်။

ဆူဟာတီသည် တုန်လှုပ်စွာဖြင့် ထိုနေရာမှပင် ရေဒီယိုအသံသွင်းစကား မြွက်ကြားလိုက်သည်။

“ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မျက်စိနဲ့ မျက်မြင်သက်သေ ထွက်ဆိုနေခြင်းဖြစ်တယ်။ စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှုဂိုဏ်းသားတွေ၊ တနည်းဆိုရရင် အခွင့်အရေးသမားဆိုးတွေရဲ့ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တွေ့နေရပြီ။ ဒီနေရာဟာ ဟလင်လေတပ်အခြေစိုက်စခန်းနဲ့ နီးနီးကလေးဖြစ်တယ်။ ဒီနေရာမှာပဲ ကျွန်ုပ်တို့ စုဝေးတွေ့ အမျိုးသမီးတွေ လေ့ကျင့်ကြတာ ဖြစ်တယ်။ လေတပ်ကလူတွေနဲ့ ပုန်ကန်တော်လှန်တဲ့ စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်

၀ Lubang Buaja

ရွားမှု ဂိုဏ်းသားတွေ အဆက်အသွယ်မရှိဘူးဆိုတာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဟုတ်နိုင်ဘူး”^၁

အသတ်ခံရသော ဗိုလ်ချုပ်များ၏ ရုပ်အလောင်းများကို စစ်ဆေးရုံသို့ သယ်သွားသည်။ ၎င်းမှတစ်ဆင့် စစ်ဌာနချုပ်သို့ သယ်သွားသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတိုသည် ထိုညက တညလုံး သူ၏ ကျဆုံးသွားသောမိတ်ဆွေများ၊ လက်ကွဲပေါ်လက်ကွဲဖက် ရဲဘော်များနှင့်အတူ အချိန်ကုန်လွန်သွားစေခဲ့သည်။

အောက်တိုဘာလ ၅ရက်နေ့တွင် သီးသန့်မြေ တနေရာ၌ အသုဘချလိုက်သည်။ ကလီဘာတာ J အရပ်ရှိ သူရဲကောင်းအာဇာနည်များ၏ သုသာန်သို့ သံချပ်ကာကားများဖြင့် သယ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။ ဂျကာတာ မြို့တော်သူမြို့တော်သားများသည် တော်လှန်ရေးသူရဲကောင်းများအား နောက်ဆုံး ဂါရဝပြုသည့်အနေဖြင့် လမ်းမများပေါ်တွင် တန်းစီကြည့်ရှုကြသည်။ ထိုပရိသတ်ထဲတွင် လူတယောက် ပျောက်ဆုံးလျက်ရှိသည်။ ထိုသူကား သမ္မတဆူကာနို ဖြစ်သည်။

× × ×

၁ ဤ ဆူဟာတို၏ မိန့်ခွန်းသည် သမ္မတနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး (ဆူဟာတို) တို့ သဘောထား ကွဲလွဲကြပြီဖြစ်ကြောင်း ပြည်သူအား ပထမဆုံး သိစေခြင်း ဖြစ်သည်။
J. Kalibata

နိုင်ငံခေါင်းဆောင်မှုနှင့် အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲမှုသည် သမ္မတဆူကာနိုလက်မှ လျော့ကျသွားခဲ့လေပြီ။ ဆူကာနိုက အဖြစ်အပျက်များဖြစ်ပျက်ပြီးနောက် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဘာမှမဖြစ်သလို ထုဆကာ အာဏာများ ပြန်လည်ရရှိရေး ကြိုးပမ်းလာသည်။

သူသည်တောက်ပြောင်သော နိုင်ငံတော်၏ဖခင်ရာထူးကို ပြန်သည်ရယူရန် အားထုတ်နေသည်။ ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် စည်းလုံးခြင်းကို ပြန်၍ အရယူရန် လှုပ်ရှားလာသည်။ ပြည်သူတွေအဖို့ သော့ခွဲ၍ ထူးချွန်သော ခေါင်းဆောင်၏နောက်သို့ လိုက်ရန် အသင့်ဖြစ်နေလေသည်။

ဘိကာနန်းတော်တွင် ဆူကာနိုက ကဲဘိနက်အစည်းအဝေး နှစ်ကြိမ်ခေါ်လိုက်ရာ ထင်ရှားသော ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင် သပ်မင်း^၁နှင့် ဂျီတို J တို့ တက်ရောက်ကြသည်။

ပထမ အစည်းအဝေးကို အောက်တိုဘာ ၆ရက်နေ့တွင် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ကျင်းပခဲ့သည်။

အစည်းအဝေး သဘာပတိအဖြစ် ဆူကာနိုကဆောင်ရွက်ပြီး ပထမ ဒု-ဝန်ကြီးချုပ် ဆူဇန်ဒရီယို^၂ နှင့် ဒု-ဝန်ကြီးချုပ် လီမီး^၃အား၄ တက်ရောက်ကြသည်။

၁ Lukman
J Njoto
၂ Subandrio
၃ Leimena

“စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှုဟာ အင်ဒိုနီးရှား တော်လှန်ရေးရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတခုဖြစ်တယ်”

ဆူကာခိုက ကြေညာလိုက်သည်။ သူ့စကားလုံးများထဲတွင် ပုန်ကန်သူတို့အား ထိပါးပုတ်ခတ်သော စကား တခွန်းမှ မပါရှိပေ။

ဆူကာခို၏ အပြုအမူများသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့၏ ခံစားချက်များအား နာကျင်ထိခိုက်သွားစေသည်။

ဝန်ကြီးတယောက် မဟုတ်ပါဘဲလျက်နှင့် ဆူဟာတို့အား ကဲဘိနက်သို့ တက်၍ ပြီးခဲ့သော ရက်ပိုင်းအတွင်းက ဖြစ်ပျက်သမျှ အဖြစ်အပျက် အလုံးစုံကို အကျဉ်းချုံး၍ အစီရင်ခံရန် သမ္မတက အမိန့်ပေးသည်။ ယင်းအစည်းအဝေးတွင် ဂျိုတိုက မအောင်မြင်သော အာဏာသိမ်းပွဲ၌ ကွန်မြူနစ်တို့ တာဝန်ရှိမှုကို ငြင်းဆိုပြီး ယင်းအာဏာသိမ်းပွဲသည် ဗိုလ်ချုပ်များ ကောင်စီတွင်သာ တာဝန်ရှိကြောင်း အပြစ်ဖို့ ပြောကြားသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့နှင့် ပြည်သူ့တပ်မတော်အား မလားသော ကွန်မြူနစ် ကိုယ်စားလှယ်များသည် နိုဝင်ဘာ ၆ ရက်နေ့တွင် ဘိုဂါ၌ ကျင်းပသော ဒုတိယအကြိမ် ကဲဘိနက် အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ခွင့် ရကြပြန်သည်။

ဆူကာခိုက အစည်းအဝေးတွင် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးလည်းဖြစ်

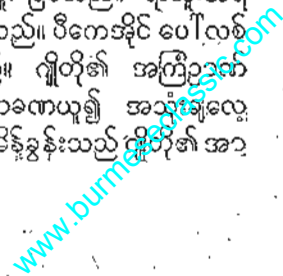
ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင်တဦးလည်းဖြစ် သူ ဂျိုတိုအား အပြစ်တင်စကား ပြောကြားသည်။

“ဂျိုတို ခင်ဗျားဟာ အလွန်မိုက်မဲတယ်၊ ဒီ ဆိုးဝါးတဲ့ အရေးအခင်းကို ခင်ဗျားဖန်တီးခဲ့တယ်၊ ဒါဟာ ကွန်မြူနစ်တွေကို နှိမ်နင်းဖျက်ဆီးပစ်တယ်၊ ဒီလုပ်ရပ်ဟာ သူငယ်နပ်စား အကြံနဲ့ အတူဘူပ”

ဂျိုတိုအား အပြစ်တင် ပြောဆိုခြင်းသည် အင်ဒိုနီးရှား ကွန်မြူနစ်များ အားလုံးကို ပုတ်ခတ်ပြောလိုက်ခြင်းမဟုတ်။ သမ္မတကြီး ကိုယ်တိုင်က ယခုတိုင် ကွန်မြူနစ်များကို လက်ခံထားပြီး ကဲဘိနက် အစည်းအဝေးမှာပင် ကွန်မြူနစ်များအား အင်ဒိုနီးရှား တော်လှန်ရေး၏ အရေးပါသော ကျောက်တိုင်ကြီးများ အဖြစ် လက်ခံထားသည်။

“လက်ဝဲ တော်လှန်ရေးဆိုတာ ဘယ်မှာလဲ၊ လက်ျာကို ယိမ်းယိုင် ပါမသွားဖို့ အရေးကြီးတယ်၊ လက်ျာယိမ်းသွားရင် စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှုထက် ပိုပြင်းထန်မှုတွေ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်”

၁ ဂျိုတိုသည် အင်ဒိုနီးရှား ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ဒုတိယ လက်ထောက် အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်သည်။ ရာထူးအရ အိုင်ဒစ်နှင့် လုပ်မင် ပြီးလျှင် သူဖြစ်သည်။ ပီကေအိုင် ပေါ်လစ်ဗျူရီနှင့် ဗဟိုကော်မတီဝင် ဖြစ်သည်။ ဂျိုတို၏ အကြံဉာဏ်များကို သမ္မတ ဆူကာခိုက မကြာခဏယူ၍ အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ သမ္မတ၏ အမျိုးသားနေ့ မိန့်ခွန်းသည် ဂျိုတို၏ အဘော်ဖြစ်သည်။

ဆူကာနီသည် သူ၏ နာဆာကုန်ဝါဒကို လက်စွဲလက်ကိုင်ပြု
ရင်း ကွန်မြူနစ်ပါတီအား နိုင်ငံတော်အဆင့်မှ ဖျက်သိမ်းရန် မလို
လားပေ။

တဖက်မှလည်း ဆူကာနီသည် အောက်တိုဘာ ၄ ရက်နေ့
တွင် ဒု-ဗိုလ်ချုပ်စုဂျစ်တိုကွပ်ကဲသောနယ်ပယ်ရိပ်ပါတီအား ဖျက်
သိမ်းပစ်ရန် ကြိုးစားခဲ့သေးသည်။ စုဂျစ်တိုသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
ဆူဟာတိုအားပြင်းထန်စွာ ထောက်ခံသူဖြစ်သည်။ စုဂျစ်တိုနှင့်
သမ္မတ ဆူကာနီအကြားတွင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အကြိတ်အနယ်
ဆွေးနွေးပွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့ရသေးသည်။

ဆူကာနီက ဗိုလ်ချုပ်များ အသတ်ခံရခြင်းကိုစွဲကို သေးသိမ်
သွားအောင် ပြုလုပ်နေချိန်ဝယ် စုဂျစ်တိုက ကွန်မြူနစ်များ အ
ပေါ် ထိရောက်ပြင်းထန်စွာ အရေးယူရန် တောင်းဆိုနေသည်။

ဆူကာနီက စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ဟစ်အော်လိုက်သည်။
“ခင်ဗျား ဘာမှမသိဘူး ဒါဟာ အဆင့်မြင့်တဲ့ နိုင်ငံရေးလုပ်
ရပ်ဖြစ်တယ်”

စုဂျစ်တိုက ပြန်ပြောလိုက်ပြန်သည်။
“သမ္မတကြီး ခင်ဗျား... သမ္မတကြီးဟာ ခေါင်းဆောင်မှု
ဆိတ်သည်းခဲ့ပါပြီ”

x x x

အချိန်အဲ့သော ဝယန် ပြဇာတ်

အင်ဒိုနီးရှား ရိုးရာ အနုပညာ တရပ်ဖြစ်သည့် ဝယန်
ပြဇာတ်တွင် အခန်း ၃-ခန်း ရှိသည်။ နိဒါန်းပိုင်းသည် နေဝင်
ချိန်မှ သန်ကောင်ယံအထိ ကြာသည်။ ဒုတိယပိုင်း တကယ့်ဇာတ်
ဇာတ်အိမ်သည် သန်ကောင်ယံမှ ၃-နာရီအထိ ကြာသည်။
ဒုတိယပိုင်းတွင် မကောင်းမှုကို ကောင်းမှုက အနိုင်ရခန်းကို
နက်နေထွက်ချိန်ထိ ကြာသည်။

အောက်တိုဘာ ပထမ ရက်သတ္တပတ် အတွင်း ဖြစ်ပျက်လှုပ်
ရှားခဲ့မှုများသည် ဝယန် ဇာတ်ပွဲနှင့် တူသည်။ လှုပ်ရှားမှုများ

၀ Wayang

www.burmeseclassic.com

တန်ပြန်လှုပ်ရှားမှုများ၊ များပြားသော ဇာတ်ဆောင်များ၊ အုပ်ချုပ်သူများ၊ မြင့်မြတ်သော မင်းသားများ၊ ရိုးဖြောင့်သော အကြံပေးများ၊ ကောက်ကျစ်သော အကြံပေးများ၊ ရဲရင့်သော စစ်သားများ၊ လူကြမ်းများ၊ ဘီလူးများ၊ မင်းသမီးများ၊ အခွင့်အရေး သမားများနှင့် လူရွှင်တော်များ ပါဝင်ကြသည်။

ဝယန် ပြဇာတ်ကို အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံသားတိုင်း အထူးသဖြင့် ဂျာဗားသူ ဂျာဗားသားတိုင်း ပို၍ သိကြသည်။ ဇာတ်ကောင် များကို ကြားဘူး နားဝင် ဖြစ်ကြသည်။ အရိပ်ပြကွက်၊ တကယ် လူ ပြကွက်နှင့် ရုပ်သေးပြကွက်များသည် ဖျော်ဖြေမှု သက်သက် သာမကပဲ လူ့စိတ်ဓာတ်ကို လှုံ့ဆော်သော ပြကွက်များဖြစ် သည်။ အကြောင်းများနှင့် လူကြမ်းများကို သက်ရှိများနှင့် ယှဉ်ကြည့်ရသည်။ စက်တင်ဘာ ၃၀-အဖြစ်အပျက်နှင့် ယှဉ်ကြည့်ရသည်။

ဆိုပါစို့ ၊ ဆူကာနီ၏ ပထမလက်ထောက် ဆူဘန်ဒရီ အာ မိမိတုရင်နှင့် ပြည်သူ့ကို သစ္စာဖောက်သော ဝန်ကြီးနှင့်၎င်း ဆူကာနီအား ရုပ်သေးရုပ် အားလုံးကို ကြီးဆွဲသော ရုပ်သေး ဆရာကြီးနှင့်၎င်း၊ သူရဲကောင်းကြီး အဂျူနာ၁ နှင့်၎င်း၊ ဆူဟာ တို့သည် သူရဲကောင်းကြီး အဂျူနာ၏မြေး ပရစ်ဆစ် ၂ နှင့်၎င်း ယှဉ်ကြည့်ကြပါစို့ ။ ပုံပြင်ထဲက ဇာတ်လမ်းအရ သူရဲကောင်း ကြီး အဂျူနာသည် တောသို့ထွက်သွားပြီး သူ၏မြေး ပရစ်ဆစ် ထီးနန်းဆက်ခံ စိုးစံသွားလေတော့သတည်း။

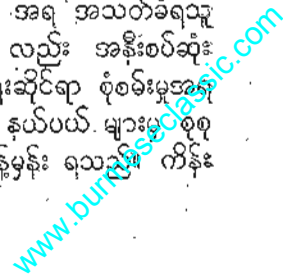
- ၀ Ardjuna
- ၂ Parikesit

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် မြို့တော်တဝိုက် ကွန်မြူနစ်တို့ တော်လှန်ပုန်ကန်မှုကို အပြတ်အသတ် ချေမှုန်းရန် အာရုံစိုက်ပြီး၊ ညှပ်ရှားမှုများ စတင်လုပ်တော့သည်။ ဂျာဗားကျွန်းအလယ်ပိုင်း ဘင် ကွန်မြူနစ် တို့၏ ခြေကုပ်စခန်းကို လက်နက်တိုက်များဖြင့် ချည်ထောင် ထား သည်ကို အကြီးအကျယ် ဖြိုခွင်းပစ်သည်။ အခြား ကျွန်းများရှိကွန်မြူနစ်များကိုလည်း ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်း ခတ်သင်ပစ်သည်။ ဆူဟာတို့က ပြည်တွင်းကိစ္စကို စစ်တပ် အင် အားမသုံးလိုသော်လည်း ပြည်သူတို့၏ကာကွယ်ရေးနှင့် နယ်မြေ အသရင်းလင်းရေးအတွက်သုံးလိုက်သည်။

ကွန်မြူနစ် များကို လက်တုံ့ပြန် ချေမှုန်းသည့် အနေဖြင့် ဆူဟာတို့သည် လက်ရွေးစဉ် လက်မရွံ့စစ်သားများကို ဟွန်မြူနစ် လှုပ်ရှားရာဒေသများသို့စေလွှတ်တိုက်ခိုင်းသဖြင့်အင်ဒိုနီးရှား၊ နိုင်ငံလုံး သွေးချောင်းစီးသွားသည်။ ၁

၁ သွေးချောင်းစီးသော ကွန်မြူနစ်ချေမှုန်းရေးလူသတ်ပွဲကြီးတွင် အသတ်ခံရသူများ၏စာရင်းအတိအကျမရရှိချေ။ ၁၉၆၆ ခု အောက်တိုဘာ ၁၁ ရက်ထုတ် အန်တာရာ သတင်းစဉ်တွင် ဝန်ကြီးအဖမ်မာလစ်က တရားဝင် ထုတ်ပြန် ကြေညာထား သည်မှာ အောက်ဖါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး ရရှိသော သတင်းများ အရ အသတ်ခံရသူ ပေါင်း ၅၀၀,၀၀၀ ရှိပြီ ဖြစ် သော် လည်း အနီးစပ်ဆုံး ၁၆၀,၀၀၀ ဟု ယူဆသည်။ တရားရေးဆိုင်ရာ စုံစမ်းမှုအရ ၁၂၀,၀၀၀ ရှိသော်လည်း ကျေးဇူး နယ်ပယ် များမှ စုစု ပေါင်း ၂၀၀,၀၀၀ သေသည်ဟု ခန့်မှန်း ရသည်။ ကိန်း ဝဏန်းများ အတိအကျ သိရပေ'

ဆူဟာတို့အတွက် ကွန်မြူနစ်ချေမှုန်းရေးသည် လွယ်ကူ ချောမောခြင်းမရှိ။ သူ ပထမရင်ဆိုင်ရသည်မှာ ကွန်မြူနစ် များနှင့် ကွန်မြူနစ်လိုလားသူများ၏ အင်အား အခြေအနေ စာရင်းမှန်ကန် မသိရခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်ပြဿနာတစ်ခုမှာ သူ၏ လက်နက်ကိုင် တပ်များအတွင်းသို့ ကွန်မြူနစ်တို့ စိမ့်ဝင်ထိုးဖောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ကြည်း၊ ရေ၊ လေ နှင့် ပုလိပ်တပ်ဖွဲ့တို့ကြား ပြိုင်ဆိုင်မှုများ ဖြစ်လာကြသည်။

ထိုမျှသာမကသေး၊ ဆူဟာတို့အတွက် ယိမ်းယိုင်လှုပ်ရှားနေသော သမ္မတဆီကာနီသည် အာရှစိုက်စရာ အကွက်တကွက်ဖြစ်လာပြန်သည်။ ကွန်မြူနစ်များကို အပြတ်အသတ် နှိမ်နင်းနေချိန်တွင် သမ္မတ ဆူကာနီသည် ကာဆီး ကာဆီး လုပ်နေလေသည်။ ကွန်မြူနစ်တို့မှာ ဆူကာနီ၏ နာဆာကွန်အတွေးအခေါ်ကိုပုံသွင်းနေသူများဖြစ်နေကြသည်။

ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရသော အခက်အခဲကို ဆူဟာတို့သည် ကိုယ်ပိုင် နည်းလမ်းဖြင့် တဆင့်ပြီး တဆင့် ကျော်လွှားသွားခဲ့သည်။ ရန်သူကို ရွှေ့မျှက်နှာချင်းဆိုင် မတိုက်ပဲ ဘေးမှဝင်တိုက်ကာ ရန်သူအား စိတ်ပိုင်းအရရော ရုပ်ပိုင်းအရပုတိုက်ခိုက်လေသည်။ စစ်စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်သော ဂျာဗား ကျွန်းသားများအား မိန့်ခွန်းပြောရာတွင် “ကလေးတို့ အကိုကြီးကနီ (ဆူကာနီ) ခေါင်းဆောင်မှုအောက်မှာပဲ၊ ပြည်သူတွေနဲ့အတူ တော်လှန်ရေးဆင်နွှဲပါ။ အပြစ်ရှိသူတွေကို ဘုရားသခင်က ခွင့်လွှတ်ပြီး ငါတို့ တော်လှန် တိုက်ပွဲကို ကောင်းခြီးပေးမှာပါ” ဟု ပြောကြားသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို့သည် သူ့ ကိုယ်သူ နိုင်ငံတော်၏အကြီးအကဲ အမြင့်ဆုံး အာဏာပိုင်တယောက်အနေဖြင့် အလုပ်တာဝန်များ ဆက်လုပ်သွားသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို့သည် လက်နက်ကိုင်တပ်များ၏တပ်မှူးချုပ် (ဆူကာနီ) အား အရိုအသေပေးသည်။ တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်ကြီး ဆူကာနီအား ဂုဏ်ပြုရန် မည်သည့်အခါမှ မပေ။

အရပ်ဖက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအား စိစစ်သန့်စင်ရေးနှင့် အမိန့်ပြင်ဆင်ထုတ်ပြန်ရေး အခြေခံ စည်းမျဉ်း မူဝါဒများကို သမ္မတအမည်ဖြင့် နိုင်ငံဘာ ၁၅ ရက်နေ့က ထုတ်ပြန် ကြေညာလိုက်သည်။

ဆူဟာတို့၏အပြုံးနှင့် ဆူကာနီတို့၏ မှေးမှိန်မှုတို့သည် ရေရှည်တွင် သဟဇာတဖြစ်ကြပါဦးမည်လော။ အစေးကပ်နိုင်ပါဦးမည်လော။ အောက်တိုဘာ ၁၆ ရက်နေ့တွင် သူတို့နှစ်ဦး အစေးမကပ်နိုင်ကြတော့ပြီ။ မိတ်ဆွေ အဖြစ် လက်တွဲမှု ပြုတ်ခဲ့ပြီ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့အား ကြည်းတပ် စစ်ဦးစီးချုပ် ဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်ထားလိုက်သည်။ ပရာနီတို့နေရာတွင် ဝင်လာခြင်းဖြစ်သည်။

မာဒေးကား နန်းတော် တဝိုက်မှာမူ ဆေးချမ်း ငြိမ်သက်လျက်ရှိသည်။

ဆူကာခိုက ဆက်လက်ဟစ်အော် ကြုံးဝါးလျက်ရှိသည်။

အောက်တိုဘာ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ဆူကာခိုက

“ဒါကြောင့် ကျုပ်အမိန့်ပေးလိုက်တယ်။ နိုင်ငံကို ကြီးပွား တိုးတက်အောင်လုပ်ကြ။ စည်းလုံးညီညွတ်ကြ။ အဖျက် လုပ်ငန်း တွေ ရှောင်ရှားကြ။ ခွင့်ပြုချက်မရရှိပဲ ဆန္ဒပြခြင်းကိုတားမြစ်ကြ။ လူထုလုပ်အားနဲ့တည်ဆောက်ကြ” ဟု မိန့်ကြားသည်။

အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်နေ့တွင် မိန့်ခွန်းပြောပြန်သည်။

“စက်တင်ဘာ ၃၀ မကောင်းမှုကြီးဟာ အများနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စကြီးတရပ်ဖြစ်တယ်။ တော်လှန်ရေးရဲ့ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တရပ် ဖြစ် တယ်။ ဒါဟာ တော်လှန်ရေးတရပ် ဖြစ်တယ်။ ကျုပ်ကိစ္စတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်တွေရဲ့ ကိစ္စလဲမဟုတ်ဘူး။ အသတ်ခံရတဲ့ လူငယ်ကုန်စုံတွေအရေးကိစ္စလဲမဟုတ်ဘူး။”

သမ္မတသည် နောက်ဆုံးတွင်စိတ်ဓါတ်အားဖြင့် စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှုတွင် သူ မပူးပေါင်းမပါဝင်ရပါ။ ပုန်ကန်သူများ သည် တန်ပြန် တော်လှန်ရေး သမားများ ဖြစ်ပါသည် ဟူ၍ ကြေညာသည် ဆိုလင့်ကစား၊ မအောင်မြင်သော အာဏာသိမ်းပွဲ တွင် သူမပါဝင်ကြောင်းကို ပါးနပ်စွာ ရှောင်ဖယ်ပြောကြား လေသည်။

ကဲဘိနက် သဘာပတိအမိန့်အဖြစ်စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှု တွင် ပါဝင်ကျူးလွန်သော အရပ်သား များ အား စစ်ဆေး အရေးယူရန်နှင့် ယင်း တာဝန်ဆောင်ရွက်ရန် ကော်မတီတရပ် ဖွဲ့စည်းရေးအမိန့်ကို ၁၉၆၅ ခု နိုဝင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့စွဲဖြင့်ပထမ

အမိန့်ကြီးချုပ် ဧကိတ်တာဆူဟန်ဖေရို လက်မှတ်ထိုး၍ ထုတ်ပြန် ထားသည်။

ထို ကော်မတီကို ဦးဆောင်ရန် ပြည်နယ်ဝန်ကြီး သုံးဦး ကို ဆူကာခိုကိတ်တိုင်ခန့်အပ်ပြီး ၎င်းတို့အထဲတွင် လက်ဝဲ အမျိုးသား ဦးထိမ္မာ အိုဂျီတက်ခ သည် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၏။

တချိန်တည်းမှာပင် ဆူကာခိုသည် ကဲဘိနက် ဝန်ကြီးများ ဖြစ် တိုးခဲ့ခန့်ထားရင်း သူ၏အခြေအနေကို ပို၍တောင့်တင်း သောအောင် ကြိုးပန်း လာသည်။ ဤ ကြိုးပန်းချက်သည် ၁၉၆၆ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဝန်ကြီး ၁၀၀ ပါဝင်သော အစိုးရ ဝန်ကြီး ခန့်ထားခြင်းဖြင့် အထွတ် အထိပ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။

၎င်းပြင် ၁၉၆၅ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ကိုတိ ရေးဌာနချုပ်ရှိ ရာထူးများ၊ လုပ်ငန်းများနှင့် ဖွဲ့စည်းပုံများ ပြောင်းလဲ ပြင်ဆင်လိုက်သည့် ကြေညာချက်ကို ဆူကာခိုက ကြေညာ အမိန့်ထုတ်လိုက်သည်။ ‘လိုအပ်လို့ပါ စစ်ဆင်ရေး ညွှန်ကြားမှု အာဏာပိုင်ရုံးရဲ့ လက်အောက်မှာ တော်လှန်ရေး တရပ် အုပ်ပေါက်တယ်’ ဟု ဆူကာခိုက ဆိုသည်။

ဆူကာခိုသည် သူ့ ကိုယ်သူ တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်ကြီး ရာထူးရပ်တည်ကာ ကဲဘိနက်ထက်မြင့်မားသော နေရာတွင် အ သားရေးများ ဆောင်ရွက်ရန် အထက် အဖွဲ့အစည်းတရပ်ကို ဖွဲ့စည်းထားပြန်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့ကိုလည်း ဤ အ

မြင့်ဆုံး အစိုးရအဖွဲ့ဝင် သမ္မတ အားထားရသော စစ်ဦးစီးချုပ် အဖြစ် လက်ခံစေလိုသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက သမ္မတနှင့် ပူးပေါင်းရန် အစီအစဉ်ကို အကင်းပါးစွာဖြင့် ရှောင်ရှားလိုက်သည်။ ဤအစီအစဉ်သည် သမ္မတက ဦးဆောင်မှုကို ယူထားခြင်းဖြစ်၍ သူက လက်မခံပေ။

သမ္မတရှေ့တွင် ဝန်ကြီးများ၊ သံအမတ်ကြီးများနှင့် အပေါ်ပေါက်သော လူထုနှင့်အတူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက မိမိအား သမ္မတက ပေးအပ်သော နေရာ၌လက်မခံနိုင်ကြောင်း အတိအကျ၍ ရှင်းပြလိုက်သည်။

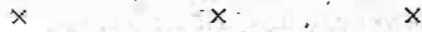
ထိုရက်ချားအတွင်းက ဂျပန်သတင်းထောက်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံရာတွင်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတိုက 'စစ်ဦးစီးချုပ်တယောက်အနေအထူးကုန်ပစ္စည်းကုန်ပစ္စည်းပေါ်လစီအမိန့်တွေကိုတယ်တော့မှမပြောင်လဲပါဘူး။ သမ္မတဟာ အင်ဒိုနီးရှား လက်နက်ကိုင်တပ်ပေါင်းစု ရှေ့အကြီးဆုံး တပ်မှူးချုပ်ဖြစ်ပါတယ်' ဟု ပြောပြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို၏ သစ္စာတော်ခံယူမှုသည် ပို၍ ထင်ရှားလာသည်။ မလေးရှားနှင့် ကွန်မြူနစ်များအား ချေမှုန်းပေးပြသကာ ရင်ဆိုင်နေရချိန် ၁၉၆၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင် အထက်ပါ ဆူဟာတို၏ ရှင်းလင်းချက်အား သတင်းစာတွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။

ထိုအချိန်က ဆူဟာတိုသည် သူ့ကိုယ်ပိုင် မူဝါဒကို အရိပ်အမြှောက်မဲ့ပင် ထုတ်ဖော်မပြောသေးဘဲ သူ့ လိုက်နာဆောင်ရွက်မည့် နိုင်ငံတော်ဝါဒကိုသာ ရည်ညွှန်းပြောပြသည်။

ကွန်မြူနစ်ဝါဒနှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းထောက် မေးခွန်းကို ဆူဟာတိုက ဤသို့ ဖြေကြားလိုက်သည်။

“ကွန်မြူနစ်ဝါဒဟာ အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံတော်၌ အခြေခံ ပြဌာန်းချက် စည်းမျဉ်းတွေပေါ်မှာ အခြေခံသွားမယ် ဆိုရင် နိုင်ငံတော်၌ ဘဝလမ်းကြောင်းကို ဖျက်ဆီးမယ် မဟုတ်ပါဘူး။”

မမျှော်လင့်ပါးပြည်သူတို့က တော်လှန်အံ့ကြွလာခြင်းကိုသမ္မတ ဆူကာနိုက အံ့ဩလျက်ရှိသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကိုင်တွယ် ဦးဆောင်လာခဲ့သည့် သူ့ပြည်သူများသည် ချက်ခြင်းပင် သူ့ နောက်သို့ မလိုက်လာကြတော့ချေ။ အဆိုးဝါးဆုံးမှာ သူ့ကိုယ်တိုင် စည်းရုံးပြီး အခွင့်အရေးများပေးထားကာ ဝါဒမှိုင်းသွင်းထားခဲ့သောကျောင်းသားတွေကသည်ပင်လျှင်သူ့ ကိုပြန်၍ တော်လှန်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတိုသည် 'လူငယ်များ၏ ထောက်ခံအားပေးမှုရလျက် ရှိသည်။ သူ့ကို အဘ ဟာတိုဟု အမြတ်တနိုး လေးလေးစားစား ခေါ်ကြသည်။ သူသည် သူ့အား လူထုအများစုကသော်၎င်း၊ လူငယ်ထုက၎င်း၊ ကွန်မြူနစ်ချေမှုန်းရေးတွင် ထောက်ခံအားပေးနေသည်ကို လက်ခံသည်။ သတိလည်း ပြုမိသည်။

၉၂

ထိလာစိုးမြင့်ထယ်

အောက်တိုဘာလဆန်း ရက်ပိုင်းက ဆူဟာတို့အား အာဏာ သိမ်းရန် အကြံပေး တိုက်တွန်းခဲ့ကြသော်လည်း ဆူဟာတို့သည် သမ္မတအပေါ် သစ္စာရှိမှုကို အမြဲမပြတ် ဆင်ခြင်လေ့ ရှိသည်။ သမ္မတ၏သားကောင်သဖွယ် ဖြစ်နေပြီလောဟုလည်း တွေးတော မိသေးသည်။

နိုင်ငံရေး ပါတီများသည် ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်ကြဆဲ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ပါတီလုပ်ရပ်များကို မလုပ်ကြတော့။ ဤ နိုင်ငံရေးကြားကာလသည် ပြည်သူ့ တောင်းဆိုချက် သုံးရပ် ကို ပြည့်စွက်ပေးလာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ပြည်သူ့ တောင်းဆိုချက်များမှာ....

- * ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ဖျက်သိမ်းရန်၊
- * ကတိနက်အတွင်း ကွန်မြူနစ်လိုလားသူများကို စိစစ်၍ ထုတ်ပယ်ရှင်းလင်းရန်နှင့်၊
- * အခြေခံ ကုန်ပစ္စည်းဈေးနှုန်းများ နှိမ်ချရန်....တို့ ဖြစ် သည်။

သမ္မတဆူကာနိုသည် သမုဒ္ဒရာထက်မှလှိုင်းများကို ငြိမ်သက် သွားစေရန် ပျော်လင့်ထားဆဲ ဖြစ်သည်။

၁၉၆၅ခု အောက်တိုဘာလ ၈ ရက်နေ့တွင် မြို့တော်တစ်ခုကို လှုပ်ရှားမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာတော့သည်။ မူစလင်လူငယ်များ ပါတီမှ ပါတီဝင်ရဲဘော် ထောင်ပေါင်းများစွာသည် စုရုံးလှုပ် ရွားကာ အင်ဒိုနီးရှားကွန်မြူနစ်ပါတီဌာနချုပ် အဆောက်အဦ အား မီးရှို့ပစ်လိုက်ကြသည်။ တရုတ်ဆန်ကျင်သော အင်အား စုများလည်းပေါ်ထွက်လာကာ ဆန္ဒပြ လှုပ်ရှားကြတော့သည်။

ထင်ရှားသော ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင်တို့၏ အိမ်များကို ခိုင်စိတ်တိုက် ရှာဖွေကြသည်။ နယ်များတွင်လည်း တုန်လှုပ် ချောက်ချားဖွယ် အရေးအခင်းများ ပေါ်ပေါက်လာသည်။

ဤအရေးအခင်းများကို တခုတည်း သီးခြားခွဲကြည့်၍ သုံး သပ်လျှင် မရနိုင်၊ မြို့တွေမှာ ဆန္ဒပြပွဲများ တပြိုင်တည်း ပေါ်ပေါက်လာခြင်းမှာ တော်လှန်ရေးစိတ်ဓါတ်များကို တပြိုင် နက် ပြသလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံဘာဇရက်နေ့တွင် မြို့တော်ပန်းခြံကွက်လပ်တွင် လူထု ဝေီသတ်စုရုံးကာ စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှုကို တန်ပြန်တော် လှန်ရေး ချေမှုန်းရေး ဆန္ဒပြပွဲကြီး ပြုလုပ်ကြသည်။ ဆန္ဒပြ သမားများက လူနေမှုအဆင့်အတန်း မြှင့်တင်ပေးရန်နှင့် အင်ဒို နီးရှား ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ဖျက်သိမ်းရန် တောင်းဆိုကြသည်။

ဆန္ဒပြပွဲသို့ တက်ရောက်လာသော ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်၏ လက်သို့ ပြည်သူ့လူထုက သမ္မတအပေါ် သစ္စာခံလျက်ရှိပြီး သမ္မတအား နိုင်ငံအကြီးအကဲအဖြစ် ဆက်လက် အသိအမှတ် ပြုကြောင်း စာတံစောင် ပေးလိုက်သည်။ ၎င်းအပြင် တဆက် တည်း ဖော်ပြထားသည်မှာ သမ္မတက မည်သည့် အမိန့် ပေး ခဏကမူ ဆန္ဒပြသူများက ဆက်လက်ပြီး လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက် သွားမည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ကိုလိုနီဝါဒ၊ အရင်းရှင်ဝါဒ နှင့် မလေးရှား ချေမှုန်းရေးများကို ဆက်လက် လုပ်ကိုင်သွား မည်ဟု ဆန္ဒ ပြသူများက ကြေညာသည်။

သမ္မတက ၂၄-နာရီ အတွင်း သူရဲကောင်းများနေ့ အစဦး အနားတွင် ပြန်လည် ရှင်းပြလိုက်သည်။

“နားထောင်ကြပါအုံး၊ ကျုပ် ပြဿနာကို သေသေချာချာ စဉ်းစားပါအုံးမယ်၊ အလေးအနက် စဉ်းစားပါမယ်”

သမ္မတ စိတ်ဆိုးနေသည်။ သူ့ စကားကို ဆက်ပြန်သည်။

“ဒီပုံမျိုးနဲ့ ဆက်သွားနေကြလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ခံစားချက်တွေနဲ့ လျှောက်အော်မနေကြပါနဲ့၊ ကျုပ်တို့ တော်လှန်ရေးဟာ တစ် တရာ ဘေးဒုက္ခ မကြုံစေချင်ပါဘူး၊ အမြန်ဆုံး အရေးယူ ဆောင် ရွက် ပေးပါမယ်”

x x x

၁၉၆၅-ခု စက်တင်ဘာ ၃၀-ရက်နေ့တွင် မအောင်မြင်သော ကွန်မြူနစ်တို့ အာဏာသိမ်းယူမှု မဖြစ်ပေါ်မီကပင် အင်ဒိုနီးရှား သမိုင်း၌ အလားတူ ပုန်ကန် ထကြွ လှုပ်ရှားမှုများ ဖြစ်ခဲ့ဘူး သည်။

ဆူကာနိုက သူ၏ မဟာဗျူဟာ နည်းဗျူဟာ ဘက်ပေါင်း စုံဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာသော အရေးအခင်းများကို အနိုင်ယူခဲ့ သည်ချည်း ဖြစ်၏။

ဆူကာနို၏ ကံကြမ္မာသည် သိုးငယ် မွေးမှီန်လာချေပြီ။ သူ၏ တောက်ပ သစ်လွင်သော အတွေးအခေါ် အယူအဆများသည် အတိတ်ကာလများမှာပင် ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ။ ယင်းတို့သည် ထာဝစဉ် ရှင်သန် ကြီးထွားမှု မရှိခဲ့ပေ။ သူသည် ကလေးဆန်စွာ “ကျုပ် သိပါတယ်” ဟူသော စကားလုံးဖြင့်သာ ဟန်ဆောင်

နေသည့် အခြေသို့ ရောက်လာလေသည်။ အင်ဒိုနီးရှား လူမှု အဖွဲ့ နည်း၏ ပြောင်းလဲလာမှုကို သူက လက်မခံပေ။

ဤနည်းအားဖြင့် သူသည် သူ့ကို ချစ်မြတ်နိုးသော ပြည်သူ တို့ကိုပင် ဒေါသ ဖြစ်လာလေသည်။

ဆူဟာတိုသည် အခြား ပြည်သူများ နည်းတူပင် သမ္မတ ဘာနိုအပေါ် ခိုင်မြဲသော သစ္စာဖြင့် ယုံကြည် လေးစားပြီး နား ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဆူကာနိုသည် ကိုယ်ကိုယ်ကို ဝေဖန် နှင့် ကိုယ်အမှားကိုယ် ပြင်ဆင်ရေးတို့ကို လုံလောက်စွာ မပြု ဆောင်ရွက်ပါ။ သူသည် သူ့ ရန်သူတွေ့သဖွယ် ဆိုးဝါးစွာ သဘောထား နှစ်ခြင်းသည် မဟာ အမှားဖြစ်သည်။ သူ့ ကျဆင်းမှုသည် နက် နက်သည်ထက် နက်ရှိုင်းလာသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုအား အင်ဒိုနီးရှား လူငယ်များ၊ ပြည် သားက နှစ်သက် အားကိုးလာကြသည်။

x x x

၅

မတ်လ အလယ်

ကွန်မြူနစ် လှုပ်ရှားမှုကို တိုတောင်းသော အချိန် ကာလ အတွင်း၌ မိမိ စစ်တပ် အင်အားနှင့် တနိုင်ငံလုံး စစ်ရေး တိုက် ခိုက်မှုများဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့သည်။ ဆူဟာတိုနှင့် သူ့ လူများကို မထောက်ခံသော လူများလည်း အမျိုးမျိုး ကွဲပြားစွာ ရှိသည်။ ကွန်မြူနစ် ကေဒါများ ကြိုတင်

ထက်ထားသလို အင်ဒိုနီးရှားကွန်မြူနစ်ပါတီကိုလိုလားသော လူထု တော်လှန် ပုန်ကန်မှုသည် တပြိုင်တည်း ဖြစ်ပေါ်မလာခဲ့ပေ။ ကွန်မြူနစ် ပါတီဖက်မှ ကာကွယ်သည့် လူတယောက် မားမား စွာ ရပ်တည် ပေါ်ပေါက်လာသည်။ သူကား သမ္မတဆူကာနို ဖြစ်သတည်း။ ကွန်မြူနစ် ပါတီကို တနိုင်ငံလုံး အတိုင်းအတာ အလိုက် တရားမဝင် ဖျက်သိမ်းရန် သူက သဘော မတူခဲ့ပေ။ အောင်မြင်သော အာဏာသိမ်းမှု ပျက်ပြားသွားပြီး ချက်ခြင်း စင် ကွန်မြူနစ် ဆန့်ကျင်ရေး အင်အားစုများကို တန်ပြန် တိုက် ခိုက်ရန် ဆူကာနိုက 'ဆူကာနို အင်အားစု' တပ်ကို သီးသန့်ဖွဲ့စည်း ရန် အမိန့် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

၁၉၆၆-၆၇ ဇန်နဝါရီလ ၁၅-ရက်နေ့တွင် ဘိုဂါနန်းတော်၌ မိန့် ခွန်း မြှောက်ကြားအပြီး ဆူကာနို တပ်များကို အထွေထွေ ရည် ညွှယ်ချက်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ နောက်တနေ့တွင် ဒုတိယဝန်ကြီး ချုပ်ဆူဘန်ဒရီယိုက တနိုင်ငံလုံးရှိ မြို့များပေါ်မှ အလုပ်သမား၊ ကယ်သမား၊ လူငယ်နှင့် မိန်းမများ ပါဝင်သော တပ်ခေါင်းစု ညီ "အန္တရာယ်ကို တန်ပြန် အန္တရာယ်ပြုခြင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြ" ဟု တပ်လှန်လိုက်သည်။ အင်ဒိုနီးရှား ရေဒီယိုမှလည်း တနိုင်ငံလုံးသို့ သမ္မတအား သစ္စာခံယူမြဲ ခံယူထားကြရန် လှုံ့ဆော် ကြေညာ သေးသည်။

ဒေါက်တာဆူဘန်ဒရီယိုက ကွန်မြူနစ်များ ၂၅၀,၀၀၀ အထက် ချေမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဗိုလ်ချုပ် နာဆူးရှင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူ ဘာတိုနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆာဝိုဟက်အီတို့အား အထူး စစ်ခံရုံးတင် စစ်ဆေးရန် သမ္မတအား တိုက်တွန်းမှု ပြုသေးသည်။

ကုန်မြို့နစ် ဆန့်ကျင်သော ပဉ္စသီလံ တပ်များက ၎င်းတို့သည် ကုန်မြို့နစ် ဆန့်ကျင် တော်လှန်ရေးကို ဘွန်ကာနီ၊ ဇေဝင်းဆောင်မှ အောက်တွင် ပြုလုပ်နေပါသည် ဟု ရှင်းလင်းပြန်ကြားသည်။ ပဉ္စသီလံ တပ်သားများသည် လက်နက်ကိုင်တပ်ပေါင်းစုနှင့် ပခုံးခြင်း ယှဉ်၍ ဘွန်ကာနီ၏ အဆိုအမိန့် ခြေဝါဒ လမ်းစဉ်များကို ပြင်ဆင်ပြောင်းလဲမည့် အစီအစဉ်မှန်သော ဆန့်ကျင်ဖယ်ရှားသွားရန် ဖြစ်သည်။

ဤနည်းအားဖြင့် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံတွင် စစ်မျက်နှာ နှစ်ခုပေါ်ပေါက်လာပြီး နှစ်ဖက်စလုံးမှ ဆူကာနိုအား သစ္စာကြောင်း ကြေညာသော်လည်း ၎င်းတို့၏ နောက်ဆုံး ပစ်မှတ်များမှာမူ သိသိသာသာကြီး ကွဲပြားလျက် ရှိနေပေသည်။

× × ×

- ၁ Pantjasila 'ပဉ္စသီလံ ဝါဒ' ဧဒေါ 'မူငါးချက် သဘောတရား' (Five Principles) မှာ (၁) ဘုရား၌ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ဘာသာရေး လွတ်လပ်ခွင့်၌ ယုံကြည်ခြင်း။ (၂) လောက သို့မဟုတ် နိုင်ငံတကာ တောင်းကျိုးကို ရှေးရှုခြင်း။ (၃) အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။ (၄) ဒီမိုကရေစီရေးနှင့်။ (၅) လူမှုရေး တရားမျှတခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ 'ပဉ္စသီလံတပ်' ဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ်မှာ 'ပဉ္စသီလံဝါဒ'ကို စွဲတကုန်သုံးသော အစိုးရ စစ်တပ်ကို ဆိုလိုသည်။
- ၂ ဘွန် (Bung)ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မှာ အင်ဒိုနီးရှား စကားပြား မြန်မာလို အကိုကြီး သို့မဟုတ် ရဲဘော်ကြီး ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

ကုန်မြို့နစ်တို့၏ မအောင်မြင်သော အာဏာသိမ်းမှု ဖြစ်လျှင် ဖြစ်ခြင်း အနောက်ဂျာဗားရှိ ကျောင်းသားများက ဆန္ဒပြ ဆူပူကြသည်။ အဓိကရုဏ်း ဖြစ်မှုများ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ကုန်မြို့နစ်ဆန့်ကျင် ဆန္ဒပြမှုများ ကြီးထွားကျယ်ပြန့်လာသည်။

နေ့စဉ် လူသုံးကုန် ပစ္စည်းများ မြင့်တက်နေမှုကို ကျောင်းသားထုက အကြီးအကျယ် မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ကြပြီး ၁၉၆၆-ခု ဇန်နဝါရီလ ၈-ရက်နေ့တွင် သမ္မတ ဆူကာနို၏ နန်းတော်နှင့် မဝေးကွာလှသော ပြည်နယ် အတွင်းဝန်ရုံးသို့ ချီတက် ဆန္ဒပြကြသည်။

ယင်း ဆန္ဒပြပွဲကို ချေပသည့်ပွဲအား ဦးဆောင်သူမှာ ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ် ချယ်ရာဆေး ခ ဖြစ်သည်။ အင်ဒိုနီးရှား တက္ကသိုလ်ဆေးကောလိပ်တွင် ပထမဆုံး စနစ်တကျ အစည်းအဝေးကျင်းပသည်။ ထိုကျောင်းဝင်းသည် သူပုန်တို့၏ ဌာနချုပ် ဖြစ်လာသည်။ အရာရှိလူငယ်များက ကျောင်းသားများနှင့် ဆက်သွယ်ကြသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆာစိုအက်ဟီသည် အင်ဒိုနီးရှား တက္ကသိုလ်တွင် သူ့ကိုယ်သူ ကျောင်းသား တယောက်အဖြစ် စာရင်းသွင်းလိုက်လေသည်။

ဇန်နဝါရီလ ၁၅-ရက်နေ့တွင် တိုက်ရိုက် နေ့စဉ် စံနန်းတော်ဆောင်တွင် ကဲဘိနက် အစည်းအဝေး ပြုလုပ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တဝိုက်တွင် မြို့တော်တွင်း၌ ဆူပူလှုပ်ရှားမှုများ၊ လမ်းပိတ်

၁ Chairul Saleh

ဆို မှုများ။ ဟောပြောပွဲ ဆန္ဒပြပွဲများဖြင့် ယောက်ယက် ခတ်နေသည်။

ကဲဘိနက် အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်၍ သမ္မတက အမျိုးသားပါတီမှ ကျောင်းသား ၁၂၀-ကို ဖိတ်ကြားသည်။ ဖိတ်ကြားခြင်း မခံရသော ကျောင်းသား ထောင်ပေါင်း များစွာသည် ဂျပကာတာနှင့် ဘန်ဒေါင်းတို့မှ ဘိုဂါနန်းတော်သို့ ရောက်လာကြသည်။

ဆူကာနိုသည် ယခုတော့မှ သူ့ယခင်က သူ၏ အင်အားတော်သော နောက်လိုက်များ ဖြစ်သည့် ကျောင်းသား လူငယ်များ၏ ဆန္ဒပြမှုကြောင့် ဒေါသ ဖြစ်လာသည်။

ဘိုဂါနန်းတော်ရှေ့တွင် ဆူညံစွာ အော်ဟစ် ဆန္ဒပြနေကြသော ကျောင်းသားထုကြီးအား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့ တိုတောင်းသည့် မိန့်ခွန်းဖြင့် ငြိမ်သက်သွားစေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို့ကကျောင်းသားဖက်ကိုလည်းမလိုက်သမ္မတဖက်သို့လည်း မလိုက်သေး။ သမ္မတနှင့် ပွင့်ပွင့် လင်းလင်း မဆွေးနွေးရသေး။ တဖက်မှလည်း ဆူဟာတို့သည် ဇန်နဝါရီ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ပါမောက္ခ ဒေါက်တာစွန်မန်ထရီ ဘရော့တိုဂိုရို ပါမောက္ခချုပ်နှင့် အင်ဒိုနီးရှားတက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများ ပူးပေါင်းပြီး ကျောင်းသားကမီ တပ်ဦး အင်အားစုများအား ဂရုဏာသက်သည့်မိန့်ခွန်းစကား မြက်ကြားသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် တော်လှန်ရေး အခြေအနေနှင့် အာဏာချုပ်ကိုင်မှုကို လက်ကိုင်ပြုရင်း ပဉ္စသီလ တပ်များနှင့် ဆူကာနိုတပ်များ အကြား သဘောကွဲပြားမှုကို ဖြေရှင်းပေးသည်။ ဆူဟာတို့သည် သူ့ကိုယ်ပိုင် နည်းဗျူဟာကို ကျင့်သုံးရင်း ပြဿနာကို အောင်မြင်စွာ ဖြေရှင်းလိုက်သည်။

“လူတိုင်းချစ်တဲ့ တွန်ကာနိုရဲ့ နံမယ်ကို လူတစုကဖြစ်ဖြစ် လူတယောက်ကပဲဖြစ်ဖြစ် ချုပ်ကိုင် လွှမ်းမိုးလို့မရဘူး”

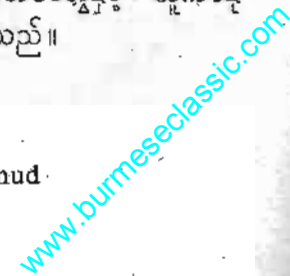
ဒု-ဗိုလ်ချုပ် အမာမက်မတ် က ဇန်နဝါရီလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော ဆူကာနို ထောက်ခံ ဆန္ဒပြပွဲ အခမ်းအနားတွင် မိန့်ခွန်းပြောသည်။

“သူ့နံမယ်ကို ဘယ်သူကမှ ခေါင်းပုံမဖြတ်နိုင်ဘူး” ဟု မက်မတ်က ဆက်ပြောသည်။

ပဉ္စသီလတပ်မှ လူတယောက်က ယင်းအခမ်းအနားတွင် လူ့အုပ်ထဲမှ နေ၍ အော်ဟစ်လိုက်သည်။

“ဆူကာနို၊ စစ်တပ်နဲ့ ပြည်သူတို့ သုံးပွင့်ဆိုင်ကို သွေးမြေကျတဲ့ အထိ ကာကွယ်သွားကြရမယ်၊ ပဉ္စသီလတပ်တွေက ဆူကာနိုတပ်ရဲ့ အကြီးအကဲတွေကို တိုက်ခိုက်သွားမှာဖြစ်တယ်၊ ငါတို့ဟာ ကိုယ်ကျိုးစွန့်လွှတ်ဖို့ အသင့်ရှိနေတယ်”

စစ်တပ် အာဏာပိုင်များက ပဉ္စသီလတပ်တွေနှင့် ဆူကာနိုတပ်များအကြား ပဋိပက္ခ ဖြစ်မှာစိုးကြသည်။

သမ္မတ ဆူကာနိုနှင့် ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ဆူဘန်ဒရီယို တို့က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မဆန့်ကျင်ကြပေ။

နောက်ဆုံးတွင် ဆူကာနို အင်အားစုများကို ဖျက်သိမ်းလိုက်လေသည်။

x x x

ပြည်သူ့ကို အခြေခံသော ဆူကာနိုဝါဒသစ်တရပ် ထူထောင်ရန် သမ္မတ ဆူကာနို၏ ကြံစည်ကြိုးပမ်းချက်များသည် မအောင်မြင်ပဲ ပျက်ပြား သွားခဲ့သည်။ သူသည် စစ်ရေးစစ်ရာ ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦး၏ လွှမ်းမိုးမှုကို ခံလိုက်ရလေပြီ။

ပြည်သူနှင့် ကင်းကွာသော ဆူကာနိုသည် အမြင့်ဆုံးကြိုးပမ်းမှုကိုလုံးပန်းလာပြန်သည်။

၁၉၆၆ ခု ဇန်နဝါရီမှ မတ်လအထိ ကာလသည် ကဲဘိုနက်နှင့် အာကာပိုင်အဖွဲ့ အမြင့်ဆုံးနေရာသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိရန် ကြိုးပမ်းသည့်အချိန် ဖြစ်သည်။

၁၉၆၆ခု ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁-ရက်နေ့တွင် သမ္မတဆူကာနိုက အစိုးရကဲဘိုနက်အဖွဲ့ကို ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ ဆူကာနိုက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတိုအား ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်အဖြစ် ခန့်အပ်ထားသော်လည်း စစ်တပ် ထိပ်သီးအရာရှိကြီးများကို စစ်တပ်မှ ထုတ်ပယ်လိုက်သည်။ ကြည်းတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနာဆူး

နှင့် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မာတဒိနတော့တို့ အပါအဝင် အင်ဒိုနီးရှားစစ်တပ်ထိပ်သီးကြီးများကို ထုတ်ပယ်လိုက်သည်။

နာဆူးရှင်းကို ထုတ်ပယ် လိုက်ခြင်း သည် ဆူကာနို၏ ဆူဟာ အမှား ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်နာဆူးရှင်းသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုနှင့် နီးနီးကပ်ကပ် ဆက်စပ်နေသူဖြစ်ပြီး လက်နက်ကိုင်စစ်များ၊ မူစလင်လူထုနှင့် တော်လှန်သော လူငယ်များက ဆေးစားအားထားခြင်းခံရသူ ဖြစ်သည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄-ရက်နေ့တွင် ဆူကာနိုသည် သူ့ဝန်ကြီးအဖွဲ့ဝင် အသစ်များနှင့် ကျွမ်းကျင်ဆုံး ပြုလုပ် နေချိန်စယ်ဆူကာတာ တမြို့လုံး ဆူပွက်လျက်ရှိသည်။ နန်းတော်တခုလုံး အဆင့်အကြပ်များ ချထားသည်။ နန်းတော်စောင့်တပ်များမှာ အန္တိပြကျောင်းသားများအား သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်သည့် အသံများကို ကျွမ်းကျင်ဆုံး အခမ်းအနားမှ အတိုင်းသားကြားနေရသည်။ အရစ်ရေမန်ဟကင် ၂ အမည်ရှိ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားတစ်ဦး ကျဆုံးသွားသည်။

ဆူကာနိုက အော်ဟစ်ကြုံးဝါးလိုက်သည်။
“ငါ့ကို တွန်းမချကြနဲ့ ငါဟာ တွန်းချခံမဲ့ ခေါင်းဆောင်အယောက် မဟုတ်ဘူး”

၀ E.Martadinata
၂ Arief Rachman Hakim

ထို့နောက် ဆူကာနိုက အင်္ဂလိပ်လို အပိမံ ကြေးကြေး လိုက်ပြန်သည်။

“ငါလုပ်ရမှာ ငါသိတယ်”

ထိုသို့ဖြစ်ပြီးနောက် နှစ်ရက်အကြာ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် ဆူကာနိုသည် ကမိ(အင်ဒိုနီးရှား တက္ကသိုလ်ကျောင်း သားများတပ်ဦး)ကို တရားဝင် ဖျက်သိမ်းလိုက်သည်။ သူ့ထံ၌ ကမိအဖွဲ့သည် မလေးရှား၊ ချေမုန်းရေးနှင့် အင်ဒိုနီးရှား တော်လှန်ရေးကို အနှောင့်အရှက် ဖြစ်နေသည်ဟု ယူဆသည်။

ကျောင်းသားအဖွဲ့ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်စေကာမူ အင်ဒိုနီးရှား တက္ကသိုလ်အား ယာယီပိတ်ထားခြင်း၊ သံချပ်ကာကားများ စစ်သည်များအလုံးအရင်းနှင့် ဂျပန်တို့ ခြွယ်လယ်လမ်းမများ ပေါ်တွင် စစ်ရေးပြခြင်းများသည် လှုပ်လှုပ်ရွားရွား ဖြစ်နေကြသည်။

ဆူကာနိုက သူ့အစောင့်စစ်တပ်များကို တော်လှန်ပုန်ကန်သော လူငယ်များနှင့် ၎င်းတို့ဌာနချုပ်ကို စီးနင်းတိုက်ခိုက်ရန် စီစဉ်သည်။ ဤလှုပ်ရွားမှုများအား ဆူဟာတို၏ ကော့စရက် တပ်များက တန်ပြန်ချေမှုန်းပစ်လိုက်ကြသည်။

ဖျက်သိမ်းလိုက်သော တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများက တန်းမြင့်ကျောင်းသားများအား တိုမီးရှို့မီး ဆက်လုပ်ပြန်သည်။ ဝန်ကြီးဌာနများကို ပြင်းထန်စွာ ဆန္ဒပြကြသည်။ ဂျပန်တို့က တမြို့လုံး တော်လှန်ရေး လှုပ်ရွားမှုများ ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။

သမ္မတနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုတို့၏ အဆက်မပြတ် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲများကို နာရီမလပ် ခဏခဏ ပြုလုပ်သည်။ ဗိုလ်

ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုအား စစ်ဝတ်စုံဝတ်၍ နန်းတော်တွင်း ဝင်ရောက်ကာ လုပ်နေသည်ကို မြင်တွေ့ကြရသည်။

နိုင်ငံတော် အဆောက်အဦ အတွင်း၌ ကဲဘိနက် အစည်းအဝေး ကျင်းပနေသည့် မတ်လ ၁၁-ရက်နေ့တွင် အခြေအနေသည် အမြင့်ဆုံးသို့ ရောက်လာသည်။ သမ္မတက သူ့ မိန့်ခွန်းထဲတွင် အရင်းရှင်များကို၎င်း၊ သူ့ ဝန်ကြီးများကို၎င်း၊ ပြောင်ကျကျ ပုတ်ခတ်တိုက်ခိုက် ပြောဆိုလာတော့သည်။

“ခင်ဗျားတို့ဟာ ကျုပ်ရှဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုကို နာခံရမယ်၊ ကျုပ်ရှဲ့ သင်ကြားချက်တွေကိုလဲ မှတ်သားရမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ အထဲက ကျုပ်နောက်ကို မလိုက်နိုင်ဘူးဆိုရင် ကောင်းပြီ၊ ပွင့်ပွင့်ထင်းထင်း ပြောစမ်းပါ။ ကျုပ် ကျေးဇူးတင် ဝမ်းမြောက်စွာနဲ့ပဲ ဆူစားထိုး ခန့်လိုက်ရုံပဲ ရှိတယ်”

ထိုအတောအတွင်း ဆူကာနို၏ တပည့် ဗိုလ်မှူးကြီး ဘင်ဘန် ဝီဂျာနာကို သည် ကျွန်ုပ်တို့ ခန်းမအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာပြီး သမ္မတလက်သို့ သတင်းပို့လွှာ စာစာစောင်ထည့်လိုက်သည်။

“အမျိုးအမည် ခွဲခြား မသိရသော စစ်သားများသည် နန်းတော်တဝိုက် နီးကပ်စွာ ရောက်နေကြပြီ”

ဆူကာနိုသည် ရုတ်တရက် ချက်ခြင်းပင် အရေးတကြီး ဆောင်ရွက်ရန် ရှိသဖြင့် ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ်များ ဖြစ်ကြသော ဒေါက်တာ ဆူဟန်ဒရီယိုနှင့်ဒေါက်တာ ချယ်ရာဆေးတို့ကို ခေါ်

ပြီး ခန်းမအပြင်ဖက်ထွက်ခဲ့သည်။ ဟယ်လီကော့ပတာဖြင့် ဘိုဂါနန်းတော်သို့ အပြေးအလွှား သွားလေတော့သည်။

တရားဝင် သတင်း ထုတ်ပြန်ချက်အရ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် ကျန်းမာရေး အခြေအနေအရ ကဲဘိုနက် အစည်းအဝေးသို့ မတက်နိုင်ကြောင်း သိရသည်။ တောင်ဆယ် (လျှာခင်ပိတ်ဆို့နာ) ကြောင့်လား၊ ဖျားနာကြောင့်လား၊ သို့မဟုတ်လျှင် နိုင်ငံရေး ပရိယာယ်ကြောင့်လား ဟူသော မေးခွန်းများသည် အလိုလို ပေါ်ပေါက်လာတော့သည်။ ဆူဟာတို့သည် စစ်တပ်မှ အာဏာသိမ်းမှုကို တာဝန်ယူ ရင်ဆိုင်လိုက်သည်ဟု ယူဆကြရသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့က အရေးပေါ် ကုန်ဖရင့် တရပ်ကို ခေါ်လိုက်ပြီး အောက်ပါ ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်သော အမျိုးသားစည်းလုံး ညီညွတ်မှုအတွက် တော်လှန်ရေးလုပ်မည့် အခြေအနေများ ဆွေးနွေးကြသည်။ ၎င်းတို့မှာ ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဘစုံကီရပ်မက်ခ၊ ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ယုစပ်ဥ၊ ဒု-ဗိုလ်ချုပ် မက်မတ်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

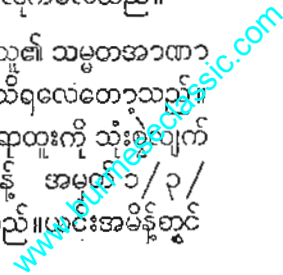
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့၏ အမိန့်အရ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တဖွဲ့သည် သမ္မတနှင့် တွေ့ဆုံရန် ဂျကာတာမှ ဘိုဂါနန်းတော်သို့ မတ်လ ၁၁-ရက်နေ့ မွန်းလွဲ ၂-နာရီအချိန်တွင် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်များ ဖြစ်ကြသော ဆူဟာ၊ ခင်စိန်၊ ယုစပ်ဥနှင့် မက်မတ်တို့ပါဝင်ပြီး ၎င်းတို့က နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးအတွက် တော်လှန်ရေးတရပ် အောင်မြင်စွာ ဆင်နွှဲလိုက်ကြောင်းဖြင့် သမ္မတအား ကြားကြားလိုက်သည်။ ယင်းအမိပွယ်မှာ သမ္မတ၏ အာဏာသိမ်းတရားပေးသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့၏လက်သို့ အာဇာနည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆွေးနွေးပွဲသည် ည ၇-နာရီခွဲအထိ ကြာသွားသည်။ ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ်များဖြစ်သော ဧကိတာဆူဘန်ဒရီယိုနှင့် ချယ်ရာဆေးတို့၏ အကြံပေးတားမြစ်ချက်ကို လက်မခံပဲ သမ္မတအာဇာနည်သည် နောက်ဆုံးတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့၏ လက်သို့ အာဇာနည်အာဏာများ လွှဲပြောင်းပေးသည့် စာကို လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်သည်။

မတ်လ ၁၁-ရက်နေ့ အမိန့်စာ ဟု ကျော်ကြားလာသော ထိုအာဇာနည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် သမ္မတ ဆူကာနို၏ လုံခြုံရေးနှင့် နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာများကို တာဝန်ယူရသော လုပ်ငန်းကို လွှဲပြောင်း လက်ခံ ရယူလိုက်လေသည်။

နောက်တနေ့တွင် သမ္မတ ဆူကာနိုသည် သူ၏ သမ္မတအာဏာများသည်ပင် လက်လွှတ် ဆုံးရှုံးသွားပြီကို သိရလေတော့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် သမ္မတ ရာထူးကို သိမ်းစွဲချက်အမည်နှင့် သမ္မတ၏ ကြေညာချက် အမိန့် အမှတ် ၁/၃/၁၉၆၆-ကိုလက်မှတ်ရေးထိုးထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ ယင်းအမိန့်တွင်

အင်ဒိုနီးရှား တနိုင်ငံလုံးရှိ ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ကြောင်း ဖော်ပြထားလေသည်။

မတ်လ ၁၁-ရက်နေ့သည် ပန်ဂျစ်စီလာ တပ်များ၏ ကြီးမားသော အောင်ပွဲရသည့် နေ့ဖြစ်သည်။ မတ်လ ၁၂-ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆာဂိုအက်ဟီ ခေါင်းဆောင်သော စစ်ရေးပြုစုအခမ်းအနားကြီး တရပ်ကို ဂျကာတာမြို့ပေါ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်လေသည်။ စစ်သားများ၊ ကျောင်းသားများနှင့် ပြည်သူများသည် ညီရင်းအကိုပမာ လက်တွဲ၍ အင်အား ပြကြသည်။

ခေတ်သစ် တံခါးပွင့်လာပြီ ဖြစ်၏။

ထိုနေ့ဖြစ်သော မတ်လ ၁၂-ရက်နေ့မှာပင် စရိစုလတစ်ဟမက်ကူ ဘုမိနိုဘ၊ ဒေါက်တာလီမိနာ၂ (လေတပ်ဝန်ကြီးနှင့် ပုလိပ်ဝန်ကြီး) တို့ ပါဝင်သော နောက်ထပ် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကို တိုင်းနန်းတော်သို့ လွှတ်ပြန်သည်။ သမ္မတ၏ လိုက်အတွက် အာမခံပါကြောင်းတင်ပြကြသည်။ ထို့နောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ သမ္မတသည် မတ်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင်ဂျကာတာမြို့တော်သို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ညနေပိုင်း ဆွေးနွေးပွဲတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတိုက သမ္မတတာဝန် လွှဲအပ်သည့် မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့ အမိန့်ကြေညာစာနှင့် ပတ်သက်၍ ဆောင်ရွက်ချက်များကို သမ္မတအား သတင်း

၁ Sri Sultan Hamengku Buwono
၂ Dr. Leimena

သည်။ ဂျကာတာတိုက် တော်လှန်ရေးလှုပ်ရှားမှုများ မငြိမ်သေးကြောင်း တင်ပြသည်။

နောက်တနေ့တွင် ဆူဟာတိုနှင့် ဆူကာနိုတို့သည် ဝန်ကြီးအဖွဲ့ပြင်ဆင် ပြောင်းလဲ ဖွဲ့စည်းရေး ဆွေးနွေးကြသည်။

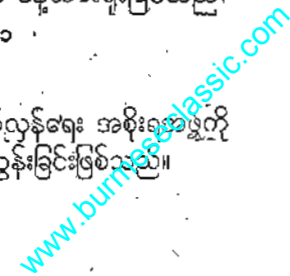
ဆူဟာတို၏ ရှင်းပြမှုကြောင့် ဆူကာနိုသည် ဒေါက်တာဆုဘန်ဒရီယိုနှင့် အခြားကဲတိန်ကဲအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးများကို ဆက်ထက် မခန့်ထားရန် သဘောပေါက်လာသည်။ သို့ရာတွင် ဆူဟာတို မမျှော်လင့်ပဲ ဆူကာနိုသည် သူ၏ ခေါင်းဆောင်မှု ပြန်၍ ရယူရေး ကြိုးပန်းလာသည်ကို တွေ့မြင်လာရလေသည်။

မတ်လ ၁၆ ရက် နေ့စဉ်ဖြင့် ဆမ္မတရုံး အမိန့်ကြေညာစာ အမှတ် ၁ ကို ဆူကာနိုက ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

“အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံသူနိုင်ငံသားများ အားလုံး သတိပြုရန်နှင့် တာဝန်ရှိကြောင်း ဆင်ခြင်ရန်မှာ မြင့်မြတ်သော တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်ကြီး ဘွန်ကာနို၏ သင်ကြားချက် များကို လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ကြရေး ဖြစ်သည်။ အင်ဒိုနီးရှား အမျိုးသားရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး လမ်းညွှန် ဒီမိုကရေစီ ချမှတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေး၊ ဆိုရှယ်လစ်ရေးနှင့် ခေါင်းဆောင်မှု မှန်ကန်ရေးအတွက် ဘွန်ကာနို၏ စကားကို နားထောင်ကြလော့”

“ဝန်ကြီးများသည် သမ္မတကသာလျှင် ခန့်ထားရိုးဖြစ်သည်။ တခြား မည်သူကမျှ ခန့်ထားခြင်းမပြုနိုင်” ။

၁ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက သူ၏ တော်လှန်ရေး အစိုးရအဖွဲ့ကို ဗိုလ်ချုပ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းခြင်းကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။

ဆူကာနီ၏ သမ္မတရုံးကြေညာချက် ထုတ်ပြန်သံသည် မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့ အမိန့်စာနှင့် ပြောင့်ပြောင့်ချည်း ဆန့်ကျင်လျက် သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့နှင့်တကွ စစ်တပ် အကြီးအကဲများက တုန့်လှုပ်အံ့ဩသွားကြသည်။

နိုင်ငံအကြီးအကဲ (ဆူကာနီ) အား ပြည်သူက ပုန်ကန် ထကြွလာခြင်းကို တားဆီးရန်နှင့် သမ္မတ (ဆူကာနီ) အား သခံန်းစာပေးလိုသော ဆန္ဒတို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် ဝန်ကြီး ၁၅ ဦးကို ဖမ်းဆီးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ ဤဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့က သမ္မတဟူသော ရာထူးကို ခံယူသုံးစွဲလျက် မတ်လ ၁၈ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

ထိုဝန်ကြီး ၁၅ ဦးမှာ အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြသည်။

- (၁) ဒေါက်တာ ဆူဘန်ဒရီယို - ပထမ ဒု-ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး
- (၂) ချယ်ရာဆေး - တတိယ ဒု-ဝန်ကြီးချုပ်
- (၃) အာဆက်ဒီ ရက်ဆိပရိုဂျီ - လျှပ်စစ်ဝန်ကြီး
- (၄) စူမာဂျီ - ပညာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု ဝန်ကြီး
- (၅) အိုဂျီတက် - ပြည်နယ်ဆိုင်ရာဝန်ကြီး
- (၆) စူရားမန် - ပြည်သူ့ဆည်မြောင်းနှင့် ကျေးလက်ဖွံ့ဖြိုးရေးဝန်ကြီး
- (၇) ဂျူစွပ်မူဒါဒလန် - ဘဏ်ရေးရာဝန်ကြီး
- (၈) အာမူနာတို - သတ္တုတွင်းဝန်ကြီး

- (၉) စူတိုမို မာတို ပရာဒိုတို - အလုပ်သမားဝန်ကြီး
- (၁၀) အတ္တရာဝိနတ - တရားရေး ဝန်ကြီး
- (၁၁) ဒု-ဗိုလ်ချုပ်အက်မဒီ - ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီး
- (၁၂) ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး အေမန်ရှဖီ - သမ္မတ၏ လုံခြုံရေး ဝန်ကြီး
- (၁၃) အခါဒီ - သမဝါယမဝန်ကြီး
- (၁၄) တူမခါခါ - အမျိုးသားညီညွတ်ရေး ဝန်ကြီး
- (၁၅) ဒု-ဗိုလ်ချုပ်ဒေါက်တာစူမာနီ စိုစံရီ အက်မိုဂျီ - ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး

တချိန်တည်းမှာပင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့က ကဲဘိနက်တွင် လစ်လပ်သွားသော ဝန်ကြီးများ နေရာတွင် လူစားများထိုး၍ ခန့်ထားလိုက်လေသည်။

x x x

မတ်လအလယ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် ပြည်တွင်းရေး ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ဖြစ်သွားအောင် စီမံကွပ်ကဲနိုင်လိုက်သည်။ သမ္မတနှင့် တိုက်ရိုက်ထိတွေ့ရမည့် လုပ်ငန်းများကို ဆူဟာတို့က ရှောင်နေသည်။

မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့ အမိန့်ကြေညာစာသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့၏အင်အား သုံးစွဲခြင်းနှင့် ကိုယ်စား လှူအပ်ခြင်းတို့

မပါဝင်ပဲ ဗိုလ်ချုပ် သီးဦးဖြစ်သော ဘဏ္ဍကီရပ်မက်၊ ယူစွပ်နှင့် မက်မတ်တို့၏ကျွမ်းကျင်စွာ စီစဉ်လိုက်မှုဖြစ်သည်။

မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့၊ ကုန်လွန်ခဲ့ပြီးနောက် ပထမဆုံးပြည်သူ့သို့ ကြေညာချက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် သမ္မတ၏ မျက်နှာကို ထောက်ထား၍ ကြွင်းပေးပြီးပြထားသည်။ အဆိုပါ မတ်လ ၁၂ ရက်နေ့ ကြေညာချက်ကို ပြည်သူများက မြူးကျူးထောပနာ ပြုကြသည်။

“သမ္မတဆိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ချစ်မြတ်နိုးကြသော ဘုန်းကားကို ဆိုလိုပါသည်” ဟုဖော်ပြထားသည်။

အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံရေး သံသရာတွင် ကြွေးကြော် သံများသည် ကာလများစွာ ထွက်ပေါ် လာခဲ့ သည်။ ရုတ် တရက် အပြောင်းအလဲ ဖြစ်သွားလိုက်ခြင်းသည် ပြည်သူတို့ကို အံ့အားသင့်သွားစေသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတ်သည် နိုင်ငံတော်အာဏာကို လက်ဝယ်ရယူနိုင်ခဲ့သည်။

* * *

အခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာ နည်းလမ်း

၁၉၆၆-ခု မတ်လ အလယ်ပိုင်း မုန်တိုင်းထန်သော ရက်များအတွင်းက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတ်သည် လမ်းနှစ်သွယ်၏ ခုဆုံသို့ ရောက်နေခဲ့သည်။ တက်ကြွသော လူငယ်ထု၏ ထောက်ခံအားပေးမှုကြောင့် တော်လှန်ရေးလမ်းသို့ စစ်ဝတ်စုံ ဝတ်လျက် နှင့် ဖြစ်စေ၊ အရပ်ဝတ်နှင့် ဖြစ်စေ လိုက်ရမည်လော။ သို့တည်းမဟုတ် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာ နည်းလမ်းအတိုင်း လိုက်ရမည်လော။

အချို့ သီးသန့် တော်လှန်ရေး လုပ်ငန်းများသည် မလုပ်လျှင် မဖြစ်အောင် လွန်စွာ အရေးပါလှသည်။ ဥပမာ ကွန်မြူနစ်ပါတီ ကို တနိုင်ငံလုံးတွင် ဖျက်သိမ်းခြင်းနှင့် ဝန်ကြီး ၁၅-ဦးကို ဖမ်းဆီးခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ဆူဟာတိုသည် ကြေးစား တော်လှန်ရေးသမား တယောက် မဟုတ်။ သူသည် စစ်တပ်၏ စည်းကမ်းဘောင် အတွင်း ကြီးပြင်းလာသူ ဖြစ်ရကား သူ့အထက်က ဘုရင်ကြီး ကျော်၍ လုပ်မည့်လူ မဟုတ်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏ မတ်လ အလယ် လှုပ်ရှားမှု အရေး အခင်းများသည် အင်ဒိုနီးရှား ပြည်သူ တရပ်လုံးအဖို့ ထူးခြား အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ကြသည်။ လွန်ခဲ့သည့် တနှစ်ခန့်က ဆိုလျှင် ဤသို့ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု မည်သူကမျှ မထင်မိခဲ့ကြချေ။ အိပ်မက်ထဲမှာပင် မမက်မိခဲ့ကြပေ။ ဆုံးဖြတ်ချက်များ၊ သမ္မတ ကိုယ်စား အမည်ဖြင့် ကြေညာချက်များကို ပို၍ အံ့ဩကြရ သည်။

မတ်လ ၁၁-ရက်နေ့ထုတ် အမိန့်ကြေညာစာနှင့် ပတ်သက်၍ ထိုရက်များအတွင်းက ပြောဆို ဆွေးနွေးသံများ ထွက်ပေါ်လာ ခဲ့သည်။ သမ္မတ ဆူကာနိုက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုအား ညွှန်ကြားသည့် 'ညွှန်ကြားချက်လား'၊ သို့မဟုတ် 'လုပ်ပိုင်ခွင့် အာဏာကို အကန့်အသတ်ဖြင့် လွှဲအပ်ပေးခြင်းလား' ဟု တွေးတော စောကြောသမှု ပြုခဲ့ကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို အနေနှင့် ကြည့်မီက သမ္မတ၊ စစ် တပ်နှင့် ပြည်သူများ၏ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုသည် ရပ်ရွာ အေးချမ်း

ရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးကို ထိပါးပျက်ပြားလာစေသော ကြောင့် ၎င်းတို့လည်း ပျက်စီးလာသည့် အခြေသို့ ရောက်လာ သဖြင့် အရေးပေါ်အခြေအနေ အမိန့် ကြော်ညာစာကို ထုတ် ဖြန့် ကြေညာရခြင်း ဖြစ်သည်။

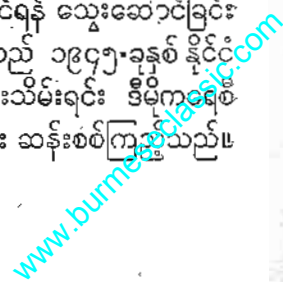
မတ်လ ၁၁-ရက်နေ့ အမိန့်စာသည် ၁၉၄၅-ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၅-စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေ အခန်း ၇ အပိုဒ် ၂၂ တွင် ပြဌာန်းထား သည့်အတိုင်း နိုဝင်တွင်း ပေါ်ပေါက်လာသော အရေးပေါ် အခြေအနေအရ သမ္မတ၏ ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ကို အကောင်အထည် ပေါ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအရ သမ္မတ၏ ထင်းအရေးပေါ် ကြေညာချက်ကို အနီးဆုံး လွတ်တော်အစည်း အဝေးသို့ တင်ပြ၍ လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက် ရယူရမည် ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက မတ်လ ၁၁-ရက် အမိန့်စာအား ကြောခဏ သုံးစွဲရန် ဆန္ဒမရှိကြောင်း ပြောပြသည်။

“ချွန်ထက်တဲ့ အသွားဟာ သုံးဖန်များရင် တိုးတတ်တယ်” ၁၉၆၆-ခု ဇွန်လ ၁၇-ရက်နေ့က ရေဒီယိုနှင့် ရုပ်မြင်သံကြား ဆိုမှတဆင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက ပြောကြားသွားသည်။

“အထူးသဖြင့် တကယ်ကို လိုအပ်မှ ယူသုံးစွဲသင့်တယ်၊ ခင် ဘူးတိုလဲ ကျုပ် တွေးခေါ်သလို တွေးခေါ်ကြည့်စမ်းပါ”

နိုဝင်ရေးအာဏာကို သိမ်းပိုက်ချုပ်ကိုင်ရန် သွေးဆောင်ခြင်း ထို့ ရှောင်ရှားသည့်အနေဖြင့် ဆူဟာတိုသည် ၁၉၄၅-ခုနှစ် နိုဝင် တော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေကို ထိန်းသိမ်းရင်း ဒီမိုကရေစီ ဆန်းကားသော ဘဝကို လိုလားကြောင်း ဆန်းစစ်ကြည့်သည်။

ဆူဟာတို့၏ ကြိုးပန်းမှုသည် သူ၏ အနီးကပ်ဆုံး အရပ်ဖက် နှင့် စစ်ဖက် အကြံပေး ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အားပေးမှုကို ခံယူရင်း ပြည်နယ် ပြည်သူ့ အတိုင်ပင်ခံလွှတ်တော်ကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရန် ရည်ရွယ်သည်။ ၁၉၄၅-ခုနှစ် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ နှင့် အညီ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်၊ အကြံပေး အာဏာပိုင်ကောင်စီ ပြည်နယ် ပြည်သူ့ အတိုင်ပင်ခံ လွှတ်တော်နှင့် အခြား ဗဟို အစိုးရဌာနများကို လိုအပ်သလို ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းရန် ရည်ရွယ် သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေကို လိုက်နာစောင့်ထိန်းသောအားဖြင့် ပြည်သူ့ ကွန်ဂရက် အား ပျက်ပြားအောင် လုပ်ဆောင်နေသည့် သမ္မတ ဆူကာနို အား ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေနှင့် အညီ ဖြစ်စေလိုသည်။

၁၉၄၅-ခုနှစ် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေ အခန်း ၅ အပိုဒ် ၁၇-အရ သမ္မတသည် ဝန်ကြီးများအား ခန့်အပ် ဖြုတ် နိုင်သော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့က သမ္မတ ဆူကာနိုသည် ဝန်ကြီးများအား ကဲဘိနက်အသစ် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရင်း ပြန်ခန့် ဖေချင်သည်။

တိုးတက်သော ကဲဘိနက် အဖွဲ့ကို မတ်လ ၂၇-ရက်နေ့တွင် ပြင်ဆင် ဖွဲ့စည်းပြီး မတ်လ ၃၀-ရက်နေ့တွင် ကျမ်းကျိန်ခဲ့သည်။ ထိုပွဲသည် ဝန်ကြီးအဟောင်းများ၊ အသစ်များနှင့် ပူးညံ့ပူညွှ ဆူညံ စွာ ပြီးဆုံးသွားခဲ့သည်။ မည်သူမျှ ရှောင်ရှောင်ပြုပြ မရှိကြ။

သမ္မတ ဆူကာနိုသည် နန်းတော်တွင်းဝယ် ဝန်ကြီး အသစ် များ၏ အမည်စာရင်းများကို ကြေညာရာတွင် တစုံတရာ အလျင်

အမြန်ဆုံး အရေးကိစ္စ လိုအပ်လာလျှင် မိမိအား တင်ပြစေ၍ မိမိ အကြံဉာဏ်များ သုံးရန် ကြေညာ ပြောဆိုသွားသည်။

ဆူကာနိုသည် ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ်ဒေါက်တာလိမီးနားအား ၎င်း၏ ကြေညာချက်ကို အပြီးသတ် ဆက်လက် ဆောက်ရွက်ရန် ခွာကြားရင်း အခန်းအပြင်ဖက် လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့က ကဲဘိနက်အပေါ် ဝေဖန်သုံးသပ် သည့် ကြေညာချက်တစောင် ထုတ်ပြန်လိုက်ရာ ယင်းကြေညာ ချက်တွင် လက်ရှိ ကဲဘိနက် ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်လိုက်ခြင်းသည် ထေမဆင်အနေဖြင့် များစွာ တိုးတက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု ခေါ်ပြထားသည်။

ပုဂ္ဂလိကတပ်များအတွင်းဝယ် ဝေဖန်သုံးသပ်ရေးသည် ပိုမို သွင်ကျယ်လာတော့သည်။ သူတို့၏မျက်စိများထဲတွင်ကဲဘိနက် အ သစ်သည် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာစိတ်ဓာတ်လုံးဝ ချစ်ဟု မြင်ကြသည်။ ပြီးတော့လည်း သမ္မတ ဆူကာနိုက သူ့ ကိုယ်သူ အာဏာအပြည့်အဝ အချိန်ဆုံးဖြစ်ပြီး သူသည် ရာဘာ တံဆိတ်စားဘဝ မရောက်ဟု ယူဆထားမြဲဖြစ်သည်။

ပြည်သူက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့အား တိုင်းပြည် ပျက်စီး အောင် လုပ်လာခဲ့သည့်လူများနှင့် လုံးဝ အပြီးအပြတ် လမ်းခွဲစေ ပြီး မိမိစိတ်ကြိုက် ဝန်ကြီးအဖွဲ့သစ်ကို ဖွဲ့စည်းစေရန် ဆန္ဒရှိနေကြ လေသည်။

× × ×
၁၉၆၆ ခုနှစ် မတ်လအလယ်က သမ္မတ ဆူကာနိုသည် သူ့ တပ်များအား ဒေါ်သစကားများဖြင့် ကြိမ်းဝါးခဲ့သည်။ ယခု

သူသည် အပြုံးကို ဆောင်၍ တာမှ မဖြစ်ခဲ့သလို ဟန်ဆောင်လာ ပြန်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့ အပြုံးသည် ပရိသတ်နှင့် ကင်းကွာသွားခဲ့ ပြီဖြစ်သော ဇာတ်ကောင် တယောက်၏ အပြုံးသက်သက်သာ ဖြစ်နေလေသည်။

တရွှေရွှေ ပြောင်းလဲလျက်ရှိသော လေအဟုန်သည် တိုက်ခတ် လျက်ရှိ၏။ ပြည်သူက အပြုံးဖြင့်ဖြစ်စေ၊ စစ်မိန့်ဖြင့် ဖြစ်စေ ဆောင်ရွက်လာခြင်းကို မလိုလား မနှစ်မြို့ ကြတော့ချေ။ နိုင်ငံ တော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ဘီးကြီးသည် စတင်လည်ပတ် လှုပ် ရှားလျက် ရှိနေလေပြီ။

ဂျပန်တော်ထုတိုက်တွင် 'သမ္မတ ဆူကာနိုက သူ့ရဲ့ မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့ထုတ် အမိန့်ကို ပြန်ရုပ်သိမ်းတော့မယ်တဲ့' ဟု သော ကောလာဟလများက လွင့်ပျံ့လျက်ရှိသည်။

မြို့တော်အတွင်းရှိ နံရံများတွင် 'အဖဟာတို ပြည်သူတွေက အဖနောက်မှာ ရှိနေကြတယ်၊ မကြောက်ပါနှင့် ဆက်လုပ်ပါ' ဟူသော ပိုစတာ စာတမ်းများ ကပ်လာကြသည်။ ဆူကာနိုအား ကျောင်းသားအဖွဲ့မှ မြေပြင်တွင်ထိုင်၍ ဆန္ဒပြကြသည်။ ဆူကာနို ၏ မိန့်ခွန်းများနှင့် လက်တွေ့လုပ်ရပ်များသည် ကွဲလွဲလာလေပြီ။ ပြည်သူလူထု၏ သဘောဆန္ဒနှင့် ဆန့်ကျင်နေလေပြီ။ ဆန္ဒပြပွဲ များ အကြိမ်ကြိမ် ထပ်တလဲလဲ ပေါ်ပေါက်နေသည်။ ဆူကာနို ကား ၁၉၄၅ ခုနှစ် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေနှင့်သော် ၎င်း၊ အမှန်တရားနှင့်သော်၎င်း၊ သွေဖီ ဆန့်ကျင်နေလေပြီ။

ဗိုလ်ချုပ် နာဆူးရှင်းက ၁၉၄၅ ခုနှစ် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဖက်သို့ လိုက်ရေး လို့ ဆော် ဟောပြောရာတွင်

သတ်ဖော်ပြောသည်။ ပြည်သူ့ ကွန်ဂရက် (လွှတ်တော်) သည် အစိုးရအဖွဲ့၏ ဆရာဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသည်။

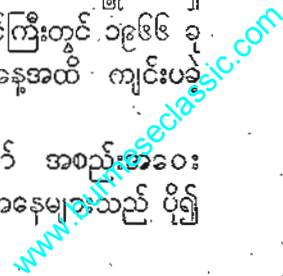
လေးစားအပ်သော နိုင်ငံရေးသမားဟောင်းကြီး တဦးဖြစ် သည့် ဒုတိယ သမ္မတဟောင်း ဒေါက်တာ မိဟာမက်ဟတ်တာက သူ့မြင်သံကြားနှင့် တွေ့ဆုံပြောဆိုရာတွင် ပြည်သူတွေ အထူးသ နှစ် လူငယ် ကျောင်းသားတွေသည် ၁၉၄၅ ခုနှစ် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေက ပြဌာန်းထားသည့် ဒီမိုကရေစီ အခွင့် အရေးများနှင့် တိုးတက်သော ပါလီမန်သစ်ကို တောင်းဆို ကြ ပြီးဖြစ်သည်ဟု ပြောပြသည်။

သမ္မတဆူကာနိုကမူ သူတယောက်တည်းသာလျှင် နိုင်ငံတော် မှ ကြီးမြတ်သော ခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည် ထား သိ ခံယူထားဆဲဖြစ်သည်။

တဖက်တွင်မူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် ပြည်သူ့ လွှတ် တော်မှ လေသံများလိုသော ပြောဆို ပြုမှု ဆောင်ရွက်လာသည်။

ဆူကာနိုက ယခုတိုင် လွှတ်တော် အစည်းအဝေးအား မူလ ဝတ်စုံထားသည့် မတ်လ ၁၂ ရက်နေ့အား ပြင်ဆင်ရွှေ့ဆိုင်း ဝတ်စုံထား သူ့ သြဇာ အာဏာကို ပြသဆဲဖြစ်သည်။ အင်ဒိုနီးရှား ပြည်သူ့ လွှတ်တော် အစည်းအဝေးအား ဂျပန်တော် မြို့တော်ရှိ ဝင်းဝင် စီနဂျန် အားကစား ခန်းမဆောင်ကြီးတွင် ၁၉၆၆ ခု ဇွန်လ ၂၀ ရက်နေ့မှ ဇူလိုင်လ ၆ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပခဲ့ သည်။

တက္ကသိုလ်အကြိမ်မြောက် ပြည်သူ့ လွှတ်တော် အစည်းအဝေး သို့ပြုလုပ်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် အခြေအနေများသည် ပို၍

ပြင်းထန်လာသည်။ ကျောင်းသားနှင့် အခြား လူထု လူတန်းစား အဖွဲ့များမှ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဂျာကာတာ မြို့တော်၏ လမ်းမများပေါ်တွင် လှည့်လည်ဆန္ဒပြကြသည်။ သမ္မတဆူကာနိုအပေါ် ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်သည် ပို၍ ပြင်းထန်လာသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက ဆူကာနိုအပေါ် ဝေဖန်ချက် စာတမ်းများကို တတ်စွမ်းသရွေ့ တားမြစ်ဟန့်တားသည်။

ဘွန်ကာနိုကို ထောက်ခံတာ ဆန့်ကျင်တာ မေးစရာမလိုပဲ ဘူး” ဟု ဆူဟာတိုက ပြောသည်။

ဇွန်လ ၂၂ ရက်နေ့ လွှတ်တော် အစည်းအဝေးတွင် တွေ့သော သမ္မတ ဆူကာနို၏ သွင်ပြင် အနေအထားသည် ယခင်က နှိုင်းစိုင်းရေးသမားသွင်ပြင် လက္ခဏာများနှင့် လုံးဝကွဲပြားခြားနားနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ခါတိုင်းလို ဘိနကတွန်ဂဲ အိကမိန်းခလေးများလည်း မရှိတော့။ ဘွန်ကာနို ဘွန်ကာနို ဟူသော

၁ Bhinneka Tunggal Ika girls ဘိနက တွန်ဂဲ အိကဟူသော အင်ဒိုနီးရှားစကား၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ 'ကွဲပြားနေသော်လည်း တစ်ထဲရယ်' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ နိုင်ငံခြား ဒေသ အနှံ့အပြား မိန်းခလေးများကို ရွေးချယ် စုရုံး၍ ရိုးရာဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်စေပြီး ထားသော မိန်းမချောများ ဖြစ်သည်။ ဆူကာနိုသည် ဤ ချောမောလှပသော မိန်းမပျိုများတပ်ဖွဲ့၏ ဂုဏ်ပြုခြင်းကြည်နူးနှစ်ခြိုက်စွာ ခံယူလေ့ရှိသည်။ ဘိနကတွန်ဂဲ အိကဟူသောစကားလုံးမှာ ရှေးဟောင်း ဂျာဗား ကျွန်းသားတို့ ဆောင်ပုဒ်စကားဖြစ်ပြီး ၁၅ ရာစု နှစ်တွင် ကဗျာဆရာကြီး မူတန်တူလာ (Mpu Tantular) က ပထမဦးဆုံး ဤစကားလုံးကို စတင် သုံးစွဲခဲ့လေသည်။

ဆူထု၏ ကြွေးကြော် ကောင်းခြီးဩဘာသံများလည်း မရှိကြတော့။

ယခုတွင် သူ့ကို ဂုဏ်ပြုကြ ခြီးကျူးကြခြင်းထက် သူ့အား ဆန့်ကျင်သူများ၏ အနီးကပ် အန္တရာယ်ကို တားဆီးသည့် အနေဖြင့် အနီးမတ်ကားများ၊ စစ်ကားများ အထပ်ထပ် စောင့်ကြပ်ချထားရသည်။

သမ္မတသည် သူ့အား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက အခွင့်အရေး ပေးခဲ့ခြင်းကို လက်လှတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ပြန်သည်။ အမှန်အားဖြင့် ထိုအချိန်က ဆူကာနိုသည် သူ့အမှားကို သူ့သင်္ခန်းစာရပြီး နိုင်ငံရေးသိက္ခာ ပြန်တင်ခဲ့ချေရုံ ရနိုင်သေးပါလျက်နှင့် သူ၏ မြှောင်မျက်ကန်း တဇွတ်ထိုး ကျင့်သုံးမှုသည် သူ့ကို ကျဆင်းစေခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသို့အားဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် လွှတ်တော်အစည်းအဝေးမှ ဆူကာနို၏ အာဏာများကို လျှော့ချပြီး ဆူဟာတိုအား တရားဝင်အဆင့် မြှင့်တင်ပေးလိုက်သည်။ လွှတ်တော် အစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်များထဲမှ ထူးခြားချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

- (က) မတ်လ ၁၀-ရက်နေ့ အမိန့်သည် မှန်ကန်၍ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်မှ အတည်ပြုသည် (၉/လွှတ်တော်/၁၉၆၆)
- (ခ) နောက်ဆုံး ၁၉၆၆ ဩဂုတ်လ ၁၇-ရက်နေ့တွင် လွှတ်တော် ဆုံးဖြတ်ချက် (၉/၁၉၆၆) နှင့် အညီ ကိုဘိနကဖွဲ့ထားသည့် ဆူဟာတိုအား သမ္မတ ဆူကာနိုက လုပ်ငန်းတာဝန်

များ လွှဲပြောင်းပေးရန်၊ ကဲဘိနက် အသစ်သည် လူထု၏ လူနေမှု အဆင့် တိုးမြှင့်လာစေရေးအတွက် ဦးစားပေး စီမံချက် ချမှတ်ဆောင်ရွက်ရမည် (၁၃/လွှတ်တော်/ ၁၉၆၆)

(ဂ) သမ္မတ ဆူကာနိုက မဆောင်ရွက်နိုင်သည့်အခါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် မတ်လ ၁၁-ရက်နေ့ အမိန့်ပိုင်ရှင် ဖြစ်သည်နှင့် အညီ သမ္မတ၏ တာဝန်များကို ထမ်းရွက်ရမည် (၁၅/လွှတ်တော်/ ၁၉၆၆)

(ဃ) 'ကြီးမြတ်သော တော်လှန်ရေးမဟာခေါင်းဆောင်ကြီး' ဟူသော ဆူကာနို၏ ဂုဏ်ပုဒ်ကို လျော့ချ၍ ရိုးရိုးသာမန် ဂုဏ်ပြုအထိမ်းအမှတ်သာ ထားရှိပြီး တရားဝင် အာဏာ မရှိစေရ (၁၇/လွှတ်တော်/ ၁၉၆၆)

(င) 'ကြီးမြတ်သောတော်လှန်ရေး မဟာခေါင်းဆောင်ကြီး' ဟူသော ဂုဏ်ပုဒ် ခန့်အပ်ခဲ့သည့် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဆုံးဖြတ်ချက် (၃/လွှတ်တော်/ ၁၉၆၃) နှင့် ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်အရပင် ရာသက်ပန် သမ္မတဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည် (၁၈/လွှတ်တော်/ ၁၉၆၆)

မိမိ၏ နိုင်ငံရေး အယူဝါဒ ပေါ်လစီများကို ပြည်သူ့လွှတ်တော်သို့ ရှင်းလင်းတင်ပြရန် ဆူကာနို၏ငြင်းဆိုချက်သည် ၂၅ ရက်နေ့တွင် စီနဂျန်ခန်းမဆောင်ကြီးရွှေ၌ နောက်ထပ်ကြီးမားသော လူထုဆန္ဒပြပွဲကြီး ဖြစ်ပေါ်လာအောင် လှုံ့ဆော် ပေးလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပြန်သည်။

ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ် တဖွဲ့သည် ပြည်သူ့လွှတ်တော်အဖြစ် ပူပူနွေးနွေး အရွေးခံရသော ဗိုလ်ချုပ်နာဆူးရှင်းထံ ဆက်လာကြသည်။ ဤအချိန်တွင် ဆူကာနိုသည် သမ္မတရာထူးမှ နုတ်ထွက်ရန် တိုတောင်းရှင်းလင်းသော စကားလုံးများဖြင့် အမော ခံလိုက်ရ လေသည်။

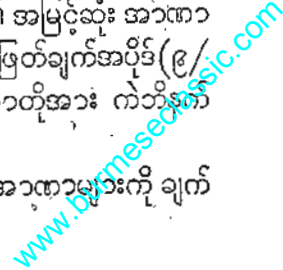
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် အုပ်ချုပ်ရေး ခေါင်းဆောင်ကြီး တဦးအဖြစ် မားမားမတ်မတ် ပေါ်ပေါက်လာပြီး ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ မှန်မှန်ကန်ကန် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သွားသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

ဆန္ဒပြ ကျောင်းသားများကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက ခြောင်းဖျက်စကား ပြောလိုက်သည်။

“ဘွန်ကာနိုဟာ ၁၉၄၅-ခုနှစ် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ အခုထက်ထိ ကျနော်တို့ရဲ့ သမ္မတကြီး ဖြစ်ပါတယ်၊ ကျနော်တို့ လေးစားကြရပါမယ်”

ကဲဘိနက်အသစ် ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းလိုက်ခြင်းသည် ဆူကာနိုအာဏာ ကျဆင်းသွားခြင်းကို ပို၍ ပီပြင်စေသည်။ ၁၉၄၅-ခုနှစ် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေအရ သမ္မတသည် ဝန်ကြီးများကို ခန့်အပ် ဖြုတ်နိုင်သည်။ နိုင်ငံတော်၏ အမြင့်ဆုံး အာဏာ ဖြစ်သော ပြည်သူ့လွှတ်တော်သည် ဆုံးဖြတ်ချက်အပိုဒ် (၉/ လွှတ်တော်/ ၁၉၆၆)ဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုအား ကဲဘိနက် အသစ် အာဏာ ပေးထားလိုက်သည်။

ဆူဟာတိုသည် သူ ရရှိသော လုပ်ပိုင်ခွင့် အာဏာများကို ချက်

ခြင်း မသုံးစွဲခဲ့။ သမ္မတ ဆူကာနီနှင့် တာဝန်ခွဲဝေ၍ ထမ်းရွက် စေချင်သည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ပြန်လည် ပြင်ဆင်ရေး ဝါဒီများ၏ မျက်စိ ထဲတွင် အစိုးရ အဖွဲ့သစ်သည် ယခင်ကနှင့် ထူးခြားနားထာ မြင်လာသည်။ အစိုးရ အဖွဲ့သစ်တွင် နိုင်ငံရေးအုပ်စုများ ပါဝင် များနှင့် စစ်တပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များသာ ယခင်ကလို ပါဝင်ထားပြီး အုပ်ချုပ်ရေး ကျွမ်းကျင်သူများ၊ အတတ်ပညာရှင်များ၊ ဘောလုံး ဗေဒ ပညာရှင်များ မပါဝင်ကြချေ။

ပြည်သူ့ လွှတ်တော်၏ စတုတ္ထအကြိမ် အစည်းအဝေးသည် ထူးထူးခြားခြား ဆူဟာတိုအား ပို၍ အာဏာ လုပ်ပိုင်ခွင့် အား နှင်းသဏ္ဍိပဲ့ ဖြစ်သည်။

x x x

?

သတ္တိ စစ်ပွဲ

ပြည်သူ့ လွှတ်တော် စတုတ္ထ အစည်းအဝေးသည် ဗိုလ်ချုပ် အစိုးရ ဆူဟာတိုအား တရားဝင် အာဏာ အုပ်နှင်းပေးလိုက်သော ပြည်ထောင်စုလည်း ဆူကာနီနှင့် ဆူဟာတိုတို့အကြား ပေါ်ပေါက် သော သဘော ပဋိပက္ခ တရားကိုမူ ချေဖျက်ပေးနိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ပေ။ ဆူကာနီသည် အာဏာသိမ်းရန် ကြံစည်သည့် အရေးအခင်း သို့မဟုတ် ပြင်းထန်သော အုပ်စုဖက်မှ ချဉ်းကပ် ပူးပေါင်း မိတ္တူ သည်။ ဤ နိုင်ငံရေး သံသရာတွင် လက်ဝဲသမားများ ပါဝင်

ပေါင်းစုံမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အထူးသဖြင့် ပီအင်အိုင် မျိုးချစ် ပါတီ တို့ ပါဝင်ကြသည်။

အများစုက ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ဖျက်သိမ်းရန် သဘောတူကြသည်။ အချို့ဒေသများ၊ ဥပမာ ဘာလီကျွန်းတို့တွင် ပီအင်အိုင် မျိုးချစ်ပါတီ အင်အားစုများက ကွန်မြူနစ် ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုများကို တိုက်ရိုက် ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်လာသည်။ သို့ရာတွင် ဤအင်အားစုများသည် ဆူကာနိုကို လိုလားသော လူများ ဖြစ်သည်။ ပြန်လည် ပြင်ဆင်ရေး သမားတို့၏ တော်လှန်သော သတ္တိကို ဆန့်ကျင်လိုသူများ ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေး လုပ်ရပ်အရ ဖြင့် 'ဆူကာနို ကွန်မြူနစ် သေးသိမ်ရေး'ကို လိုလားကြသည်။ ၁၉၆၆-ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၇-ရက်နေ့၊ အမျိုးသားနေ့တွင် သမ္မတ ဆူကာနိုသည် အမျိုးသား မိန့်ခွန်းကို ပြောပြန်သည်။ သူ့ လေသံက အရင်က အတိုင်းပင်။

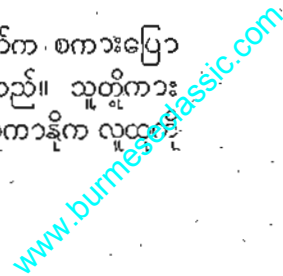
ဆူကာနိုက သူ့ ကိုယ်သူ အင်ဒိုနီးရှားခေါင်းဆောင်ကြီး၊ အင်အားရှိသော သမ္မတကြီး၊ ပြည်နယ် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်မှ ကောက်တင်မြောက်ထားခြင်း ခံရသော သမ္မတ၊ လက်နက်ကိုင် တပ်ပေါင်းစု၏ အမိန့်ပေး တပ်မှူးချုပ်၊ ဝန်ကြီးချုပ်ဟု ပြောဆို သုံးစွဲနေဆဲ ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက သမ္မတ ဆူကာနို၏ ဟောပြော ပို့ချချက်ကို သူ၏ ဂျာဗား ကျွန်းသား အပြုံးမျိုးဖြင့် ပြုံးလက်ခံသည်။ မတ်လ ၁၁-ရက်နေ့ အမိန့်မှာ 'လုံခြုံရေးအဖွဲ့ ဖြစ်ကြောင်း၊ 'အာဏာ လွှဲပြောင်းပေးမှု' မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတိုနှင့် ၁၉၆၆ ခုနှစ် ပြည်သူ့တိုက် သမ္မတ သင်္ခန်းစာရပါစေ၊ အမိန့်သစ်နှင့်ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါ သော စိတ်အား ထက်သန်စွာ မျှော်လင့် ကြ သော် လည်း ဆူကာနိုသည် အမျိုးသားနေ့ မိန့်ခွန်းတွင် သနားစရာကောင်း သော စကားလုံးများကို ဖော်ထုတ် ပြုသဘွားသည်။

“အို... ပြည်သူတို့ လာကြစမ်းပါ။ သားမောင် စစ်သည်တို့ နေထိုင်ပုံပေါ် တင်ထားကြတဲ့ ငါ့သား စစ်သည်တို့ တို့အားလုံးဟာ တိုးတက်တဲ့တိုက်ပွဲဝင် လူငယ်တွေဖြစ်တယ်။ သူတို့အားလုံးဟာ အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေးတပ်သားကောင်း ဖြစ်တယ်၊ မင်းတို့ဟာ သေတဲ့အထိ စိုက်ပွဲဝင်သွားကြမယ် ဆိုတာ ငါ့ယုံကြည်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲပဲ အင်ဒိုနီးရှား တော် လှန်ရေးကြိုးဟာ အောင်ပွဲတွေ ရတော့မှာ ဖြစ်တယ်၊ ငါဟာ အင်ဒိုနီးရှားကြီးမြတ်တဲ့ခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်တယ်၊ ပြည်သူ့ လွှတ် တော်က ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့တယ်၊ ငါဟာ မင်းတို့ ခေါင်းဆောင် ကြီး ဖြစ်တယ်တဲ့၊ ငါ့ရှင် ခေါင်းဆောင်မှုနောက်ကို လိုက်ကြပါ။ သွန်သင်ညွှန်ကြားမှုတွေကိနာယူကြပါ။ တော်လှန်ရေး ခရီး ဆက်လက်ချီတက်ကြပါ။ ငါ့ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှုကို လိုက် ဆောင်ရွက်ကြပါ။ အို... အလွှာဘုရားသခင်ကယ်တော်မူပါ။ ခေါင်းဆောင်မှုအောက်မှာ အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေးကြီး ဖြစ်မြင်ပါစေ”

သွန်သင်ယောက်ကိုမြင်နေကြရပြီ၊ တယောက်က စကားပြော သည်။ ကျန်တယောက်က အလုပ် လုပ်နေသည်။ သူတို့ကား ဆူကာနိုနှင့်ဆူဟာတိုတို့နှစ်ဦးဖြစ်ကြသည်။ ဆူကာနိုက လူထုကို

ဟောပြောနေစဉ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် အစိုးရ အဖွဲ့အ
ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်၎င်း၊ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်နှင့်၎င်း၊ ပါလီမန်တွင် လာ
မည် ၂ နှစ်တာအတွက် သူ့မူဝါဒများကို ရှင်းလင်း တင်ပြ
သည်။ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ အစီအစဉ်အနေဖြင့် အောက်ပါအမျိုးသား
ရေး ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်သွားရန်ဖြစ်သည်။

(က) နိုင်ငံထော်၏နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေး တည်ငြိမ်ရေး
အောင် ဖန်တီးကြိုးပမ်းရန်။

(ခ) ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်း လိုအပ်ချက်များ ပြည့်ဝရန်။

၁၉၆၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့ ဖြစ်သော လာ
နက်ကိုင် တပ်များနေ့ (တပ်မတော်နေ့) တွင် သမ္မတ ဆုကာ
သည် အစဉ်အလာ ပြပွဲများကို ပြသ စေသည်။ နန်နက်ပိုင်း
ရိုးရာ အစဉ်အလာ အလေးပြုခြင်းကို ခံယူပြီး သူ၏လက်နက်
'သား' များသို့၊ သူသည် သာလျှင် တပ်မှူးကြီး ဖြစ် ကြေ
အခြား မည်သူတစ်ယောက်ကမျှ တပ်မှူးကြီး မဖြစ်ကြေ
မိန့်ခွန်းပြောသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့နှင့် အခြားလက်နက်ကိုင် တပ်များ
တပ်မှူးများသည် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်စွာရပ်၍ တွေးတောစဉ်း
နေကြသည်။ ဖခင်တပ်မှူးကြီးတယောက် အနေဖြင့် သမ္မတ
နေ့ခင်းပိုင်းတွင် ၁၉၆၅ အောက်တိုဘာ ၁ အရေး အခင်း
ကျဆုံး သူတို့၏ဂုဗိမာန်သို့ သွားရောက်၍ ငိုကြွေးပြီး ဆုတေး
သမ္မပြုသေးသည်။

၎င်းပြင် ကွယ်လွန်သူ ဝန်ကြီးချုပ် စုတန်ဂျရာ၏ ဂူသို့
သွားရောက်သေးသည်။ စုတန်ဂျရာသည် လွတ်လပ်ရေးတိုက်

ထူးချွန်သော သူရဲကောင်းတယောက်ဖြစ်ပြီး ထောင်သို့ အပို့ခံရ
ကာ သေခါနီးမှ ထောင်မှလွတ်ခဲ့ရသူဖြစ်သည်။

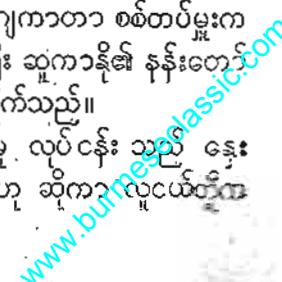
ညနေပိုင်းတွင် သမ္မတဆူကာနိုသည် နန်းတော်ပန်းခြံ၌ အပြုံး
ဖြင့် ဧည့်ခံပွဲတရပ်ကိုခင်းကျင်းပြုလုပ်သည်။ သူက ဗိုလ်ချုပ်များ
အား စင်မြင့်ပေါ်တက်၍ သီချင်း ဆိုခိုင်းသည်။ လှပသော
မိန်းမပျိုကလေးများကို သူ့ နောက်တွင် လိုက်စေ၍ ဝိုင်းကြီး
ထပ်ပတ်လုပ်သည်။ သံတမန်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ပျက်လုံးထုတ်
ရယ်မောသည်။ အဘိုးကြီးဆူကာနို သန်စွမ်းနေသေးကြောင်း
ပြသခြင်းဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် ယင်းဧည့်ခံပွဲသို့ တက်ရောက်
သော်လည်း ပျော်ရွှင်မှုများ၊ ပျက်လုံးများ၊ ရယ်မောမှုများကို
ထုတ်ဖော်၍ ရှောင်ရှားခဲ့သည်။ သူသည် လူစုလူဝေးနှင့်ခပ်ခွာခွာ
ပြုရင်း ဒေါက်တာ လိမီးနားနှင့်စကားလက်ဆုံကျနေခဲ့သည်။

ဆူဟာတို့၏ ပြုံးမျက်နှာ သည် ထက်မြက်သော အသွင်သို့
အောင်လာပြီဖြစ်၏။ လေးနက်သော ပြဿနာများကလည်းစောင်
နေကြပြီဖြစ်သည်။ လူထု ဆန္ဒပြပွဲ များမှာလည်း အရေအတွက်
အင်အား ထောင်သောင်း များစွာဖြင့် ပေါ်ပေါက် လာ ပြန်
သည်။

အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် ဂျကာတာ စစ်တပ်မှူးက
ဆန္ဒပြမှုများကို ရုပ်သိမ်း ဖယ်ရှားလိုက်ပြီး ဆူကာနို၏ နန်းတော်
တဝိုက်လမ်းများ၊ ပန်းခြံများကို ရှင်းလိုက်သည်။

နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေး တော်လှန်မှု လုပ်ငန်း သည် နှေး
ကွေးလှသည်။ အားမရ စိတ်ပျက်သည်ဟု ဆိုကာ လူငယ်တို့က

ခြောက်လှန့်၍ နန်းတော်ကို မုန်တိုင်း စစ်ဆင်ကြသည်။ အခြေအနေ ပို၍ပြင်းထန်လှုပ်ရှားလာကာ အောက်တိုဘာ ၃ ရက်နေ့တွင် ပစ်ခတ်နှိမ်နင်းမှုများလုပ်သဖြင့် လူငယ် ယောက်ျားမိန်းမ ၆၂ ဦး ဒဏ်ရာရကာ တယောက်မှာ သေဆုံးခဲ့ရသည်။ စစ်သားများအား သေနတ် ပစ်မိန့် ပေး မထားသော်လည်း ကျောင်းသားများက ဟစ်အော် ကြွေးကြော်ခြင်း၊ ခဲနှင့်ပေ ကြမ်းဖြင့် ကြောင့် စစ်သားများက သေနတ်ဒင်နှင့်ဆောင်ကြသည်။ လုံခြုံမှုနှင့်ထိုးကြသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်များသည် အမိန့်ပေး အင်အားစုနှင့် တော်လှန်ရေး အင်အားစုတို့၏ တိုက်ပွဲ အသွင် အဖြစ် နောက်ပိုင်းတွင် သိမြင် သုံးသပ်မိကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတိုနှင့် ထိပ်တန်းစစ်အရာရှိကြီးများသည် ၁၉၆၆ ခုနှစ် တပ်မတော်နေ့ အခမ်း အနား စစ်ရေး ပြပွဲတွင် နိုင်ငံတော်၏တရားဝင် သမ္မတအား ဖြောင်တိုက်ခိုက်မှု မပြုကြရန် ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ကြသည်။

သမ္မတ၏ သားမောင်စစ်သည်သို့ ညွှန်းသော အမျိုးသား မိန့်ခွန်းကို တုံ့ပြန်ပုံ တွေ့လာရသည်။ အင်ဒိုနီးရှား ရေတပ်သားတစ်စုသည် ဂျကာတာမြို့လယ်ရှိ ကျောင်း သား ဌာနချုပ် အထိမ်းအမှတ်ပစ်ခတ်သဖြင့် ကျောင်းသား ၄ ယောက် အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာရသွားသည်။ ယင်းကိစ္စကို ဂျကာတာ တပ်မှူးက ချက်ခြင်း ကြေညာရာတွင် ယင်းကိစ္စမှာ ကျောင်းသား အချို့နှင့် ရေတပ်သား အချို့တို့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ပင်ပန်း ဖြစ်ပွားကြရကြောင်း ပြောဆိုရှင်းပြသွားသည်။ သို့ရာတွင်

ဤကိစ္စသည် အဖြစ် အပျက် တရပ်တည်း မဟုတ်။ တရားဝင် ဆောက်ချက်ချမှု လွှဲမှားနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုအား ပျော့လွန်းသည်ဟု ဝေဖန်ကြသည်။ သူသည် အင်ဒိုနီးရှားပြည်သူတို့အား ဘွန်ကာနီနာမည်ကို ဆန့်ကျင်ကြရန်နှင့် စနစ်တကျ စည်းရုံး ညီညွတ်ကြရန် သတ်မှတ်ပေးသည်။ ကုန်မြို့နယ်များသည် ဆူကာနီအားလှမ်းမိုးရန် ကြိုးစားသည်ဟူသော စွပ်စွဲခြင်းမျိုး ခံကြရသည်။

ဆူကာနီသည် ၁၉၆၆ ခု မတ်လ အလယ်တွင် ဆုံးရှုံးမှုနှင့် ဖြစ်ဆိုင်ခဲ့ရပြီး ဒုတိယနှစ်ဝက်တွင် ပြန်လည် တိုးတက်လာအောင် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ အင်ဒိုနီးရှား အမျိုးသား ပါတီက ဘွန်ကာနီအက်မှ ရပ်တည်ပြီး ခေါင်းဆောင်ကြီးရာထူးမှ ဖယ်ရှားရန် အားထုတ်နေမှုများကို ဆန့်ကျင်ဖယ်ရှားသွားရန် လုံးပန်းလာသည်။ ဂျပာဗားကျွန်း ဒေသအချို့တွင် တရားမဝင် အဖွဲ့အစည်းများ ပေါ်ပေါက်လာသည်။

ယင်း အဖွဲ့ဝင်တို့သည် အဝတ်မဲများ ဝတ်ထားပြီး ခေါင်းတွင် တဘက်အနီကို ပေါင်းထား၍ လက်မောင်းတွင် ငါဆိုကာနီဘက်တော်သား ဟူသော စာတမ်း လက်ပတ် ပတ်ထားသည်။

ဂျပာဗားကျွန်း အလယ်ပိုင်းတွင် ဆူကာနီအင်အားစု ပြန်လည် စုစည်း ပြင်ဆင်ရေးများ ပေါ်ပေါက်လာပြီး ဆူကာနီအပေါ် သစ္စာခံမှုများ များပြား လာလေသည်။ ယင်းတို့တွင် အပြစ်ကင်းမဲ့သော ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားများ၊ ရုပ်ဖျက် ကျွမ်းကျင်မှုများနှင့် ရှေးဟောင်း ဂျပာဗားလူမျိုးတို့၏ အစဉ်အလာ စွဲလန်းသော ကြည်မှုအရ စစ်တိုက်သူအား ကျည်ဆံပြီး (ရန်သူ ကျည်ဆံ

မထိစေနိုင်)အောင် ပြုလုပ်တတ်စွမ်းသည့် သူတော်စင်များ ဝင်ကြသည်။

ဤသို့အားဖြင့် နိုင်ငံရေးတဝက် မှော်အတတ်တဝက် အားစုနှင့် ဆူကာနီသည် ဆက်သွယ် ပေါင်းစပ် မိကြသည် သမ္မတသည် ယင်းသူတော်စင်ဆိုသူများထံမှစိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အားပေးမှုများ အများအပြားရယူသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မှော်ဆရာများအုပ်စုနှင့် စစ်တပ်တို့ ပဋိပက္ခဖြစ်လာကြသောအခါ မှော်ဆရာများသည် ရက် အနည်းငယ်အတွင်း ပျက်ပြားရှုံးနိမ့်သွားကြလေသည်။

တဖက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ လမ်းကြောင်းအတိုင်း ချီတက်လျက် ရှိသည်။ ၁၉၆၆ ခုနှစ် ဒုတိယ နှစ်ဝက်ပိုင်း ကာလတွင် သူ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များသည် ပီပီပြင်ပြင် မြင်တွေ့လာကြရသည်။ အောက်လုပ်ငန်းရပ်များကို ပြည်သူတို့ မြင်တွေ့လာကြရသည်။

- * လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့များကို ပူးပေါင်းသွားရန်နှင့် အား မယုံကြည် မထောက်ခံသော တပ်မှူး တပ်သားများကို ထုတ်ပယ်သွားရန်၊
- * အမိန့်သစ်ကို ဂျပာဗားကျွန်း အလယ်ပိုင်းနှင့် အရှေ့ပိုင်းဒေသများတွင် ပျံ့နှံ့ သွားစေရန်၊
- * အမိန့်ဟောင်း၏ သရုပ် သကန်ကို သမ္မတ ဆူကာနီ၏ လူများအား စစ်ချက်ယူရင်း တရားဝင် ထုတ်ဖော် ရှင်းပြရန်၊

င်းတင် စစ်ဆေးမှုများကို ၁၉၆၆ ခု ဩဂုတ်လ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ပြုလုပ်ရာ ပထမဆုံး တရားစွဲခံရသူသည် ဘဏ်ရေးရာ ဦးဟောင်း ဂျူစွပ် မုဒါဒလန်ခ ဖြစ်သည်။

၁ Jusuf Muda Dalam; ဒလန်အား စုံမကြား မြောက်ပိုင်း အက်ရေးဒေသတွင် ဖွားမြင်ပြီး ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်မတိုင်မီက မင်းသားယူစွပ် အဖြစ်ဖြင့် နယ်သာလင်နိုင်ငံသို့ ပညာသင် သွားခဲ့သည်။

ဒတ်ချ် ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့သည်။ မင်းသား ရိုးရာကို စွန့်လွှတ်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ ဂျူစွပ်မုဒါဒလန် အမည်သစ် ခံယူခဲ့သည်။ အမည်သစ်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ အသဲထဲက လူငယ် ဂျူစွပ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

စစ်ကြီး ပြီးဆုံးသောအခါ အင်ဒိုနီးရှားသို့ ပြန်လာပြီး ဒတ်ချ် ကွန်မြူနစ်သံတင်းစာ 'ဒီဝါးဟိတ်' တွင် နိုင်ငံခြား သံတင်းထောက်လုပ်သည်။ နောက်တွင် အမျိုးသား ပါတီဝင် တယောက် ဖြစ်လာသည်။

၁၉၅၆-၁၉၅၇ ခုနှစ်များတွင် နိုင်ငံတော်ဘဏ်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်တွင် ဒီဂရောဘဏ် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာပြီး ဆူကာနီနှင့် ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်လာခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ဆူကာနီနှင့် ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စ၊ မိန်းမကိစ္စများတွင် လက်ပွန်းတတီး ရှိခဲ့သည်။

တရားခံသည် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတွင် ထင်ရှား ကျော်ကြားပြီး မိတ်ဆွေများကို ရုတ်ရောတတ်သူ၊ မယား ၆ ယောက်နှင့် မြောက် များစွာသော ဇနီးသည်တို့အား ချစ်တတ်သူ (ဆူကာနို) ဖြစ်သည်။ သူ့ဘဝနှင့် ချစ်ပုံပြင်များကို တနိုင်ငံလုံးရှိ ပရိသတ်က တရားခွင် ခြံငှား၊ ရေဒီယိုမှငှား၊ တအံ့တဩ ကြားနေကြရသည်။

သို့ရာတွင် တရားခွင်ရှိ တကယ် တရားခံအစစ်မှာ ဒလန် ဖြစ် သော်လည်း အဓိက ပေါ်ထုတ်ခံရသူမှာ ဆူကာနိုဖြစ်သည်။

ဆူကာနိုသည် တော်လှန်ရေး ရန်ပုံငွေဟု အမည်တပ်ကာ ကိုယ်ကျိုးများ သုံးစွဲခဲ့ခြင်း၊ အစိုးရငွေ (ပြည်သူ့ငွေ) ဖြစ်သော် လည်း အစိုးရ၏ ထိန်းချုပ်မှု အောက်မှ လွတ်နေခြင်းတို့သည် မဟာ အမှားများ ဖြစ်ကြသည်။

ထို့နောက် ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ဒေါက်တာ ဆူဘန်ဒရီယိုလေ တပ် ဗိုလ်ချုပ်ဟောင်းအိုမာဒါနိုနှင့် ဒု-ဗိုလ်ချုပ်ဟောင်း စူပါဂ် တို့၏အမှုကို ရုံးတင်စစ်ဆေးသည်။ သူတို့သည် တချိန်က သမ္မတ ဆူကာနို၏ နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်ရေးနယ်ပယ်များတွင် လက်ထောက် များနှင့် အကြံပေးများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ စက်တင်ဘာ ၃၀ ညှပ်ရှားမှု အရေးအခင်းတွင် ပါဝင်သူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

တရားခံများက ဆူကာနိုအား သက်သေအဖြစ် စစ်ဆေးပေး ပါရန် တင်ပြ တောင်းဆိုကြသည်။ စာဖြင့် ရေးသားထားသော သက်သေထွက်ချက်အရ ဆူကာနိုသည် သူ၏ ယခင်လက်ထောက် များအား ကာကွယ်ခြင်းလည်း မပြု၊ စွပ်စွဲခြင်းလည်း မပြုပဲ သူ့ ကိုယ်သူသာ အပြစ်မရှိကြောင်း ခုခံ ထွက်ဆိုထားလေသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ဆူကာနို၏တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်ကြီးဆို သောဂုဏ်ပုဒ်သည် အကြီးအကျယ် ထိုးနှက်ခြင်း ခံရသည်။

တချိန်တည်းမှာပင် နှစ်ပေါင်းများစွာက ချုပ်ကိုင် လာခဲ့ သော အင်ဒိုနီးရှား သတင်းစာများသည် သမ္မတ၏ နိုင်ငံရေး နှားယွင်းမိုက်မဲမှုကိုငှား၊ မိန်းမကိစ္စရှုပ်ပေမှုများကိုငှား၊ တကိုယ် ကောင်း ဆန်မှုများ၊ တန်ဖိုးမဲ့မှုများကို တခမ်းတနား ပေါ်ပြ ကြသည်။

အချို့သတင်းများသည် မတိကျသည်သာမက လွဲမှားသည် များလည်း ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ဆူကာနို ဘာဘဲပြောပြော ဘာဘဲ ဆုပ်လုပ် သူ၏ ငြင်းဆိုမှုများသည် သူ့ ကျဆုံးမှုကို အနည်းငယ် နှောင့်နှေးစေရုံမျှသာ ဖြစ်သည်။ သူ၏ ချစ်ရေး ဇာတ်လမ်းများ ပေါ်ပြချက် အမှားပြင်နေချိန်ဝယ် နောက်ထပ် သူ့ သတင်းမှန် များက ထပ်တလဲလဲ လွှမ်းမိုးလာလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် သူ၏ တရားရေးဝန်ကြီး၊ ပြန် ကြားရေးဝန်ကြီးနှင့် အခြား ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးများကိုခေါ်၍ ခွင်းလင်း ကြေညာချက်ထုတ် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

“စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုတွေကို ဆက်လုပ်နေရမယ်... သေပျက်မှု၊ ကျရှုံးမှုတွေကို ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူး၊ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံ အကြီး အကဲ ဆူကာနိုအပေါ် ပိုစုံစမ်း စစ်ဆေးကြရမယ်” ဆူကာနို၏ ကျဆုံးမှုများသည် ရပ်တန့်သွားခြင်း မရှိသေး။ သတ္တိ စစ်ပွဲတွင် ဆူကာနို ကျဆုံးခဲ့ရလေပြီ။

x x x

မျှော်လင့်ချက်များ မြင့်မား တိုးတက် အောင်မြင်လာမည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ဆူကာနိုကလည်း ၁၉၆၇-ခုနှစ် နှစ်သစ်တွင် ပျော်မြူးမိသေးသည်။ တရားဝင် သမ္မတအနေဖြင့် မာဒေးကား နန်းတော်တွင် နေရာ နှစ်သစ်ကူး ညွှန်ပွဲတစ်ခုကို မင်္ဂလာအပေါင်း မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ကျင်းပသည်။

ညချမ်းချိန်ခါတွင် သူသည် ဂျကာတာ ဆိပ်ကမ်းရှိ ရေတပ်မှ ထွင်းပသော ညွှန်ပွဲသို့ တက်လိုက်သေးသည်။ မိန်းမလှကလေးများကို မိမိ၏ ဆွဲဆောင်သော အပြုံးများ ပေးရင်း၊ ကခုန်ရင်းနှင့် သူသည် ယင်းညွှန်ပွဲတွင် တညလုံး အချိန် ဖြုန်းပစ်လိုက်သည်။

တချိန်တည်းမှာပင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် တနှစ်တာ နှစ်ဆုံးချိန် အစီရင်ခံစာကို ပြည်သူ့သို့ တင်ပြ နေလေသည်။ အများ ပြည်သူ၏ လူနေမှု အဆင့်အတန်း ချက်ခြင်း ပြောင်းလဲစေမည်ဟု အစိုးရက ကတိပေးနိုင်ကြောင်းဖြင့် ပြည်သူ့ လွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌက ကြေညာလိုက်လေသည်။

၅-လ သက်တမ်းရှိသော ဝန်ကြီးအဖွဲ့၏ အသေးစိတ် ဆောင်ရွက်မှုများကို ရှင်းပြရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့က အစိုးရသည် ပြည်သူ့ အကျိုးစီးပွား မြှင့်တက်လာရန် ရိုးသားစွာ ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်သွားမည်ဟု ဖော်ပြ ပါရှိသည်။ နိုင်ငံရေးနှင့် ဝါဒရေးရာကို ရှင်းမပြပဲ စီးပွားရေးပြဿနာ တခုတည်းအပေါ် အာသာ စိစစ် ရှင်းလင်းပြလေသည်။

စင်ပြိုင်ဝါဒ၏ နိဂုံးသို့

၁၉၆၆-စီဇင်ဘာလ ၃၁-ရက်နှင့် ၁၉၆၇-ဇန်နဝါရီလ ၁-ရက် နေ့အတွင်း ညကာလသည် မြို့တော်ကို ပျော်ရွှင်မှုများဖြင့်ဖုံးအုပ်နေသည်။ နှစ်သစ်အတွက် တိုးတက်ကောင်းမွန်သော အခါသမယ ဖြစ်ရန် မျှော်လင့်ကြသည်။ လူငယ် လူရွယ်များသည် ဆူဆူညူညူ ပျော်ပျော်ပါးပါး ခရာမှုတ်ကြ၊ မီးပန်းပစ်ကြ၊ လမ်းများပေါ်တွင် ကခုန်ကြနှင့် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေကြသည်။ နှစ်သစ်တွင်

ယခင်က ဤအချိန်မျိုးတွင် ကြားလေ့ ကြားထ ရှိခဲ့သော သမ္မတ ဆူကာနို၏ ဗုံးပေါက်ကွဲသလို စကားလုံးများနှင့် လုံးဝ ဆန့်ကျင်သော ဆူဟာတို၏ ကြေညာချက်ကို အများစုက ထောက်ခံကြသည်။

ကျောင်းသားများအဖွဲ့ကလည်း ဤသို့ဝေဖန်ကြသည်။
“ကျနော်တို့ဟာ စကားများများပြောပြီး လက်တွေ့တာဝန် ယူ ဆောင်ရွက်ပေးမှုမရှိတဲ့ ခေါင်းဆောင်မှု အောက်မှာ နှစ် ရှည်လများနေလာခဲ့ကြရပါတယ်။ စကားပြော ကျင်လည်သူကြီး ရဲ့ ကောက်ကျစ်သုံးဖြုန်းမှုတွေကြောင့် ပြည်ပကြွေးတို့ တင်နေ ရတယ်...”

၁၉၆၇-ခုနှစ် နှစ်သစ်ဦး ပျော်ရွှင်မှုများသည် မကြာမီ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။ ဆူဟာတို၏ တနှစ်တာ ကုန် ဆုံးချိန် အစီရင်ခံစာသည် လူထုတိုင်းဝယ် ပျံ့နှံ့ လှမ်းမိုးသွား တော့သည်။

မမှန်ကန် မပြည့်စုံသော အမိန့်သစ် ပေါ်ပေါက်လာမှုကို ကြီးစွာသော အဟန့်အတားကြီး အဖြစ် သုတ်သင် ချေမှုန်းပစ် ရန် ဆူဟာတိုက ညွှန်ပြသည်။

“အခု ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်နေကြရတဲ့ ကျရှုံးမှုတွေ နှောင့်ရှက် ဟန့်တားမှုတွေ စိတ်ပိုင်း ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခြောက်လှန့် မှုတွေကို ဖြတ်ကျော်သွားနိုင်ဖို့ အတွက် အမိန့်သစ်ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက် သွားရမယ်”

ဆူဟာတို၏ စကားလုံးများသည် အများပြည်သူ့ ထုတ်

ပြန်ထားချက် တစောင်အား တိုက်ရိုက် ခပ်ရှင်းရှင်း ခပ်ပြတ်ပြတ် ချိန်ရွယ် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သမ္မတ ဆူကာနိုနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုတို့၏ စင်ပြိုင် ဝါဒသည် သိသာပေါ်လွင် လာလေသည်။ မတ်လ ၁၁-ရက် နေ့ အမိန့် (အမိန့်သစ်) နှင့် ပြည်သူ့ လွှတ်တော် စတုတ္ထအကြိမ် အစည်းအဝေးဆုံးဖြတ်ချက်များကြောင့် စင်ပြိုင်ဝါဒ မချုပ်ငြိမ်း သေး။

အစိုးရအတွက် တရားရေးရာ ကြီးပန်းအားထုတ် ဆောင်ရွက် မှုတရပ် လိုလာပြီ ဖြစ်သဖြင့် အင်ဒိုနီးရှား ဂျူရီအသင်းနှင့် အင်ဒိုနီးရှား တရားသူကြီးများ အသင်းတို့ ပူးပေါင်း၍ တရား ဗျာတမှုနှင့် အမှန်တရားအတွက် ကြေညာချက် တစောင်ကို ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ ၁၉၆၅ စက်တင်ဘာ ၃၀ ကွန်မြူနစ် လှုပ် ရွားမှုတွင် သမ္မတ ဆူကာနိုပါဝင် ပတ်သက်နေကြောင်း အကျဉ်း ချ ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ကြေညာချက်တွင် သမ္မတနှင့် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဆက်သွယ်မှုကို ခေါ်ပြထားပြီး မအောင်မြင်သော အာဏာသိမ်းပွဲနှင့် ပတ်သက် ၍ တရားဥပဒေအတိုင်း အရေးယူ ဆောင်ရွက်သွားရန် တောင်း ဆိုထားသည်။ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်နှင့် နိုင်ငံတော် ရှေ့နေချုပ်တို့ က ယင်းကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပေးရန် ဆက်လက် တောင်းဆို ထား သည်။

ယင်းကြေညာချက်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို အပါအဝင် နိုင်ငံတော်၏ ထိပ်တန်းအာဏာပိုင်များ လက်သို့ ပေးအပ်ခဲ့ သည်။ ဤတောင်းဆိုချက်ကို ဆူကာနို လိုလားထောက်ခံသော

အမိန့်သစ် အင်အားစုံများကပင် ဆူကာနီအား တရားဥပဒေ အရ အရေးယူရန် ထောက်ခံလာကြသည်။

နန်းတော်တွင်း ကျင်းပသော အင်ဒိုနီးရှား အမျိုးသားပါတီ အစည်းအဝေး အပိတ်မိန့်ခွန်း ပြောကြားရာတွင် ဆူကာနီက မျက်မှောက် တော်လှန်ရေး လုပ်နေသော ကာလတွင် ရန်သူ များမှာ အရင်းရှင်ဝါဒ ကိုလိုနီဝါဒနှင့် မြေရှင်စနစ်တို့ ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားသည်။ သူသည် သူ့ရဲဘော် များအား အလေးအနက် ထပ်တလဲလဲ မှာကြားနေသည်။

“ခင်ဗျားတို့ရှုကြီးမြတ်တဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီးကို ပြည်ပ တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားတွေက တိုက်နေကြတာကို ခင်ဗျား တို့ အဆက်မပြတ် ခုခံကာကွယ် ဖယ်ရှားပစ်ကြရမယ်”

သူ့မှာ ပြည်ပ ဩဇာခံ အဖျက်သမားများ၏ လုပ်ရပ်များ အတွက် သက်သေခံများ လက်ဆုပ် လက်ကိုင် ရထားပြီ ဖြစ်ကြောင်းလည်း ပြောဆိုသည်။ သို့ရာတွင် သူ့တွင် တကယ်တော့ ဘာမှ မရှိ။ ဘာမှ မပြနိုင်ခဲ့ပေ။

ဆူကာနီကား အဖက်ဖက်မှ ဝိုင်းဝန်း ထိုးနှက်ခြင်း ခံနေရ သဖြင့် ဒေါသထွက်လာသည်။ မိမိအား အရင်းရှင်တို့ ပူးပေါင်း လုပ်ကြံနေကြပြီဟု ကြွေးဝါးလိုက်သည်။

သူသည် ၁၉၆၅-အောက်တိုဘာလ ၁-ရက်နေ့တွင် ပါဝင် လှုပ်ရှားခဲ့ပုံများကို ဖွင့်ဟ ပြောဆိုရန် ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။ အပြင်း အထန် စိုင်းဝန်း ပြောကြားသဖြင့် စတုတ္ထ အကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ် တော် အစည်းအဝေးတွင် သူ ပြောကြားခဲ့သည့် အချက် ၉-ချက် ကို ဖွင့်ပြောပြသည်။ ယင်းမိန့်ခွန်းကို ၁၉၆၅-ဇန်နဝါရီလ၁၀-ရက်

နေ့၌ ပြောကြားရာတွင် အခြေအနေ ယေဘုယျဖော်ပြထားပြီး “အမိန့်သစ်” အင်အားစုံများကို အားမရပုံများ ဖော်ပြပါရှိ သည်။

သမ္မတ ဆူကာနီက စက်တင်ဘာ ၃၀- အရေးအခင်းသည် အကြောင်းသုံးရပ်ဖြင့် သူ့ကို အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်စေ ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ယင်း အကြောင်းသုံးရပ်မှာ....

- (၁) အင်ဒိုနီးရှား ကွန်မြူနစ် ပါတီ၏ ဦးဆောင်မှု မှားယွင်းခြင်း၊
- (၂) ကိုလိုနီ နယ်ချဲ့စနစ်၏ ကောက်ကျစ် ယုတ်မာခြင်းနှင့်
- (၃) လူ့ဘော်ကြော့များ ရှိနေခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

ဆူကာနီသည် သူ့ကိုယ်သူ့ကိုယ်လွတ်ရုန်းသည်။ သူ့မှာတာဝန် ခံယူ ဗိုလ်ချုပ် နာဆူးရှင်းသို့ လွှဲချသည်။

“ကုန်ဈေးနှုန်းတွေ ကြီးမြင့်နေတာ ဘယ်သူ့မှာ တာဝန်ရှိ သလဲ၊ ပြည်သူတွေ အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်ပြားလာကြတာနဲ့ ပတ် သက်လို့ ကျုပ်တယောက်ထဲ တာဝန်ရှိတာလား”

မကျေနပ်ဖြစ်၍ အံ့ကြွနေသော ပြည်သူ၏ ဒေါသများသည် သူ့အပေါ်တွင် လုံးလုံးလျားလျား ကျရောက် လာသည်။ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်သို့ အစီရင်ခံရန် လျစ်လျူရှုထားသဖြင့် သူ့အား သစ္စာရှိရှိ ထောက်ခံနေသော ပါတီ ခေါင်းဆောင်များ ထပ် သူ့အပေါ် ဒေါသ ဖြစ်လာကြသည်။

နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အခမ်မာလစ်* တို့လို နိုင်ငံ၏ထိပ်တန်း ပုဂ္ဂိုလ်များကပင် သွန်ကန်အား လက်တံ့ဘော် ရဲဘော် ရဲဘက် ဟောင်းကြီး တယောက်အနေဖြင့် နိုင်ငံ၏ အကျိုးအတွက် နှုတ်ထွက်ပေးရန် ပြောဆိုလာကြသည်။ (ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆာဘီနီ) ကပင် သမ္မတကို နှုတ်ထွက်ခိုင်းနေသည့် လူအုပ်စုထဲတွင် ပါဝင်လာထေ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတိုက ပြည်သူ့သို့ မည်သည့်ကြေညာချက် ကြေညာစာတမ်းမှ မထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့နောက်ကွယ်တွင် ပြည်သူ့သို့ ကြေညာချက်တွေ ဖြန့်ဖြူးမှုများ တွားပါလာသည်။

စင်ပြိုင်ဝါဒသည် ကြီးထွားလာ၏။ ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီး အတုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏ ခေါင်းဆောင်မှု အောက်တွင် လက်ကြောက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ၏ တပ်မှူးများသည် အကြိမ်ကြိမ် စည်းစည်းတည်းတည်း။ ၁၉၆၆ခုနှစ်ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ပူးပေါင်း ကြေညာချက်တရပ် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ ယင်းကြေညာချက်တွင် လက်နက်ကိုင်တပ်များသည် ပဉ္စသီလ (ကွန်မြူနစ် ဆန့်ကျင်ရေး တပ်) တပ်များနှင့် သွေဖီသောပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အဖွဲ့အစည်းများ၊ ဂရုစိုက် စိစစ်သွားရန် ဖော်ပြပါရှိသည်။

စကားလုံးများသည် ပြန်လည် ပြုပြင်ရေးသမား များနှင့် တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများအား ဆက်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၁ Adam Malik
၂ Sarbini

သည်။ ယင်း ကြေညာချက်သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏ အောင်ပွဲဖြစ်ပေသည်။

နောက်တနေ့တွင် တပ်မှူးများသည် ပူးပေါင်း ကြေညာချက် အား လက်နက်ကိုင် တပ်မှူးချုပ် ဆူကာနိုထံ တင်ပြလိုက်သည်။ ဤကိစ္စသည် နောက်ထပ်သမ္မတနှင့် တပ်မှူးများ ထပ်မံ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်ရသည်။

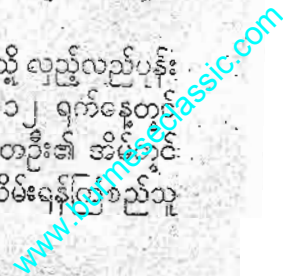
ပုလိပ် ဗိုလ်ချုပ်စူဂျစ်တိုက ရှင်းလင်းတင်ပြချက်စကား ပြောသည်။

“တော်လှန်ရေးအတွက်ရော၊ နိုင်ငံတော်နဲ့ လူမျိုးအတွက်ရော အခြေခံရင်း သမ္မတနဲ့ လက်နက်ကိုင်တပ်များ ခေါင်းဆောင်တို့ အလေးအနက် နာလည်မှု ရှိကြပါပြီ”

သို့ရာတွင် တကယ်တမ်း၌မူ နှစ်ဦး တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးမှုများ သည် မပြေလည်ခဲ့ပေ။

ဤအရေးအခင်း ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန် အင်ဒိုနီးရှား နှစ်ဦးလူထုအား ကတိပြုသော သတင်းတရပ် ထွက်လာသည်။ သတင်းကို သမ္မတထံမှ ရရှိခြင်းမဟုတ်ပါ။ မမျှော်လင့်သည့် ဗိုလ်ချုပ် စူပါဂျီအား ဖမ်းဆီးလိုက်သည့် သတင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ စက်တင်ဘာ ၃၀ အရေး အခင်းတွင် ထင်ရှားစွာ ပါဝင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

တနစ်ကျော်ကြာအောင် နေရာအမျိုးမျိုးသို့ လှည့်လည်ပန်းပမ်း နေရာမှ ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ် ဟလင် လေတပ်စခန်း တပ်ကြပ် တဦး၏ အိမ်တွင် ဖမ်းခံလိုက်ရသည်။ ထိုနေရာသည် အာဏာသိမ်းရန်ကြံစည်သူ

ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးများက သမ္မတ ဆူကာနိုအား ၁၉၆၅ ခုနှစ်အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့က သတင်းပို့ခဲ့သောနေရာနှင့်မလွန်မကမ်းတွင်ရှိသည်။

စူပါဂျီအား ဖမ်းမိလိုက်သည့် သတင်း ကြားရသောအခါ သမ္မတသည် တုန်လှုပ်သွားမိသည်။

၁၉၆၆ နှစ်ကုန်နှင့် ၁၉၆၇ နှစ်ဆန်း ပိုင်းတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် လက်နက်ကိုင် တပ်များ စည်းလုံးညီညွတ်မှု ရှိစေရန် အခက်အခဲများနှင့် ကြိုးပန်း ရသည်။ တဦးချင်း အလိုက်ဝင် တပ်စုအလိုက်၎င်း၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်သည့် စစ်တပ်အရာရှိကြီးများသည် သမ္မတ ဆူကာနိုကို ထောက်ခံခြင်းအားဖြင့် သူတို့ ရာထူးတည်မြဲရေး၊ တိုးတက်ရေးကို ကြည့်ရှုသည်။ ဗြောင်ကျကျ တော်လှန်ပုန်ကန်မှုများ မလွှဲမယောင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုကား အတော်အကြံကြယ်ဝပြီးသော်လည်းကောင်း ရင်ဆိုင်နေရသည့် အန္တရာယ်ကို သတိရှိပြီးသား။

x x x

ကျောင်းသားတွေ ချီတက် ဆန္ဒပြကြပြန်လေပြီ။
၁၉၆၇ ဇန်နဝါရီလတွင် ဆန္ဒပြပွဲများ ထပ်မံ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ သူတို့၏ ဦးတည်ချက်သည် ဆူကာနို ဆန့်ကျင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျပန်က တပ်မတော်သည် ဆန္ဒပြပွဲကို တာဝန်ယူ

ရင်းရပြန်သည်။ ဘွန်ကာနို၏ ရုပ်ပုံများကို ဆန္ဒပြသူများက ဆွဲပြုတ်ချသည့် လှုပ်ရှားမှုများကို တားဆီးရသည်။

၁၉၆၇ ဇန်နဝါရီလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ကျောင်းသားများသည် ပါလီမန်သို့ ချီတက်သွားကြသည်။ သမ္မတသည် ကွန်မြူနစ်လိုလား ထောက်ခံသည့် လှုပ်ရှားမှုများ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း တရားဝင် ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်ပေးရန် တောင်းဆိုကြသည်။ ၎င်းပြင် တရားရေး အာဏာပိုင်များကို ဆူကာနိုအား စစ်ဆေးစီရင်ပေးရန် တောင်းပန်ပေးရန် တောင်းဆိုကြသည်။

လှုပ်ရှားမှုများ၊ တန်ပြန်လှုပ်ရှားမှုများ ပေါ်ပေါက်လာကြသည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် ပြည်သူလူထုသို့ သတိပေး ကြေညာချက်တစ်စောင် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ ယင်းကြေညာချက်တွင် ဂက်စတာပူနှင့် အင်ဒိုနီးရှား ကွန်မြူနစ်ပါတီတို့၏ ပုန်ကန်ထကြွမှုကို လက်နက်ကိုင် တပ်များသည် ဆက်လက် စိတ်မရွံ့နိုင်တော့ကြောင်း၊ သီးမခံနိုင်တော့ကြောင်း ဖော်ပြပါရှိသည်။

ဆူဟာတို၏ ကြေညာချက်အသံသည် ပြတ်သားလှ၏။

“အခုအချိန်မှာ ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်ရတော့မယ့် အချိန်ရောက်ပြီ ဖြစ်တယ်။ သူ့ စည်း ကိမ်းစည်း၊ သူ့ လူ ကိမ်းလူ ခွဲခြားခြား လုပ်ကြရတော့မယ်။ ကျုပ်တို့နဲ့ ဆန့်ကျင်တဲ့ လူတွေနဲ့ သမ္မတကို ထိထိရောက်ရောက် ကိုင်တွယ်သွားတော့မှာ ဖြစ်တယ်”

သုံးရက်ကြာသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏ နေအိမ်တွင် အရေးကြီးသော အစည်းအဝေးတစ်ခု ကျင်းပသည်။ ကော့စရက်တပ်မှူးနှင့် ဆူဟာတိုအား ဆက်ခံသူ ဒု-ဗိုလ်ချုပ် အူမာဝီရာဟဒီ ကူစူးမာ နှင့် ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆာစီအက်ဟီတို့ တက်ရောက်ကြသည်။ ဤအစည်းအဝေးတွင် ထိပ်တန်း စစ်အရာရှိကြီး နှစ်ဦးတို့ ပါဝင်ကြသဖြင့် ဆူဟာတို အနေဖြင့် 'အမိန့်သစ်' ကို ဆွဲချက်ကျင့်ရာတွင် အမှားအယွင်းမရှိနိုင်သောနည်းဖြစ်သည်။ ထိုအုပ်စုအကြမ်းဖက်ရလျှင်လည်း ဤ ဗိုလ်ချုပ်နှစ်ဦး မိမိဖက် ပါဝင်နေသဖြင့် 'ပိုင်' နိုင် နေပြီ ဖြစ်သည်။

အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် သမ္မတ ဆူကာနိုက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုထံ အတွင်းစာတစောင် ရေးပို့လိုက်သည်။ ယင်းစာတွင် နိုင်ငံတော်အာဏာပိုင်ခေါင်းဆောင်မှုနှင့် အစိုးရအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုတို့သည် မိမိဆူကာနို၏ လက်၌ပင် ရှိနေသေးသော်လည်း မိမိသည် အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း စစ်ပြိုင်ဝါဒကို နှိပ်စားချုပ်ချယ်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြလိုက်သည်။

သမ္မတဆူကာနို၏ ဤ ပေးစာသည် နောက်ကျခံလေပြီ။ နောက်တနေ့တွင် ဤ စာကို ကဲဘိနက်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို တို့က မကျေမနပ် လက်ခံကြောင်း ကန့်ကွက်သည်။ ပြည်သူ့လွှတ်တော်၏ စည်းဝေးဆုံးဖြတ်ချက်အရ ဤသို့ နှစ်ဦးပြိုင်အစွပ်ပြသနာ မရှိရပေ။

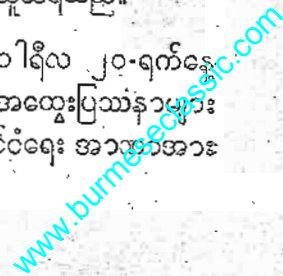
၁၉၆၇-ခုနှစ် မတ်လတွင် နောက်ဆုံးထား၍ ပြည်သူ့လွှတ်တော် အထူးအစည်းအဝေးတစ်ခု ကျင်းပရန် တောင်းဆိုလာကြသည်။ ယင်းအစည်းအဝေးတွင် စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှုနှင့် ပတ်သက်၍ သမ္မတ၏ အခန်းကဏ္ဍကို ပီပီပြင်ပြင် ရေးဆွဲခေါ်ထုတ်ပြသရန် တောင်းဆိုလာကြသည်။

ပြည်သူ့လွှတ်တော် အထူးအစည်းအဝေး ကျင်းပကြောင်း ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ချုပ် နာဆူးရှင်းက ဖွင့်လှစ်ကြေညာသည်။ ၁၉၆၇ ခုလ ၁၇-ရက်မှ ၁၁-ရက်အထိ ကျင်းပမည့် အထူးအစည်းအဝေး အစီအစဉ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၆-ရက်နေ့တွင် အလုပ်အမှုဆောင် ကော်မတီမှ ဆုံးဖြတ်ချက် အမှတ် (၁၄/ခ/၁၉၆၇) ကို လက်ခံလိုက်သည်။ အဓိက အကြောင်းအရာမှာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေအရ တိုင်းတာမှုများ တိကျစွာ ပြဌာန်း ဆုံးဖြတ်ရန် ဖြစ်သည်။

သမ္မတ ဆူကာနိုသည် ယခုအခါ အန္တရာယ်အတွင်း ကျဆောက်နေလေပြီ။ သူ့အတွက် လွတ်လမ်းသည် ထွက်ပြေးစွန့်ခွာသွားရန် ဖြစ်သည်။ တနည်းဆိုလျှင် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ထပ်မံဦးစားရန်အတွက် နှုတ်ထွက်ပေးရန် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်၏ အမြင်ဆုံးနေရာမှ ထုတ်ပယ်ခံရမည်ထက် မိမိဆန္ဒအလျောက် နှုတ်ထွက်ခြင်းက သူ့အတွက် ပို၍ သင့်မည်ဟု ယူဆရသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀-ရက်နေ့တွင် သမ္မတဆူကာနိုသည် နိုင်ငံရေး အရှုပ် အထွေးပြဿနာများ ပြီးဆုံးစေရန်အတွက် မိမိဆန္ဒအလျောက် နိုင်ငံရေး အာဏာအား

၁ Lt. General Umar Wirahadikusuma

လုံးကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုလက်သို့ လွှဲပြောင်းပေးလိုက်ကြောင်း ထုတ်ပြန်ကြေညာသည်။

နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနည်းဖြင့် တိုက်ဟူနေသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုနှင့် ဆူလူများက ချက်ခြင်းပင် သမ္မတ ကြေညာချက်ကို ကန့်ကွက်လိုက်သည်။ ဆူကာနိုင်ငံကြေညာချက် ဒုတိယစာပိုဒ်တွင် “ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် ယခုကဲ့သို့ အာဏာလွှဲပြောင်း ယူပြီးနောက် လိုအပ်လာသည့် အခါတိုင်းတွင် သမ္မတအား သတင်းပေးပို့ရမည်” ဟု ပါရှိသည်။

ထို့ပြင် ကြေညာချက်ကို လက်မှတ်ထိုးရာတွင် ဆူကာနိုင်ငံ ဆူကိုယ်သူ နိုင်ငံတော် ဆမ္မတ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော် နာယက၊ လက်နက်ကိုင် ဓာတ်ပေါင်းစုံ၏ အာဏာပိုင် တပ်မှူးကြီး ဟုဖော်ပြ သုံးစွဲထားသည်။

ကြေညာချက်များ၊ ရှင်းလင်းချက်များ၊ ညီလာခံများ၊ ကောလဟာလများ၊ ဆန္ဒပြပွဲများဖြင့် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံရေး မြင်ကွင်းသည် ရှုပ်ထွေးခဲ့သည်။

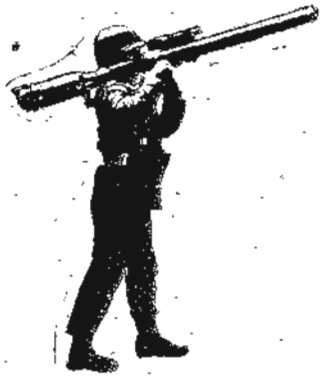
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက ရှုပ်ထွေးနေသော အခြေအနေကို အောင်နိုင်စွာ ဖြတ်ကျော်ရန် ကြိုးပန်း တာဝန်ယူခဲ့သည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃-ရက်နေ့တွင် ထိပ်တန်းအရာရှိ ၅၀၀-အား ရှင်းလင်းချက် မိန့်ခွန်းပြောကြားရန် ခေါ်လိုက်သည်။ ထိုနေ့ညနေပိုင်းမှာပင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက တနိုင်စံလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သော မိန့်ခွန်းကို ရေဒီယိုမှနေ၍ ပြောကြားလိုက်သည်။

ပြည်သူ့ လွှတ်တော် အမှုဆောင် ကော်မတီဝင်များနှင့်

ဆွေးနွေးပွဲပြုလုပ်ပြီး ပြည်သူ့လူထုသို့ သတင်းစာမှတစ်ဆင့် ရှင်းလင်းတင်ပြသည်။

တချိန်တည်းမှာပင် ပြည်သူ့ လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် အနွယ်များကို သတ်မှတ်ကာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုအား ဘယ်သမ္မတအဖြစ် ဆုံးဖြတ်ချက် မူကြမ်း ချမှတ် ထားလိုက်သည်။

ယာယီသမ္မတ မွေးဖွားခြင်း

၁၉၆၇ ခုနှစ် မတ်လ ၇ ရက်နေ့တွင် လွတ် တော် ဥက္ကဋ္ဌ နာဆူးရှင်းက အလ္လာ ဘုရားသခင်ကို ဂုဏ်ပြုသည့် 'ဘစ္စမိလာ ဂုဏ်ပုဒ်ဖြင့် လွတ်တော်အစည်းအဝေးကိုဖွင့်လှစ်လိုက်သည်။ အစည်းအဝေးကို ဆိုဗီယက်အကူအညီဖြင့်ကြီးမားစွာ တည်ဆောက်ထားသော စီနဂျန် အားကစားခန်းမတွင်ကျင်းပသည်။

၁ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတွင် အစွယ်မိဘာသာဝင် ၈၅ရာခိုင်နှုန်း ရှိပြီး ဤနဲ့ ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းမှာ၊ ခရစ်ယန်၊ ဟိန္ဒူနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဖြစ်ကြသည်။

ဤနေရာသည် လူထုအစည်းအဝေးပွဲများ၊ ပြပွဲများ၊ တီးမှုတ်ပွဲများ၊ အလံများ၊ တံခွန်များဖြင့် တက်ကြွသောလူထုပရိသတ်တို့ ချွေးနေကြ နေရာဖြစ်သည်။ ဤနေရာမှာပင် ဆူကာနိုသည် သူ၏ တောက်ပဝင့်ကြားမှုကို အခါများစွာ ပြသရင်း ပြည်သူ့လူထု ပရိသတ်ထောင်ပေါင်း များစွာ သော ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ အလေးသူငယ်များက “ဘွန်ကာနို သက်တော်ရှည်ပါစေ၊ ဘွန်ကာနို သက်တော် ရှည်ပါစေ” ဟူသော ကြွေးကြော် သံများ အော်ဟစ် နေကြ နေရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ခန်းမနံရံကြီးပေါ်တွင် “ကိုလိုနီဝါဒ ကျဆုံးပါစေ၊ နယ်ချဲ့အရင်းရှင် စနစ် ပျက်စီးပါစေ၊ မလေးရှားကို ချေမှုန်းကြ” ဟူသော စာတမ်းကြီးက ကြီးမားထင်ရှားစွာ ရေးထားသည်။

တော်လှန်ရေး စိတ် တက်ကြွဖွယ် ပန်းချီ ရုပ်ပုံ ကြီးများကိုလည်း မမြင်ချင်အဆုံး ကြားကြားရွားရွား ထင်ရှားစွာ ရေးဆွဲထားသည်။

× × ×
ပြည်သူ့လွှတ်တော် အစည်းအဝေး စတင်ဖွင့်လှစ်သောအချိန်တွင် စီနဂျန်အားကစားခန်းမ၏ နံရံများပေါ်တွင် ကြွေးကြော်သံ စာတမ်းကြီးများ မရှိကြတော့ပေ။

ကြီးမြတ်သော တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ကြီး အားစောင့်ကြပ်ဂုဏ်ပြုသည့် မိန်းမချော မိန်းမလှ ကလေးများလည်း မရှိကြတော့ချေ။ သမ္မတရုပ်လုံးကြီးပင် မရှိတော့။

ပြည်သူ၏ယုံကြည်ကိုးစားခံရမှုများသည် ဤနေရာတွင် သူ့အတွက် မရှိတော့။ တခါတုန်းက သူ့ပျော်ရွှင်ခဲ့ပြီး အောင်ပွဲခံသော နေရာသည် ဤနေရာဖြစ်၏။ မြင်ကွင်းများက သိသိသာသာကြီး ပြောင်းလဲ လာခဲ့သည်။

ဤနေရာသို့ လွှတ်တော် အထူးအစည်းအဝေးတက်ရောက်ရန် ရောက်ရှိလာသူများက အဓိဗိုဗိုင်းရှားနိုင်ငံရေးကို နှစ်ပေါင်း များစွာ ခြယ်လှယ်လွှမ်းမိုးလာခဲ့သူအား ယှဉ်ပြိုင်ရန် တကယ် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် လုပ်နေတာလားဟု အချင်းချင်း မေးကြ ပြောဆိုကြသည်။

ခန်းမဆောင် အတွင်းသို့ လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ ဧည့်သည်တော် များ၊ လေ့လာသူ များနှင့် ကမ္ဘာ့ အရပ်ရပ်မှ သတင်းစာဆရာများဝင်ရောက်လာချိန်တွင် မိုးက ဆဲသဲမဲမဲရွာချ လိုက်သည်။

ကျောင်းသားအချို့က အမျိုးသမီး ဧည့်သည်တော် များအား ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့စွာ ထီးများဆောင်း၍ ကူညီပေးကြသည်။ အခြားအုပ်စုများကလည်း “အာဏာရှင် ဆူကာနိုအား အပြီးအပြတ် ထုတ်ပယ်ပစ်ရန်” လက်ကမ်းကြေညာစာများ ဝေငှ လျက် ရှိကြသည်။

ထောင်ပေါင်းများစွာသော ကျောင်းသားထုကြီးသည် သိလှမ်းလှမ်းတွင် ထူထပ်သော စစ်တပ်အစောင့်များနှင့် ရှိနေကြသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက်ကပင် ဂျကာတာ တပ်မှူးက စီတန်းလှည့်လည် ဆန္ဒပြပွဲများ မလုပ်ရဟု တားမြစ်မိန့် ထုတ်ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ဤသို့ တားမြစ်မိန့် ထုတ်ပြန် ခြင်းသည် ‘အမိန့်သစ်’

ဇာတိနှင့်အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေး ကာကွယ်လုပ်ဆောင်ချက် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ကျောင်းသားများ စိုးရိမ်မိကြောင်း ပေါ်ထုတ်ဆန္ဒပြကြသည်။

အပြင်းအထန် ခြားနားမှုများကိုရှောင်ရွာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သံဝန်းကျင်အခြေအနေများသည် ၁၉၆၆ ခုနှစ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် စတုတ္ထအစည်းအဝေးနှင့် ထူးခြား ကွဲပြားလျက်ရှိသည်။ အဆောင်ကြီးတခုလုံးသည် တော်လှန်သောလူငယ်ထု၏ ကြေးမြင် သံများဖြင့် ပဲ့တင်ထပ်လျက် ရှိသည်။

ဤအကြိမ်တွင် ကျောင်းသားထု ကိုယ်စားလှယ် များသည် အစည်းအဝေး ဖိတ်ကြားခြင်းခံရသည်။ ပါလီမန် ပရိသတ်များ နိုင်ရေး သမားများ၊ သံတမန်များနှင့် သတင်းထောက်များ ကြားဝယ် ကျောင်းသား များကို ထင်ရှားစွာ မြင်တွေ့ရ သည်။

ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ချုပ် နာဆူးရှင်းနှင့် ဒုဥက္ကဋ္ဌ အေးယောက်တို့သည် လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် စကားပြောရာ မြင်၏ လက်ဝဲဖက်တွင် နေရာယူကြသည်။ လက်ျာဖက်တွင်မူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို့က နေရာယူ ထိုင်နေသည်။

ပခုံးပေါ်တွင် ကြယ်လေးပွင့်နှင့် စစ်ဝတ်စုံကိုဆွဲသပ်ကျနစွာ ဝတ်စားထားသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို့သည် ရှင်ရှင်ပျံပျံနေ သည်။ လွှတ်တော် သဘာပတိ ဗိုလ်ချုပ်နာဆူးရှင်းက အဖွင့် မိန့် ပြောပြကြားချိန်ဝယ် ငြိမ်သက်စွာ အာရုံစိုက်နေကြသည်။ ဆူဟာတို့က လွှတ်တော်၏လုပ်ဆောင်ချက်များကို ဆန့်ကျင် ခြင်းမိသည်။

“၁၉၄၅ ခုနှစ် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ပြည်ထောင်စု အာဏာ ပိုင်စိုးမှုကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ နိုင်ငံအတွင်း ပဋိပက္ခတွေ့ရှိ အဆိုးသတ်ရမယ်။ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနဲ့အညီဖြစ်ရမယ်”

ဥက္ကဋ္ဌကြီး နာဆူးရှင်းက အထူး အစည်းအဝေး အစီအစဉ်များကို ရှင်းပြသည်။ ၎င်းပြင် လွှတ်တော်မေးခွန်းများ၊ ကော်မတီ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များ၊ ပါလီမန်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် သမ္မတ ဆူကာနို အထိမ်းအမှတ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက သမ္မတ ဆူကာနိုနှင့် ပတ်သက်သော အစီရင်ခံစာ၊ အစိုးရ အာဏာ ပြောင်းပေးမှုများ ရှင်းပြသည်။

နာဆူးရှင်း၏ အဖွင့် မိန့်ခွန်းကို ဂိုတုံရီဂျုံ နယ်မှ မဲဆန္ဒနယ် ကိုယ်စားလှယ်များက ထောက်ခံ ဆွေးနွေးသွားကြသည်။ လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ၊ တက်ရောက်သူများသည် ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်စွာ နားထောင်နေကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုအား ယာယီ သမ္မတအဖြစ် ခန့်အပ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သောအခါ လက်ခုပ် ဩဘာများ၊ ခြီးကျူး ထောပနာပြုသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ရာတွင် ယခင်က ဤခန်းမဆောင်ထဲတွင် မိုးခြိမ်းသံလို ပဲ့တင်ထဲမှ ဝက်ဝက်က ဆူညံသွားခြင်းမျိုး မဟုတ်ပေ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် စကားပြော စင်မြင့်ဆီသို့ သွားပြီး တည်ငြိမ် ပြတ်သားသော လေသံဖြင့် ၁၉၆၅-အောင်

ဤဘာဝ-ရက်နေ့၌ ဟာလင် လေတပ်စခန်းသို့ သမ္မတ ဆူကာနို ဆောက်ရှိနေမှုနှင့် ကွန်မြူနစ်တို့၏ မအောင်မြင်သော အာဏာ သိမ်းပွဲ အဖြစ်အပျက်များကို တင်ပြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက ရှင်းလင်းတင်ပြရာတွင် ကွန်မြူနစ်များက အာဏာသိမ်းပြီး စစ်တပ် အကြီးအကဲများကို ဖမ်းဆီး နေသော်လည်း သမ္မတ ဆူကာနိုသည် ပုန်ကန်သူများကို အရေး သူမှုမပြုခဲ့ကြောင်း၊ သမ္မတ၏ သံသယဖြစ်ဖွယ် အပြုအမူများ သည် အာဏာသိမ်းပွဲကို သမ္မတက ကြိုတင် သိနေသလား၊ သို့မဟုတ် သူကိုယ်တိုင် ဦးဆောင် ပါဝင်သလား၊ ဟူသော မေးခွန်း ပေါ်ပေါက်လာကြောင်း၊ ပြောကြားသွားသည်။

ဆူဟာတို၏ တင်ပြချက်များသည် အချက်အလက် အဖြစ် ခန့်မှန်းမှုများကိုသာ အမှားကင်းစွာ တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အောက်တိုဘာ ၁-ရက်နေ့ အဖြစ်အပျက်များနှင့် သမ္မတ ဆူကာနို ပါဝင်ပတ်သက်နေသည့် သတင်းများသာ ကန့်သတ်တင်ပြခြင်း မဟုတ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက သမ္မတ၏ နာဆာကွန် အတွေးအခေါ် အယူအဆများကိုပါ ဆန်းစစ် သုံးသပ် တင်ပြသည်။

ဆူဟာတိုက သူ့ မိန့်ခွန်းကို နိဂုံးချုပ်ရာတွင် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မှားယွင်းသော အယူအဆ အတွေးအခေါ်များသည် လူမှုရေး နယ်ပယ်ထဲတွင် ကျယ်ပြန့်စွာ ထိုးဖောက်ရောက်နေပြီး လက်နက် ကိုင်တပ်များအတွင်းသို့ပါ ပျံ့နှံ့နေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ လွှတ်တော် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အလေးအနက် တွေးတောကြံဆဖြင့်သာ ချမှတ်သင့်ကြောင်း၊ ပြောကြားသည်။

၁၅၆

ထိလာစိုးမြင့်ထယ်

ဆုဟာတို့၏ စကားများအရ သမ္မတရာထူးသည် ၁၉၄၅-ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၂၅ ရက်နေ့ အခြေခံ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်စွာ တည်ရှိရမည် ဟု ဆိုသည်။

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့်လည်း ဆုကာနိုသည် နိုင်ငံရေးနှင့် အစိုးရ တာဝန်များကို မထမ်းဆောင်နိုင်တော့ချေ။

“အမှန်ကတော့ ဆုဟာ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်နေရာကို မရပ်နိုင် တော့ပါဘူး။ ရုပ်ပိုင်းကိုက မလုပ်နိုင်တော့ပါဘူး” ဟု ဆုဟာတို့ က ပြောသည်။

နိုင်ငံတွင်းပေါ်ပေါက်နေသော စင်ပြိုင်ခေါင်းဆောင်မှုဝါဒ အခြေအနေသည် တကြိမ်တည်းနှင့် အပြီးအပြတ် ပြီးဆုံးသွား ခဲ့သည်။

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း စိစစ်ရာတွင် နိုင်ငံတော်၏ အခြေအနေသည် ယိုယွင်း ဆုတ်ယုတ်လျက်ရှိသည်။

ယခုအခါတွင်မူ ကြေးကြော်သံ၊ အော်ဟစ်သံ၊ ဆူပူသံများ မရှိကြတော့ပြီ။ ဥက္ကဋ္ဌ နှာဆူးရှင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆုဟာတို့ တို့၏ မိန့်ခွန်းများကို ထောက်ခံ ကြိုဆိုကြသည်။

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ တရားဥပဒေပြု အာဏာပိုင် အမြင့်ဆုံး ဖြစ်သည့် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်က သမ္မတ ဆုကာနိုထံမှ လုပ်ပိုင်ခွင့် သမ္မတ အာဏာများ အားလုံးကို ပြန်လည် ရုပ်သိမ်းလိုက်ပြီး အပယ်ခံဆုကာနိုအား နန်းလု လုပ်ရပ်များ၊ နိုင်ငံရေးလုပ်ရပ်များ ကို လာမည့် အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကြီး မတိုင်မီ မကျင့်သုံး ရန် တားမြစ်လိုက်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆုဟာတို့အား အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကြီး တွင်းပပြီး သမ္မတ အသစ် ရွေးချယ်ပြီးသည့် အချိန်အထိ ယာယီ သမ္မတအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် ခန့်အပ်လိုက်သည်။

x x x

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆုဟာတို့သည် နိုင်ငံရေးမြင်ကွင်းတွင် ဓါးလွတ် နိုင်ရမ်းခြင်းမျိုးနှင့် အကြမ်းဖက် အုပ်ချုပ်ခြင်းမျိုးတို့ကို ဂရု စိုက် ရှောင်ကြဉ်သည်။

‘ပြင်းထန်တဲ့ လူ’ ဟု ထိုအချိန်က သူ့အား နိုင်ငံခြား သတင်း အများက ရေးကြ ပြောကြသည်မှာ မှားနေသည်။

ယာယီ သမ္မတ ဆုဟာတို့က ပြည်သူ့ လွှတ်တော် အပိတ် မိန့် ခြင်းကို ၁၉၆၇-ခုနှစ် မတ်လ ၁၂ ရက် နေ့က ပြန်ကြားရာတွင် ဆောင်နိုင်သူ တယောက်၏ အသွင်အပြင်ကို မပြခဲ့ပေ။

“အခုလို အောင်ပွဲရလိုက်ခြင်းဟာ လူတယောက်ထဲလူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး။ အောင်ပွဲရသူ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ အဖွဲ့အစည်း အများအပြားအလိုက် ဖြစ်တယ်၊ နိုင်သူကို ပြည်သူကစိတ်ဝင်စား တယ်၊ နိုင်သူဟာ မှန်ကန်တယ်၊ တရား မျှတမှု ရှိတယ်၊ နိုင်သူ

ကျွန်ုပ်တို့တတွေဟာ ၁၉၄၅ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၅ စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေနှင့်အညီ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးတွေ့လုပ်ကြရလိမ့်မယ်”

အပိတ် မိန့်ခွန်းတွင် ဆူဟာတိုက တော်လှန်ရေး ကာလ အတွင်း ကျဆုံးသွားခဲ့သော လူငယ်တို့ကို မမေ့ မလျော့ ရုတ်ပြု ကြောင်း ဖော်ပြ ပြောဆိုသည်။

အာဏာရှင် စနစ်ကို ပြောင်းလဲပစ်ရန် ဟောင်းဆိုလာကြ သည်။

ပြည်သူ့လွှတ်တော်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ကွန်မြူနစ်တို့ အာဏာ သိမ်းမှုတွင် ပါဝင်ကျူးလွန်ခဲ့သော ဆူကာနိုအား တရား ဥပဒေနှင့်အညီ စစ်ကြောစီရင်ရန် ဖြစ်သည်။ ဤအမှုကို ယာယီ သမ္မတက ဖွင့်လှစ်၍ ဆူကာနိုအား တရားရုံးသို့ တင်သွင်းရန် ဖြစ် သည်။

ဆူဟာတိုသည် တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် တယောက် အနေဖြင့်၎င်း၊ နိုင်ငံရေးသမား တယောက် အနေဖြင့်၎င်း ပြဿနာပေါင်း များစွာကို ရင်ဆိုင်ရလေသည်။ အခက်အခဲ ပေါင်း မြောက်မြားစွာကိုတွေ့ကြုံဖြတ်သန်းရသည်။

ထိုရက်များအတွင်းက စကားလုံးများအတိုင်း ပြောရလျှင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏ ဘယ်ဖက် လက်တွင်းမှ အာဏာကို ညာဖက်လက်တွင်းသို့ ပြောင်းလွှဲလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

လွှတ်တော် ဆုံးဖြတ်ချက် အတိုင်း ဆူဟာတိုသည် ဆူကာ နိုအား ဖယ်ရှား တွန်းလှန်၍ ယာယီသမ္မတ အသစ်တယောက် အဖြစ် လက်ခံလိုက်ခြင်းသည် အနာဂတ် အတွက် အထက်မြတ် ဆုံး လက်နက်တစ်ခုကို ရရှိလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

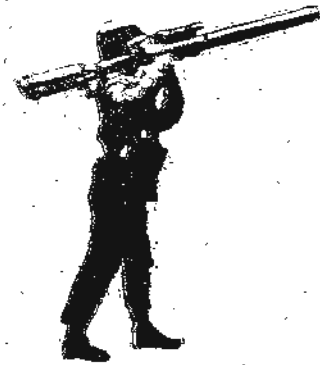
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် နိဂုံးချုပ် မိန့်ခွန်းတွင် အောက် အတိုင်း ပြောကြားလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ လုပ်ငန်းဟာ အင်မတန် လေးနက်ပါတယ်၊ ပြီးစီး အောင် လုပ်ရမယ့် လုပ်ငန်းတွေ တပုံတပင်ကြီး ရှိနေပါတယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ အခက်အခဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတယ်၊ ပြည်သူ့အတွက် ပြီး တက်တက်ကြွကြွ အလုပ် လုပ်ကြပါစို့။ ဘုရားသခင်က ကျွန်ုပ်တို့ကို ကောင်းခြီး သြဘာပေးရင်း လမ်းညွှန် ပြသနိုင် စေ”

အပိုင်း (၂)

လူနှင့် စစ်သား

မြေ၏ သား

ဆူဟာတိုအား မွေးဖွားရာ ဒေသသည် စပါးခင်းများအလယ်
ရွာငယ်ကလေး တရွာဖြစ်သည်။ ဂျာဗားကျွန်း အလယ်ပိုင်းရှိ
ပေါင်းများစွာသော ရွာများထဲမှ ရွာငယ်ကလေး တရွာဖြစ်
သည်။ ဂျိုးဂျကာတာမြို့၏ အနောက်ဖက် မိုင်အနည်းငယ်ကွာ
တွင် တည်ရှိသည်။ ကျော်ကြားသော ဗုဒ္ဓစေတီ ဘိုရိုဗုဒါနှင့်

၂၅ မိုင် ဝေးကွာသည့် ကီမူစု အာဂမူဂျာ ဂရွာကလေးသည် ပိုင်ခင်၂ ရွာ၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်ပြီး အထီးကျန် ရွာငယ်ကလေး တရွာ ဖြစ်သည်။

ရွာသားများ၏ ဘဝသည် ငြီးငွေ့ဖွယ်ကောင်းသည်။ မြေကြာခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း လုပ်ငန်းများသည် ထိုရွာသားတို့ ထာဝရ လုပ်ငန်းများဖြစ်သည်။

ဝါးပင်နှင့် အုန်းပင်များ၏ အရွက်များသည် ရွာပေါ်ထွန်း မိုး၍ ပျဉ်းရံလေးဖင့်စွာ လှုပ်ရှားလျက် ရှိနေကြသည်။ စပင်ခင်းများကို တကွက်နှင့် တကွက် ပိုင်းခြားထားသော လယ်ကွင်းဆင်းရိုးများပေါ်တွင် ငှက်ပျောပင်များ၊ သရက်ပင်များနှင့် အခြားအပင်မျိုးစုံကို စိုက်ထားကြသည်။ နွေရာသီတွင် နေကပူပြင်းလှပြီး မိုးရာသီတွင် မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းသည်။

လယ်ကွင်းများအား ရေသွင်းစိုက်ပျိုးခြင်းနှင့် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခြင်း လုပ်ငန်းများသည် ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ရသော လုပ်ငန်းများ ဖြစ်သည်။ ရေထဲမိုးထဲတွင် ကျွဲများဖြင့် လုံးလားထွေးလား စိုက်ပျိုးကြရသည်။

လယ်ကွင်းပြင်သည် တမျော် တခေါ်ကြီး ကျယ်ပြန့်၍ မနက်နေထွက်ပြီ ဆိုလျှင် ရွာသားများ၊ လယ်သမားများသည် ဖိနပ်မပါပဲ လယ်ကွင်းကျယ်ကြီးထဲသို့ ထွက်ကြ လျှောက်ကြ လေ့ရှိသည်။ သူတို့သည် နေဝင်ချိန်တွင် သူတို့ရွာ၊ သူတို့ တဲများသို့ ရယ်ရယ်မောမောနှင့် မောမောပန်းပန်း ပြန်ရောက်ကြသည်။

- ၁ Kenusu Argamulja
- ၂ Godean

ကောင်းကင်သည် နီရဲရာမှ ရုတ်တရက် မဲမှောင် သွားသည်။ ထိုအိမ်ကလေးများထဲတွင် ရေနံဆီမီးခွက်ငယ်များကို ထွန်းညှိထားသည်။ အိမ်ရှင်မများက ဇလုံများဆွဲကိုင်ပြီး မိသားစု ထမင်းစားခပ်ပြင်ဆင်တော့သည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ၊ ဟင်းချိုများ ရံဖန်ရံခါ ငါးဖြစ်စေ အသားဖြစ်စေ အနည်းအကျဉ်း ပါ ထားသည်။ ရယ်စရာ မောစရာ စကား စမြည် ပြောကြ ဆိုကြ အသောက်ကြပြီး မကြာမီ ကီမူစုရွာကလေးသည် အိပ်မောကျ နားလေတော့သည်။

ရှေးအခါတုန်းက ကီမူစု ရွာကလေးတွင် လင်မယား နှစ်ယောက်သည် ခေတ်မီ သေသပ်သော အိမ်တလုံး၌ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဝါးနီရံကားပြီး အုတ်ကြပ်မိုးထားသည်။ အိမ်ပတ်လည်တွင် အသီးသီးပင်တွေ စိုက်ထားသည်။ ဥယျာဉ်ထဲတွင် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ၊ ကြက်သွန်၊ သခွား၊ ပဲ၊ ပြောင်းပင်များ စိုက်ပျိုးထားသည်။

ထိုအိမ်ရှင် ယောကျ်ားအား ရွာသား တွေက ပတ်ကာတိုခေါ် အဖတ်နာမည်အပြည့်အစုံ ကာတိုဂျီ၂ ဟုခေါ်ကြသည်။ အဘတော်သည် လူရိုးလူအေးတယောက်ဖြစ်ပြီး ဂျာဗားရိုးရာစရန်ခုခံတတ်ကို ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည်။ ဘလင်ကောင်၄ ခေါ် အဝတ်

- ၁ Pak Karto (မြန်မာလို အဘ ကာတိုဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်)
- ၂ Kartoredjo
- ၃ Sarong
- ၄ Blangkon

ခေါက် ကလေးကို ခေါင်းပေါ်တင်လေ့ရှိသည်။ သူ့မှာ မြေကွက်မှ မပိုင်ပါ။ သူ့လုပ်နေသော လယ် ၂ ဧကသည် အစိုးရလယ်မြေဖြစ်သည်။ ကြံမြေကလေးမှာ မြောင်းခေါင်းတာဝန်အတွက် လယ်ရေသွင်းရေနုတ် ပြုလုပ်ပေးနေသောကြောင့် ရရှိထားခြင်းဖြစ်သည်။ မြောင်းခေါင်းလုပ်ရသည်မှာ သေးနပ်သော လုပ်ငန်းဖြစ်သော်လည်း လယ်ထဲရေသွင်းရေပို့လုပ်ရခြင်းသည် သေဆုံးရှင်ရေးတမျှဖြစ်သည်။

ပတ်ကာတို့သည် အမြဲတမ်း အလုပ်လုပ်နေလေ့ရှိသူဖြစ်သည်။ လယ်ကန်သင်းရိုးကို သူ့နေလေ့ရှိပြီး ရေနုတ် မြောင်းများလည်း ဂရုတစိုက် အမြဲပြုပြင် ထိန်းသိမ်းနေသူဖြစ်သည်။ ထိုအခါ တကွက်မှ အခြားလယ်တကွက် ရေစီးဝင်အောင် မြောင်းဖောက်ဝါးပိုက်သွယ်နှင့် အမြဲတမ်း အလုပ်လုပ်နေသူဖြစ်သည်။

၁၉၂၁ ခုနှစ် ဇွန်လ ၈ ရက်နေ့။

ပတ်ကာတို့သည် ခါတိုင်း လုပ်နေကြအတိုင်း လယ်ကန်သင်းဘောင်များကိုစစ်ဆေးနေစဉ် တစ်တယောက်အော်ဟစ်၍ သူ့ပြေးလာသည်ကို မြင်ရ ကြားရသည်။ သူ၏ အိမ်နီး နားအိမ်စိတ်ဆွေတယောက်သည် ဖိနပ်မပါပဲ လယ်ကန်သင်းရိုး အထိ လျင်မြန်စွာပြေးလာပြီး မောကြီးပန်းကြီးပြောလိုက်သည်။

“အဘ ခင်ဗျားမိန်းမကလေးမေးတော့မယ်ဗျ၊ အချိန်ပေးပြီ အဖွားတောင်မှ ကူညီပေးဖို့ရောက်နေပြီ”

ပတ်ကာတို့က တာဝန်ကို ပိုင်ဂရုစိုက်သည့် အနေဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“အေးအေး... သူတို့ကိုပြောလိုက်ပါ။ ငါ့အမြန်ဆုံးလာခဲ့မယ်ဗျ၊ အခု ဒီမှာ တစ်တုတ်နေရတာ အရေးကြီးနေလို့ကုန်နို့ မဟုတ်ဘဲ လယ်တွေထဲ ရေစီးမှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

သတင်းလာပို့သော လူငယ်သည် ပြန်လှည့် ပြေးသွားသည်။ ပတ်ကာတို့က တာဝန်သိတတ်စွာဖြင့် လယ်အလုပ်ကို စိတ်ချစက်ချ လုပ်ပြီးမှ လိုက်သွားလေသည်။

အိမ်ရောက်သောအခါ ပတ်ကာတို့အား သူ့အမေ အဖွားကြီးက ရှင်ယုစွာ ဆီးကြိုသည်ကို တွေ့ရသည်။ အမေသည် ကျေးဇူးတင်သွားဖွားပေးသူ အရပ်လက်သည်ဝမ်းဆွဲဖြစ်၏။ ယခု အမေသည် သူ့ ဇနီးအား သားကလေးတယောက် မွေးထုတ်ပေးလိုက်လေပြီ။ ပတ်ကာတို့က ပျော်နေသော်လည်း ဟန်ပန် ဣန္ဒြေဆောင် သားသည်။ အိပ်ခန်းထဲဝင်သွား၍ သူ့ ဇနီးဘေးတွင် ရပ်ကာ နှစ်ထိမ့် ဝမ်းမြောက် စကား ဆိုလိုက်သည်။ သူ့ ဇနီးက သားယောက်ျားကလေး မွေးဖွား ပါစေဟု ဘုရားရှေ့မှာ ဆုတောင်းခဲ့သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

“သားကလေးရတာ သိပ်ဝမ်းသာတာပဲ မာ့စ်ခ ရယ်”
သူ့ ဇနီး ဖာတီမာ ၂ က ပြောလိုက်သည်။
“ရှင် သားကလေးလိုချင်နေတာ ကျမ သိပါတယ်”

၁ Mas ဂျာဗားကျွန်းသူများက သူတို့ခင်ပွန်းများကို ‘မာ့စ်’ ဟု ခေါ်လေ့ ရှိကြသည်။ အင်ဒိုနီးရှား ဘာသာစကားအရ မာ့စ်မှာ ‘ရှေ့’ ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

၂ Fatimah

ပတ်ကာတိုက ကလေးကိုအားရ ပါးရ ပွေ့ချီလိုက်သည်။ ကလေးမှာ အခြား ရွာသား များလို ထွားထွား ကြိုင်းကြိုင်း ကျန်းကျန်းမာမာရှိသည်။

“အေး...ငါ သားကလေးကိုလိုချင်နေတာကြာပြီ။ ဘုရားက ခွီလိုချင်တာကိုပေးလိုက်တာပဲကွ။ ခွီဘုရားကို ကျေးဇူးတင်ရမှာပဲ။ ပြီးတော့ တပတ်(၇-ရက်)ပြည့်ရင် ကင်ပွန်းတပ်ပွဲ လုပ်ရင် သားကလေးကို နာမယ်တခုခု ပေးကြရအောင်”

ပတ်ကာတိုတယောက် ပျော်မြူးနေလေသည်။

မကြာမီ ကလေးကင်ပွန်းတပ်ပွဲ ပြုလုပ်သည်။ ပတ်ကာတိုသည် သူ့မိတ်ဆွေများ အိမ်နီးနားချင်း များကို ဖိတ်ခေါ်၍ ထမင်း၊ ဟင်းများ၊ ငါးကြော်၊ ငါးပိကောင်၊ အသား၊ သစ်သီးချိုချဉ် (သကြားလုံး) စသည်များ ကျွေးမွေး ညှော်ခံသည်။ ကလေး ကျန်းမာပါစေ၊ အသက်ရှည်ပါစေ ဟု ဆုမွန်ကောင်များ တောင်းကြသည်။

ကလေးမွေးဖွားစဉ်က ကောင်းကင်တွင် ဘာမှ ထူးထူး ခြားခြား မြင်မြတ်သော လက္ခဏာများ မပြခဲ့။ မီးတောင် ပေါက်ကဲသည့် အတိတ်နမိတ် မျိုးလည်း မရှိခဲ့။ ပရောဟိတ်များကလည်း ‘မိုးသောက်၏သားတော်’ ဟု ထူးထူးခြားခြား နမိတ် ဖတ်ခြင်းမပြုခဲ့။ တန်ခိုး သြဇာရှိသော၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူများ လှလေ့လုပ်ထ ရှိသလို အတိတ်ကောက်ခြင်း၊ နမိတ်ဖတ်ခြင်းများ မပြုလုပ်ခဲ့။ ကောက်စရာ ဖတ်စရာလည်း ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မရှိခဲ့။

ဆူဟာတိုအား မွေးဖွားခြင်းသည် ရွာထဲက အခြားကလေးတွေ မွေးဖွားခဲ့သလို ဆင်းဆင်းရဲရဲ မွေးဖွားခဲ့သည်။

ပတ်ကာတိုသည် ရွှင်ပျသော မျက်နှာဖြင့် သူ့ သားငယ်၏ ဆွဲရေးကို မျှော်တွေးကြည့်မိသည်။ သားကလေး ကြီးပြောင်စင်ကာလျှင် သူ့ လယ်လုပ်ငန်းတွင် ကူညီ လုပ်ကိုင်စေရန် မျှော်လင့်အားထားသည်။

ရှေးထုံးစဉ်လာအရ ကလေးနာမည်ကို ရွာလူကြီးထံ သွားဆောက်၍ တောင်းခံရသည်။ ၎င်းတို့သည် နာမည်ကို မထမ အလေးအနက် စဉ်းစား၍ ရွေးချယ် ပေးကြသည်။ တခါတရံ ကလေးအပြင်းအထန် ဖျားနာလျှင်သော်၎င်း၊ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်း မလှလျှင်သော်၎င်း၊ ကလေးနာမည်ကို ပြောင်းပစ်လေ့ ရှိကြသည်။

ပတ်ကာတို၏ သားကလေးအား ‘ဆူဟာတို’ ဟု အမည်မှည့်ပေးလိုက်လေသည်။

x x x

ကလေးငယ် မွေးဖွားသော ၁၉၂၁-ခုနှစ်သည် ရွာသားများ ပျော်ရွှင်ကြသော နှစ် မဟုတ်ပေ။ ပထမ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပြီး သုံးနှစ်ကြာမျှသာ ရှိသေးချိန် ဖြစ်၏။ စစ်ကြောင့် စီးပွားရေး အကြပ်အတည်းနှင့် အထွေထွေ ဘေးဒုက္ခ အခက်အခဲများ ကို တွေ့ရမှုသည် ဂျာဗား၊ စုမတြား ကျွန်းများသို့ ရောက်လာသည်။

ကိုလိုနီ အုပ်ချုပ်ရေးကြောင့် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး ပြဿနာများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်။ အင်ဒိုနီးရှား လူ့တိလပ်ရေး လှုပ်ရှားမှုသည် ပို၍ ပြင်းထန်လာသည်။ ပထမဆုံး လူထု အဖွဲ့အစည်းကြီး ဖြစ်သည့် အခြေခံ အဖွဲ့ကြီးမှာ ၁၉၁၂-ခုနှစ်တွင် တည်ထောင်ခဲ့သော စာကတ်အစုလမ်း အစည်းအရုံး ဖြစ်သည်။ ကွန်မြူနစ်များကလည်း အင်ဒိုနီးရှား ကွန်မြူနစ် ပါတီ(ပီ.ကေ.အိုင်)ကို ၁၉၂၀-ခုနှစ်တွင် တရုတ် ကွန်မြူနစ်ပါတီ တည်ထောင်ချိန်ထက် တနှစ်စော၍ တည်ထောင်လိုက်ကြသည်။

၁၉၂၁-ခုနှစ်တွင် ပီကေအိုင်သည် မော်စကိုရှိ တတိယ အင်တာနေရှင်နယ်သို့ ဆက်သွယ်ခဲ့လေသည်။ ထိုနှစ်မှာပင် နေရှူးနှင့် သူ့ အဖေ မိုတီလာဒု တို့ အဖမ်းခံရပြီး အိန္ဒိယတွင် ထောင်ချခံရသည်။ နေရှူးသည် ၁၉၄၇ နှင့် ၁၉၄၉-ခုနှစ် တို့တွင် နယူးဒေလီတွင် အာရှ နိုင်ငံများ ကွန်ဖရင့်ကို ဦးစီး ကျင်းပကာ အင်ဒိုနီးရှား လူ့တိလပ်ရေး တိုက်ပွဲကို ထောက်ခံခဲ့သည်။

x x x

ဆူဟာတို လူကလေးသည် ကိမ္ဘာတစ်ဝှမ်းတွင် အခြား ရွာသားများနှင့် အတူ ကြီးပြင်းလာသည်။ သူ့ကို အိမ်နီးနားချင်းတွေက

- ၁ Sarekat Islam
- ၂ Nehru
- ၃ Motilal

အိမ်လည်လာလျှင် ချစ်ကြလွန်း၍ အမြဲ လက်ဖြင့် ပွေ့ချိုကြသည်။ သူ့ အမေက သူ့ကို ကြမ်းပြင်တွင် ချထားသောအခါ ခလေးဖက်ထောက် သွားသည်။ ကလေးတူင် တခါတရံ ခါးဝတ်မပါ။ တခါတရံ အနီး ပတ်ထားသည်။

ရွာထဲက တခြား ကလေးများလည်း ဤကဲ့သို့ပင် နေပူဒဏ်၊ လေဒဏ်၊ မိုးဒဏ် ခံနိုင်အောင် ပစ်သုတ်ကရာ ထားလေ့ရှိသည်။ ဤလိုဒဏ်ကို ကြုံကြုံခံနိုင်သော ကလေးများသာ အသက်ရှင်လေ့ရှိပြီး ထိုသို့ မဟုတ်သော ကလေးများမှာ သေဆုံးကြရသည်။

ရွာငယ်ကလေးထဲမှ ကလေးများမှာ ကစားစရာ အရုပ်များ တခုမှ မရှိကြချေ။ သူတို့သည် လမ်းခင်းသော ကျောက်စရစ်ခဲလုံးကလေးများကို ပစ်လွှဲ၍ ကစားကြရသည်။ ထို့ပြင် မြေပြင်တွင် လက်ညှိုးကလေးများထောက်၍ ရေးခြစ် ကစားကြရသည်။ တခါတရံ မြေကြီးထဲမှ တီကောင်များကို တွေ့ပါက ယင်း တီကောင်ဖြင့် ကစားကြသည်။ 'အချို့ ကလေးများက ကိုယ့်အိမ်တွင် လုပ်သော ကလေး ကစားစရာများဖြစ်သည့် သစ်ကိုင်းများ ခုတ်၍ အရုပ်ထုလုပ်ခြင်း၊ အုန်းရွက်များဖြင့် ကစားခြင်းတို့ကို ပြုကြသည်။ အများအားဖြင့် ကလေးတွေကို ဥယျာဉ်ခြံထဲသို့ လွှတ်ထားလိုက်ကြသည်။ ကလေးများ မောင်နှမ အချင်းချင်း ကစားကြ ဆော့ကြသည်။ လူကြီး မိဘတွေက ကလေးတွေကို ဂရုမစိုက်အားကြပေ။ မိဘများသည် လယ်ထဲတွင် အလုပ်ဆင်းကြရသည်။ မအော့ဖြစ်သူက မီးဖိုချောင်ထဲ တကုပ်ကုပ် ချက်ပြုတ်နေရသည်။ အိမ်တေး အဖီချထားသော တံထဲတွင် ဆန်ဖွပ် မောင်းထောင်းကြရသည်။

၂-နှစ်ကာလ ကုန်လွန်သွားလေပြီ။ ဆူဟာတို့၏ ကံကြမ္မာ မကောင်းသေး။ ထိုစဉ်က ဆူဟာတို့သည် ငယ်လွန်း၍ ဘာကိုမှ မမှတ်မိတော့။ သူ့ အဖေသည် ပြောမပြုတတ်သော အကြောင်း ကိစ္စများကြောင့် သူ့ အမေနှင့် ကွဲကွာသွားသည်။ ကလေးကို ဖွားအေ အိမ် ပို့လိုက်ကြသဖြင့် ဖွားအေ ဖြစ်သူကပင် ကြည့် ကျွေးမွေးလာခဲ့ရသည်။ ဖွားအေက သူ့ သားအရင်းလို ချစ်ရှာ သည်။

ဖွားအေသည် အလုပ်များသော မိန်းမတယောက် ဖြစ်သည်။ အရပ်ဝမ်းဆွဲ (လက်သည်) တဦး ဖြစ်သဖြင့် လူနာများထံ အမြဲ သွားရသည်။ တခါတရံ ဝေးလံသော အရပ်ဒေသ ရပ်ရွာများ သို့ပင် သွားရသည်။

အိမ်မှာ ကူဖေလောင်ဖက် လူပို တယောက်တလေမှ မရှိ သဖြင့် ဆူဟာတို့ကလေးအား ထိန်းရန် လူ မရှိပေ။ သို့ဖြစ်၍ မည် သည့် အချိန်၊ မည်သည့် အရပ်ကို သွားသွား ဖွားအေ ဖြစ်သူက ဆူဟာတို့ကလေးကို ပွေ့ ချီ၍ ခေါ်သွားလေ့ ရှိသည်။ တခါတရံ ဖွားအေက ကလေးကို ခါးထစ် ခဲ့ချီထားလေ့ ရှိသည်။ ထို့ပြင် ကလေးကို အဝတ်ဖြင့် သိုင်း၍ ကိုယ်တွင် ချိတ်ဆွဲ ထားလေ့ ရှိသည်။

သွားရင်း လာရင်း ကလေးအား နေပူဒဏ်ကို ကာကွယ်ရန် တဘက်ဖြန့်၍ ကလေးခေါင်းကို အုပ်ပေးသည်။ မိုးရွာလျှင် ငှက် ပျောရွက် ခူး၍ ထီးသဖွယ် အုပ်ပေးရသည်။ လင်မယား ဖွားအေ နှင့် မြေးကလေးတို့သည် ထိုဒေသ တဝိုက်တွင် လူ သိ များလာ တော့သည်။

မိသန့်နှင့် ကွဲကွာနေရသော ဆူဟာတို့ကလေးအား လူတွေက ဆန်းကြသည်။ သို့ရာတွင် နှစ်သိမ့် အားပေး စကား ပြောကြ သည်။

“ဟေ့...မင်းတယ်လောက် ကုသိုလ်ကံ ကောင်း သလဲ လူ တလေး၊ မင်းဖွားအေက မင်းကို အမေအရင်းထက်တောင် ချစ် အာကွ့”

လေးဖက်တွားရာမှ ဆူဟာတို့သည် လမ်းလျှောက် သင်စပြု စာလေသည်။ ဖွားအေက သူ့ ကို သူ့ ခြေပေါ်တွင် ရပ်၍ တုတ် တချောင်း လက်ကိုင်ပြုရင်း သူ့ ဟာသူ လမ်းလျှောက် သင်စေ သည်။ ကလေးသည် လက်ကိုင်တုတ်ကလေးတချောင်းကို ကိုင်ကာ ခြေထိုင်တောက်၍ စမ်းတဝါးဝါး လမ်းလျှောက်စ ပြုလာလေ သည်။

သူ ၄ နှစ်သား အရွယ်ရောက်သောအခါ သူ့ အမေသည် နောက်အိမ်ထောင်ပြုသွားသည်။ သူ့ ကို သူ့ အမေက ပြန်ခေါ် ဆွားသဖြင့် အမေ့နောက် ပါသွားပြန်သည်။ တနှစ်ကြာသော အခါ သူ့ တွင် ညီငယ်ကလေး တယောက် ထိုးလာတော့သည်။ အဘူဖအေကဲ့ ညီကလေး၏ နာမည်မှာ စူဂျစ်တို့ဟု ခေါ်သည်။ တစ်ခါလေ့ထုံးစံအတိုင်း အကိုအကြီးဖြစ်သူက ညီငယ်ကလေးကို နှိန်းရ ကျောင်းရသည်။

ထို့ကြောင့် ဆူဟာတို့အား နေ့စဉ် သူ့ ညီကလေးနှင့် အိမ်ရှေ့ တွင် ဆော့နေသည်ကို၎င်း၊ အိမ်ဘေး ဝါးရုံပင်ကြီးအောက်တွင် ချွေးလွှားကစားနေသည်ကို၎င်း တွေ့ကြရသည်။

တခါတရံ သူ့ ပထွေးသည် သူ့ကို ပခုံးပေါ် တင်၍ လယ်ကွင်းထဲခေါ်သွားလေ့ရှိသည်။ လယ်ထဲတွင်လူကြီးကပေါက်ပြားဖြင့် မြေကိုတူးဆွနေစဉ် သူသည် ရေလျှိုသောလယ်ကွက်ထဲတွင် ငါးရှဉ့်နှိုက်နေလေ့ရှိသည်။ ငါးရှဉ့် တကောင်တလေကို သူဖမ်းမိပြီ ဆိုလျှင် အိတ်ကပ်ထဲထည့်၍ အိမ်သို့ ယူလာပြီး သူ့ အမေကို ပေးသည်။

ဆူဟာတို့သည် ယခုသမ္မတဖြစ်နေချိန်တွင် အရသာ ရှိသော ငါးရှဉ့်ကင်ကို သတိရနေသေးသည်။

နှစ်တွေကြာညောင်းလာသောအခါ ကလေးသည်ကြီးပြင်းလာ၍ အရပ်အမောင်းရှည်ထွက်လာသည်။ ၇ နှစ်သားရှိလေပြီ။ သူ့ အမေနှင့်ပြန်၍နေရသည်မှာ ၃ နှစ်ကြာလာပြီဖြစ်၏။ အခြားကလေးများလို ကျွဲ၏ ကျောကုံးပေါ်တွင် ထိုင်၍ စီးရသည်ကို အပျော်ကြီး ပျော်လာသည်။

တနေ့တွင် သူ ရိပ်ခါခါ တွေ့တွေ့နေရသောသူ့ အဖေအရင်းသည် သူ့ အား ဆိတ်တကောင် လာပေး၏။ ဆိတ်ကို ထိန်းကျောင်းရသည်မှာ ရယ်စရာကောင်းသည်။ စားကျက် အတွက် ခပ်ဝေးဝေးသို့ ဆိတ်နှင့်အတူသွားရသည်။ လေကဲ့သို့ တနေကုန်ပြေးလိုက် လွှားလိုက် ကစားလိုက်ဖြင့် အချိန်ဖြုန်းပြီး မိချောင်နေဝင် အိမ်ပြန်လာရသည်။ ဘဝ၏ အံ့ဩဆန်းကျယ်မှုများကို အမြဲရှာဖွေ လေ့လာမှတ်သားလျက်ရှိသည်။

သူ့ကျောင်းနေသော အချိန်တွင် သူ့ အသက် ၈ နှစ် မပြည့်သေး။ ထိုအချိန်က အသက် ၈ နှစ် ပြည့်သော ကလေးများကို အခြေခံ မူလတန်းကျောင်းသို့ဝင်ခွင့်ပြုထားသည်။ ကျောင်းဝင်

ခွင့် ရလိုသော ကလေးများကို ဆရာက စစ်ဆေး စမ်းသပ်ရာတွင် ဆရာက ယောက်ျားလေး မိန်းကလေးများကိုခေါင်းပေါ်ကျော်၍ မိမိတို့ညာလက်ဖြင့် ဖယ်နှားရွက်ကို ထိခိုင်းသည်။ ညာလက်ဖြင့် ခေါင်းပေါ်မှကျော်၍ ဘယ်ဖက် နားရွက်ကို ထိကိုင်ပြနိုင်သူများကိုသာ ကျောင်းဝင်ခွင့်ပြုသည်။ ကလေးတွေ ကျောင်းဆက်သည့်အခါ ဖိနှပ်မစီးကြချေ။

၇ နှစ်သားအရွယ်တွင် ဆူဟာတို့ကျောင်းစတင်နေသည်။ မနက်အခါ ကြီး ထပြုံး သူငယ်ချင်းများကို ခေါ်၍ ကျောင်းသို့ ချည်းဖြည်း တရွေ့ရွေ့သွားသည်။ စာသင်ကျောင်းသည် ၄ မိုင်ခန့်ကွာသော တီဝါ ရွာတွင် ရှိသည်။ ကျောင်းသား ၂၄ ယောက်ရှိသော စာသင်ခန်းတွင် သူသည်နောက်ဆုံးခုံထိုင်၏။ တပည့်များကို သင်ကြားသော သခန်းစာမှာ ၅ မျိုးဖြစ်သည်။ စာဖတ်၊ စာရေး၊ အတွက်၊ ပုံဆွဲနှင့် သီချင်း ဆိုခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

သူသည် အတန်းထဲတွင် အတော်ဆုံး မဟုတ်စေကာမူ၊ သူ့အထဲ စတ္တရိဒီဟာဂျီက ဆူဟာတို့ဟာ အဖတ်နဲ့အတွက်မှာ သိပ်အားသာပါတယ်။ တော်တယ် ဟုပြောသည်။ ဤနှစ်တာသာတင် သူသည် အမြဲတမ်း အမှတ် ကောင်း ကောင်း ရလေ့ ရှိသည်။ ကျောင်းလခမှာ ၂ ဒ်ဆင့်မှ ၁၀ ဆင့်အထိ မိဘ များ၏ ပေးနိုင်သော အခြေအနေအလိုက် သတ်မှတ်ထားသည်။

www.burmeseclassic.com

ဆူဟာတို့အတွက် တလလျှင် ကျောင်းလခ ၅ ဆင့် ပေးသည်။

၉ နှစ်သားအရွယ်တွင် ဆူဟာတို့သည် ရွာကျောင်း၌ ဒုတိယတန်း ကျောင်းသားဖြစ်နေစဉ်၊ သူ့ အဖေ အရင်းသည် အလုပ်ရောက်လာ၏။ သူ့ အဖေအရင်းသည် သူ့ သားကလေးဆင်းဆင်းရဲရဲ နေရ ထိုင်ရ ကြီးပြင်း ဖောရသည်ကို စိတ်မကောင်း ဖြစ်သည်။ ကလေးကို ကိမ္မာရွာမှခေါ်ဆောင်သွားပြီး ဂျာဗားကျွန်းအလယ်ပိုင်းရှိ စူရာကာတ သို့မဟုတ် ဆိုလိုမြို့တွင်နေသော သူ့နမ အငယ်ဖြစ်သူထံ ပေးအပ် စောင့်ထိန်း ခိုင်းမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ဟာတို့...မင်းအတွက် ပိုကောင်းတဲ့နေရာတခုတွေ့ထားပြီ။ သူ့ အဖေက ပြောလိုက်သည်။”

“မင်း ဆိုလိုကိုသွားရင် ပိုကောင်းမယ်၊ မင့် ဒေါ်လေးဆီပေါ့။ ငါ သူ့ကိုအကုန်လုံးပြောပြထားပြီးသား၊ သူက သဘောတူပြီးသားပါ။”

ကလေးက ရုတ်တရက် တုန်လှုပ် အံ့ဩသွားသည်။ သူ့အဖေ ရွာ၏ပျော်ရွှင်မှု အနည်းအကျဉ်းကလေးများကို မစွန့်ခွာ ဖောက်လိုပေ။ သူသည် မည်သည့်အခါမှ အဖေ့ စကားကို မပြန်ဆန်ခဲ့သည့်အတိုင်း၊ သူ့ မိတ်ဆွေများကို နှုတ်ဆက်ရမှာ မကောင်းဖြစ်မိသည်။

သူ့ အဖေသည် အခြား အိမ်သား များကို အသိမမ အကြောင်းမကြားပဲ သူ့အား ရွာမှ တိတ်တဆိတ်ခေါ်ဆောင်သွားတော့သည်။

ဆူဟာတို့နှုတ်ဆက်လိုက်ရသော လူနှစ်ယောက်ထဲ ရှိသည်။ သူတို့မှာ သူ၏ဖွားအေနှင့် သူ့ ဆရာဖြစ်သည်။ သူ့ ကိုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကျွေးမွေးပြုစု စောင့်ရှောက် လာခဲ့သော ဖွားအေ၏ မှတ်စိအစုံမှ မျက်ရည်ပေါက်များ စီးကျလာလေသည်။ ကလေးသည် သူမက မျက်ရည်စက်လက်နှင့် နှုတ်ခွန်းဆက် မှာစကားပြောထိုက်သည်။

“လူကလေး လိမ်လိမ်မာမာ နေပါကွယ်နော်၊ တခြားလူတွေ မိကူညီဖို့ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါနဲ့”

သူ ထိန်းကျောင်းလာခဲ့သော ဆိတ်ကလေးနှင့် ခွဲခွာရခြင်းသည်လည်း ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းစရာ တရပ် ဖြစ်သည်။ ဆိတ်ကလေးနှင့် ကစားခဲ့ပုံ၊ ပြေးလွှား ပျော်ပါးခဲ့ပုံများကို ပြန်ပြောင်း သတိရနေမိသည်။ ထို့နောက် ဆိတ်ကလေးကို ပေါက်ဈေးနှင့် ရောင်းချ လိုက်လေသည်။

တောသား မြို့တက်လျှင် ဝယ်နေကျအတိုင်း အင်္ကျီအသစ်၊ အောင်းဘီအသစ်များ ဝယ်ရ ချမ်းရသည်။

ချစ်ခင် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းကား၊ ကျွဲကွင်း နောက်ဆုံး ချီချေသည် ဟူသော စကားအတိုင်း ခံစားချက်ကို ပထမဆုံး ခံစားမိသည်။ ပစ္စည်းတန်ဖိုးကိုလည်း ပထမဆုံး နားလည်မိသည်။

ကျောင်း ဆရာကြီးထံ နောက်ဆုံး သွားရောက် နှုတ်ဆက်သည်။ ဆရာကြီးက ဩဝါဒ စကား မှာကြားလိုက်သည်။

“မင်း ဘယ်ကို သွားသွား၊ ဘာပဲ လုပ်လုပ်၊ ရိုးရိုးသားသား ညှင့်ပါ”

x x x

၁၁

ကလေးဘဝနှင့် ကျောင်းနေစဉ်

ဆိုလိုသို့ သွားသော ခရီးသည် ငယ်ရွယ်သော ဆူဟာတိုအဖို့ သူ့ရွာ ကိစ္စကို ထွက်ခွာလာပြီး ကမ္ဘာ လောကကြီးအား ပထမဆုံး ကြည့်မြင် လေ့လာခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ၏ အမေကို၎င်း၊ ဖွားအေကို၎င်း၊ ကစားဖော်များကို၎င်း၊ ခွဲခွာ လာရသည်မှာ စိတ် မချမ်းမြေ့ ဖွယ် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မကြာမီ ယင်းစိတ်များ မေ့ပျောက်သွားပြီး သူ အိပ်မက်ပင် မမက်ခဲ့ဘူးသော ခရီးသွားခြင်း၊ ရှုခင်းမြင်ကွင်း အသစ်အဆန်းများ မြင်တွေ့ရခြင်းတို့ကြောင့် သာယာ ရှင်ပျလာသည်။

ရွာမှ အထွက်တွင် သားအပ နှစ်ယောက်သည် ဒိုကာခေါ် မြင်းလှည်းတစ်စီး ငှား၍ စီးသွားသည်။ ထို့နောက် ဂျိုးဂျာကာ တာမှ ဆိုလိုသို့ မိုင် ၄၀-ခရီးကို ရထားဖြင့် စီးသွားကြသည်။ ဤအကြိမ်သည် ငယ်ရွယ်သော ဆူဟာတိုကလေး၏ ပထမဆုံးအကြိမ် မီးရထားစီးသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ရထားက လှပသော လယ်ကွင်း များကို ဖြတ်၊ ကြည်လင်သော ရေနှင့် ကျောက်တုံးကြီးများ ရှိသည့် မြစ်ချောင်းများကို ကွေ့ကောက် ဖြတ်သန်းသွားသော အခါ ဆူဟာတိုကလေးမှာ ပျော်မဆုံးအောင် ဖြစ်နေမိသည်။ ဆိုလိုသို့ မရောက်မီခြင်း ရထား ပြတင်းပေါက်မှ မခွာနိုင်အောင် ရှိနေသည်။

ဆူဟာတို၏ ဦးလေးနှင့် ဒေါ်လေးတို့အိမ် ရောက်သောအခါ ခရီးပန်းစ ပြုနေကြပြီ ဖြစ်၏။

ကလေးသည် သူ့ အဖေ၏ ပြောဆိုသံကို ကြားနေရသည်။ “ငါ့သားကလေးကို ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ပါ။ သူ ရွာမှာ ဆက်နေသွားမှာကို ငါ သိပ်စိုးရိမ်တယ်၊ သူ့ကို နဲ့နဲ့ပါးပါး လွတ် ထားပါ။ ကလေး ပညာတတ်အောင်လဲ သင်ကြားပေးကြပါ။ နင် တို့ကို ငါ ကျေးဇူးတင်မဆုံးပါဘူး”

သူတို့က ဆူဟာတိုကလေးအား သူတို့ မိသားစု စာရင်းဝင် အဖြစ် အသိအမှတ်ပြု လက်ခံလိုက်ပြီး ဂရုတစိုက် ကျွေးမွေး ပညာ သင်သွားမည်ဟု ပြောပြကြသည်။ ၂

၁ Dokar

၂ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ ကလေးတို့ မွေးစားခြင်းသည် အင်ဒိုနီးရှား လူမှုရေး အစဉ်အလာ တရပ် ဖြစ်သည်။

ဆူဟာတိုက် သို့ အဖေ၏ နှမဖြစ်သူ အဒေါ် ပရာဝီရိုဝါဂျီ၊ အား အမေ ပရာဝီရို(ဘူပရာဝီရို)ဟု ခေါ်သည်။ မအေအရင်း သဖွယ် သဘောထားသည်။

ကျောင်းနေရသည်မှာ ရွာမှာ နေရသော ကျောင်းထက် သာ လန်အဆင့် မြင့်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ပရာဝီရိုတို့က ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်းသူများ ဖြစ်ကြ၍ ဆူဟာတိုက်လေးမှာ ဘာသာရေး ပညာကိုလည်း အစဉ်ထိတွေ့ နေရသေးသည်။

ဆိုလို သို့မဟုတ် စုရာကာတ၂ သည် ဂျာဗာကျွန်းအလယ်ပိုင်း ရှိ ရှေးဟောင်း မြို့တံမြို့ ဖြစ်ပြီး ယင်းမြို့၏ လမ်းကျယ်ကြီးများ၊ ပန်းခြံများသည် ရွာသား (တောသား) ကလေး တယောက် အတွက် အဆန်းတကျယ် ဖြစ်နေသည်။

စုရာကာတ၂ ကရာတန်နီ အဆောက် အဦများသည် ဂျိုး ဂျကာတာရှိ ကရာတန် အဆောက်အဦများထက် ပိုပြီး ထင်ရှား ကျော်ကြားသည်။ ဘုရင်မင်းဆက် အမည်ကပင်လျှင် ပကုဘူဝို နီ၄ ဖြစ်ပြီး၊ ဂျိုးဂျကာတာတွင် အုပ်စိုးသူ ဘုရင်၏ အမည် ဟမင်ကူ ဘူဝိုနီ၅ နှင့် အဓိပ္ပာယ် အတူတူ ဖြစ်သည်။ စုရာကာတ

- ၀ Prawirowiardjo
- ၂ Surakarta
- ၃ Kraton
- ၄ Paku Buwono
- ၅ Hamengku Buwono

တွင် စုန်နာ ဟု ခေါ်သော စူလတန်၂ ဘုရင်များသည် ဒတ်ချ် တို့အုပ်စိုးမှုကြောင့် အာဏာများ စွန့်ခွာ လိုက်ကြရသည်။

ဆူဟာတိုက်လေးသည် မြို့လယ် လမ်းများပေါ်တွင် လူသွား လူလာများ၊ ယဉ်များ ရှုပ်ရှက်ခတ်နေသည်ကို မျက်စိရှုပ် နား ချပ်သလို ဖြစ်နေမိသည်။ ရောက်စံတွင် မျက်စိမယဉ် နားမယဉ် ဖြစ်ရသည်။ စုရာကာတသည် ယနေ့တိုင် မည်သည့်အခါမှ အိပ် စက်ခြင်း မရှိသော မြို့ဟု ခေါ်ကြသည်။

ဆိုလိုမှာ ဆူဟာတို နေရသည်မှာ သိပ် မကြာလှပေ။ ထိုနှစ် ဖြစ်သော ၁၉၃၀-ခုနှစ်မှာပင် ပရာဝီရိုဝါဂျီတို့သည် ဆိုလို၏ တောင်ဖက် မိုင်၃၀-ခန့် ဝေးကွာသော ဝိုနိုဂီရို၃ မြို့ကလေးအနီးရှိ ဝါဂျန်တိုရို၄အရပ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားတော့သည်။ ပတ်ဝန်းကျင် မြင်ကွင်းများက မြို့ကြီးမှာကဲ့သို့ လှပ စည်ကားမှု မရှိတော့ ပေ။ သက်ကယ်မိုး ဝါးထရံကာ အိမ်တွေ များသည်။

ဝါဂျန်တိုရိုတွင် ဆူဟာတိုသည် မူလတန်းကျောင်းသို့ ဆက် တက်ရာ တတိယတန်း ရောက်လာသည်။ မြို့လယ်ရှိ သူ့အိမ်နှင့် ဓာသင်ကျောင်းမှာ များစွာမဝေးကွာလှပေ။ တနယ်လုံးမှာမှ ဤကျောင်းတကျောင်းတည်းသာ ရှိသဖြင့် ကျောင်းသားတွေ ညှစ်သိပ်နေသည်။

- ၀ Sunan
- ၂ Sultans
- ၃ Wonogiri
- ၄ Wurjantoro

မနက်တိုင်း ဆူဟာတိုသည် စရွန်ခ ပုဆိုးဝတ်၍၎င်း၊ တခါ တရံ ဘောင်းဘီတိုဝတ်၍၎င်း၊ လက်ဖက်မှ စာအုပ်များကို၎င်း ကျောင်းသွားလေ့ရှိသည်။ ဤကျောင်းတွင် ဆရာကြီးက သူ့အား စာကြည့်တိုက်မှူးတာဝန်ပေး၍ ကျောင်းစာကြည့်တိုက်မှ စာအုပ် တခါငှားလျှင် တအုပ်တွက် ၂ဆင့်နှုန်းဖြင့် တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်သည်။

ဆူဟာတိုသည် ကျောင်းသားဘဝတွင် အပင်ပန်းခံ၍ ပညာ သင်ကြားခြင်း၊ ရယ်စရာ ဘဝ အတွေ့အကြုံ သစ်များရရှိခြင်း၊ ကစားပေ၊ များနှင့်ရန်ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့နှင့် ကြုံတွေ့ရသည်။

တကြိမ်တွင် ဆူဟာတိုသည် ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း တဦးဖြစ်သူ ခရိုင်ရုံအရာရှိကြီး သားနှင့် စကားများပြီး အကြီး အကျယ် ရန်ဖြစ်ခဲ့တူးသည်။ သူတို့နှစ်ဦး ထိုးကြိတ် သတ်ပုတ် ရန် ဖြစ်နေကြသည်ကို တခြား ကျောင်းသား များက ပျော်ပျော် ပါးပါး ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက ရန် ဖြစ်သောကျောင်းသား နှစ်ယောက် စလုံးအားခေါ်၍ စာသင်ခန်း ရွေ့တွင် ဒဏ်ပေးသည့်အနေဖြင့် မတ်တပ် ရပ်ခိုင်းထားလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် ဆရာကြီးက ရန်ဖြစ်သူ နှစ်ဦး တယောက်လက် တယောက်ဆွဲကိုင်နှုတ်ဆက်စေပြီး နောက်ထပ်ဘယ်တော့မှ ရန်မဖြစ်တော့ပါဘူးဟု ကတိပေးစေသည်။

ညနေပိုင်းတွင် ဆူဟာတိုကလေးသည် ဘာသာရေးကျောင်းသို့ တက်ရောက်ပြီး၊ ကိုရန်ကျမ်းကိုလေ့လာဖတ်ကြားသည်။ ဤ

ဆွပ်ငန်းသည် ကလေးတိုင်း လုပ်ရသည့် သင်္ခန်းစာ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကလေးများအတွက် ကစားစရာအချိန်များစွာရှိသည်။ ဆူဟာတို အနှစ်ခြိုက်ဆုံးဝါသနာမှာ လောက်လေးဂွတချောင်း ကိုင်၍ လယ်တောထဲ လျှောက်လည်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒါကို သူ့ဦးလေးဖြစ်သူက မကြိုက်ပေ။ လေးဂွကိုင်သူသည် လူဆိုးလူကြမ်းဟု မကြာခဏကြိမ်းမောင်းခြင်းခံရသည်။ ဦးလေး၏ အိမ်နောက်ပိုင်း ခြံထဲတွင် ကိုယ့်မိသားစု စားသုံးရန် ဖင်းသီး ဖင်းရွက် သီးနှံပင်များကို ကလေးစိုက်ပျိုးရသည်။

ဂူဂျန်တိုရီတွင် ကင်းထောက် လူငယ်တပ်ဖွဲ့များရှိပြီး ယင်းလူငယ်အဖွဲ့သည် မြို့တွင်းလမ်းများပေါ်၌ ချီတက်ပွဲများပြုလုပ်တိုင်း ဆူဟာတိုပါ ရော၍ ချီတက် ပါဝင်လေ့ရှိသည်။ သူသည် လူငယ်တပ်ဖွဲ့ဝင်မဖြစ်သေးစေကာမူ ဤသို့ ပါဝင်ချီတက်ရသည်ကို ပျော်ရွှင် နှစ်သိမ့်နေမိသည်။

ဆူဟာတိုသည် အစုလမ်းလူငယ်အသင်းတွင်ပါဝင်၍ ဘာသာရေး အတွေးအခေါ်များ၊ အမျိုးသားရေး စိတ်ဓါတ်များကို သင်ကြား လေ့ကျင့်သည်။ အမျိုးသား သူရဲကောင်း များနှင့် ဘာသာရေးသူရဲကောင်းများ အကြောင်းတို့ကို လူငယ်များက အသက်မရှုပ် ငြိမ်သက် ငေးမောနားထောင်လေ့ရှိကြသည်။

တလအကြံတွင် ဆူဟာတိုသည် အကို တဝမ်းကွဲ ဖြစ်သူ ဆူလာဒီခီ နှင့် အတူကိမ္မာရွာရှိ ဖခင်ထံအလည်သွားရောက်သည်။ ၅၅ မိုင်ခန့်ဝေးကွာသော ဤခရီးကို ညီအကိုနှစ်ယောက်စတင်ဘေး

www.burmeseclassic.com

နှစ်စီး ငှား၍ စီးသွားကြသည်။ ကိမ္မာတောင် တညအိပ် နေထိုင်သည်။ နောက်ပိုင်း ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် ဆူဟာတို့သည် ရွာတွင်နေ၍ ကစားဖေ၊ ဟောင်းများနှင့် ပြန်လည်မိတ်ဖွဲ့ကစားလေ့ရှိသည်။

ဆူဟာတို့သည် မူလတန်းကျောင်းတွင် လေးနှစ်တာ ပညာသင်ကြားပြီးသောအခါ ဝိနိုဂီရိမြို့ရှိ အလယ်တန်း ကျောင်းသို့ ရွှေ့ပြောင်း အပ်နှံရပြန်သည်။ ဆူဟာတို့သည် အကို ဖြစ်သူ ဆူလာဒီနှင့်အတူ ဝိနိုဂီရိမြို့၏မြောက်ဖက် ၄ မိုင်ကွာတွင် ရှိသော ဆီလီဂီခါ အရပ်ကျောင်းသို့သွားရသည်။ ထိုအရပ်တွင် ဦးလေးပရာဝီဂျီ၏ သားအကြီး တယောက်သည် မြို့နယ် စိုက်ပျိုးရေး အရာရှိတာဝန်ဖြင့် နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ ညီအကိုနှစ်ယောက်သည် ရံဖန်ရံခါ စိုက်ပျိုးရေး စမ်းသပ်ဌာနတွင် လုပ်အားပေးခွင့်ရပြီး ငွေစ ကြေးစကလေးများ ရရှိကြသည်။

ညီအကိုနှစ်ယောက်သည် အမြဲတိုင်ကျလေ့ရှိသည်။ ရထားခနေစဉ် ခုဆင်းစီ ရသည့် ငွေကလေးကို ရထားမစီးပဲ ခြေလျင်လျှောက်၍ စုဆောင်းကြသည်။ တခါတရံ အင်ဒွန်၊ အမည်ရှိ မြင်း ၂ ကောင်တပ် ၄ ဘီး ရထားများ ကြုံ၍ မြင်းရထား၏ ခြေနင်းခုံတွင် တွဲလောင်းခိုစီးကာ လိုက်ပါသွားလေ့ ရှိသည်။

စုထားသော ငွေကလေးများဖြင့် စာအုပ်များ၊ ကျောင်းသုံး ပစ္စည်းများ၊ သေကြားလုံးများနှင့် တခါတရံ အင်္ကျီများပင် ဝယ်

- ၁ Selogiri
- ၂ andong

လိုက်ကြသေးသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဆူလာဒီအား သူ့အကို ခြားက အပေါင်ဆိုင်မှ စက်ဘီးတစီး ဝယ်ပေးသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ညီအကို နှစ်ယောက်သည် စက်ဘီးတစီးကို တယောက်ကနင်း၊ တယောက်က နောက်က ထိုင်၍ စီးရင်း ကျောင်းတက်ကြသည်။ ဆူဟာတို့သည် ဘောလုံးကစားခြင်းကို အထူး ဝါသနာပါသည်။ ရီအော့ခ ကစားနည်းကိုလည်းနှစ်ခြိုက်သည်။ ယင်းကစားနည်းမှာ ကျားခေါင်းစွပ်ထားသော အလယ်လူက မြင်းစီးသော သားလူများကို လိုက်ရိုက်ရာ၊ ပြေးရ လွှားရ ရှောင်ရသည့်ကစားနည်း ဖြစ်သည်။

ဆူဟာတို့ ၁၄ နှစ်သား အရွယ်ရောက်သောအခါ၊ ထုံးတမ်းထီလာ ရှင်ပြုအခမ်းအနားကလေးတခုပြုလုပ်သည်။ ဒေသ ဆိုင်ခရီးရာ အစဉ်အလာ အတိုင်း ဆောင် ရွက် သည်။ အစားအသောက်၊ လဘက်ရည်၊ ရုပ်သေးကပဲတို့ဖြင့် အိမ်ရှေ့တွင် ညှော်ခံသည်။ ဂျာဗားကျွန်းသားတို့၏ခလေ့ထုံးစံအတိုင်း ဤသို့ ညှော်ခံခြင်း ဖြစ်သည်။

အသက် ၁၅ နှစ်သားအရွယ်တွင် ဆူဟာတို့သည် အရပ် ချည်ကပ်လာပြီး ထွားကြိုင်းလာသည်။ ဆင်းဆင်းရဲရဲဘဝတွင် နှစ်ကော မိဘနှင့်အတူမနေရပဲ အရပ်တပါးသို့ ထပ်မံလွှင့်သွားရသည်။

ဤကြိမ်တွင် ဝိနိုဂီရိမြို့ရှိ သူ့ အဖေ၏ မိတ်ဆွေတဦး ဖြစ်သူ ဆူဟာဂျီဝီဂျီနို၊ အမည်ရှိ မီးရထား အမှုထမ်း ပင်စင်စား

- ၁ reog
- ၂ Pak Hardjowijono

တဦးထံ သွား၍နေလေသည်။ ဆုဟာတိုကလေး အဖို့ စာအုပ်
ကျောင်းနှင့် ပို၍ နီးသွားတော့သည်။ သို့ရာတွင် သူ့အလုပ်
လာသည်။ ပတ်ဟာဂျီဝီဂျီနိုတို့ လင်မယားတွင် ကလေး မီးသီး
တယောက်မမှီသဖြင့် ဆုဟာတိုကပင် အိမ်မှု ကိစ္စ ဗဟိုရေ
တံမြက်လှည်း၊ ဈေးဝယ်၊ ချက်ပြုတ်ရသည်။

သည့်အပြင် ဆုဟာတိုသည် မစ္စက် ဟာဂျီဝီဂျီနို စက်
ဖာထေး ပြုပြင်သောဈေးသို့ အဝတ်အထည်များ ပွေ့ ပိုက်
သယ်ဆောင်ပို့ ပေးရသေးသည်။ သူ့ တွင် ဤအတွေ့အကြုံ
ဗဟုသုတများ လုံးဝ မရှိခဲ့သေး။ ယခုမှ လေ့ကျင့် သင်ကြား
တတ်မြောက် လာခဲ့ရသည်။

သူ အဝတ်တွေ ပွေ့ သယ်ယူလာသည့် ဆိုင်ပိုင်ရှင်က ပွေ့
လင်းလင်းရှိသော ဆုဟာတိုအား တွေ့မြင်၍ စိတ်ဝင်စား
သည်။ ဆုဟာတိုအား ထိုကုန်သည် ဆိုင်ပိုင်ရှင်က ၎င်းနှင့်
လာရောက်နေထိုင်ပြီး ဆိုင်တွင်အကူအဖြစ် လုပ်ပေးရန် မေး
ပြောဆိုသည်။

ဆုဟာတိုက ငြင်းသည်။
“ကျေးဇူးပါပဲခင်ဗျား...ဒါပေမဲ့ ကျနော်အလုပ်ကို
မခံနိုင်ပါဘူး၊ ကျနော်ကို အဖေက အုပ်ထိန်းစောင့်ရှောက်
ဂျီကို အပ်ထားပါတယ်၊ ကျနော် အဖေ စကား မပယ်ရှား
ပါဘူးခင်ဗျာ”

ပတ်ဟာဂျီ(အဖေဟာဂျီ)သည် အစွလမ် ဘာသာကို လေ့
ရှိသေ ကိုင်းရှိုင်းသူတယောက်ဖြစ်ပြီး ကျော်ကြားသော
ဆရာတယောက်လည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ထင်ရှားသော

အယောက်ဖြစ်ကာ ဗိန္နောဆေးဆရာနှင့် ဗေဒင် ပညာကိုပါ
တတ်မြောက်သူဖြစ်သည်။ ဇွယ်စုံရသော ဓမ္မဆရာသည် ဆုဟာတို
အဖေကဲ့သို့ လယ်ထဲရှေ့သွင်းရာတွင် ကြီးကြပ်သူ မြောင်း
မင်း ဖြစ်သည်။

ပတ်ဟာဂျီသည် သူ့ ဆရာကြီး ဒါဂျုမိုခံ ထံ အလယ်အပတ်
အသေအခါ ဆုဟာတိုအား ခေါ်ဆောင်၍ အစွလမ် ဘာ
သာရေး ဆွေးနွေးချက်များကို နားထောင်ခိုင်းသည်။ မှတ်သား
သွားနားစေသည်။ ဆရာကြီးက သူ့ တပည့်များအား ဘဝ၏
အနိစ္စပေကို ကိုရန်ကျမ်းစာတွင် လာရှိသည့်အတိုင်း သင်
သွားပို့ချပေးသည်။ တညလုံးတရားထိုင်ခြင်းနှင့် ဥပုသ်စောင့်
တို့သည် ဆရာကြီးချမှတ်ပေးသော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျင့်စဉ်
ဖြစ်သည်။

ဆုဟာတိုက ဆရာကြီး ဒါဂျုမို၏ ဘာသာရေး ဟောပြော
ချက်များကို အလေးအနက် နားယူမှတ်သားသဖြင့် မကြာမီ
အကြီးက သူ့ အား မျက်စိကျလာတော့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဆုဟာတိုသည် ပတ်ဟာဂျီ၏ သဘောတူ ခွင့်ပြု
အရ တရားဓမ္မဆရာကြီး ဒါဂျုမိုထံသို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ရ
သည်။

အိမ်နှစ်အိမ်ကလည်း နီးကပ်နေသဖြင့် ဆုဟာတိုအဖို့ လုပ်
ငွေချသည်မှာ အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ နေမထွက်မီ သူ့အလုပ်

စလုပ်ရသည်။ ကော်ဖီဖျော်၍ ဆရာကြီးထံ ပေးရသည်။ မနားဘုရားဝတ်ပြုပြီး အလုပ်ခွင် ဝင်ရပြန်သည်။

ဓမ္မဆရာကြီးနှင့် အတူနေရသော ဘဝသည် စိတ်ဝင်စားမှုများနှင့် တန်ဆာဆင်လျက်ရှိသည်။ ဆူဟာတို့သည် အိမ်ကူညီ လုပ် ကိုင် ပေး ရ ပြီး၊ ဆရာကြီး သွား လေ ရာ သို့လည်း တကောက်ကောက် လိုက်ပါရသေးသည်။ ဆူဟာတို့သည်

ဆရာကြီးက လယ်ရေသွင်းရေး ကိစ္စများကို လယ်သမားများအား ရှင်းပြ၍ လူကြီးတယောက်၏ တာဝန်များ ဆောင်ရွက်နေသည်ကို ကြည့်ရှုနားထောင်ရင်း အနိမ့်ဆုံး ပြဿနာနှင့် ခန့်ခွဲရေး လုပ်ငန်းများအား ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်လာလေသည်။

တကယ်လက်တွေ့ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ တွေ့မြင်နေရသော်လည်း စနစ်သစ်တခုသို့ ပြောင်းလဲလက်ခံရန် ဝန်လေး နေကြသော်လည်း တောင်သူလယ်သမားများနှင့် အချိန်ကြာ ဆွေးနွေးပွဲများ လုပ်သည်။ ဤအလေ့အကျင့်ကို လိုက်နာ၍ ဆူဟာတို့သည် အင်ဒိုနီးရှား ပြည်သူတို့၏ ဘဝမှန်ကို လေ့လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာကြီး ဒါဂျမိုက် ဒုက္ခနိအဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော အခါများတွင် လူငယ်ဆူဟာတို့အဖို့ ပို၍ စိတ်ဝင်စားမှုများ အတွေ့အကြုံများ ရရှိလာသည်။ လူနာများအတွက် ဆန်းစစ်သော သတိပေးစာနှင့် လိုက်နာရန် စာများကို ရေးရသည်။ ညဉ့်နက်သန်ကောင် အချိန်အထိ ဖြစ်သည်။ လူတွေကလည်း ဒုက္ခနိဆရာကြီး ဒါဂျမိုထံ လာကြ၍ သူတို့၏ ပြဿနာအထောက်အကူ တင်ပြပြီး ဆရာကြီး၏ အကြံဉာဏ် အကူ အညီတောင်းခံကြသည်။

များနာခြင်း၊ သားသမီးမရခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စများ၊ ကွဲကွာ မယားကွာ ကိစ္စများ၊ လုပ်ငန်းခွင် ဒုက္ခများ၊ ရပ်ဝေးဒေသ ဆွေမျိုးသားချင်း တို့၏ အခြေအနေ သတင်းကိစ္စများ၊

ပယောဂ အမှောင်ပြုစားခြင်းများနှင့် ဂျာဗား ကျွန်းသူများသားတို့ ကြုံတွေ့သမျှ ပြဿနာအဝဝကို မေးလာကြသည်။ ဆရာကောင်း မည်သည်မှာ အယုတ်အလတ် အမြတ် မရွေး၊

အခြေချ ချမ်းသာမရွေး၊ အဆင်အတန်းမခွဲခြားပဲ အကြံပေးခြင်း၊ အိမ်ထဲသို့ ပြုခြင်းများကို တပြေးညီ ဆောင်ရွက်ရသည်။ သူတို့ကို ရန်ကျမ်းထဲမှ ကူးရေးထားသော ကောက်နုတ်ချက် စာအလေးအချို့ ရေးသားထားသော စက္ကူတစ သို့မဟုတ်

ရွက်တရွက်စီကို လက်ဆင့်ကမ်း ပေးဝေသည်။ ပျောက်စေအိမ်နဲ့ ဂါထာ မန်းမှတ်ထားသည့် ရေအား အနားယူရန်အတွက် ပေး၍ သောက်စေသည်။ ဆန်းကြယ်သော မှော်ဆုတ်ပညာများ၊ အခြား ဉာဏ်မမီ၊ နားမလည်အောင် ရှုပ်ထွေးသော ဒုက္ခနိဆရာတို့၏ ကုထုံး ကုနည်းများ၊ ယုံကြည်သူများကုသပုံများ၊ အများအပြားရှိသည်။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတများကို တိုးပွားရရှိပြီးသောအခါ ဆူဟာတို့သည် ဇာတိချက်ကြိုက်မှုစု ရွာကလေးသို့ ပြန်သွားတော့သည်။

သူ၏ အလယ်တန်းပညာ ပြီးဆုံးအောင် ရွာမှနေ၍ ဂျိုးဘတာသို့ နေ့စဉ် စက်တီးစီးပြီး ကျောင်းတက်သည်။ ဤကျောင်းသည် ယဉ်ကျေးမှုနှင့် လူမှုရေးဆိုင်ရာ အစုလမ်း အနည်းအကျဉ်းကြီးမှု ကြီးမှူး ဖွင့်လှစ် ထားသော ကျောင်းဖြစ်သည်။

၁၉၀

ထိလာစိုးမြင့်ထယ်

ကျောင်းစည်းကမ်း သတ်မှတ်ချက်မှာ တမည့်များသည် ဘောင်းဘီတို ရှူးဖိနပ်ဖြင့် ကျောင်းတက်ရန် ဖြစ်သည်။ သူ့အဖေက ရှူးဖိနပ် ဝယ်မပေးနိုင်သဖြင့် ဆုဟာတိုသည် ကျောင်းသို့ ဖိနပ် မပါပဲ သွားရသည်။ သူ့ထင်ထားသည့်အတိုင်း ဖိနပ်မပါ ကျောင်းတက်သူမှာ သူ့တယောက်တည်း မဟုတ်ကြောင်း ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ တွေ့ရသည်။

ဂျိုးဂျကာတာတွင် ဆုဟာတိုသည် ဒတ်ချီ ကိုလိုနီဝါဒ ဆန့်ကျင်သော အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး လှုပ်ရှားမှုများကို ပထမဆုံး အကြိမ် တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ မြို့ထဲတွင် ပြည်သူ့လူထု ဆေးနွေးပွဲများ တွေ့ရသည်။ ဂျကာတာ (ထိုစဉ်က ဘတမ်ယာခေါ်သည်)၊ ဘန်ဒေးငါး၊ စီမာရန်၊ စူရာဘရနှင့် မီဒန်မြို့များမှာလည်း လူထု စည်းဝေးပွဲများ တပြိုင်နက် ပြုလုပ်ကြသည်။ ကျောင်းသားတွေက နိုင်ငံရေး ဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ်ကြသည်။

သို့ရာတွင် ဤလှုပ်ရှားမှုများသည် ဆုဟာတိုအား လွန်မင်းစိတ်ထက်သန်မှု မပြသေး။ သူသည် ကျောင်းစာများ၌သာ အစိုက်နေခဲ့ပြီး ၁၉၃၉-ခုနှစ်တွင် အလယ်တန်း ကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့သည်။

ဆုဟာတိုသည် ကျောင်းဆက်တက်ချင်သည်။ သို့ရာတွင် အဖေကသော်၎င်း၊ ချမ်းသာသော ဆွေမျိုးတွေကသော်၎င်း သူ့ကို ထောက်ပံ့၍ မလှုံးပန်းတော့ပေ။

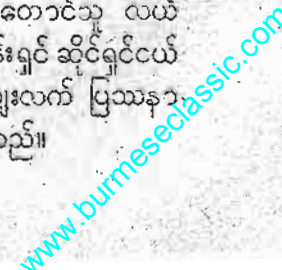
သူ့ အဖေက ပြောသည်။

“သား...အဖေတော့ သားကို သည့်ထက် ပိုပြီး မညာ ဆက်ဆောင်ပေးနိုင်တော့ဘူး။ အခု အချိန်က စပြီး မင်း ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ် ရပ်ပေတော့၊ အလုပ်တခု ချွာ၊ ရပြီဆိုတော့ ကိုယ့်ဝင်ငွေနဲ့ ကိုယ် ပညာဆက်သင်ပေါ့”

x x x

အလုပ်တခု ရဖို့ဆိုသည်မှာ ခက်ခဲသော ကိစ္စတရပ် ဖြစ်သည်။ သူ့ဝင်ငွေနှင့် သြဇာ အရှိန်အဝါ ရှိခြင်းတို့နှင့် မပြည့်စုံလျှင် အလုပ်မရနိုင်။ ဆုဟာတိုသည် သူ့ကို လူသိများသော ဝါဂျန် သို့ ပြန်သွားသည်။

အလုပ်တခု ရဖို့ မအောင်မြင်သော ကြိုးပန်းမှုများနှင့်ချည်း နိုင်နေရာမှ တနေ့တွင် ကျေးရွာဘဏ်၌ အကူစာရေးကလေး တစ်ယောက် ရခလတော့သည်။ ထိုအလုပ်သည် သူ့ စိတ်ကြိုက်အလုပ် တစ်ခုပင်လည်း ရှိရာအလုပ်ကိုလက်လွှတ်မခံပဲ လုပ်လိုက်သည်။ အလုပ်သင် စာရေးကလေး ဆုဟာတိုသည် ဘဏ်စာရေးနှင့် အလုပ်စက်ဘီးတစီးဖြင့် ရွာရိုး ကိုးပေါက် လှည့်လည်ရသည်။ ရွာရိုးများတွင် ရွာလူကြီးများနှင့် အတူ တောင်သူ လယ်သမားများထံမှ ဘဏ်တိုးများ ကောက်လုပ်ငန်းရှင် ဆိုင်ရှင်ငယ်များထံမှလည်း ကောက်သည်။ ဤကျေးလက် ပြဿနာ ဆုဟာတိုက ယခုတိုင် တဝင်မကျ ဖြစ်နေသည်။

အခြေအနေအရ ဆူဟာတိုသည် ဂျာဗားဝတ်စုံကို အကြွ
 ဝတ်ဆင်ထားသည်။ စရွန်ပုံဆိုး၊ ဘလင်ကောင်ခေါင်းဆောင်း
 ဘေ့ကပ် အင်္ကျီတို့ကို ဝတ်စားထားသည်။ သူ့ကိုယ်ပိုင်
 ပုဆိုးမှာ ဟောင်းမြင်း စုတ်ပြွန်ပြွန်ဖြစ်၍ အဒေါ်ထံမှ တထ
 ငှားရမ်းရသည်။ ကုသိုလ်ကံ မကောင်းသဖြင့် တနေ့တွင် သူ့
 စက်ဘီးပေါ်မှ ခုန်အဆင်းလိုက်၌ စုတ်နေသော ဖင်ထိုင်
 စပရင်များက လုံချည်ထဲ ချိတ်ကာ စုတ်ပြုပစ်သလို ပြုသွားသည်
 ဆူဟာတိုသည် ဘဏ်စာရေးကရာ အဒေါ်ဖြစ်သူကပါ ဆူပူခြ
 ခံရသည်။

“ဟာတို...ဒါ ငါ့မှာရှိတဲ့ အကောင်းဆုံး လုံချည်တထည်
 ဖြစ်တယ်၊ ငါ့နောက်ထပ် တထည်မှ မပေးနိုင်တော့ဘူး”

ထို့နောက် ဆူဟာတို၏ ဘဏ်အမှုထမ်း ဘဝ ပြီးဆုံးသွား
 သည်။

လူငယ်ကလေး ဆူဟာတိုသည် အလုပ် မရှိပဲနှင့် မြို့ကြီးပေါ်
 တွင် အခွင့်ကောင်းများ မျှော်လင့်ပြန်သည်။ ဆိုလိုသို့ မထ
 ခွာမီ သူ့ မိတ်ဆွေ တယောက်က သူ့အား ဒတ်ချီ ရေတံ
 ဆက်သွယ်ပေးနိုင်သည်ဟု လာပြောသည်။ သို့ရာတွင် ထမင်းခ
 တနေရာသာ လစ်လပ်သည်ဟု သိရသည်။ ဆူဟာတိုအဖို့ က
 ဘဝကတည်းက အိမ်အလုပ်ခ တွ လုပ်ရင်း ထမင်းချက် ပါင်းခ
 တတ်ခဲ့သည်။ ဘဏ်မှာ လုပ်စဉ်ကတည်းက သူသည် နယ်သာ
 စစ်တပ်သို့ ဝင်ခွင့် လျှောက်လွှာ တင်ပို့ထားခဲ့သည်။ သို့ရာ

အကျိုးအကြောင်း မြန်မြန်ဆန်ဆန် ဘာမှ မသိခဲ့ရပေ။ သူ စိတ်
 ညစ်ခဲ့ရသည်။

ဆိုလိုတွင် အလုပ်ရစရာ လမ်းစ မမြင်တော့သဖြင့် ဆူဟာတို
 သည် နောက်ဆုံးတွင် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ဝါဂျန်တိုရိုသို့ ပြန်
 လာပြီး အဒေါ်နှင့် ဦးလေးထံ ပို့ခိုနေရပြန်သည်။

ရွာသားတွေက ဆူဟာတိုအား ကြိုဆိုကြသည်။ ရွာတွင်
 ဘည်ဆောက်နေသော ဗလီ (ဘုရားဝတ်ပြုကျောင်း) အဆောက်
 အဦ ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းတွင် ဆူဟာတို၏ ကျွမ်းကျင်မှုနှင့်
 လုပ်အားကို မျှော်လင့်နေခဲ့ကြသည်။ အလုပ် ပင်ပင်ပန်းပန်း
 လုပ်ရင်းဖြင့် သူသည် သောကများကို ဓမ္မပျောက်ထားရသည်။

၁၂

တယ်ကြပ်ကြီးမှ တပ်ခွဲမှူးသို့

စာပို့လုလင်က တို့တောင်းသော ရုံးစာတစောင် လာရောက်ပေးသွားသောအခါ ဆူဟာတို မျှော်လင့် စောင့်စားနေသော အခွင့်အလမ်းသည် သူ့ လက်ဝယ် ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်သည်။

ဆူဟာတိုအား အလုပ်ခန့်စာ ဖြစ်သည်။

၁၉၄၀-ခုနှစ် ဇွန်လ ၁-ရက်နေ့တွင် ဂျာဗားကျွန်းအလယ်ပိုင်း ဝွန်ဘုံ* အရပ်ရှိ နယ်သာလင်စစ်တပ် စစ်ပညာသင် ကျောင်းမှ

* Gombong

သန်မာ ထွားကျိုင်း ထက်မြက်သော ဆူဟာတိုအား အခက်အခဲ မရှိ လက်ခံလိုက်လေသည်။

အရင်က သူ့ တွင် စစ်တပ်ထဲ ဝင်ချင်စိတ် မရှိခဲ့။ အခုမှ သူ့ ပြန်တေးကြည့်လိုက်သောအခါ သူ့ စစ်ထဲဝင်ခြင်းသည် နိုင်ငံ၏ အခြား အရပ်ဒေသများသို့ ရောက်ချင် ကြည့်ချင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ တခြား လူငယ်တွေလို စွန့်စားချင်စိတ် ရှိသည်။ စစ်တပ် သည် သူ့ကို စွန့်စားသော ဘဝသို့ ပို့ ပေးလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့် ခဲ့သည်။ ပြီးတော့လည်း နှစ်ရှည်လများ ဟိုပြောင်းသည်ရွှေ့ နှင့် မိဘမဲ့ အိမ်ကွာ အိုးကွာ ဖြစ်ရင်း အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းတရပ် အနေဖြင့်ရော၊ ခိုလှုံရာအဖြစ် အနေဖြင့်ရော၊ စစ်တပ်ထဲ ဝင်လိုက် ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဂွန်ဘုံအရပ်ရှိ စစ်ကျောင်းတွင် ၆-လ ကြာသောအခါ ဆူ ဟာတိုအား အခြေခံ စစ်လေ့ကျင့် ပေးမှုများ သင်ကြားပေး သည်။ နေထွက်က နေဝင်သည်အထိ စစ်ရေးပြရခြင်း အလုပ်သည် ကျောင်းသားဘဝနှင့်၎င်း၊ ဓမ္မဆရာ၏ လက်ထောက်လုပ်ရခြင်း နှင့်၎င်း၊ ဘဏ်စာရေး လုပ်ရခြင်းနှင့်၎င်း၊ ခြားနားသည်။

စစ်ရေးပြ လေ့ကျင့်ခန်းသည် အပြင်းအထန် ပင်ပန်းစေ သော်လည်း ဆူဟာတိုသည် စစ်သည်ဘဝကို နှစ်သက်လာသည်။ သူ့ အဓိက လုပ်ငန်းအဖြစ် စစ်သားလုပ်ရပ်ကို ရွေးချယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၉၄၀-ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂-ရက်နေ့တွင် ဆူဟာတို၏ ၆-လ သင်တန်း ပြီးဆုံးသောအခါ သူ့ကို ဂွန်ဘုံ စစ်ကော့ကျောင်း တွင် ခန့်ထားလိုက်သည်။

ကေဒါကျောင်းမှ ထွက်၍ အရှေ့ဂျာဗားရှိ မလန်၁ ဒေသ အနီး ရန်ပယ်၊ စခန်း တပ်ရင်း ၁၃-သို့ ထွက်ခွာလာသောအချိန် ဝယ် ဆူဟာတိုသည် တပ်ကြပ်အဆင့် နှစ်ရစ်ရနေပေပြီ။ သူသည် စံပြုတပ်သားဖြစ်၍ တိုတောင်းသော အချိန်ပိုင်း အတွင်းမှာပင် တပ်ကြပ်ကြီးရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ခြင်းခံရသည်။

သူ့ လုပ်ရပ်ကို ဘဝတူ ရဲဘော်များက ဝေဖန် ပြောဆိုလာ ကြသည်။ ဂျာဗားကျွန်းသားတွေကို နယ်သာလင်စစ်တပ် အတွင်း ဝယ် ခွဲခြားခြား ဝေဖန်ကြသည်။ မြောက်ပိုင်း စူလာဝေစီနှင့် မိုလူကတ်၄ ဒေသများမှ ပို၍ သစ္စာရှိသောလူငယ်ကလေးများကို အခွင့်အရေး ပိုပေးကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကုသိုလ်ကောင်းလာ၍ ဆူဟာတို၏ အကို ဆူ လာဒီသည် မလန် စိုက်ပျိုးရေးကျောင်းတွင် တက်နေသည်။ တပ် ကြပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် တပ်မှ အားလပ်ချက်ရတိုင်း ဝါဂျန်တိုခို တွင် ငယ်ငယ်ကတည်းက ကစားဖေ၊ ကစားဖက် ဖြစ်သူ ဆူလာဒီ ထံ သွားလေ့ ရှိသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် မလန်တိုက် လှည့်လည်၍ လှပသော ရှုမြေခင်းများ၊ စေတီပုထိုးများ၊ ရှေးဟောင်း ဂျာဗား တုရင်

- ၀ Malang
- J Rempal
- ၃ North Sulawesi
- ၄ Moluccas

နေပြည်တော် မြို့ပျက်များကို ကြည့်ရှု လေ့လာကြသည်။ တခါ တရံ တနက်နေ့နေ့များတွင် ရုပ်ရှင်ကြည့်ကြသည်။

ရုပ်ရှင်တင်တယ် ငယ်ရွယ်နုပျိုသော တပ်ကြပ်ကြီး ဆူဟာတို တွင် ယခု အချိန်ထိ ချစ်ရေးကိစ္စများ မရှိသေး။ မည်သူမျှ အချစ် ရေးကို သတိမချကြသေး။

x x x
၁၉၄၁-ခုနှစ်။

ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်မီးကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း ဥရောပ စစ်ပွဲ များနှင့် နီးကပ်လာတော့သည်။ ၁၉၄၀-ခုနှစ်တွင် ဟော်လန်နိုင်ငံ ကျရှုံး၍ ဂျာမန်တို့က သိမ်းပိုက်လိုက်သည်။

နယ်သာလင်အင်ဒိုနီးရှားတို့၏ ဘဝသည် အေးချမ်းနေသေး သည်။ သို့ရာတွင် ဘတဗီယာရှိ ဒတ်ချ် အရာရှိများက အနာဂတ် အရေးအတွက် စိတ်မအေးနိုင်အောင် တထင်ထင် ဖြစ်နေကြ သည်။ ဒတ်ချ် အစိုးရသည် ဟိတ်၊ မြို့မှ လန်ဒန်၊ မြို့သို့ ရွှေ့ သွား ပြီးကတည်းက ဗဟို အာဏာပိုင်များနှင့် အဆက်အသွယ် ခက်ခဲ သွားတော့သည်။

အင်ဒိုနီးရှား လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲစင်သုံများသည် သူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုများကို တိုးမြှင့်လာကြသည်။ တနိုင်ငံလုံးတွင် ထောင် ထောင်းချီသော ဆန္ဒပြသူများ၊ လူထု အစည်းအဝေးပွဲကြီးများ၊ ပြုလုပ်နေကြသည်။

- ၀ Netherlands Indies
- J Hague
- ၃ London

တောင်းဆိုချက်မှာ အင်ဒိုနီးရှား ပြည်သူ့အတွက် ပါလီမန် အစိုးရကို အမြန်ဆုံး ဖွဲ့စည်းပေးရန် ဖြစ်သည်။

အင်ဒိုနီးရှား၏ အဓိက အန္တရာယ်အား ကိုလိုနီအစိုးရက ပြုသရာတွင် ဂျပန် ကျူးကျော်မှု ပြုနေပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြခြင်းဖြစ်သည်။

အင်ဒိုနီးရှား ပြည်သူတို့က ဒတ်ချ်ကိုလိုနီများကို တော်လှန်ပုန်ကန် တိုက်ထုတ်ကြရန် တိုကျိုရေဒီယိုမှ အသံလွှင့် ကြေညာရင်း လှုံ့ဆော်ရေး စစ်ပွဲသည် ကြီးမားကျယ်ပြန့် လာတော့သည်။

ကိုလိုနီအာဏာပိုင်များက တားမြစ်ကြသော်လည်း 'အင်ဒိုနီးရှား' ဟူသော ကြွေးကြော်သံသည် စီမိုင်းသားလုံး၏ ကြွေးကြော်သံအဖြစ် ပျံ့လွင့်နေ၏။ တဖက်မှလည်း ဒတ်ချ်တို့က ဂျပန်စစ်ဝါဒအား တိုက်ခိုက်သော လှုံ့ဆော်ချက်များ၊ အင်ဒိုနီးရှားအား ကျူးကျော်ခြင်းအမှုတွင် ကျူးကျော်သူသည် ဒုက္ခနှင့် အဆုံးသတ်မည် ဖြစ်ကြောင်း ချွင်းလင်းချက်များဖြင့် ဝှံ့ရွက်ခတ်နေတော့သည်။

ဘတဖီယာရီ ဒတ်ချ် အစိုးရနှင့် စစ်အာဏာပိုင်များက အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ကျွန်းများကို ကာကွယ်ရန် ပြင်ဆင်လေသည်။ မြို့တိုင်းမှာပင် လူငယ်များသည် ဒတ်ချ်ကြည်းတပ်နှင့် ရေတပ်များသို့ စာရင်းပေးသွင်းကြသည်။

တပ်ကြပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် နိုင်ငံရေးကို သီးခြားစိတ်ပါဝင်စားမှု မရှိခဲ့သော်လည်း ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့လာရသည့် ဒုက္ခများကို သတိပြုမိလာသည်။ ယခင်ကထက် စစ်သားသစ်တွေပိုပြီး

စုဆောင်းကာ ဂျပန်ကျူးကျော်လာမှုကို စစ်တန်းလျား ဆောင်တိုင်းရှိ ဆွေးနွေးဝိုင်းတွင် ဝိုင်းဆွေးနွေးကြသည်။

ဒတ်ချ်လှုံ့ဆော်မှု လှမ်းမိုးနေသော ဆူဟာတိုက ရန်သူဂျပန်များ သတ္တိရှိ၍ ရှေ့ဆက်ချီတက်လာပါက စစ်ပွဲကြီးတပွဲ အကြီးအကျယ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားသည်။ ဂျပာဗားကျွန်းသားတို့က နယ်ချဲ့ကျူးကျော်သူများကို တိုက်ထုတ် လိုက်ခြင်းသည် ဤအကြိမ်သာ ပထမအကြိမ်ဖြစ်သည် မဟုတ်။ ၁၂၉၃-ခုနှစ်တွင် ကုဗလိုင်ခန်ခ စေလွှတ်လိုက်သော တရုတ်စစ်တပ်များသည် အရှေ့ ဂျပာဗားသို့ အရောက်တွင် အင်အား ကြီးမားသော မိုဂျီပဟစ်၂ နိုင်ငံတော် တည်ထောင်သူ ဘုရင် ဝိဂျာဂျာဒ် ၏ စစ်သားများက ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

သမိုင်းသည် သူ့အလိုလို ထပ်တလဲလဲ ဖြစ်မလာပေ။ မလေးကျွန်းဆွယ်ကို တိုက်ခိုက်ပြီးသောအခါ ဂျပန်သည် စင်္ကာပူကို ဆက်တိုက်ရာ ၁၉၄၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂-ရက်နေ့တွင် စင်္ကာပူ ကျဆုံးသွားသည်။ ၂ ရက် ကြာသောအခါ တင်ဒိုဒ်၏ စစ်သားများသည် စုမကြားကျွန်း မြောက်ပိုင်းသို့

- ၁ Kublai Khan
- ၂ Modjopahit
- ၃ Widjaja
- ၄ Tenno

ကျူးကျော် စစ်ပြုလာပြန်သည်။ မကြာမီ ဂျပာဗားကျွန်းပေါ်
၎င်းတို့ခြေချလာသည်။ ရှစ်ရက်အတွင်း ဒတ်ချ် တပ်ပေါင်းစု၏
တပ်မှူးချုပ် ဒု-ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တာပိုတင်သည် လက်နက်ချ
အပ်ခဲ့သည်။ ဒတ်ချ်နှင့်အပေါင်းပါစစ်သားများကို စစ်အကျဉ်း
သား သုံးပန်းများအဖြစ် ဖမ်းဆီးလိုက်ကြသည်။

တပ်ကြပ်ကြီးဆူဟာတိုသည် အခြား နယ်သာလင် စစ်သား
များနှင့်အတူ လွတ်မြောက်သွားခဲ့သည်။ သူသည် ဂျပာဗားကျွန်း
အလယ်ပိုင်းရှိ ဇာတိရွာကလေးသို့ ပြန်လာပြီး ဆိုလို အနီးရှိ
ဝိနိုဂီရီမှ ပရာဝိရိုဝါဂျီ၏အိမ်တွင်နေထိုင်သည်။ ရဲတော်ဟောင်း
ဆူဟာတိုသည် အခြေအနေများ ဆိုးဝါးလာပြန်ရာ ငှက်ဖျား
ဖျားလေတော့သည်။

ဂျပန်များက အင်ဒိုနီးရှားပြည်သူတို့၏ထောက်ခံမှုကိုလိုလား
သဖြင့် အနီနှင့် အဖြူရောင်ပါသော အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံတော်
အလံ လွင်ထူခွင့်နှင့် အင်ဒိုနီးရှား အမျိုးသား သီချင်းတို့ကို
သီဆိုခွင့်ပြုထားသည်။ 'အေသုံးလုံးလှုပ်ရှားမှု'လည်းပေါ်ပေါက်
လာသည်။ အေသုံးလုံး၏အဓိပ္ပာယ်မှာ အာရှကို ခေါင်းဆောင်
သူသည် ဂျပန်၊ အာရှကိုကာကွယ်သူသည် ဂျပန်၊ အာရှ၏အလင်း
ရောင်သည် ဂျပန်ဖြစ်သည်။

ဟိုင်ဟို၊ အမည်ရှိ အဖွဲ့အစည်းသစ် တရပ်ကို အင်ဒိုနီးရှား
တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများပါဝင်ကာ အသစ်ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။

၁၁၁ ခေါ် အမိနိုင်ငံတော်မှ နိုင်ငံတော်ကာကွယ်ရေး အပျော်
အမ်း တပ်ဖွဲ့များကလည်း ဟိုင်ဟို အဖွဲ့နှင့် ပူးပေါင်း လက်တွဲ
တိုက်ကြသည်။ ဟိုင်ဟို အဖွဲ့အစည်းကြီးသည် စစ်အဖွဲ့အစည်းကြီး
အုပ်ဖြစ်ပြီး နယ်ချဲ့ အပေါင်းပါ တပ်များအား အင်ဒိုနီးရှား
ပြည်ပေါ်မှမောင်းထုတ်ပြီး အမိအင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံအား ကာကွယ်
ဆောင်ရွက်ရန် ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအဖွဲ့ကြီးတွင်
မကြား ဦးဆောင်သူများမှာ ဂျပန်များ ဖြစ်ပြီး အဖွဲ့ဝင်
တပ်ဖွဲ့ဝင်) များမှာ အင်ဒိုနီးရှား တပ်သားများနှင့် အရာရှိများ
ဖြစ်ကြသည်။

အင်ဒိုနီးရှား စစ်တပ်အဖွဲ့၏ သတင်းသည် ကျေးရွာများသို့
ရောက်ရှိပုံ နှံ့လာသည်။

ဆူဟာတိုသည် သူ့ သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ၁၉၄၂ ခုနှစ်
အင်တာလ ၁ ရက်နေ့တွင် ဂျပန် အပျော်တမ်း ပုလိပ် တပ်ဖွဲ့
အတူတူ ၂ ထဲသို့ စာရင်းပေးသွင်း ဝင်ရောက် လိုက်လေသည်။
ဤဂျိုးဂျကာစာသို့ သင်တန်းတက်ရန် စေလွှတ် လိုက်ပြီး
လ ကြာသောအခါ ပထမဆုတ် သင်တန်းပြီးဆုံးခဲ့လေသည်။
ပထမဆုံးဆုံး ခန့်အပ်ခြင်း ခံရသော အလုပ် တာဝန်မှာ
ကျောက်တာ ပုလိပ်တပ်မှူး၏ လက်ထောက် တာဝန်ဖြစ်သည်။
ဆူဟာတိုသည် ပုလိပ်တပ်မှူး၏ လက်ထောက်တာဝန် ထမ်း
ဆောင် ရသည်ကို နှစ်သက်သော်လည်း မကြာမီ ဂျပန် အကြီး

၁ Ter Poorten
၂ HEIHO

၁ PETA
၂ KEIBUHO

အကဲတဦး၏ အကြံပေးချက် အရ ပီတာ တပ်ဖွဲ့သို့ ကူးပြောင်း
သွားသည်။ နောက်တပ် စစ်ပညာသင်တန်း ထပ်မံ တက်ရောက်
သည်။ ဤအကြိမ်တွင် ဂျပန်စစ်ကျောင်း၌ ဂျပန်ဘာသာ
ဂျပန်စိတ်ဓာတ်၊ ဂျပန် ယဉ်ကျေးမှုများကိုပါ သင်ကြားကြ
သည်။ ၁၉၄၃ ခု အောက်တိုဘာလ ၈ ရက်နေ့တွင် အထူး
(ဗိုလ်)အဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရပြီး တပ်စုမှူး ဖြစ်လာသည်။
နောက် ဂျိုးဂျကာတာ အရှေ့ပိုင်း ဝိတ်ခ စခန်း၌ ပီတာစစ်တပ်
၏ စခန်းမှူးဖြစ်လာသည်။

ဝိတ်စခန်းမှ ဆူဟာတိုသည် အနောက်ဂျာဗားရှိ ဘိုဂါ
ရပ်သို့ အထက်တန်း စစ်ပညာများ ဆက်လက် သင်ကြား
ပြောင်းရွှေ့ ခံရသည်။ ဆာမူရိုင်း သူရဲကောင်း ဓါးခုတ်နည်းများ
အပါအဝင် ကိုယ်ခံပညာ၊ ရုပ်ပိုင်းလေ့ကျင့်မှု၊ စစ်ပညာ၊
နည်းဗျူဟာများကို ပြည့်စုံစွာ သင်ကြားကြရသည်။

ဆူဟာတိုသည် ဘိုဂါ အထက်တန်း စစ်ပညာသင်ကျောင်း
အောင်မြင်စွာ သင်တန်းဆင်း ဘွဲ့ရပြီး ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် တပ်ခွဲ
ဆုထူးသို့ တိုးမြှင့် ခန့်အပ်ခြင်း ခံရသည်။

တပ်ခွဲမှူး ဆူဟာတိုအား ဆိုလို အရပ်ရှိ ပီတာ စစ်တပ်များ
အကြီးအမှူးအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်ပြန်သည်။ သူ့အကို ဆူလာ
အား ပြန်လည် တွေ့ရပြန်သည်။ ဆူလာဒီသည် ဆိုလိုမြို့ ဝိုင်း
ပျိုးရေးရုံးတွင် အလုပ် လုပ်ကိုင်နေလေသည်။ ဆူလာဒီသည် အ
ထောင်ကျနေလေပြီ။ တပ်ခွဲမှူး ဆူဟာတိုက အကို ဆူလာဒီ

ညစာစားပွဲ ဖိတ်ကြားမှုကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံလိုက်
သည်။ တပ်ထဲတွင် ငြိမ်းငွေ ဖွယ် အစားအသောက်များ စားနေခဲ့
ဆုမှ ယခုလို ညစာစားပွဲ ဖိတ်ကြားလာမှုကို ဝမ်းသာရသည်။
တောင်နှင့် ကိတ်မှီချုပ် ပါးပါးလှီး၍ ငရုတ်သီး၊ ကြက်သွန်
များနှင့် ကြော်ထားခြင်းသည် ဆူဟာတို၏ အကြိုက်ဆုံး ဟင်း
ချောဖြစ်သည်။

လူငယ်အရာရှိ ဆူဟာတိုသည် ဆိုလိုတွင်ကြာကြာမနေရပေ။
သူသည် ဂျာဗား အရှေ့ပိုင်းရှိ မက်ဒွန်ခ ဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့ရ
သည်။ ပီတာ စစ်ဌာနချုပ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည်။
စစ် လေ့ကျင့် သင်ကြားရေးနှင့် နည်းပြမှုတွင် သူသည် တာဝန်
ထူရပြီး သူ၏ ကိုင်တွယ်လေ့ကျင့်ပုံ စွမ်းရည်ကြောင့် ထင်ရှား
လာသည်။

ဂျပန် ဆရာတို့က ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ကိုင်တွယ် သင်ပြနေ
သည့် အကြားဝယ် အင်ဒိုနီးရှား တိုင်းရင်းသား ဆူဟာတိုက
မိမိသိမ်မွေ့ မွေ့ သင်ပြမှုသည် ထင်ရှားလာ၏။

ပီတာတပ်ရင်းများတွင် ပြဿနာများ ပေါ်လာသည်။ ဂျပန်
နှင့် အင်ဒိုနီးရှားတို့ အကြား တွဲပြား ခြားနားမှုများ ပေါ်
ပေါက်လာသည်။ ပီတာတပ်ဖွဲ့သည် အင်ဒိုနီးရှား အမျိုးသား
ရေး ဝါဒကို ထိပါးစော်ကားလာလေပြီ။ ဒတ်ချ် ဆန့်ကျင်ရေး၊
အနောက်ပိုင်း ကိုလိုနီဝါဒ ဆန့်ကျင်ရေးတို့သည် တရားဝင် ထင်

ပေါ်စွာ ပျံ့နှံ့လာသလို မည်သည့် ကိုလိုနီ ဝါဒကိုမဆို ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက် ဖယ်ရှားသွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

ဂျပန်များက အင်ဒိုနီးရှားတို့နှင့် ဆက်ဆံရာတွင် ကြမ်းတမ်း ခက်ထန်လာသဖြင့် အင်ဒိုနီးရှားတို့က ဂျပန်တို့၏ စကားကို နား မထောင်ကြတော့ပေ။

၁၉၄၄ နှင့် ၁၉၄၅ ခုနှစ်အကြား အီရန်အနောက်ပိုင်း၊ ဂျပာ ဗား အနောက်ပိုင်း၊ စုမကြားကျွန်း မြောက်ပိုင်း နယ်မြေများ တွင် ပီတာအင်အားစုများက တော်လှန် ပုန်ကန်လာခဲ့ကြသည်။

ဂျပာဗား အရှေ့ပိုင်း၊ ဘလစ်တာဒ ဒေသရှိ ပီတာတပ်ရင်း၊ ဂျပန်တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှုသည် အရေးပါဆုံး ဖြစ်၏။

ထိုတပ်ရင်းတွင်ပါဝင်နေသော ဆူဟာတို့က နောက်ပိုင်းတွင် တွေးမိ၏။

“ပီတာမှာ ငါတို့ အတွေ့အကြုံတွေ့ ရခဲ့ပြီ။ ဂျပန်အရာရှိတွေ့ အပြုအမူကို ပြောစရာ မလိုတော့ဘူး။ ငါတို့ သူတို့ကို ဆန့်ကျင် တော်လှန်ပစ်ရမယ်”

သို့ရာတွင် အချိန်အခါမရောက်သေး။ ဂျပန်တို့သည် တော်လှန် ပုန်ကန်သူ ခေါင်းဆောင်များအား အသေပစ်သတ်လိုက်ခြင်းဖြင့် ပုန်ကန်မှုကို နှိမ်နင်း အောင်မြင်လိုက်ကြသည်။

ပီတာတပ်ရင်းမှ အရာရှိများကို ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ပင်စင် ပေးခြင်း၊ ထောင်ချခြင်း ခံကြရမည့် အရာရှိများ ဖာရင်းတွင်

၀ Blitar

ဆူဟာတို့ ပါဝင်သွားသည်။ သူ့ကို အရှေ့ဂျပာဗားရှိ ဘရီဘက်ခ သို့ လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဆူဟာတို့၏ ဂျပန် အကြီးအကဲ ဖြစ်သူက ဆက်သော အရာရှိများအား နယ်နှင့်ဒဏ် ပေးသည့်အတွက် လိမ်စုံ တောင် ခြေရင်းရှိ ခေါင်သောဒေသသို့ ပို့သည်။ မက်ဒွန် ဒေသ တောင်ပိုင်း ဝီလိစ်တောင်ခြေရင်းသို့ ပို့ဆောင်ခံရသော ဆူဟာတို့အား စစ်လေ့ကျင့်ရေး သင်တန်း စခန်း၌ ထားလေ သည်။

ပစ်ပိတ်စစ်ပွဲကြီး ပြီးဆုံးသွားလေပြီ။ ၁၉၄၅-ခုနှစ် ဩဂုတ် ၁၅-ရက်နေ့တွင် ဂျပန်တို့ လက်နက် ချလိုက်ကြပြီး ၂-ရက် အကြာတွင် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ လွတ်သပ်ရေးကြေညာလိုက်သည်။ တာဝန်ဖြင့် မက်ဒွန်ဒေသသို့ ခရီးထွက်နေသော တပ်ခွဲမှူး ဆူဟာ တို့ရှိရာ တပ်စခန်းသို့ ဤသတင်းများ ရောက်ရှိလာကြသည်။ သတင်းကြားလျှင် ကြားခြင်း သူသည် ချက်ခြင်း ဝီလိစ်တောင် ခြေရင်း စခန်းသို့ ပြန်သွားသည်။ ဝေးကွာလွန်း၍ ခေါင်သော အရပ်ဒေသ ဖြစ်သဖြင့် နိုင်ငံတော်၏ အတွေ့ထွေ အရပ်ရပ် အခြေ အနေကို ခေရေရာရာ မသိရသေး။

ဂျပန် ဌာနချုပ်၏ အမိန့်အရ လက်နက်ကိုင် အင်ဒိုနီးရှား အဖွဲ့အစည်းများအား ဖျက်သိမ်းလိုက်လေသည်။ သို့နှင့် ဆူဟာ တို့၏ တပ်ခွဲမှူးတာဝန်သည် နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ် သွားလေ သော့သတည်း။

× × ×

- ၀ Brebék
- ၂ wilis

၁၃

မာဒေးကား တပ်သား

‘မာဒေးကား’ လွတ်လပ်ရေး ကြွေးကြော်သံများသည် ထိုလူမျိုး၏ ရှိကြကုန်သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်များက ဂျပန်များ ထူခဲ့ကြသည့် အင်ဒိုနီးရှားနှင့် အဖွဲ့ရောင် အမျိုးသား အလံအား ရမ်းကြသည်။

လူငယ်များက မြို့လယ် လမ်းမများပေါ်တွင် လှည့်လည် နံရံများ၊ ယာဉ်များ၊ ရထားများပေါ်တွင် “မာဒေးကား... မာဒေးကား... လွတ်လပ်ရေး... လွတ်လပ်ရေး... မရရင် အသေခံမယ်” ဟူသော ကြွေးကြော်စာတမ်းများ ရေးဆွဲ ကပ်ထားကြသည်။

ဆူကာနိုနှင့် ဟတ်တာတို့ လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ထုတ်ပြန်ထားသော လွတ်လပ်ရေး ကြေညာချက်ကို လူထုက ဆန္ဒပြကြသည်။ အတွင်း တနိုင်ငံလုံးကို လက်နက်အပြည့် တပ်ဆင်ထားသော စစ်တပ်များက သိမ်းပိုက်ထားဆဲ ဖြစ်သည်။

ပြည်သူများ အကြားတွင် ရေရာမှုသည် တိတိကျကျ တာမှားမေး။ ဆူပူနေသော ဤရက်များအတွင်း ဂျိုးဂျူကာတာ၏ ဝမ်းဗိုက် စရိတ်စုလတန်ဟင်က ဘူဝိုနိုခ က မာဒေးကားတိုက်ပွဲဝင် ပြည်သူများအား စိတ်ဓါတ် တက်ကြွစေရန် ထောက်ခံအားပေးခဲ့သည်။

ဂျိုးဂျူကာတာ သတင်းစာတစောင်မှ နေ၍ လူငယ်များ သို့မဟုတ် ကြားစကား တော်လှန်ပါဝင်ရန် စုလတန်က ၁၉၄၅-ခုနှစ်လယ်ပိုင်းက ရက်နေ့က အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံသစ်ကို ထောက်ခံကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ စုလတန်က ချက်ခြင်းပင် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသစ်၏ သမ္မတ ဆူကာနိုနှင့် ဒုတိယ သမ္မတ ဟတ်တာတို့ထံ ဝမ်းဗိုက်ကြောင်း သံကြိုး သဝဏ်လွှာ ပို့လိုက်သည်။

ပီတာတပ်ရင်းနှင့် လူငယ်ပေါင်းစုံအဖွဲ့အစည်းများကို အခြေအကျိုး အမျိုးသား စစ်တပ်ကို ဖွဲ့စည်းကာ ပြည်သူ့ လုံခြုံရေးတပ် (အီကေအာ) ဟု ခေါ်တွင်စေသည်။ အစပိုင်းတွင် ပြည်သူ့

၁ Sri Sultan Hamengku Buwono IX of Jogjakarta
၂ People's Security Corps (BKR)

လုံခြုံရေးတပ် (ဘီကေအာ) များသည် ဆင်းဆင်းရဲရဲဖြင့် လုံခြုံရေး
ဝါးချွန်များ၊ ဓားရှည်များ၊ လေးနှင့်များများ ကိုင်ဆောင်ကြ
သည်။ ပီတာတပ် အချို့က ၎င်းတို့၏ လက်နက်များကို
သိမ်း၍ အမျိုးသား စစ်တပ်သို့ ပေးခြင်းကို မကျေမနပ်ခံခဲ့
ရပါ။

လက်နက်များကို သိမ်းဆီးရသည်မှာ လွယ်ကူသော အခွင့်
မဟုတ်။

တနိုင်ငံလုံးတွင် ဂျပန်စစ်တပ်များနှင့် ပြည်သူ့ လုံခြုံရေး
တပ်များ ဖြစ်ပွားသော တိုက်ပွဲများကြောင့် သွေးချောင်း သွင်း
စီးသွားတော့သည်။

ပီတာတပ်ခွဲမှူးဟောင်း ဆူဟာတိုသည် ဂျိုးဂျကာတား
သို့ ၁၉၄၅ ခုနှစ် ဩဂုတ် လလယ်တွင်ဝင်ရောက်သွားသောအခါ
တမြို့လုံး တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှုနှင့် ဆူညံနေတော့သည်။

စုလတန်၏နန်းတော်ရွေ့တွင် လူအုပ်ကြီးက ဆူညံညံ့ညံ
လည်နေကြသည်။ ဆူဟာတိုက စိတ်ပါဝင်စားကြည့်သည်။
သည် ဇာတိရွာသို့ပြန်ရန် သူ့ မူလအစီအစဉ်ကိုပြောင်းလဲပစ်လိုက်
ပြီး တော်လှန်ရေးပေါ်ပေါက်ရာ ဤမြို့မှာပင် နေထိုင်ရန်
ဖြတ်လိုက်သည်။

သူ့ ဆွေမျိုးတဦး၏နေအိမ်တွင် ဆူဟာတို နေထိုင်လေသည်။

ဆိုအိမ်သည် ထင်ရှားသော မူစလင် ခေါင်းဆောင် တဦး ဖြစ်
ပြီး နောင်အခါတွင် နိုင်ငံတော်၏ဝန်ကြီးချုပ်တဦးဖြစ်လာမည့်
ဒေါက်တာဆူကီမင်၏ နေအိမ်နှင့်နီးကပ်စွာတည်ရှိနေသည်။
ဒေါက်တာဆူကီမင်၏နေအိမ်တွင် ဧည့်သည်များ အဆက်မပြတ်
လာလေ့ရှိသည်။ ဆူဟာတိုသည် နိုင်ငံရေး ဆွေးနွေးချက်များနှင့်
ပြင်းထန်သော ငြင်းခုံချက်များကို နားထောင်သည်။ စစ် တန်း
လျား ထဲမှာ မသင်ကြားခဲ့ရသော နိုင်ငံရေး ပညာရပ်များကို
ထိုအခါ ဆူဟာတိုလေ့လာသင်ကြားရသည်။ ထို့နောက် တော်လှန်
ရေးကြီးတွင် ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ ပါဝင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်
ချလိုက်လေသည်။

စစ်သားဟောင်း တဦး ဖြစ်ပြီး အသက် ၂၄ နှစ်ရှိ ဆူဟာတို
သည် တိုင်းပြည်အတွက် စစ်မြေပြင်တွင် စစ်မှုထမ်းရန် စိတ်ကူး
ပေါက်လာသည်။ သူသည် ပီတာတပ်ရင်းမှမိတ်ဆွေဟောင်းများ
ဆီတော်ရဲဘက်များနှင့်ချဉ်းကပ်လိုက်သည်။

ပြည်သူ့ လုံခြုံရေး တပ် တတပ်ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ပြီး ဆူဟာတို
သည် ယင်းတပ်ဖွဲ့တွင် ဒုတိယတပ်မှူးတာဝန် ရှေးချယ် ခန့်အပ်
ခြင်း ခံရသည်။ သူ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ လုပ်ငန်းခွင် သွက်လက်
ဖြတ်လပ်မှုရှိသူ အိမာစလာမက်၂ အား တပ်မှူးအဖြစ် ခန့်အပ်
တာဝန်ပေးကြသည်။ ဆူဟာတို၏ တရားဝင် စစ်တပ်ထဲဝင်သော
ရက်မှာ ၁၉၄၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၅ ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။

၁ Dr. Sukiman
၂ Omar Slamet
14

အဓိကပြဿနာမှာ ခန့်အပ်ခြင်း မဟုတ်ပဲ လက်နက်နှင့် စစ်ပစ္စည်းများဖြစ်သည်။ အရေးအကြီးဆုံး လုပ်ငန်းမှာ တော်လှန်ရေး စိတ်ဓါတ် မြှင့်မားစွာရှိသော်လည်း စစ်သင်တန်း မတက်ခဲ့ဘူးသေးသည့် ငယ်ရွယ်သူ ပီတာ တပ်သား ဟောင်း အပျော်တမ်း လူငယ်ကလေးများအား လက်နက် တပ်ဆင်ပေးရေး ဖြစ်သည်။

ဂျိုးဂျာကတတစိုက် ဂျပန်ဆန်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုများ စတင်ပေါ်ပေါက်လာသည်။ လက်နက်မပါသော ထောင်ပေါင်းများစွာသော လူထုကြီးက ဂျပန်များကို အင်ဒိုနီးရှားမြေပေါ်တွက်ခွာသွားရန် ဆန္ဒပြ ဆူပူကြသည်။ အောင်မြင်မှုဖြင့် တက်ကြွနေသော လူထုကြီးသည် မြို့၏ အစွန်အဖျားတွင် ရှိသော ကိုတဘရူ ချို ဂျပန် စစ်တပ်စခန်းသို့ ချီတက် သွားကြသည်။ တိုက်ရိုက် တိုက်ပွဲဝင်ရန် ထောင်းဆိုမှုကို တပ်မှူး အိုမာစလာမက်နှင့် ဒေသခံ အလုပ်သမား ခေါင်းဆောင်များက ကန့်ကွက်ကြသည်။

ဒုတိယတပ်မှူး ဆူဟာတိုက အခြေအနေ အရပ်ရပ်သည် တိုက်ကောင်းမွန်လာလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထား၏။ သူ တွက်ကိန်းအရဆိုလျှင် ဂျပန်များသည် စစ်ရုံးချိန်မှစ၍ တိုက်ခိုက်ရေး စိတ်ဓါတ် မရှိတော့ပေ။ ဆူဟာတိုက အင်ဒိုနီးရှား လူငယ်ထု၏ တော်လှန်ရေး စွမ်းပကားကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည် အားထားသည်။

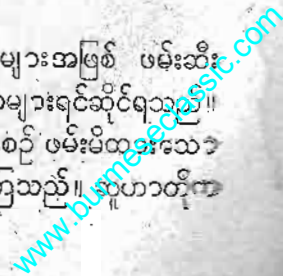
တပ်မှူး အိုမာစလာမက် ဂျိုးဂျာကတတကို စွန့်ခွာ၍ မက်ဒွန်ဒေသသို့ ခေတ္တခဏ သွားရသော အခါဝယ် ဆူဟာတိုသည် တပ်မှူး တာဝန်ကိုပါ ယူရသည်။ လူငယ်အင်အားထူကြီးသည့် ရရာလက်နက်များစွဲကိုင်ကြသည်။ ပြည်သူ့ လုံခြုံရေးအပ်(ဘီကေအာ) များ၊ ပုလိပ်တပ်ဖွဲ့များနှင့် ကြက်ခြေနီ တပ်ဖွဲ့များက ဆူဟာတိုဖက်မှ တိုက်ပွဲဝင် အောင်ပွဲဆင်ကြသည်။

ထို့နောက် ဆက်လက် တိုက်ပွဲဝင်သွားကြရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ဂျပန်တပ်များသည် ခုခံ ကာကွယ်ကြသော်လည်း တိုက်ပွဲဖြစ်၍ ၁၂ နာရီ အကြာတွင် ဂျပန်တို့ လက်နက်ချကြသည်။ ဆူဟာတို၏ ရဲရင့်သော တိုက်ပွဲဝင်မှု ပြောင်မြောက်သော စွန့်စားမှုတို့သည် အောင်ပွဲနှင့် နိဂုံးချုပ်ခဲ့ရသည်။

ရာပေါင်း မြောက်များစွာသော ကာကွယ်ရေးလက်နက်များနှင့် စစ်သုံးပစ္စည်းများသည် အင်ဒိုနီးရှားတို့ လက်ဝယ်သို့ ရောက်လာကြသည်။

ဆူဟာတိုသည် နိုင်ငံတော်တွင် စစ်သားတယောက်အနေဖြင့် အောင်ပွဲဆင် ဂုဏ်ယူ ပြသနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ထိုစစ်သားရုံးခုံပါက ဆူဟာတိုသည် စစ်ခုံရုံးတွင်တင်၍ စစ်ဆေး အပြစ်ပေးခံရမှာဖြစ်သည်။ ဤအရေးအခင်းမှစ၍ အရာရှိငယ် ဆူဟာတိုသည် သခိုန်းစာတခုရလိုက်သည်။

ဂျပန်များကို စစ်အကျဉ်းသား သို့ပန်းများအဖြစ် ဖမ်းဆီး အကျဉ်းချထားစဉ် အခက်အခဲနှင့် ပြဿနာများရင်ဆိုင်ရသည်။ သူသည် ယင်းပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနေစဉ် ဖမ်းမိထွေးသော လက်နက်များအား သူမသိပဲ စီမံခန့်ခွဲနေကြသည်။ ဆူဟာတိုက

ဤဖမ်းဆီးမိသည့် လက်နက်များအား ထိထိရောက်ရောက် တိုက်ပွဲဝင် မျိုးချစ်လူငယ်များလက်သို့ အပ်ရန် စီစဉ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဆူဟာတို့က တော်လှန်ရေး တိုက်ပွဲဝင်လိုသော မျိုးချစ်လူငယ်များသည် လက်နက်များကိုစွဲကိုင်ကြ၍ပြည့်သူ့ထံ ခြံ့ရေးတပ် (ဘီကေအာ) သို့ ပါဝင်ကြရန် မိန့်ကြား ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။ လက်နက်များနှင့် လူအင်အားများ နေရာအနှံ့အပြား စုဆောင်းပါဝင်လာကြသည်။ ဆူဟာတို့၏ နည်းဗျူဟာ တစ်ခုသည် အောင်မြင်ရပြန်လေပြီ။

ဂျိုးဂျကာတာမြို့သည် ယခုအခါ အင်ဒိုနီးရှားတို့ လက်သို့ ပြန်ရောက်လာပြီဖြစ်သည်။ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် စစ်ရေးကို ပေါင်းလိုက်သည်။ တပ်ခွဲများကို ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ ဆူဟာတို့သည် တပ်ခွဲအမှတ်(၁၀)၏ တပ်ခွဲမှူးအဖြစ် တာဝန်ပေး ခန့်အပ်ခြင်း ခံရသည်။ ဤတပ်ခွဲသည် ဂျပန် စစ်တပ်နှင့် အများဆုံး တွေ့ထိ တိုက်ပွဲ ဝင်ရပြီး လက်နက်များ စနစ်တကျ တပ်ဆင် ထားခဲ့သည်။

အမျိုးသားတပ်မတော်အပြင် ဒေသဆိုင်ရာ စစ်တပ်စုများလည်း အရံအင်အားအဖြစ် ဖွဲ့စည်း ထားလေသည်။ နိုင်ငံရေး ပါတီများကလည်း လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ တည်ထောင် ဖွဲ့စည်းမှုကို အရှိန်မြှင့်တက်အောင် အားပေးကြကည်။

x x x

၁၉၄၅ ခု အောက်တိုဘာလ တွင် ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆာဖီလစ် ခရစ်တီဆန်ခ ခေါင်းဆောင်သော ဗြိတိသျှနှင့် ဩစတြေလျ စစ်တပ်များသည် ဒတ်ချ်စစ်တပ် အချို့အဝက်နှင့်အတူ အင်ဒိုနီးရှားမြေသို့ ခြေချလာကြသည်။

ရှေ့ကြောင်းဗိုလ်ချုပ် ပီတာဆန်၂ က မဟာမိတ်အပေါင်း ပါ တပ်များအား ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

“နယ်သာလင်အရှေ့အင်ဒီးမှာတရားဝင်အစိုးရက မအုပ်ချုပ်သေးမီမှာ တပ်ပေါင်းစုတွေဟာ တရား ဥပဒေနဲ့ အမိန့်တွေကို တိတိကျကျလိုက်နာထိန်းသိမ်းသွားကြရမယ်”

ဂျပန်စစ်တပ်များကို အင်ဒိုနီးရှားတို့က ပြန်၍ ဖမ်းဆီး ကြသည်။

၁၉၄၅ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ဖြစ်ပွားသော စူရာတယန တိုက်ပွဲ၌ အင်ဒိုနီးရှားလက်နက်ကိုင် တပ်များနှင့် မဟာမိတ်တပ်များသည် စိတ် သဘောထား ကွဲလွဲမှုများ ပေါ်ပေါက် လာသည်။

လက်နက်အညံ့စားများကို၍ သင်တန်း အနည်းအကျဉ်းမျှသာ တက်ထားသော အင်ဒိုနီးရှား လူငယ်များသည် သတ္တိထွန်းပြောင်သော ဆူတိုမို (ဘွန်ဆူတိုမို) ၏ဦးဆောင်မှုအောက်ဝယ်

- ၁ Sir Philip Christison
- ၂ Patterson
- ၃ Surabaya
- ၄ Sutomo

အင်ဂလိုအင်ဒီးယန်း နယ်ပယ်ဒေသ၌ ဆယ်ရက်တိုင်တိုင်ကြံ့ကြံ့ ခံ၍ရဲဝံ့စွာ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည်။ အင်ဒိုနီးရှားတို့ ဖက်မှ အထိ အခိုက်အကျအဆုံးများ များပြား သော်လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်နှင့် ကိုယ့်အားတက်မှုရှိနေခဲ့သည်။

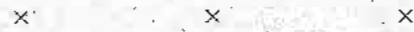
မဟာမိတ်တပ်များ ဂျပာဗားကျွန်း အလယ်သို့ ရောက်လာ ချိန်ဝယ် စစ်ပွဲသည် ဂျိုးဂျကာတာမြို့အနီးတဝိုက်သို့ နီးကပ်စွာ ရောက်နေပြီဖြစ်၏။ ဆူဟာတို၏ နီးကြား ဖြတ်လတ်သောတပ် သည် မင်္ဂလဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့ရ ပြန်သည်။ အခြား တပ်စုများ၊ တပ်ခွဲများနှင့် ပေါင်းစပ်၍ တပ်ခွဲ ၁၀ အား တပ်ရင်းအဆင့်သို့ တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းကာ ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆာဘီနီ ကို ခေါင်းဆောင် ကွပ်ကဲစေသည်။ အပြင်းအထန် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားပြီးနောက် မြိတ်သျှတပ်များသည် အင်ဘာရာဝါ၂ သို့ ရွှေ့သွားရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်ကြသည်။ ထိုမှ တဖန် သူ တို့ သည် ဆီမာရန်နဲ့ ဆိပ်ကမ်းမြို့သို့ ဆုတ်ခွာကြမည်ဖြစ်သည်။

ဆူဟာတိုသည် ထိုအချိန်တွင် ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီးရာထူး ရရှိနေပြီး ရဲဝံ့သော တိုက်ပွဲများ ဆင်နွှဲခြင်းဖြင့် ထင်ရှားသော ဗျူဟာမှူး ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်ဒု ၏ အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံရသည်။

- ၁ Mageland
- ၂ Ambarawa
- ၃ Semarang
- ၄ General Sudirman

ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတိုအား တပ်ခွဲ ၁၀ ကို တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်း စားသော တပ်ရင်းတွင် တပ်ရင်းမှူး ရာထူးကို ခန့်အပ်သည်။ ဆူဟာတိုသည် သူ့ဖွဲ့စည်း စဉ်ထောင်ခဲ့ပြီး တိုက်ရိုက် ခေါင်းဆောင် တာဝန်ယူခဲ့သော တပ်ခွဲမှူး တာဝန်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရသည်ကို ဝမ်းနည်းခဲ့သည်။ ဒီဂါမြို့သော တွယ်တာမူများသည် ဆူဟာတိုနှင့် သူ့လူများ အ ကြားဝယ် ယှက်နှယ်လျက် ရှိနေကြသည်။

အနှစ် ၂၀ ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း တပ်ခွဲ ၁၀ မှ စစ်သား ဟောင်းများသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုထံ လာကြပြီး “အဘ ဟုနော်ကို မမှတ်မိတော့ဘူးလား... ကျနော်ဟာ အဘရဲ့ ဂျိုးဂျ ကာတာ တပ်ခွဲကပါ” ဟု ဂုဏ်ယူ ဝင်ကြားစွာ ပြောနေကြသေး သည်။

ဆီမာရန် ဒေသရှိ တပ်ရင်းမှူး ဆူဟာတိုတွင် စစ်ရေးတာဝန် များ များပြားလှသည်။ သူ့ တပ်သားများသည် ယခုတိုင် စစ် သုံးပစ္စည်း အလုံအလောက် မရကြသေးချေ။ တပ်သားအနည်း အကျဉ်းမျှလောက်သာ ယခင်ပီတာတပ်မှ ယူနီဖောင်းများ ဝတ် ကြရပြီး တပ်သားအများစုမှာ ဒေသလုပ် သစ်မြစ် သစ်ရွက် ဆေးဆိုးအဝတ် ယူနီဖောင်းများ ဖြစ်သလို ဝတ်ဆင်ကြရသည်။ ခေါင်းဆောင်းဦးထုပ် မပါပဲ တိုက်ပွဲဝင်ကြရသည်။

ဆူဟာတိုက ယူနီဖောင်းနှင့် စစ်ဝတ်ပစ္စည်းများကို တင်ပို့
ထောင်းခံခြင်းလည်း မပြုပေ။

တနေ့တွင် စစ်ဝတ်စုံနှင့် ပတ်သက်သော စည်းကမ်းများ
ကြောင်းကို မိတ်ဆွေအရာရှိတိုင်းနှင့် နောက်ပြောင် ပြောဆိုပြီး
ဆူဟာတိုက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ် ဒီအဝတ်တွေ ဝတ်ရတာ ဘယ်လိုမှ ဝမ်းမနဲပါဘူး။
ကျုပ်တို့ဟာ တော်လှန်ရေးလမ်းခရီးမှာပဲ ရှိသေးတာပဲ မဟုတ်
လား။ နောက်တော့ တော်လှန်ရေးပြီးလာရင် ကျုပ်လဲ ကောင်
ကောင်းဝတ်မှာပေါ့ဗျာ”

ဆူဟာတိုသည် ပြင်ပလက္ခဏာအားဖြင့် သူ့ရဲဘော်များနှင့်
ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံသော်လည်း စစ်စည်းကမ်းကိုမူ တင်းကြပ်
စွာ လိုက်နာ ကိုင်တွယ်လေ့ ရှိသည်။

စစ်မြေပြင်တွင် လက်နက်များကို စွန့်ပစ်ခဲ့ကြသော စစ်သား
များအား ဆူဟာတိုက ဒေါသဖြစ်လေ့ရှိသည်။ သူ၏ တပ်ခင်း
သည် တခါက ဆီမာရန်တောင်ပိုင်းဒေသသို့ ဆုတ်ခွာခဲ့ရသော
အခြား တပ်ဖွဲ့တဖွဲ့၏ ဆုတ်ခွာခဲ့ပြီးသော နေရာ တနေရာကို ပြန်
ကျော်ကြရသည်။ စွန့်ပစ်ထားခဲ့သော လက်နက်များကို မြင်
သောအခါ ဆူဟာတိုက သူ့ ရဲဘော်တချို့အား ရန်သူကို ဝေ
စိုက်စေပြီး အခြား ရဲဘော်များအား ပြန်ကြံနေသော လက်နက်
များကို ကောက်ခိုင်းစေသည်။

ထိုနောက် အင်ဘာရဝါ စခန်းတွင် အင်ဒိုနီးရှား စစ်သား
များ ပြန်လည်စုရုံးပြီး ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီးဆူဟာတိုက စစ်မြေပြင်တွင်

ကြောက်လန့် ထွက်ပြေးသော စစ်သားမျှအား အမှာစကား
မြွက်ကြားသည်။

“ငါ သိပ်ဒေါသဖြစ်တယ်။ အခု အချိန်မှာဆိုရင် ငါတို့ဟာ
ခေတ်မီ လက်နက်တွေကို မထုတ်လုပ်နိုင်သေးဘူး။ ဝယ်လဲ မဝယ်
နိုင်သေးဘူး။ ငါတို့တတွေဟာ တော်လှန်ရေးမှာ ဝိုင်းဝန်း တာ
ဝန်ယူ ဆင်နွှဲ ပါဝင်သွားကြရမှာဖြစ်တယ်။ ငါတို့ လက်နက်တွေ
လိုအပ်တယ်။ ဘယ်ရဲဘော်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်သေနတ်ကို ဝရုတစိုက်
ခက်ိုင်တွယ် မထိန်းသိမ်းရင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အရေးယူမယ်”

၁၄

နိုင်ငံရေး နယ်ပယ်သို့

လွတ်လပ်ရေး ကြေညာပြီး တနင်္ဂနွေက ကုန်လွန်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးသည် ချိတ်ကလျက် ရှိနေ၏။ ပြတ်သွားအင်အားစုများက စွန့်ခွာသွားရင်း ဒတ်ချီတို့ ပြန်လည် ထောင်လာကြသည်။ ဟိတ်က ၁၉၄၅-ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၇-ရက်နေ့ လွတ်လပ်ရေး ကြေညာချက်ကို လက်မခံပေ။ သို့ရာတွင် စစ်သား အင်အားအတွက် ပို၍ ပေးပို့လာသည်။

ဂျပန်နှင့် စုမကြားရှိ မြို့ကြီးများနှင့် အခြား ကျွန်းများကို ကျယ်ပြန့်သော ဒေသများသည် ဒတ်ချီတို့ လက်အောက် ထောက်

ဆူဟာတို့နှင့်အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေး

၂၁၉

များကြသည်။ နိုင်ငံတော်၏ ဗဟို အချက်အချာကျသော ဂျိုးဆူဟာတာမြို့သည် ဒတ်ချီတို့ တိုက်ခိုက်သော ၁၉၄၇-ဒီဇင်ဘာလ ၁၉-ရက်နေ့အထိ လွတ်လပ်နေသည်။

အင်ဒိုနီးရှား လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲ ဝင်သူများသည် 'လူမှုတော်လှန်ရေး' ကြီး တစ်ရပ်ကို ဆင်နွှဲရှင်း မာအေးကား (လွတ်လပ်ရေး) လှုပ်ရှားမှုများကို တွင်တွင်ကြီး လုပ်လာကြသည်။

အလွန်အကျွံ လက်ဝဲဆန်လွန်းသူများ၏ သတ်ဖြတ်ခြင်းများကိုလည်း အင်ဒိုနီးရှား မိသားစုများသည် အလူးအလဲ များပြားစွာခံရသည်။ မင်းမဲ့အသွင်များဖြင့် ဆိုးသွမ်း ရမ်းကားမှုများသည် ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် နိုင်ငံတော်သည် ညီညိုစွာ ဆွေးနွေး ဖြေရှင်းယူရတော့မည့် အခြေသို့ ရောက်လာသည်။

လက်နက်ကိုင် တပ်များမှ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပုဂ္ဂိုလ်များ အပါအဝင် လူမျိုးရေး အုပ်စုများသည် ညီညိုစွာဆွေးနွေးမှုကို လက်မခံကြပေ။

နိုင်ငံသစ် မွေးဖွားပေါ်ပေါက်ခါစ ရက်များတွင် နိုင်ငံရေး အဖွဲ့အစည်းများနှင့် လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်းများသည် အင်ဒိုနီးရှား၏ အရေးပါ တင်ရှားသော အမှားပူးများအဖွဲ့ပွယ် ပူးဆင်း လက်တွဲနေကြသည်။ ကြာတော့ ရှုပ်ထွေးမှုများ ပေါ်ပေါက်လာတော့သည်။ အင်ဒိုနီးရှား လူမျိုးများ အချင်းချင်း နှစ်ကျင် တိုက်ခိုက်လာကြတော့သည်။

မကျေမနပ် ဖြစ်နေသော လက်ဝဲ ခေါင်းဆောင်များထံတွင်

ထိလာစိုးမြင့်ထမ်း

အင်ဒိုနီးရှား ထရော်စကီဟု ခေါ်သော တန်မလကခ လည်း ပါဝင်သည်။ ဂျိုးဂျကာတာ၏ သုံးပွင့်ဆိုင်တပ်၏ တတိယ တပ်ရင်းမှ တပ်ရင်းမှူး ဖြစ်သော ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါဆိုနို၏ စောင့်ခံမှုလည်း ရရှိထားသည်။

နိုင်ငံတော်၏ ပထမဆုံး ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်သော ဒီမိုကရက်တစ် ဆိုရှယ်လစ် တဦးဖြစ်သူ ဆူတန်ဂျာရာဒု သည် စနစ်တကျ ပေါင်းကြံစည်သူများ၏ ပြန်ပေးဆွဲ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

ဆန့်ကျင်ကြခြင်း၏ ရှည်ရှယ်ချက်မှာ အစိုးရအား စေ့စေ့ဆွေးနွေးပွဲ ဆက်မလုပ်ရန်၊ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကို ဆက်လက်ဆင်နွှဲသွားရန်နှင့် နောက်ဆုံးတွင် ဆိုရှယ်လစ် နိုင်ငံတော် ထူထောင်ရန် ဖြစ်သည်။

x x x

၀ Tan Malaka တန်မလကသည် အင်ဒိုနီးရှား ခေတ်သစ်သမိုင်းတွင် ထင်ရှားသူဖြစ်သည်။ အင်ဒိုနီးရှား ကွန်မြူနစ် ပါတီ၏ ခေါင်းဆောင်တဦးလည်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ၁၉၂၀ ခုနှစ်တွင် စတာလင် ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို ရှုတ်ချပြီး တိုးတက်သော အင်ဒိုနီးရှား ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို ဖွံ့ဖြိုးအောင် လုပ်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

- ၂ Sud arsono
- ၃ Sutan Sjahrir

ပြည်တွင်းရေး ပဋိပက္ခများ ရှုပ်ထွေးနေစဉ် လခစားစစ်သား တဦးဖြစ်သော ဆုဟာတိုသည် နိုင်ငံရေး နယ်ပယ်ထဲသို့ ဝင်လာသည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ နှစ်လယ်ပိုင်း၊ ထိုအချိန်တွင် သူသည် ဂျိုးဂျကာတာ နယ်မြေတပ်၏ တပ်ရင်းမှူး ဖြစ်သည်။

မအောင်မြင်သော အာဏာသိမ်းပွဲသတင်း၊ ကောလာဟလများ ပျံ့လွင့်နေချိန်ဝယ် ဆုဟာတိုထံသို့ အမိန့်တရပ် ရောက်လာသည်။ ယင်းအမိန့်မှာ စုလတန်၏ နန်းတော်သို့ ချက်ခြင်းလာရန်နှင့် သမတဆူကာနီအား ချက်ခြင်းတွေ့ဆုံရန် ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဆုဟာတိုအား နိုင်ငံတော်၏ အမြင့်ဆုံး ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ပြည်သူ့ အစည်းအဝေးများတွင် တွေ့မြင် လာသည်။ သူသည် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွသော လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲဝင်သူများ၏ ခေါင်းဆောင်တဦး ဖြစ်လာပြီး လေးစားအပ်သော နိုင်ငံတော် သမတ တာဝန်ကိုပါ ယူလိုက်သူ ဖြစ်၏။

ဆုဟာတိုနှင့် ဆူကာနီ ပထမဆုံး နှစ်ကိုယ်ကြား တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲသည် အနာဂတ် အရေးအတွက် မျှော်လင့်စရာ ထားသည်။ တဖက်က သမ္မတသည် သူ့ ကိုယ်သူယုံကြည်မှုရှိသည်။ နိုင်ငံရေး လုပ်ငန်းတွင် ဆုံးဖြတ်လေ့ရှိပြီး ပြည်သူ့ သမာဓိရထားသူ ဖြစ်သည်။ ကျန်တဖက်က အရာရှိသည် လုပ်ငန်းနှင့် တာဝန်များကို အလေးအနက် ထားတတ်သူ ဖြစ်ပြီး စစ်သား ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ တွေးတော ချင့်ချိန်တတ်သည်။

သမ္မတက လုပ်နေကျ ပုံစံအတိုင်း မလုပ်ပဲ ကွန်ဖရင့်ကို ဖွင့်ဆွဲလိုက်သည်။ သူသည် နိုင်ငံအတွင်း လောလောဆယ် ပေ့ပေါက်နေသော နိုင်ငံရေး အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍ မိန့်ခွန်း

တိုက်ရပ် မြက်ကြားလိုက်သည်။ ပြီးနောက် ဝန်ကြီးချုပ်၏ ဖမ်းဆီးထားသော စစ်တပ်ခေလင်းဆောင် ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါဆိုနီအား သွားခေါ်ရန် ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတိုသို့ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

သမ္မတသည် နိုင်ငံတော်၏ အခြေအနေများကို သူ သိမြင် ဖြစ်သော ဆူဟာတိုနှင့် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မဆွေးနွေးလိုပေ။

ဆူဟာတိုသည် တုန်လှုပ်သွားသည်။ နယ်မြေ ဒေသခံ တပ်များ၏ တပ်မှူး ဆူဒါဆိုနီသည် မိမိ၏ တိုက်ရိုက် ပတ်သက်နေသော အထက်အရာရှိ တဦး ဖြစ်ပြီး သူ့ကို ဖမ်းရမည်မှာ စိတ်ထူးထွေး နောက်ကျိဖွယ် ဖြစ်သွား၏။

စစ်တပ် စည်းကမ်း အောက်တွင် ကြီးပြင်းလာသူတယောက် ဖြစ်၍ ဆူဟာတိုသည် ဤအမိန့်ကို မလိုက်နာနိုင်ပေ။ သူသည် သမ္မတအား ရိုသေကျိုးနွှဲသော အမှုအယာဖြင့် သမ္မတ၏ တာဝန် ဖြစ်စေသည့်မဟုတ် အင်ဒိုနီးရှား လက်နက်ကိုင်တပ်များ၏ စာပို့ချုပ် ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်မှ တဆင့် အမိန့်စာ ပေးရန်တင်ပြသည်။

သမ္မတ ဆူကာနိုက ဒေါသတကြီး ပြန်၍ အော်ငေါက်လိုက်သည်။

“ကျုပ်ဟာ လက်နက်ကိုင် တပ်ပေါင်းစုံရှိ အာဏာပိုင် အမိန့်ပေးသူ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သတိပြုမိရဲ့လား၊ ဒီအရေးအခင်းမှာ ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင် ကိုယ်တိုင်လဲ ပါရင်နေတယ်။ ကျုပ်တို့ အရေးပေါ် အခြေအနေ ရောက်နေတယ်ဆိုတာ သတိထားစမ်းပါ...”

ဆူဟာတိုက သတိအနေအသားဖြင့် ရပ်ဝေး သူသည် လက်ခံ

အခြေအနေများကို သိရှိ နားလည် ထားပါကြောင်း တင်ပြလိုက်သည်။

ဂျိုးဂျကာတာရှိ လုံခြုံရေး အခြေအနေများကို ဆူဟာတိုက တာဝန်ရှိသည့်အတိုင်း ရှင်းပြသည်။

“ကျနော့်ကို စိတ်ချပါ။ အစိုးရကို ဖြုတ်ချမှား အာဏာသိမ်း အာတွေကို ကျနော့်နဲ့ ကျနော့်တပ်က တာဝန်ယူ တိုက်သွားပါမယ်။ အစိုးရဖက်က လုံးဝ ရပ်တည် ကာကွယ်သွားပါမယ်”

သူသည် ချက်ခြင်းပင် ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါဆိုနီထံ ထွက်ခွာသွားသည်။ ဆူဒါဆိုနီအား ဖမ်းဆီးရန် မဟုတ်ပဲ မြို့အပြင် ဆင်ခြေဖုံးရှိ အုပ်ချုပ်ရေးဌာနချုပ်သို့ ကြွရောက်ပါရန် ဖိတ်ကြားမည် ဖြစ်သည်။

ဆူတန်ဂျာရာနှင့် သူ့ ပေါ်လစီကို ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရန် ဂျိုးဂျကာတာအနီးတွင် စုရုံးထားရှိသော တရားမဝင် ပြည်သူ့စစ်တပ်ကို ထောက်ပြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်ထံ သတင်းပေးပို့၍ သူ့ အမိန့်များကို စောင့်ဆိုင်းရန် သဘောတူလိုက်သည်။

ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်က ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါဆိုနီအား တပ်မတော်ဌာနချုပ်တွင် သတင်းပို့ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဆူဒါဆိုနီသည် အမိန့်ကို လိုက်နာခြင်း မရှိခဲ့။ သူသည် သူ့နောက်လိုက်များကို စုရုံးလိုက်ပြီး နောက်တနေ့တွင် ပြုလုပ်မည့် အရာရှိများ အစည်းအဝေးအတက် ပြင်ဆင်တော့သည်။ ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတိုကို ဖိတ်ကြားခြင်း မပြုခဲ့ပေ။ ရင်ရွယ်ချက်မှာ ဆူဒါဆိုနီနှင့် နီးစပ်သော အရာရှိများ ညီညွတ်ကြရန် ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များ ကောင်စီနှင့် ကဲဘီနက်အသစ် တည်ထောင်ရန်အတွက် သမ္မတထံ တင်ပြရန် ဖြစ်သည်။

ဆူဟာတိုသည် အာဏာသိမ်းပွဲများ ဖြစ်မှာ စိုးရိမ်မိသည်။ သူသည် ပုန်ကန်သူ အရာရှိများ၏ အကြံအစည် အစီအစဉ်များကို မျက်ခြေမပြတ် ဂရုစိုက် ကာကွယ်သည်။ သူ့ တာဝန်သည် ကြားသိရသမျှ တွေ့မြင် ခံစားရသမျှကို သမ္မတထံ သတင်းပေးရန်နှင့် တရားဥပဒေဘောင်၏ ပြင်ပမှ လှုပ်ရှားမှု မှန်သမျှကို အပြတ်နှိမ်နင်း ဖယ်ရှားသွားရန် ဖြစ်သည်။

ဆူဟာတိုသည် အရာရှိတယောက်အား နန်းတော်သို့ စေလွှတ်၍ အထူးသတင်းတရပ် ပို့လိုက်သည်။ ထိုသတင်းတွင် ဒု-ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဒါဆိုနိုသည် နောက်တနေ့၌ သမ္မတထံ အလည်အပတ် လာရောက်ရင်း အကြံအစည်များ အစီအစဉ်များကို ဖော်ပြထားသည်။

ဆူကောနိုနှင့် အစိုးရ၏ လုံခြုံရေးကို ဆူဟာတိုက လုံးဝ တာဝန်ယူပါကြောင်း ထပ်မံ အစီရင်ခံလိုက်သည်။

ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါဆိုနိုသည် နန်းတော်သို့ သွားသောအခါ သမ္မတ၏ သက်တော်စောင့်တပ်သားများက တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ပိပီရိုရိုနှင့် ဖမ်းဆီးလိုက်လေသည်။ ဆူဟာတို၏ တပ်များသည် မြို့တွင်း လှည့်လည်၍ လုံခြုံရေးတာဝန်များ ဆောင်ရွက်နေရာ အနှောင့်အရှက် တစ်စုံတရာ မတွေ့ရပေ။

ဇူလိုင် ၃ ရက် အရေးအခင်း အမည်ခံ လှုပ်ရှားမှုတရပ်သည် သေနတ်သံ တချက်မျှ မထွက်လိုက်ရပဲ ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းစွာ ဖြစ်စီးသွားသည်။

ဆူဟာတိုသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တရားဝင် အစိုးရအား ကာကွယ်သွားရန် ကာကွယ်ရေး ဝန်ထမ်းတိုင်း၏ တာဝန်ကို မပေးလျော့ပေ။ သူ၏ နိုင်ငံရေးကျွမ်းကျင်မှုကြောင့် ဆူဟာတိုသည် ပါသနာ မပါလှပဲ နိုင်ငံရေး လောကထဲသို့ ရောက်လာခဲ့ရသည်။ အချိန်တည်းမှာပင် သူ၏ တောက်ပြောင်သော အရည်အသွေးကြောင့် ရခဲလှပါဘိသော နိုင်ငံရေးကျော်ကြားမှု ဂုဏ်ပုဒ်ကို ရရှိလေသည်။

x x x

ပြည်သူ့လူထုအတွင်းမကျေနပ်မှုများ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ဒက်ချီတို့နှင့် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းမှု အခြေအနေသည် တို့ဆိုင်းတို့ဆိုင်း ဖြစ်နေသည်။ ဒက်ချီစစ်သားများနှင့် အင်ဒိုနီးရှား လက်ကိုင်တပ်သားများ ပဋိပက္ခဖြစ်ကြသည်။

ပြည်တွင်းအခြေအနေသည် ရှုပ်ထွေးလာ၏။ တရားဝင် လက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့များနှင့် တရားမဝင် လက်နက်ကိုင် အင်အားစုများသည် ပြောင်ကျကျ တိုက်ပွဲများ ဖြစ်လာကြတော့သည်။ နိုင်ငံရေး ပါတီများလည်း ပါဝင်ကြပြန်သည်။ အင်ဒိုနီးရှား၏ အလွန်အကျွံ လက်ဝဲဆန်သော အခြေအနေသို့ အမြင့်ဆုံးရောက်ရှိရန် ဖန်တီးလာသည်။

၁၉၇၈ ခု စက်တင်ဘာလ ၁၈ ရက်နေ့ နံနက် ၃ နာရီတွင် ဒက်ချီနှင့်ဒေသ၌ ကွန်မြူနစ်တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားသည်။ ပုန်ကန်မှု

သည် တို့တောင်းလှသော အချိန်ကာလအတွင်းမှာပင် ဒု-ဗိုလ်ကြီး ဆဒီကင်ခ ခေါင်းဆောင်သော စီလီဝမ်ဂိနယ်မှ သူတော်ခံ တပ်သားများ၏ ချေမှုန်းနှိမ်နင်းခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်။

ဂျပာဗားအလယ်ပိုင်းရှိ အင်အားတောင့်တင်းသော တပ်များထံမှ တပ်ရင်း တရင်း၏ တပ်ရင်းမှူးဖြစ်သော ဆူဟာတိုသည် ပုန်ကန်မှုနှိမ်နင်းရေးတွင်တိုက်ရိုက်မပါဝင်ပေ။ သို့ရာတွင် အစပါဝင်ခဲ့လေသည်။ တပ်မှူးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ဆူဒါမင်က ဒု-ဗိုလ်ကြီး ဆူဟာတိုအား မက်ဒွန်ဒေသပုန်ကန်မှုဖြစ်ပွားရာမတည်မငြိမ်ဒေသသို့ လေ့လာစုံစမ်းရန်နှင့် ဖြစ်နိုင်ပါက နှစ်ဖက်ကျေအေးစေစပ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်စေလွှတ်လိုက်သည်။

ဆူဟာတိုက သတင်း စုံစမ်းကြည့်သောအခါ အာဏာသိမ်းရန် ပြင်ဆင်မှုသည် အသေး အဖွဲ့ကလေး တရပ်သာ ဖြစ်ပြီး စီလီဝမ်ဂိနယ်တပ်များအား တိုက်ခိုက်ရင်း တော်လှန်ရေး ဖက်ကာကွယ်ရပ်တည်ရန် လိုအပ်ကြောင်း သိရှိလာသည်။

ဆူဟာတိုကပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ အခု ဒတ်ချ်တွေ့ရှိတိုက်ခိုက်မှုကို ခံနေရပြီ။ ရန်သူ့ခြိမ်းခြောက်မှုကို မကြောက်တန်း ဆန့်ကျင်ပြီး ကျုပ်တို့တတွေ့စည်းလုံးညီညွတ်ကြရမယ်။ အင်ဒိုနီးရှားလူမျိုးတွေ့ရှိ သွေးမြေမှုကို ချက်ခြင်းရပ်စဲလိုက်ကြရမယ်”

ခက်ခဲ၍ အန္တရာယ် များသော လမ်း များမှ ဆူဟာတိုသည် ဂျိုးဂျကာတာသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

၁ Lieutenant Colonel Sadikin

သူသည် သူ တွေ့မြင်သိရှိခဲ့သမျှကို ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်အား တင်ပြလိုက်သည်။ ကွန်မြူနစ် ပုန်ကန်မှုကို ထင်ရှားစွာ ကြိုတင်မြင်နေရသည်။ ဆူဟာတို၏ စီစဉ်လုံးပန်းမှုသည် မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။

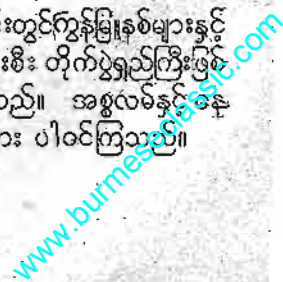
ကွန်မြူနစ် မက်ဒွန် တော်လှန်ရေးသည် အစက အရေးအခင်းကလေးတရပ်သာ ရှိသော အခြေအနေမှ ဆူဟာတို မမျှော်လင့်ခဲ့သည့် စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များပါ။ ပါဝင်လာသည့် အင်အားကြီးမားလာသော လှုပ်ရှားမှုကြီး တရပ် ဖြစ်လာလေသည်။

တိုက်ခိုက်မှုများ၊ တန်ပြန်တိုက်ခိုက်မှုများ၊ ၁၉၆၅ စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှု များသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ် စက် တင် ဘာအဖြစ်အပျက်များနှင့် ဆင်တူနေပေသည်။ ၁

ကွန်မြူနစ် ပုန်ကန်မှုများ မက်ဒွန်ဆိုလိုနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသများတွင် ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပွား နေသော်လည်း ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတိုနှင့် သူ့ စစ်သားများ တာဝန် ယူထားသည့် ဂျိုးဂျကာတာတိုက်တွင်မူ အစစအရာရာ ငြိမ်သက် အေးဆေးစွာရှိနေလေသည်။

× × ×

၁ ၁၉၄၈ခုနှစ် စက်တင်ဘာအရေးအခင်းတွင်ကွန်မြူနစ်များနှင့် ကွန်မြူနစ်ဆန့်ကျင်သူတို့၏သွေးချောင်းစီး တိုက်ပွဲရှည်ကြီးဖြစ်ခဲ့သည်။ နှစ်ဖက် စလုံး သေကြေ ကြသည်။ အစွဲလမ်းနှင့် နေ့ရှင်နယ်အင်အားစုများ၊ အများ အပြား ပါဝင်ကြသည်။

၁၅

ငြိမ်ညောင်းသာယာ တေးသံသာ မင်္ဂလာပွဲ

၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ နှစ်ကုန်ဆုံးတော့မည့် သာယာသော ညနေ ချမ်း အချိန်ဖြစ်သည်။

တပ်ရင်းမှူး ဆူဟာတို့သည် ဝါဂျန်တိုရိုမှ ဂျိုးဂျကာတာသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားသော အဒေါ်နှင့်ဦးလေး ပရာဝီရိုဝါဂျိုတို့ထံ အလည်အပတ် သွားရောက်သည်။ လဘက်နှင့် ကိတ်မို့များ ယူသွားပြီး ကန်မတော့လိုက်သည်။ အိမ်တွင်းရေး အခြေအနေ များ၊ အိမ်နားနီးချင်း မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများ၏ သတင်းများ၊

ဆူဟာတို့နှင့်အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေး

၂၂၉

ကမ္ဘာ့ဖြစ်ရပ်များ စသည်တို့ကို အလွှာပ သလွှာပ ပြောဆိုဆွေး နွေးကြသည်။

အေးမြသော လေပြေ လေညှင်းက တသွင်သွင် တိုက်ခတ်နေ သည်။ အစစအရာရာသည် အေးချမ်းငြိမ်သက်နေသည်။ ဆူဟာ တို့သည် မကြာမီ အဒေါ်၏ စကားသံကို သတိပြုမိသည်။

“ဟာတို”

အဒေါ် ပရာဝီရိုက စကားစလိုက်သည်။

“မင်းကိုငါ အလေးအနက် စကားတခွန်း ပြောချင်တယ်”

“ဟာတိုက အမေ ကျန်နော်ဘာများ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက် ပေးရပါမည်လဲ”

ဆူဟာတို့က သူ့ကုလားထိုင်ကို အဒေါ်နား တိုးကပ် ဆွဲ ရွှေ့လိုက်ရင်း မေးခွန်း ပြန်ထုတ်လိုက်သည်။

“ငါ့အတွက် မဟုတ်ပါဘူး ဟာတိုရယ်...မင်းအတွက်ပါ... မင်းဟာ အခုဆိုရင် အသက် ၂၇-နှစ်ရှိပြီ၊ လူလားမြောက်တဲ့ ယောက်ျားတယောက် ဖြစ်လာပြီ...ငါ မင်းရဲ့ ရွှေ့ရေးအတွက် နဲ့နဲ့စိတ်မအေးဖြစ်ရတယ် သားရယ်...ငါ့ဘွဲ့ ရွာမှာဆိုရင် မင်းလို ယောက်ျားတယောက်ဟာ ဒီအချိန်မှာ မိန်းမရပြီး ကလေး တယောက်တောင် ရနေပြီကွဲ့...မင်းဟာ ငါ့သားအရင်း မဟုတ် ပေမဲ့ မင်းအဖေက မင်းကို ငါတို့လက်ထဲ လာအပ်သွားကထံက ငါ့အမြဲတမ်းမင်းကို စောင့်ရှောက် ကျွေးမွေးလာခဲ့တယ်...ငါ တော့ မင်းအတွက် မိန်းမတယောက် ရှာသင့်ပြီလို့ ဆင်တာ ပဲကွယ်”

“အမေ...အခု ကျနော်တို့ တပ်ထဲမှာ သိပ် အလွန်များနေပါတယ်။ တော်လှန်ရေးကြီး မပြီးသေးပါဘူး။ နေရာတိုင်းမှာ ဒုက္ခတွေနဲ့ ချည်းပါပဲ။ ဒတ်ချီတွေနဲ့ ကျနော်တို့ ဆက်တိုက်ကြရအုံးမှာ အမေ၊ စောင့်လိုက်ကြရင် ပိုမကောင်းဘူးလား။”

“တော်လှန်ရေးက ဘာဖြစ်လို့ မင်္ဂလာဆောင်ကို ရပ်ပစ်လိုက်ရမှာလဲ၊ မင်းရွဲစိတ်ကို ပြန်ပြုပြင်လိုက်စမ်းပါ”

“ကောင်းပါပြီ အမေ၊ အမေ့စကားကို ကျနော် နားထောင်ပါပြီတဲ့၊ ကျနော် သဘောကျ လက်ထပ်ရမဲ့ မိန်းကလေးကို မသိရသေးပါကလား၊ သူ့ကို ကျနော် မမေးသင့်ဘူးလား အမေ”

“ဒါ အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး၊ ကောင်မလေးကို မင်း သိပါတယ်၊ ဟာတီနာကို သတိရပြီလား၊ မူလတန်းကျောင်းတုန်းက မင်း အကို ဆူလာဒီနဲ့ တတန်းထဲထိုင်တဲ့ ခလေးမလေးဟာ ကွယ်...”

“အို...ဟုတ်ကဲ့... သိပြီ၊ ဝါဂျန်တို့ရှိမှာတုန်းကလေ၊ ဟာတီနာက ဆူလာဒီကို ပြောင်သလိုလိုနဲ့တောင် ပြောခဲ့ဘူးသေးတယ်၊ နှင်ငါ့အကို ဖြစ်လာမှာပဲ ဟယ်တဲ့၊ ဒါပေမဲ့ အမေထံရွဲလား၊ သူ့မိဘတွေက သဘောတူရုံလား၊ ကျနော်ဟာ လူသာမန် တောသားတယောက်ပါ၊ သူက အထက်တန်းလွှာက အရာရှိ တယောက်နဲ့ သမီးပါ၊ မင်ကွန်းဂရန်၊ က အရူးရဲ့ သမီး အမေ”

“အရာရာဟာ ပြောင်းလဲခဲ့ပြီ ငါ့ သား၊ သူတို့ မိသားစုနဲ့

၁ Hartinah
၂ Mangkunegaran ဒိုလိုနယ်မှ မြို့တမြို့၏အမည် ဖြစ်သည်။

အကျွမ်းတဝင်ရှိလှတဲ့ မိန်းမကြီးတယောက်ကို အမေ သိတက်၊ ငါ့အဖို့ ဆက်သွယ်ပြီး လုပ်သွားမယ်၊ တာလုပ်ရမယ်၊ ဘာလေ့ထုံးစံတွေရှိတယ်ဆိုတာ အမေ သိပြီးသားပါ ကွယ်”

ဆူဟာတီက သဘော တူသည်။ သူ့ အမေ(အဒေဂါ)က အောင်သွယ် မိန်းမကြီးကို ကပ်ပြီး ကြီးစားတော့သည်။

ကျောင်းသူမကလေး၏ အဖေ ဆူမိုဟာဂျိုမို နှင့် အမေ အင်တီ၊ တို့သည် ကျောင်းသားကလေးကို သတိရဖို့ မနည်းကြီးကြီးစားစားနေကြရသည်။ သို့သော် သူတို့ သတိမရကြ။ မမ့တိမိကြ။ သူတို့သမီးကလေးကို ခေါ်လိုက်သည်။ သမီးကလေးသည် တခြားဘက်ထောင်ဖက် တိစ္ဆများ ဆွေးနွေးတိုင်း ငြင်းပယ်ခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်သည်။

သူမက ဆူဟာတီကို မှတ်မိသည်။ ကျောင်းနေဖက် ဖြစ်ပြီး အခု တကယ် အရာရှိတယောက် ဖြစ်နေပေပြီ။ သူမသည် ဆူဟာတီကို နှစ်ပေါင်းများစွာ မမြင်မတွေ့ခဲ့ရသော်လည်း ကြက်ခြေနီထပ်ဖွဲ့ဝင်များထံမှ သူ့ သတင်းကို အမြဲ ကြားလာခဲ့ရသည်။

၁ Soemoharjomo
၂ Hatmanti

သူမက ဆူဟာတို့ကိုသဘောကျသည်။ ဆူဟာတို့၏ မေးခွန်းများကို
မအေးက ဖိတ်ကြား ကမ်းလှမ်းချက်ကိုလက်ခံလိုက်လေသည်။

စေ့စပ်ကြောင်းလှမ်းပဲ့ အခမ်းအနားကလေးတခု ကျင်းပ
သည်။ ဤအခမ်းအနားတွင် ခင်ပွန်းလောင်းနှင့် ဇနီးလောင်း
သည် တယောက်ကိုတယောက် အကဲခတ် လေ့လာ ကြည့်ရှု
သည်။ နှစ်ဖက်သော လူကြီး မိဘ များသည် မင်္ဂလာဆောင်
ပစ္စည်း ပစ္စယ ကိစ္စ ဝိစ္စ များကို ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းကြသည်။

ဆူမိဟာဂျိုမိုတို့နှင့် ပရာဝီရိုဝါဂျိုတို့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေး စေ့
ပွဲသည် လုံးဝဥသို့ အောင်မြင်ကျေနပ်မှုများ ရရှိကြသည်။

လက်ထပ်ပွဲကို ဆိုလိုတွင် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၂၆ ရက်
နေ့၌ ကျင်းပသည်။ သတို့သားသည် ဂျိုးဂျကတာမှ ဆိုလို
သွားရန်အတွက် ဆီဒင် မှန်ကားဟောင်းကြီးတစ်စီးကိုငှားစီးသွား
ရသည်။ သူသည် မင်္ဂလာ အခမ်းအနားဝတ်စုံကို အကျ အန ဝတ်
ဆင်ထားသည်။ ထိုင်ရခက်ခဲသော အဝတ် ဖြစ်သည့် ကာရင်
ဝတ်စုံကိုဝတ်ထားသည်။ အကိုဆူလာဒီက တချိန်လုံးစု နေသည့်
ဆိုလိုတွင် မင်္ဂလာဆောင်ရသည်မှာ မည်မျှခက်ခဲကြောင်း ပြော
ပြနေသည်။ သတို့သားသည် စစ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဦးနှောက်
မခြောက်ခဲသော်လည်း ယခု လက်ထပ်ပွဲတွင် ဦးနှောက်ခြောက်
လာတော့သည်။

မင်္ဂလာဆောင်အခမ်းအနားကို ညနေပိုင်းတွင် စတင်ကျင်းပ
ရာ၊ သတို့သမီးဖက်မှ ဆွေမျိုး မိတ်သဟ်များ တက်ရောက်ကြ

သည်။ ဆူမိဟာဂျိုမိုတို့သည် နာမည်ကြီးပြီး မြို့ပေါ်တွင် ဂုဏ်
ဆရေရှိ လူကြီးလူကောင်းများ ဖြစ်ကြသည်။

ညနေပိုင်းတွင် စီလမတန်ခ အခမ်းအနား တရပ် ကျင်းပ
ပြန်သည်။ ဖယောင်းတိုင် အနည်းငယ်ထွန်းညှိကြရသည်။ ဒတ်ချ်
တွေက လေကြောင်းမှ ဗုံးကြဲလိမ့်မည်ဟုစိုးရိမ်ရသဖြင့် ဆိုလိုတမြို့
လုံး အမှောင်ဖုံးနေတော့သည်။

မင်္ဂလာဆောင်ပြီး ၃ ရက်အကြာတွင်လင်မယားနှစ်ယောက်
စုံတွဲသည် ဂျိုးဂျကတာသို့ရှေ့ပြောင်းသွားကြသည်။ ဒု-ဗိုလ်မှူး
ကြီးသည် တပ်သို့ပြန်၍ တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ပြီး အိမ်ရှင်မ
အသစ်ကြပ်ချွတ်ကလေးက အိမ်မှုကိစ္စများနှင့် အထွေထွေ လူမှု
ရေး တာဝန်များကို တပ်ရင်းမှူး ဇနီး ပီသစွာ ထမ်းဆောင် ရ
တော့သည်။

တနှစ်ကြာသောအခါ စစ်ကြောင့် လင်မယားနှစ်ယောက်
သည် ခေတ္တကွဲကွာသွားကြသည်။ သို့ရာတွင် စစ်၏ ကမောက်
ကမ ကြားဝယ် ဆူဟာတို့တို့လင်မယားသည် မည်သည့်ပြဿနာ
မှ မဖြစ်ပဲ အေးအေး ဆေးဆေး ချစ်ချစ် ခင်ခင် ပေါင်းသင်း
လာခဲ့သည်။

နှစ်တွေကြာညောင်းလာသောအခါ သူတို့တွင် သားသမီး

ဖိယောက်ထွန်းကားလာတော့သည်။ သားသုံးယောက် သမီး
ယောက် ဖြစ်သည်။^၁

ဤကား ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း တပ်မတော်သား တဦးဖြစ်သည်။
ဆူဟာတို့၏ ဘဝ အတ္ထုပ္ပတ္တိ အကျဉ်းမျှသာဖြစ်သည်။

သူ့ ကလေးသုံးယောက်ကို သူ့အဝေးရောက်နေစဉ် မွေးဖွား
သည်။ ကလေးတယောက်ကို သူ့ ဂျာဗားအလယ်ပိုင်း တောကြား
မျက်မဲထဲတွင် ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေး ဆင်နွဲ့နေစဉ် မွေးဖွား
သည်။ သမီးဦးကလေးအား မွေးပြီး ၃ လကြာမှ မြင်တွေ့
သည်။ ဒုတိယသားကိုလည်း စူလာဝေစီ တောင်ပိုင်း ဒေသတွင်
အင်ဒိုအဇစ် ၂ ပုန်ကန်မှုကို နှိမ်နင်းတိုက်ခိုက်နေစဉ် မွေးဖွား
သည်။ နောက်ထပ်သားတယောက်ကိုလည်း အီရန်အနောက်ပိုင်း
လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲကို မကအာခု အရပ်တွင် ဆင်နွဲ့နေစဉ်
မွေးဖွားခဲ့ပြန်သည်။

- ၁ သားများ၏ အမည်များမှာ (၁) စီဂျစ် ဟာဂျီဂျူတန်တီ (၁၉၅၁ မေ ၁ မွေး)။ (၂) ဘန်ဘန်သရီဟတ်မိုဂျီ (၁၉၅၁ ဇူလိုင် ၂၃)။ (၃) ဟတ်တိုမိုမန်ဒလာပူထရာ (၁၉၆၂ ဇူလိုင် ၁၅)။ သမီးများ၏ အမည်များမှာ (၄) စီထိဟတ်ဒီဂုန်တီ ဟာတူတီ (၁၉၄၉ ဇန်နဝါရီ ၂၃)။ (၅) စီထိဟတ်ဒီဂျတီ (၁၉၅၉ ဧပြီ ၁၄) နှင့် (၆) စီထိဟတ်ထမီ အင်ဒန်အဒီနင်နီ (၁၉၆၄ ဩဂုတ် ၁၃) တို့ ဖြစ်ကြသည်။

၂ Andi Azis
၃ Makassar

ယခု အင်ဒိုနီးရှား၏ ထိပ်တန်း အမျိုးသမီးဖြစ်သော မဒ်
စီဟာတီနု ဆူဟာတီအား ၁၉၂၄ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်
တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ သားသမီးရှစ်ယောက်တွင် ဒုတိယ
မြောက် သမီးဖြစ်သည်။ သူမ၏ ဖခင်သည် ဆိုလိုအနီး ဝါဂျန်တို
တွင် ခရိုင်အရာရှိတဦး ဖြစ်သည်။ မူလတန်း ကျောင်းတွင်
ကျောင်းသူ ကျောင်းသားဘဝ၌ ဆူဟာတီနှင့် ပထမဦးဆုံး စတင်
အသွယ်သည်။ သို့ရာတွင် ဤတွေ့ဆုံမှုမှာ ကျောင်းသူ ကျောင်းသား
များ ရှောင်တခင် တွေ့ဆုံမှုမျိုး ဖြစ်သည်။ နောက်ထပ် တွေ့ဆုံ
မှု အခွင့်အရေး မရခဲ့ကြတော့။

စီတီ ဟာတီနုသည် မအေအား အိမ်မှကိစ္စများ ကူညီ လုပ်
ကိုင်ပေးလေ့ရှိသည်။ သူမသည် ရှေးဟောင်း၊ ဂျာဗားအတယ်
ညာဖြစ်သော အဝတ်အထည်များအပေါ် ဆေးဆိုးပန်းရိုက်
ခြင်း အတတ်ပညာတွင် လွန်စွာ ကျွမ်းကျင်လှသည်။ သူမတို့
သားစုသည် လူရှိသေရင်ရှိသေဖြစ်သော်လည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝ
လှသည်ကား မဟုတ်။ စီတီဟာတီနုအား အထက်တန်းပညာ
များ ဆက်လက် သင်ကြားစေရန် ပိုက်ဆံငွေကြေး မပြည့်စုံပေ။
ဤ ပညာသင် အခွင့်အရေးကို အမဖြစ်သူအားပေးလိုက်ရသည်။
အမမှာ ကွယ်လွန်သူ မစွက်ဥဒန်းဝ ဖြစ်ပြီး အင်ဒိုနီးရှား သံအ
တကြီး၏ ဇနီးဖြစ်သည်။

သူမငယ်စဉ်က ဇာတိချက်ကြော ဆိုလိုမြေ၏ ယဉ်ကျေးမှု အနု

၁ Oudang

၂၃၆

ထိလာစိုးပြင်ထူး

ပညာများတွင် လွန်မင်းစွာ စိတ်ပါဝင်စားခဲ့သည်။ တေးဂီတနှင့် ဂျပားအကများတွင် ဝါသနာပါသည်။ လေ့ကျင့်ဆည်းပူးသည်။ လူထုအကြားမှာရာ မင်းသားကြီး၏နန်းတော်တွင်းမှာပါ အထိ အမှတ် အက အခုန်ကို လေ့လာသည်။ စိတ်ပါဝင်စားသော မိန်းမပျိုကလေးသည် ရှေးဟောင်း ဂျာဗား ယဉ်ကျေးမှု အပညာများ တွန်းကားရာ ဆိုလိုယဉ်ကျေးမှု ပဟိုကော်မီတီဝင် တဦး ဖြစ်လာသည်။

ကျောင်းသူဘဝကပင် သူမသည် ဂျပားရွှေဆောင် မိန်းမခလေး အသင်းသို့ ဆက်သွယ်ဝင်ရောက် ခဲ့သည်။ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ ထိပ်တန်း နှံပတ်တစ် အမျိုးသမီးသည် ယခုအခါ ဆောင်မိန်းမခလေး အသင်း၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်ပြီး လူငယ်ထုနှင့် ဆက်သွယ်လျက်ရှိသည်။

ဂျပန်များ သိမ်းပိုက်ထားချိန်တွင် စိတ်ဟာတီနသည် တာတည်းသော အမျိုးသမီး အသင်း ဖွဲ့ရင်ကိုင်ခ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်၏။ ယင်းအသင်းသည် ဂျပန်တို့၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော အသင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၄၅-ခုနှစ်တွင် အင်ဒိုနီးရှား လွတ်လပ်ရေး ကြေညာလိုက်သောအခါ သူမသည် တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ သူမသည် ထိုတပ်ထဲတွင်၎င်း၊ အင်ဒိုနီးရှား ကြွယ်ကြွယ် အသင်းတွင်၎င်း၊ လူမှုရေး အလုပ်တာဝန်များဖြင့် မအားမလပ် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အင်ဒိုနီးရှားတွင် ငြိမ်းချမ်းရေး ရလာသောအခါ မဒမ်စိတီ ဟာတီန ဆုဟာတီသည် လူမှုရေး လုပ်ငန်းများကို ဆက်လုပ်ပြန်သည်။ ဟာတီနသည် အခြားစစ်အရာရှိများ၏ ဇနီးများကဲ့သို့ တက်အောက်ငယ်သား ရဲဘော်များနှင့်၎င်း၊ မိသားစုများကို ရုတ်စိုက် ကြည့်ရှုသည်။ သူမသည် ယခုတိုင် တပ်မတော်အိမ်ထောင်ရှင် မှုများ အသင်းနှင့် ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန အရာရှိများ၏ ဇနီးများ အသင်းတို့၏ နာယကအဖြစ် ဆောင်ရွက်ဆဲ ဖြစ်သည်။

အခြားဝန်ကြီးများ၏ ဇနီးများနှင့်အတူ မဒမ်ဆုဟာတီသည် လူမှုရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု နယ်ပယ်တွင် အရေးပါသော အသင်းများ ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြန်သည်။ ကလေးသူငယ်များကို စောင့်ရှောက် နည်းသည် သူမ၏ ထင်ရှားသော အချိန်ပို လုပ်ငန်းတရပ် ဖြစ်သည်။ ကင်ဆာဆေးရုံ အင်ဒိုနီးရှား ကြက်ခြေနီ အသင်း ဟာတာရို ဗဟိုပြုတိုက်နှင့် စီနဂျန် အားကစားဝင်း အတွင်းရှိ ကလေးကစားကွင်း ဆောက်လုပ်ရေးများတွင် လိုအပ်သော လူမှုရေးများ ပြုလုပ်သည်။ ရဲပုံငွေ ရရှိရေးအတွက် မဒမ်ဆုဟာတီသည် အကူအညီအမျိုးမျိုးပေးသည်။

သမ္မတ ဆုဟာတီ၏ လုပ်ငန်း တာဝန်များ ထမ်းဆောင်မှုတွင် မဒမ်ဆုဟာတီ၏ အကူအညီ များစွာပါဝင်သည်။ သမ္မတအတူ နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ လိုက်ပါရာတွင်၎င်း၊ အိမ်မှာတွင်၎င်း၊ နိုင်ငံရေးနှင့် သံတမန်ရေးရာ ဆောင်ရွက်ချက်များတွင် နှောင့်နှေးခြင်းမရှိ သွက်လက်စွာ ဆောင်ရွက်လေ့ ရှိသည်။ သူမသည် သမ္မတ၏သစ္စာအရှိဆုံး အဖော်လည်းဖြစ်သည်။

မယားကောင်း တယောက်နှင့် မိခင်ကောင်း တယောက် ပါသော သူမသည် အခြားအင်ဒိုနီးရှားမိသားစုများ နည်းကျိယံအိမ်ထောင် မိသားစု၏ ဘဝကို စီမံကွပ်ကဲသည်။ သူမ၏ တိုင် အထက်တန်း ပညာရပ်များကိုဆန္ဒရှိသလောက် ပြည့်စုံစေမသင်ကြားဖြစ်ခဲ့သဖြင့် သူ့ကလေးများအား ပညာရေး အဖွဲ့ဝင် ဂရုစိုက် ကြပ်မတ်သည်။

စနေနေ့ မွန်းလွဲပိုင်းနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် တိုင်းပြည်တစ်ဝန်းမှ အနားယူပြီး မိသားစု တစ်စုလုံးသည် မြို့တော်ထောင့် ဖက် မိုင် ၆၀ ခန့် ဓေးကွာသော ပွန်ဂျပ်ပတ်ခ တောင်တန်းများဆီသို့ ကားမောင်းသွားလေ့ရှိသည်။ သို့မဟုတ် ရေကူးနှင့် ငါးများရန်အတွက် ဂျကာတာ ပင်လယ်ပြင်ထဲရှိ ကျွန်းပေါင်းများစွာမှ ကျွန်းတကျွန်းကျွန်းသို့ လှေဖြင့် သွားလေ့ရှိသည်။

ငါးပျားခြင်းသည် ဆူဟာတို စိတ်အဝင်စားဆုံး ဝါသနာတရပ်ဖြစ်သည်။ ငါးပျားခြင်းသည် သူ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အလုပ်နှင့် သင့်တော်ကိုက်ညီပုံရသည်။ ငါးပျားသူ တယောက်အနေအတွေးကို တည်ငြိမ်စွာ ထားရသည်။ ငါးကြီးကြီးကို ငါးပျားချိတ်တွင် မိပါက ပျော်ရသည်။ စိတ်ရှည်စွာ အချိန်မှန်မှန် စောင့်ဆိုင်းပြီး လျင်မြန်စွာ 'သုတ်'ရ ခြင်းသည် ငါးဖမ်း လေ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၀ Puntjak Pass

ဆူဟာတို၏ အခြားဝါသနာများသည် အမဲလိုက်ခြင်းနှင့် ဆက်သီးရိုက်ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ ဂေါက်သီးရိုက်သည့် အားကစားသည် ဂျကာတာတွင် မကြာမီ နှစ်အနည်းငယ်ကမှ စတင်ပျက်စားလာသော အားကစားတရပ်ဖြစ်သည်။

မြင်းကောင်းကောင်း ကိုလည်း သူ သဘောကျတတ်သည်။ ဤဖြစ်၍ အိသီယိုးပီးယားခ ဘုရင်ကြီး ဟေလီဆေလက်ဆီ ဟုခေါ်ပါကစွတန်ခု သမ္မတ အယုတ်ခန်ခု တို့က အင်ဒိုနီးရှား မြင်းပျားသူအား မြင်းလက်ဆောင် ပေးခဲ့ကြသည်။

ဆူဟာတိုနှင့် ဆူကာခိုအကြားတွင် နိုင်ငံရေးအရာ၌ ကျယ်ပြန့်သော ခြားနားချက်ကို တွေ့ကြရသည်။ ၎င်းပြင် လူမှုရေးအကျင့်သိက္ခာနှင့် စာရိတ္တ ဆိုင်ရာတွင်လည်း ပေါင်းကူး ဆက်သွယ်ရေးကွပ်လပ်ကြီးကို တွေ့ကြရပြန်သည်။

x x x

- ၀ Ethiopia
- ၂ Haile Selassie
- ၃ Pakistan
- ၄ Ayub Khan

ပျောက်ကြားတိုက်ပွဲဝင်

မက်ဒွန် တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲတွင် အစိုးရတပ်များက အောင်ပွဲရလိုက်သော်လည်း နိုင်ငံတော်အတွက် ရှုပ်ထွေးပစ္စည်းပိုင်းဆိုင်ရာ အားလျော့သွားခဲ့သည်။ နှစ်ပိုင်းခွဲလိုက်သော ပြည်နယ်နှစ်ခု၏ အနာဂတ်ဆက်သွယ်ရေးအတွက် ဒတ်ချီနှင့် အင်ဒိုနီးရှား ကိုယ်စားလှယ်တို့ တွေ့ဆုံညှိနှိုင်းကြသည်။
ရိပ်တဲဘလစ်ကင် အစိုးရသည် ဒတ်ချီအာဏာပိုင်များ မော်လင်းထားသလို အင်ဒိုနီးရှားဖက်မှ တွန်းအားကို ခပ်မြန်မြန်အေးသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ဒုတိယ ဒတ်ချီတို့၏ လှုပ်ရှားမှုကြီး ဖြစ်ပွားပြန်သည်။ ဂျိုးဂျွဲကာတာသည် ဝဲဘက်ပုဂံဟိုနေရာဖြစ်နေ၏။ ဒတ်ချီ ဗုံးကြဲလေယာဉ်များသည် လှုပ်ရှားမှုဖြစ်ပွားသည့် ပထမနေ့ နံနက် ၅ နာရီခွဲတွင် ပေါ်ရောက်လာကြသည်။ လေဆိပ်သည်လည်း ဗုံးများ၊ ကော်သေနတ်များနှင့် ဒုံးပျံများ တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံကြရသည်။

အင်ဒိုနီးရှား လေဆိပ် ကာကွယ်ရေးအခြေအနေသည် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေ၏။ ဒတ်ချီလေထီးစစ်သား ၉၀၀ ကို လေယာဉ်ပေါ်မှ ချပေးသည်။

ဒတ်ချီရေကြောင်း တပ်ဖွဲ့က ကုန်းပေါ်တက်၍ လိုက်ပါကူညီပေးသည်။ စစ်သားများသည် ရွှေသို့တိုး၍ မြို့လယ်သို့ ချီတက်တိုက်ခိုက်သွားသည်။

အင်ဒိုနီးရှား စစ်သားများသည် လျင်မြန်ဖြတ်လပ်မှု မရှိပဲ နူးကွေးလေးလိုကြသည်။ မြို့လယ်ခေါင် လေဆိပ်နှင့် ၄ မိုင်ခန့် အကွာသော နေရာသို့ရောက်ရန် ရှစ်နာရီ အချိန်ယူ ဆောင်ရွက်ရသည်။

ဂျိုးဂျွဲကာတာသည် လေယာဉ်များဖြင့် တိုက်ခိုက်ခြင်းခံနေရသည့် ထောင်ပေါင်းမြောက်မြားစွာသော လူထုသည် ကြောက်ရွံ့စိတ်ကြား ပြေးလွှားကုန်ကြသည်။ ဒတ်ချီလူမျိုးတို့၏ ချယ်လယ် လှမ်းချိုးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော ကတိနက်သည် မြို့ထောင့်ထိ မစွန့်ခွာရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သမ္မတ ဆူကာနို၊ ဒု-သမ္မတ ဟတ်တာနှင့် ဝန်ကြီး ဟေ့ဂျီတို့

သည် ညနေပိုင်းတွင် အဖမ်းခံကြရသည်။ နောက်ဆုံး မိန့်ခွင့်တရားတွင် သမ္မတက ကြေညာလိုက်သည်။

“ငါတို့တိုက်ပွဲကို ဆက်တိုက်ကြ၊ အောင်ပွဲတာ ငါတို့အတွက် မြစ်တယ်”

ဒုတိယ သမ္မတကလည်း ပြောသည်။

“ပြည်သူတွေ တိုက်ပွဲဝင်ကြ၊ ပြည်သူတွေ တယောက်မကတိုက်ခိုက်ပြီး အောင်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ကြ”

x x x

၁၉၄၈-ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၁၉-ရက်နေ့ နံနက် အစောကြီးတွင် ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတိုသည် ဂျိုးဂျ လေဆိပ်အား ဖထမဆုံး ခြေချသည့် ဗုံးပေါက်ကွဲသံကြောင့် အိပ်ယာမှ နိုးလာခဲ့သည်။

သူသည် တယ်လီဖုန်းရုံရာသို့ ငြေးသွားပြီး ကောက်ကိုင်ထာတပ်ရင်းဌာနချုပ်ရှိ တာဝန်မှူး ဗိုလ်မဟရက်နာ ထံ ဖုံးဆက်လိုက်သည်။ ဗိုလ်ရက်နာလည်း အစောင့်ခန်းရွေ့တွင် နံနက်ခင်းကိုယ်လက်လေ့ကျင့်ခန်းများ လုပ်ပြီးရုံ ရှိသေးသည်။ သူ့ တပ်ရင်းမှူးဆီ သူက သတင်းပေးပို့ အစီရင်ခံလိုက်သည်။

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ထူးထူးခြားခြား ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ ကျနော်တို့ တပ်တွေ့ရွှေ့တာပါ”

ဆူဟာတိုက ဒေါသတကြီး ပြန်၍ အော်လိုက်လေသည်။

“နားထောင်စမ်း...ဒါ အင်ဒိုနီးရှားတပ်တွေ့ရွှေ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒတ်ချီ တပ်တွေ့ ရွှေ့တာကွဲ့၊ ဒါ အခု ချက်ခြင်းလာခဲ့မယ်”

တပ်ကို လှန့်ထားစမ်း၊ မင်းနဲ့ ပင့် လူတွေ အသင့်အနေအထား ဖြစ်ပစေ၊ လျှို့ဝှက်စာရွက်တွေ မီးရှို့ လိုက်...ဒါ အမိန့်ပဲ”

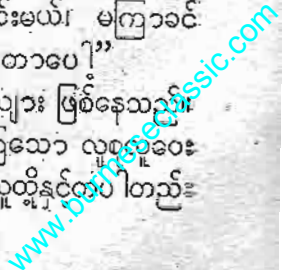
တပ်ရင်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတိုက သူ့ တပ်အချို့အား ဒတ်ချီ တပ်ဦးများနှင့် တိုက်နေသော တပ်များအား အင်အားဖြည့်ရန် အမိန့် ပေးလိုက်လေသည်။ ထိုနောက် သူသည် ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်ထံ ဆက်သွားရာ အခြား တပ်ရင်းမှူးများကို ထိုနေရာတွင် တွေ့ဆုံရလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် အပြင်းအထန် ဖျားနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဆရာဝန်က သူ့ အား အိပ်ယာထဲတွင် ၂-လကျော်လှုံနေရန် ညွှန်ကြားထားသော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ဆူဒါမင်သည် မလိုက်နာပဲ အိပ်ယာမှထကာ နန်းတော်သို့ ရွှေ့ပြောင်းခြင်း ခံရသည်။ သူသည် ကဘိနက် အစည်းအဝေး တက်ချင်လှသော်လည်း သူ၏ ဆိုးဝါးလာသော ကျန်းမာရေး အခြေအနေကြောင့် သူ့ အိမ်သို့ ပြန်ပို့ခြင်းခံရသည်။

တပ်မှူးချုပ် ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်သည် နောက်ဆုံးတွင် သူ့ တပ်များအား ကြိုတင် စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း မြို့မှ ထွက်ခွာစေသည်။

ဆူဟာတိုသည် ရေးကြီး သုတ်ပြာဖြင့် သူ့ ဇနီးအား နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“ဂျိုးဂျမှာနေတာ မင်းအတွက် ပိုကောင်းမယ်၊ မကြာခင် ဒုတော့မို့ ဒွိုကလေးလေးအတွက်လဲ ပိုကောင်းတာပေါ့”

ဂျိုးဂျကတော့မြို့သည် ဖရိုဖရဲ ကစင်ကလျား ဖြစ်နေသည်။ အချို့ လမ်းမများပေါ်တွင် ပြေးလွှားနေကြသော လူထုအဝေးကြီးကို မြင်တွေ့ရသည်။ ဖစ်သားများသည် သူတို့နှင့်တပ်တည်း

မသယ်ယူနိုင်သော စစ်ပစ္စည်းများကို မီးရှို့ပစ်ကြသည်။ နောက် စစ်သားများသည် ချီတက် သွားကြတော့သည်။

ဆူဟာတို၏တပ်ရင်းသည် ၁၉၄၈-ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၁၉-ရက် ညနေပိုင်းတွင် စနစ်တကျ ချီတက်လာရာမှ ဂင်ဒုတ်၀ သို့ ဆေးလာသည်။ ထိုနေရာတွင် တညအိပ်ပြီး တောင်ဖက်သို့ ဆက်လက် ချီတက်လာရာ တောင်တန်းဒေသဖြစ်သော ဂူနန်ပရင် ၂ နှင့် တစ်ခု အရပ်များသို့ ရောက်လာသည်။ ရွာသားများက စစ်သား များကို ကြိုဆိုကြသည်။

ဆူဟာတိုသည် ရဲဘော်များကို ဖြန့်ထားပြီး သူ့ ဌာနချုပ်မှ ရွာသူကြီး ပက်ဟားဂျိုဝီဂျာဒီ၄ အိမ်တွင်ဖွင့်၍ ရုံးစိုက်ထားသည်။ ရဲဘော်များသည် တောင်သူ လယ်သမားများနှင့် မိတ်ဆွေ ကြပြီး လယ်ယာ လုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင် ကူညီပေးကြသည်။ အိမ်တွေ ပြင်ပေးကြသည်။ မြေပို့ လမ်းပြင်ပေးကြသည်။ ထို ရင်းမှူးနှင့် ရွာသူကြီးတို့ နှစ်ယောက်ကို အမြဲ တပူးတံ့တွဲ ဆွဲကြရသည်။

ဂျာဗားတပ်မှူးချုပ် ဗိုလ်မှူးကြီးနာဆူးရှင်း၅ နှင့် လက်နက် ကိုင် တပ်များ၏ ဒုတိယ ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်မှူးကြီး စင်မတုပန်စ်

- ၀ Gangdok
- ၂ Gunungpiring
- ၃ Bibis
- ၄ Pak Hardjowijadi
- ၅ Colonel Nasution
- ၆ Colonel Simatupang

ဆောက်လာ၍ ဆူဟာတို၏ တပ်ရင်းကို စစ်ဆေးကြသည်။

ဆူဟာတို၏ ဌာနချုပ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်၏ ဌာနချုပ်၊ ဆူဟာတိုနှင့်စုံမကြား တတ်ကိတင်ကိရှိ အရေးပေါ် ကွပ်ကဲမှု အကြီးအကဲ ဂျဟရူဒင် ပရာဝီရန် နင်ဂရာ၀ တို့ အကြား ကြီးမဲ အကြီးနန်း ဆက်သွယ်မှု လုပ်လိုက်သည်။

ဆူဟာတို၏ ဌာနချုပ်မှ တစ်ခွဲခန့် ဝေးကွာသော နေရာတွင် ဒီလာရွန်၂ အမည်ရှိ အခြား တိုက်ပွဲဝင် စခန်းတခုရှိသည်။ လွန်ခဲ့ သော နှစ်ပေါင်း တရာကျော်ခန့်က မင်းသားကြီး ဒီပိုနိုဂိုရိုဗု သည် ဤနေရာကို သူ၏ ယာယီ ဌာနချုပ်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ဘူး

- ၀ Sjafrudin Prawiranegara
- ၂ Selarong

၃ Prince Diponegoro; မင်းသားကြီး ဒီပိုနိုဂိုရိုမှာ ၁၇၀၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၁၁-ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်ပြီး ဂျိုးဂျကာတာ ဘုရင် တတိယမြောက် ဟမင်ကူဘုဂိုနို၏ အကြီးဆုံး သား ဖြစ်သည်။ သူ့ မိခင်သည် ဘုရင်၏ မိဖုယားခေါင်ကြီး မဟုတ် သဖြင့် သူ့မှာ ထီးနန်းအရိုက်အရာ ဆက်ခံခွင့် မရှိခဲ့ပေ။ ဂျိုး ဂျကာတာ အနီးရှိ သူ့ စံအိမ်ကို ဒတ်ချ်စစ်သားများက မီးရှို့ လိုက်ရာ သူက လက်မြောက် ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ၁၈၂၅-မှ ၁၈၃၀ အထိ ဂျာဗားစစ်ပွဲကို သူ ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ သည်။ သူ့ကို သို့ပန်းအဖြစ် ဖမ်းပြီး စူလာဝေစီ မြောက်ပိုင်း ဖိနာဒိုသို့ ပြည်နှင်ဒဏ် ပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူ့ကို စူလာ ဝေစီ တောင်ပိုင်း မကဆာရှိ ရိုတာဒမ်စခန်းသို့ အပို့ ခံခဲ့ပြီး။ ယင်းဒေသမှာပင် ၁၈၅၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီ ၈ ရက်နေ့၌ ကွယ် လွန်ခဲ့လေသည်။

သည်။ ဆူဟာတို့အတွက် ဤကဲ့သို့ အမှတ်တရ အမြတ်တနိုး ထားရာနေရာဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော် အထိမ်းအမှတ် တံခွဲ အဖြစ် ထားရှိသည်။ တခါက 'ညအချိန်သူနေခဲ့သောနေရာအဖြစ် ဆူဟာ တို့က သူ့ အရာရှိများနှင့်အတူ အလည်အပတ် သွားကြည့်သည်။ ကုန်လွန်ခဲ့ပြီးသော နှစ်များက လွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲဝင် တယောက်၏စိတ်ဓါတ်ကို မြတ်နိုးဂုဏ်ယူဖွယ်ရာအဖြစ် သတ်မှတ် ခဲ့သည်။

ဂျိုးဂျကာတာမှ ဆုတ်ခွာလာပြီး ၁၀ ရက်အကြာတွင် ရန်သူ စခန်းများကို ပထမဆုံးတိုက်ခိုက်သော တိုက်ပွဲများဆင်နွှဲသည်။ ဆူဟာတို့၏တပ်များတွင် လက်နက် အလုံအလောက် မရှိသော် လည်း မြို့ဆင်ခြေဖုံးနေရာများကို ဒတ်ချီတို့ ကြာရှည်စွာအခိုက် မဆွဲနိုင်တော့ပဲ လက်လွတ်ကြရသည်။

ဆူဟာတို့ အနှစ်သက်ဆုံး လက်နက်မှာ ၉ မမ အိုင်ဂန်း သေနတ်ဖြစ်သည်။ ဤဆပ်မရှင်းဂန်း သေနတ်ကို ဂျိုးဂျကာတာ တွင် ဒတ်ချီတို့နှင့်တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ် လက်ရဖမ်းမိသော နာမည်ကြီး ပင်လယ် ဒမြေခေါင်းဆောင် ဂျန်ဂုတ်စ် ထံမှ သိမ်းယူခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။ ဂျန်ဂုတ်စ်သည် နောက်ပိုင်းတွင် လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲဝင် သူများနှင့် ဆက်သွယ်ပေါင်းသင်းခဲ့ရာမှ တိုက်ပွဲတွင်ကျဆုံးသွား ခဲ့သည်။

ကြိုတင် စီစဉ် ထောက်လှမ်းမှု မရှိပဲ ဆူဟာတို့၏ တပ်သည် မည်သည့်တိုက်ပွဲကိုမှ မဆင်နွှဲခဲ့ပေ။ တိုက်ပွဲမစမီ စစ်သားများ

သည် အရပ်ဝတ်များဖြင့် ရန်သူ့ ပိုင်နက်တွင် လျှို့ဝှက် ဝင် ရောက် ခဲ့ကြသည်။ တခါက လက်ဖက်နှင့် (ဗိုလ်) တယောက် ဆား ဂျိုးဂျကာတာမြို့ စီမံကိန်းရုံးသို့ စေလွှတ်၍ ဒတ်ချီအရာရှိ အသုံးပြုနေသော မြေပုံများကို အယူခိုင်းသည်။

တပ်ရှင်းမှူး ဆူဟာတို့ ကိုယ်တိုင် လျှို့ဝှက် အဖွဲ့ များဖြင့် ဒတ်ချီတို့ သိမ်းပိုက် အုပ်ချုပ်နေသော ဂျိုးဂျကာတာသို့ အကြိမ် ပေါင်း မြောက်မြားစွာ သွား ရောက် ခဲ့သည်။ လယ်သမား အယောင်ဆောင်၍ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များယူလာပြီး စုလတန်၏ မီးဖိုချောင်သို့ပို့ပေးသည်။ ဆပ်ပင်ညှပ် ရေမိုးချိုး အဝတ်အစားလဲ ပြီး ဆူဟာတို့ သည် စားဖိုမှူး ဟင်ဒရိုဘူဂျိုနို ခေါ် သဖြင့် စုလတန်တူစွာထံသွားရောက်သည်။ မြင့်မြတ်သော မျိုးရိုးမှ ဆင်း သက် လာသည့် စုလတန်နှင့် လယ်သမား သား ဆူဟာတို့တို့ နှစ်ယောက်သည် လွတ်လပ်ရေး ချစ်မြတ်နိုးသူများ အချင်းချင်း စည်းရုံး ညီညွတ်စွာ ဆွေးနွေး နှီးနှောကြသည်။

ဒတ်ချီတို့ ဖိနှိပ်မှုကို ရှုတ်ချသောစုလတန်သည် နိုင်ငံကိုသစ္စာ ရှိဆဲပင်ဖြစ်သည်။ လူထုနှင့်ခေါင်းဆောင်တို့၏ လေးစားခြင်းခံရ သော ရုရှီစုလတန်သည် အမျိုးသား တော်လှန်ရေး၏ နှလုံး သည်းပွတ်ဖြစ်သည်။ ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတို့သည် သူ၏ အယုံ ကြည်ရဆုံး စစ်မြေပြင် တပ်မှူးဖြစ်သည်။

ကရာတန်သို့ လည်ပတ်သွားရောက်ခြင်းများသည် စစ်သတင်း ထောက်လှမ်းရေးတွင် များစွာအရေးပါသလို ဆူဟာတို့ အတွက်

သူ့ဇနီးနှင့်တွေ့ဆုံရန် အခွင့်အရေးလည်းရသည်။ ကရာတန်အား ဆုဟာတို့သည် ၃ ရက်ကြာ နေထိုင်သည်။ ဒတ်ချ်တို့က လူထု တော်လှန် ပုန်ကန်မှုများကို ကြောက်လန့်သဖြင့် ကရာတန်အား အဝင်အထွက်မလုပ်ရန် တားမြစ် ပိတ်ပင်မိန့် ထုတ်လိုက်သည်။

အင်ဒိုနီးရှားတပ်မတော်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ရာထူး အဆင့် ကိုင်တွယ်ရရှိထားသော စူလတန်နှင့် ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆုဟာတို့ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးကြပြီး ရဲရင့် ပြတ်သားသော ဆုံးဖြတ်ချက် တရပ် ချလိုက်သည်။ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဂျိုးဂျက်တာ မြို့အား ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ရန်နှင့် သိမ်းပိုက်ရန်ဖြစ်သည်။ ရှည် ရွယ်ချက်မှာ ကုလသမဂ္ဂတွင် ဒတ်ချ် ကိုယ်စားလှယ်များ ပြောကြားသလို အင်ဒိုနီးရှား တော်လှန်ရေး ပျောက်ပျက် သွားပြီ ဆိုသည်ကို ချေပ၍ အင်ဒိုနီးရှား တော်လှန်ရေး မပျောက်ပျက်ကြောင်း ကမ္ဘာသို့ အသိပေးပြသလိုသည့် သဘောဖြစ်သည်။

မတ်လ ၁ ရက် အထွေထွေ တိုက်ပွဲအတွက် ဂရုတစိုက် ပြင်ဆင်ကြသည်။ စစ်သားတွေသည် ယခင်ကတည်းက မြို့တွင်းသို့ ဝင်ထွက်နေကြသည်။ တပ်ခွဲတစ်ခုက မဂ္ဂိုဠာ လေဆိပ်ကိုသိမ်းပိုက်ရန်၊ အခြားတပ်စုများသည် ဂျိုးဂျက်တာအား အရပ်လေး မျက်နှာမှ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ရန်နှင့် ဒတ်ချ် စစ်ကူတပ်များ ချီတက်အလာတွင် နှောင့်နှေးကြုံကြာစေရန်နှင့် ကာကွယ်စေရန် မြေမြှုပ်မိုင်းများ ထောက်ကြသည်။

သို့ရာတွင် ယင်းစီစဉ်ပြင်ဆင်မှုများသည် အချည်း အနီးဖြစ်

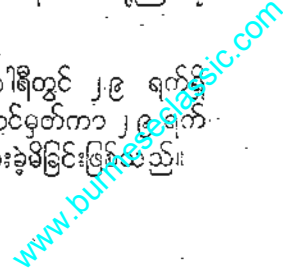
သွားသည်။ တပ်ခွဲမှူး တယောက်သည် တိုက်ပွဲနေ့ မတိုင်မီ ရက်များအတွက်လွဲ၍ ၂၄ နာရီစောပြီး တိုက်ခိုက်မိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။^၁

အချိန်မစေ့ရောက်မီ လှုပ်ရှားမိသော ဤအကျိုးကြောင့် စစ်ဆင်ရေး၏ အောင်ပွဲသည် ကြမ္မာငင်ခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင် ဒတ်ချ်တို့ကလည်း တိုက်ပွဲကို ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် လှုပ်ရှားမှု တရပ်မှာ ဆုံးမားစွာ ယူဆမိပြီး အပြင်းအထန် ဖိဖိစီးစီး စစ်ဆင်ရေးကို ဆောင်ရွက်ကြပေ။ သူတို့ သတင်းမှန် ရရှိသွားသော်လည်း တပ်များ ရွှေ့ရပြောင်းရနှင့် အပိုးတန်သော အချိန်တွေ ဆုံးရှုံးကြရသည်။

၁၉၄၉ ခုနှစ် မတ်လ ၁ ရက် နံနက် ၆ နာရီတိတိအချိန် ည မထွက်ရ အမိန့် ပြီးဆုံးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ပြောက်ကျား တပ်သားများသည် မြို့ထဲသို့ ဝင်လာကြသည်။ ဆုဟာတို့သည် လေးလံသော အိုဝင်ဂန်း သေနတ်ကို လက်မှန်ကိုင်ရင်း ပြောက်ကျား တပ်သားများနှင့် ချီတက်သွားသည်။

တပ်သားများသည် အနီးညွန့်အနီးခက် ကလေးတစ်ခုကို ပခုံးတွင် အမှတ်အသားအဖြစ် ထိုးထားကြသည်။ တိုက်ပွဲအခြေအနေ အားရဖွယ် တိုးတက်လာသည်။ မြို့လယ်ခေါင်သို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့ကြပြီ။ ဝပ်ဆင် လက်နက်စက်ရုံကြီးကို

၁ တပ်ခွဲမှူးသည် ၁၉၄၀ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီတွင် ၂၉ ရက်နေ့ သည်ကို သတိမပြုမီပဲ ၂၀ ရက် လကုန်ထင်မှတ်ကာ ၂၉ ရက်နေ့အား မတ်လ ၁ ရက်ဟု အတွက်မှားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သိမ်းပိုက်မိကြသည်။ စစ်လက်နက်ပစ္စည်း ၅-တန်နှင့် လက်နက်ကရိယာ အမြောက်အမြားကို သိမ်းပိုက်လိုက်ကြသည်။

တင့်ကား တစီးလည်း ပျောက်ကျား တပ်သားတို့ လက်ဆီရောက်လာသည်။ ရဲဘော်တွေက တင့်ကားထဲသို့ ဝင်လိုကြသဖြင့် တိုးဝှေ့ လှယ်ကံက ဝင်ရောက်ရန် ကြိုးစားကြသည်။ သို့ရာတွင် တင့်ကား မောင်းတတ်သူ တယောက်မှ မရှိပေ။ ရယ်မောကြလျှင် ပြောင်ကြနှင့် ကြာတော့ တင့်ကားကြီး ရွှေလျားလာတော့သည်။

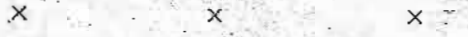
မုန်းတည့်ချိန်တွင် တင့်ကားများ၊ သံချပ်ကာ ကားများဖြင့် ဒတ်ချီ စစ်ကူတပ်များသည် ဂျိုးလှကာတာမြို့ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာကြသည်။ 'ဆင်နီကြီး' ဟု ထင်ရှားကျော်ကြားသော နာမည်ကျော် ချေမှုန်းရေးတပ်၏ တပ်မှူး ဗိုလ်မှူးကြီး ဗင်စန်တင်က ခေါင်းဆောင်သည်။

မုန်းလဲ့ပိုင်းတွင် ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတို့သည် သူ၏ ပြောက်ကျားတပ်များအား အခြေစိုက်စခန်းသို့ ဆုတ်ခွာရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ အထိအခိုက် အနည်းအကျဉ်းမျှသာဖြစ်သည်။ ရည်ရွယ်ချက်ကို ထိရောက် အောင်မြင်စွာဖြင့် ပြသသည်။ အင်ဒိုနီးရှားလက်နက်ကိုင် တပ်များသည် အင်အားခြင်းမမျှသော ကျူးကျော်သူများကို ခုခံတိုက်ခိုက်ကြောင်း လက်တွေ့ ပြသလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသတင်းသည် ပြည်တွင်းပြည်ပ ပျံ့နှံ့သွားတော့သည်။ အင်ဒိုနီးရှား တပ်မှူးချုပ် ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်က ဤ စစ်ဆင်ရေး

၏ တပ်မှူး ဆူဟာတို့ထံ ဂုဏ်ပြု ခြီးကျူးစာတစောင် ရေးသားပေးပို့လိုက်သည်။

ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတို့၏ ဂုဏ်သတင်းသည် မြင့်တက်သွားသည်။ စစ်သားတယောက်၊ ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲဝင်သူတယောက် အဖြစ် ကျော်ကြားလာသည်။

စစ်ပြီးတာဝန်များ

အင်ဒိုနီးရှား ခုခံရေး စစ်ပွဲ ဆင်နွှဲသူများသည် ဒတ်ချ်စစ်တပ်များနှင့် ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆောင်ရွက်ရန် အစီအစဉ် ရှိသော်လည်း ဗဟို ဂျာဗားအတွက်မူ ထိုသို့ မဟုတ်ခဲ့ပေ။ ရွှေတန်းစစ်မြေပြင်ခိုလှက်နက် ကြိုးတိုးကြွတ် တပ်ဆင်ထားသော တော်လှန်ရေး တပ်သားများသည် လက်နက် အပြည့်အစုံ တပ်ဆင်ထားသော ဒတ်ချ်စစ်တပ်များကို မစေ့စပ်လိုကြပေ။

အင်ဒိုနီးရှားတို့သည် တိုက်ပြီးပြေးသော ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေး နည်းဗျူဟာများကို ကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် ရန်သူများ အပေါ် ညှဉ်လျားစွာ အောင်ပွဲများ ဆင်နေကြသည်။

မြို့များတွင် ဒတ်ချ်တို့ သိမ်းပိုက်ထားသော်လည်း ညအချိန်၌ လှိုင့်မှု မရှိပေ။ ဆက်သွယ်ရေး လမ်းကြောင်းများလည်း ဘယ်တံထိတ် တလန့်လန့် ဖြစ်နေကြသည်။ ၁၉၄၉ ခု ဇန်နဝါရီတွင် ဒတ်ချ် စစ်သား ၁၄၅,၀၀၀ မှာ ဖြန့်ကြဲ နေရာယူထားသော်လည်း နိုင်ငံ၏ ကျယ်ပြန့်သော ဒေသများကို ပြောက်ကြားများက သိမ်းပိုက်ထားကြသည်။ အင်ဒိုနီးရှား လက်နက်ကိုင်သပ်များ၏ တော်လှန်လှုပ်ရှားမှုများသည် ပြင်းထန်လှ၏။

အင်ဒိုနီးရှားအား စစ်အုပ်ချုပ်ရေးဖြင့် လွှမ်းမိုးရန် ကြိုးပန်းရာ မအောင်မြင်ခြင်း၊ နိုင်ငံတကာမှ သိက္ခာချ ဟန့်တားခြင်းနှင့် ကုလသမဂ္ဂမှ ဝင်ရောက် ထိန်းသိမ်းခြင်းတို့ကြောင့် ဒတ်ချ် အစိုးရသည် အင်ဒိုနီးရှားတို့နှင့် လိုက်လျောမှုများ ပေးလာရသည်။ ဒတ်ချ်တို့၏ အုပ်စိုးချယ်လှယ်မှုသည် အင်ဒိုနီးရှား တိုင်းရင်းသားတို့ ခေါင်းဆောင်ပါဝင်သော ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေး ကန့်သတ်ချက် ရရှိသည့် ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်မှုကြောင့် ချုပ်ငြိမ်းသွားခဲ့သည်။ ၁

၁ ပြည်နယ် ၁၅ ခု ဖွဲ့စည်းထားရှိရာ အရှေ့အင်ဒိုနီးရှား ပြည်နယ်သည် ဒတ်ချ်တို့ ကြောင့် သိက္ခာမရှိဘဲ ကြီးစိုးထားခဲ့ပြီး ၁၉၄၅ ခု ဇူလိုင်လတွင် ဖက်ဒရယ်စတိတ်ကို ဖွဲ့စည်း ထူထောင်ခဲ့သည်။

၁၉၄၀ ခုနှစ် ကုန်ဆုံးချိန်တွင် ဗဟို အင်ဒိုနီးရှား အင်အား ဖွဲ့စည်းရန် အစီအစဉ်ကို ဟိတ်မူကြေညာလိုက်သည်။

၁၉၄၉ခုနှစ် မေလ ၇-ရက်နေ့တွင် ဒတ်ချ်ကိုယ်စားလှယ် များနှင့် အင်ဒိုနီးရှား ကိုယ်စားလှယ်များ မျက်နှာစုံညီ ညှိနှိုင်း သဘောတူညီမှု ရရှိကြသည်။ ဆူကာနိုနှင့် ဟိတ်တာ အပါအဝင် အဖမ်းခံနေကြရသော နိုင်ငံရေးသမားများကို လွတ်ငြိမ်း ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေးများ အပါအဝင် တိုက်ခိုက်နေကြသော တိုက်ပွဲများကို ချက်ခြင်းရပ်စဲရန် နိုင်ငံတော်အုပ်ချုပ်မှု အာဏာလွှဲပြောင်းပေးရေးအတွက် ဟိတ်မြို့တွင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ဆွေးနွေးရန် တို့ ပါရှိသည်။

၁၉၄၉ ခုနှစ် ဩဂုတ် ၂၃-ရက်မှ နိုဝင်ဘာ ၂-ရက် အထိ ကျင်းပသော ဤကွန်ဖရင့်သည် နယ်သာလင်ဘုရင်မ ဦးဆောင်ပြီး နယ်သာလင်နှင့် အင်ဒိုနီးရှားတို့ ပူးပေါင်းသည့် လွတ်လပ်သော အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် အင်ဒိုနီးရှား ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ရေးအတွက် ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်၏ ဖွဲ့စည်းပုံသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်များက ဒတ်ချ်တို့ အုပ်ချုပ်ကျင့်သုံးခဲ့သော ပုံစံအနေအထားနှင့် အလားတူ ဖြစ်နေသည်။ လအနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် အင်ဒိုနီးရှားပြည်သူ တို့သည် ဤပုံစံကြီးကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ကြသည်။ နယ်သာလင် တို့ လုံးဝမပါဝင်သော စုစည်းညီညွတ်သည့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ တော်ကို ၁၉၄၅ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ဖွဲ့စည်း ကြောင်း ကြေညာလိုက်သည်။

× × ×

ဒတ်ချ်တို့နှင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောတူ ညှိနှိုင်းမှုကို ဒုဗိုလ် ဦးကြီးဆူဟာတို အပါအဝင် ပြောက်ကျားတပ်သားများက သားမလည်မနှစ်မြို့ကြချေ။ သို့ရာတွင် စည်းကမ်းရှိသောစစ်သား သယောကအနေဖြင့် ၁၉၄၉ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၇-ရက်နေ့တွင် စုလ ဘန်ဟမင်က အမိန့်ကို လိုက်နာရင်း အပစ်အခတ် ရပ်စဲလိုက် သည်။

သဘောတူညီချက်အရ ဒတ်ချ်စစ်သားများသည် မြို့မှ ထွက် သွားသောအခါ ဆူဟာတို၏ တပ်သားများသည် ဂျိုးဂျကာတာ မြို့နယ်ခေါင်မှ တစ်ဖက်မှ တစ်ဖက်သို့ တိုးလာတော့သည်။ ဂျိုးဂျကာတာ မြို့သူမြို့သားတို့က မိမိတို့ အိမ်ထဲခင်းပေါက်များ သို့မဟုတ် ခြံခြံ ပိတ်ထားကြခြင်းမှလွှဲ၍ ဘာမှ ထွေထွေထူးထူး မပြုစေပေ။ သူတို့ တိုင်းရင်းသား စစ်သားများ ဖြစ်ကြသော ပြောက်ကျားတပ်သားများ မြို့ထဲဝင်လာသောအခါ မြင်ကွင်း သာ သိသိသာသာ ပြောင်းလဲသွားသည်။

တပ်မှူးဆူဟာတိုသည် သူ့ ရဲတော်များနှင့်အတူ မာလီယို ဘိုရို လမ်းမကြီးပေါ်တွင် ချီတက်လာသောအခါ တက်ကြွ သော လူထု ပရိသတ်ကပါ ပါဝင်ချီတက် လှည့်လည်ကြသည်။ ဆူဟာတို၏ တပ်သားများသည် ယူနီဖောင်း အစုံတစုတ အစုံတပြတ်နှင့် ဂီနပ်မပါကြသော်လည်း စိတ်ဓါတ် တက်ကြွနေ ကြသည်။

o Maliboro

ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတို၏ ရှေးဦးလှုပ်ရှားမှုသည် အနိမ့်အမြင့်ရောင် ခြယ်ထားသော အမျိုးသား အလံတော်ကို လှည့်လှိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တပ်သားများက ပျော်မြူးအားရ ဖြစ်နေစဉ် သူတို့၏တပ်သည် ဦးနှောက် ခြောက်နေရသည်။ နောက်ထပ် တာဝန်ထမ်းသူထံ ရောက်လာသည်။ ဤတာဝန်သည် စစ်ရေးထက် နိုင်ငံရေးတာဝန်တရပ် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

တပ်မှူးချုပ် ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်ရှိရာ တောတွင်း ဌာနချုပ်သို့ သွားရောက်ပြီး ဆူဒါမင်အား အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြရန် ဂျပန်ကတားသို့ ခေါ်ဆောင်လာရန် စုလတန် ဟံမင်ကူ ဘူဝိုင်းဆူဟာတိုအား အမိန့်ပေးသည်။ ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်သည် ဒုတိယနှင့် အင်ဒိုနီးရှား သဘောတူညီမှုကို ဆန့်ကျင်ပြီး နိုင်ငံရေးသဘောတော်မူ ကျူးလွန်ရန် ကြံစည်နေကြသည့် အရာရှိများအကြားတွင် ရောက်နေရှာသည်။ ထို့ပြင် သူသည် ဖျားနာနေပြီး၊ သူ၏ နောက်ဆုံးနေ့များသည် မဝေးကွာလှတော့ဟု ယူဆနေရသည့် အခြေသို့ ရောက်ရှိနေ၏။ သူသည် သူ၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်များတွင် သူ ချစ်သော ပြောက်ကျား တပ်သားများတောင်သူ လယ်သမားများနှင့် အတူ နေသွားချင်မိတ် ဖြစ်နေသည်။

ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတိုသည် ဂျိုးဂျပန်ကတားမှ ဗိုလ်ချုပ်ဆူဒါမင်ရှိရာ တောတွင်းဌာနချုပ်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ ယင်းတောတွင်း ဌာနချုပ်နယ်မြေသည် ဒုတိယတိုင်း သိမ်းပိုက်ထား

နယ်မြေလည်း ဖြစ်သည်။ ဆူဟာတိုနှင့် ဆူဒါမင်တို့ တောတွင်းဝယ် နာရီပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်အောင် ဆွေးနွေးကြသည်။

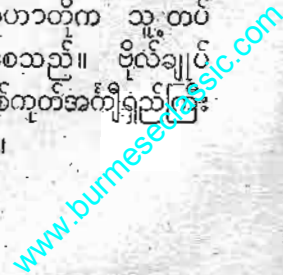
ဆူဟာတိုက အမျိုးသားရေး လှုပ်ရှားမှုတွင် ထင်ရှားသော ဗိုလ်ချုပ်များကို ထောက်ပြ ပြောဆိုသည်။ စုလတန်နှင့် ဂျပန်ကတားများက အလယ်ပိုင်း နယ်မြေဆိုင်ရာ တပ်မှူး ဗိုလ်မှူးကြီး ဂတော့ဆူတရီတို့တို့သည် နိုင်ငံတော် အရေးပေါ် အစိုးရ၏ ငြိမ်းချမ်းရေး လှုပ်ရှားမှုကို ထောက်ခံကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။

သံသယဖြစ်နေသော တပ်မှူးချုပ် ဆူဒါမင်သည် နောက်ဆုံးတွင် ပြောင်းလဲလာသော အခြေအနေများသည် နိုင်ငံတော်အတွက် အသုံးဝင်ကြောင်း ယုံကြည်လာသည်။ သူသည် ဂျိုးဂျပန်ကတားသို့ ပြန်ရန် သဘောတူလိုက်သည်။

ဇူလိုင်လ ၁၀-ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်သည် ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတိုနှင့် အတူ ဂျိုးဂျပန်ကတား၏အရှေ့ပတ် ဝိုနိုစာရီအနီးရှိ သူပုန်းအောင်းရာ ဌာနချုပ်ကို စွန့်ခွာ ထွက်လာလေသည်။

ဖျားနေသော ဗိုလ်ချုပ်သည် လမ်းမလျှောက်နိုင်သဖြင့် လူလေးယောက်၏ ပခုံးထက် ထမ်းစင်ပေါ်မှ လိုက်ပါလာရသည်။ ဌာသားများက လမ်းဘေးမှာစီရပ်ရင်း ဗိုလ်ချုပ်အား နှုတ်ဆက်ကြသည်။

ဂျိုးဂျပန်ကတားသို့ ရောက်သောအခါ ဆူဟာတိုက သူ့တပ်များအား ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်သို့ အလေးပြုစေသည်။ ဗိုလ်ချုပ် ဆူဒါမင်သည် အရပ်ဝတ် အပေါ်တွင် စစ်ကုတ်အင်္ကျီရှည်ကြီး ဝတ်ရုံလိုက်ပြီး အလေးပြုခြင်းကို ခံယူသည်။

နိုင်ငံတော်အာဏာအား အင်ဒိုနီးရှား အစိုးရလက်သို့ လွှဲပြောင်းပေးပြီးနောက် အမျိုးသားတပ်မတော် (တီအင်အိုင်)၏ ဒုတိယ ဗိုလ်မှူးကြီး ရာထူးတွင် ဆူဟာတိုသည် အမြဲတမ်း အပ်ခြင်းခံရသည်။

ဂျိုးဂျကာတာတွင် တပ်ရင်းဌာနများ ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် တပ်မှူး ဆူဟာတိုသည် အမြဲလှုပ်ရှား ခရီးထွက်နေသူဖြစ်သည်။ သူသည် မြို့တိုက် ချထားသော သူ့ တပ်စခန်းများသို့ လှည့်လည် သွားလာ စစ်ဆေးနေလေ့ရှိသည်။ အများအားဖြင့် ဆူဟာတိုသည် သူ့ တပ်ခွဲများ သို့ တပ်စိတ်များအား စစ်ဆေးရာတွင် ဘိုင်စကယ်ဖြင့် လှည့်၍ စစ်ဆေးသည်။

သူ့ဖြေရှင်းရမည့် အဓိကတာဝန်မှာ တပ်သားများ၏ နေအိမ်ကိစ္စ၊ ရိက္ခာအစားအသောက် ထောက်ပံ့ရေးနှင့် ယူနီဖောင်း စစ်သုံးပစ္စည်း ထောက်ပံ့ရေးများဖြစ်သည်။ တပ်သားများ သင်တန်းကို ပြန်လည် ချေးဆွဲစဉ်ရန်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ်သစ်များ ချမှတ်ဆောင်ရွက်ရေးတို့ဖြစ်သည်။

စစ်တပ်ဌာနချုပ်သည် လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲဝင်ပြည်သူများ စုစည်းညီညွတ်စေသည့် တစ်ခုတည်းသော ဌာနကြီး ဖြစ်သည်။ တိုက်ပွဲဝင် စိတ်ဓာတ်သည် စစ်တပ်၏ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် လိုက်နာရမည့် စည်းမျဉ်းသဘောမဟုတ်ပဲ မြတ်နိုးဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ တရပ် အဖြစ် ခံယူကြသည်။

နိုင်ငံရေး ဘာသာရေးနှင့် ဒေသဆိုင်ရာ အစုအဝေး ပါတီများမှ ခေါင်းဆောင်များသည် မိမိတို့ အသင်းအဖွဲ့ အစုအစည်းများအလိုက် ကိုယ်ပိုင်တပ်ဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းကြသည်။ ကိုယ်ပိုင် ယုံ

ကြည်မှု အသိစိတ်ဓာတ်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော လေးနက်သည့် နိုင်ငံရေး အဓိပ္ပာယ် ခံယူချက်နှင့်လည်း ပြည့်ဝသော ဤ တပ်ဖွဲ့များကို ဆန့်ကျင်မှုပြုရန် မလွယ်ကလွဲပေ။

စူလာဝေစီ တောင်ပိုင်းတွင် ဗိုလ်ကြီး အင်ဒီအဇစ် နှင့် အချို့သော အရှေ့အင်ဒိုနီးရှား ပြည်နယ် ခေါင်းဆောင်များသည် ပြည်ထောင်စုစနစ်ကို ဆန့်ကျင်ကြပြီး ၁၉၅၀ နှစ်ဦးပိုင်း ကတည်းကပင် ပုန်ကန်မှုများ စတင်လာခဲ့သည်။ ဗဟို အစိုးရအဖွဲ့၏ ကိုယ်စားလှယ်များသည် စူလာဝေစီ တောင်ပိုင်းမြို့တော်ဖြစ်သော မကဆာသို့ ရောက်မလာမီက မြို့ကို အင်ဒီအဇစ်က ဒတ်ချီ စစ်တပ်ထံ ပါဝင်ခဲ့ဘူးသည့် အင်ဒိုနီးရှား စစ်သားဟောင်းများ အကူအညီဖြင့် သိမ်းပိုက်ထားခဲ့သည်။

ဗဟို ဂျာဗားနယ်မြေတပ်မှူး ဂတော့ ဆူတရိုတိုထံသို့ အင်ဒီအဇစ် ပုန်ကန်မှုအား သွားရောက် နှိမ်နင်းရန် အမိန့် ရောက်လာသည်။ စစ်ရေးရာ နိုင်ငံရေးပါ လိမ္မာပါးနပ် ကျွမ်းကျင်သူ အရာရှိတယောက်ကို တပ်ထဲတွင် ရွေးချယ်ရန် အထူးလိုအပ်လာသည်။ ထိုအတွက် ဆူဟာတိုကို ရွေးချယ်လိုက်လေသည်။

ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီးဆူဟာတိုသည် ရေကြောင်း တိုက်ပွဲ ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းပြီး စူလာဝေစီတောင်ပိုင်းသို့အောင်မြင်စွာ ခြေချနိုင်ခဲ့သည်။ ဗဟိုအစိုးရ၏ သစ္စာတော်ခံ တပ်သားများ၏ အကူအညီ ရယူရင်း ဆူဟာတို သည် အင်ဒီအဇစ် ပုန်ကန်မှုကို အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်သည်။

စူလာဝေစီတောင်ပိုင်းဒေသတွင် နောက်ဆုံး ပုန်ကန်မှုတပ်ဖွဲ့ဖြစ်ပွားပြန်သည်။ စည်းစနစ်ပုံစံမကျပဲ ပြည်သူ့ တပ်အဖြစ်ဖွဲ့ထား

သော တပ်မှူးအရစ်ရာဟီခ ခေါင်းဆောင်သော ပုန်ကန်မှု ဖြစ်သည်။ ဤအရေးအခင်းကို ခက်ခက်ခဲခဲတိုက်ပွဲဝင်ပြီးမှ ဆူဟာတို့ အနိုင်ရသည်။

ဆူဟာတို့၏ဆန္ဒနှင့်အမိန့်ကို ဆန့်ကျင်ပြီး အရစ်ရာဟီပုန်ကန်မှုတွင် အစုလိုက် အပြုံလိုက် အသတ်ခံရမှုသည် ဂျပာဗားပြည်သူတို့၏ဆန္ဒနှင့် ဆန့်ကျင်ပြီး ခါးသီးသော ခံပြင်းမှုများ ဖြစ်လာကြသည်။ ဆူဟာတို့မမျှော်လင့်ပဲ သူ၏ အခြေခံ စည်းမျဉ်းများ အနက်-တခုသည် ကျိုးပျက် သွားခဲ့လေပြီ။

စစ်တပ်ဌာနချုပ်မှ မကဆာသို့နောက်ထပ်တပ်မှူးတယောက် ပို့ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ယင်းတပ်မှူးသည် စူလာဝေစိ တောင်စိုင်းသားဖြစ်ပြီး ပြောက်ကျား တပ်သားဟောင်း ကဟာမူဇတ်ကာ၂ ဖြစ်သည်။ သူသည် သူ့နယ်သူ နယ်သားတွေကို မည်သို့ ကိုင်တွယ်ရမည်ကို သူ သိသည်။

ဆူဟာတို့သည် တော်လှန်ရေး ကာလအတွင်းဝယ် ကဟာမူဇတ်ကာကို သိထားခဲ့သော်လည်း ဌာနချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြတ်သားစွာဆန့်ကျင်လိုက်သည်။

“ကဟာဟာ ကတိတည်တဲ့လူမဟုတ်ဘူး၊ သူ အဲဒီနယ် ရောက်သွားရင် ဒုက္ခတွေ့ အများကြီး ပေးလိမ့်မယ်” ဟု ဆူဟာတို့က သတိပေးသည်။

သို့ရာတွင် သူ၏သတိပေးမှုကိုလက်မခံခဲ့ပေ။ မယုံကြည်ခဲ့ပေ။

- ၁ Arief Radhi
- ၂ Kahar Muzakkar

ဆူဟာတို့နှင့် သူ့ လူများ ဂျပာဗားသို့ ပြန်လာချိန်တွင် ကဟာမူဇတ်ကာသည် စူလာဝေစိတောင်ပိုင်း စစ်နယ်မြေကို တာဝန်ယူလိုက်လေပြီ။ ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ကဟာမူဇတ်ကာ သည် ပြောင်ပုန်ကန်မှုကို စတင်ပြုလုပ်ခဲ့ရာ ဗဟိုအစိုးရအဖွဲ့အနေဖြင့် ၁၀ နှစ်ကျော် ကြာအောင် တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းယူရလေသည်။

စူလာဝေစိတွင်ရှိနေစဉ်၊ ဆူဟာတို့ထံသို့ သူ့ ဇနီးက သားဦးကလေးငယ်ကိုပွေ့ ချီလိုက်လာသည်။ ဆူဟာတို့က လွန်စွာအံ့အားသင့်သွားသည်။ ဇနီးက ခင်ပွန်း ဆူဟာတို့အား သူမသည် သူ့ခင်ပွန်းကိုတွေ့ရန် သက်သက်လာရုံမဟုတ်၊ တာဝန် တရပ်လည်း ပါသေးသည်ဟု ပြောပြသည်။ ယင်း တာဝန်ကိစ္စမှာ ဆူဟာတို့၏ ရဲဘော်များ၏မယားများသည် ကျိုးကျကာတာမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး သူတို့ခင်ပွန်းများသည် စူလာဝေစိတွင် နောက်ထပ် မိန်းမတွေ့ ထပ်ယူ မှာကို စိုးရိမ် နေကြသည်။ ၁ တပ်မှူး ကတော်က နောက်တန်းနေ မိန်းမသားများ၏ တိုင်ကြား ပြောဆို စကားများကို သူ ခင်ပွန်းထံ တိုက်ရိုက်ယူဆောင်သွားသည်။

စစ်ရေး တာဝန်များဖြင့် ရွှေ့တန်း စစ်မျက်နှာတွင် မအားမလပ် တိုက်ပွဲဝင်နေသော ဆူဟာတို့အဖို့ ဂျပာဗား ကျွန်းသားတွေနှင့် စူလာဝေစိ ကျွန်းသူတွေ၏ တဦးစီ ‘ချစ်’ ကိစ္စတွေကို သတိမထားမိခဲ့။

- ၁ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတွင် ယောဂျား တယောက်သည် မိန်းမလေးယောက်ယူနိုင်ခဲ့ခြင်းသည်။

ဆူဟာတိုက သူ့ ရဲဘော်တွေကို တန်းစီခိုင်းပြီး ကျားဗားကျွန်း မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည့် နောက်တန်း မိသားစုလောင်းမှ ကိုယ့် ဇနီး မယားများကို သစ္စာရှိကြရန် လိုကြောင်း၊ ကျားဗားကျွန်းသူ ဇနီး များက ရဲဘော်တို့ကို နေ့စဉ်မျှော်လင့် စောင့်ဆိုင်းနေကြကြောင်း မိန့်ကြားသည်။

နောက်တန်း တပ်ရင်းသို့ ပြန်သောအခါ ဆူဟာတိုသည် ရဲ ဘော်များ ဇနီး မယား အများအပြား ထားရှိသော လူမှုရေး ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းပေးရပြန်သည်။ ဒုတိယမယားတယောက် ကို ယူမည်ဆိုလျှင် ပထမ မယား၏ သဘောတူညီမှု ရယူရန် လို သည်။ ကန့်သတ် အမိန့် အမှတ် ၁၃၇ ကို နေ့စဉ် ရဲဘော် တန်း လျားများတွင် ပြောဆို ဆွေးနွေးလာခဲ့ကြသည်။

x x x

စစ်ဌာနချုပ်သည် မိမိ၏ လက်နက်ကိုင်တပ်များကို ပြန်လည် ပြင်ဆင် ဖွဲ့စည်းရန် လိုအပ်ကြောင်း သုံးသပ် တွေ့ရှိလာသည်။ တပ်များ ပုံစံသစ် ဖွဲ့စည်းပုံသစ်ဖြင့် စတင် ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ အင်ဒိုနီးရှား အမျိုးသားတပ်မတော်(တီအင်အိုင်)မှ တပ်ဥတပ်၊ အင်ဒိုနီးရှားနယ်ဘွား ဒတ်ချီ စစ်သားများ ပါဝင်သည့် တပ် ဟောင်းမှ တပ် ၃-တပ်၊ ပုံမှန်မဟုတ်ပဲ ဖွဲ့စည်းထားခဲ့သည့် တပ် များမှ တပ် ၃-တပ်တို့ကို ပါဝင် ဖွဲ့စည်းသည်။

ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတိုသည် ၁၉၅၁-ခုနှစ် နိုဝင်ဘာတွင်

ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ရာထူး အတည်ပြုမိန့် ရရှိသည်။ ကျားဗား အလယ် ဝိုင်း ဒီပိုနိုဂရို ဒေသ ပရာဂိုလာ၊ တပ်၏ ခေါင်းဆောင် အကြီး အမှူးအဖြစ် ခန့်အပ် တာဝန်ပေးခြင်း ခံရသည်။

၁၉၅၂-ခုနှစ်ကုန်တွင် ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတိုသည် မိမိ တပ်ကို နိုင်နင်းစွာ စုစည်းပြီးနောက် ဆိုလိုရှိ တိုင်းစစ်ဌာနချုပ် သို့ ပြောင်းရွှေ့ သွားရသည်။ မကြာမီ ၁၉၅၃ မတ်လရက်နေ့ တွင် ကာကွယ်ရေးတပ်ရင်း အမှတ် ၁၅၅ တပ်မှူး အဖြစ် ခန့်အပ် တာဝန်ပေးခြင်း ခံရသည်။

နိုင်ငံရေးဂယက်သည် စစ်တပ်ကိုပါ လွှမ်းမိုး ရိုက်ခတ်လာ သည်။

ဆိုလိုတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရသော ရက်များ၌ ဆူဟာ တိုသည် သူ့ ဗဟုသုတများကို ပို၍ လေ့လာဆည်းပူးသည်။ စစ် ပညာကျောင်းသို့တက်၍ အထက်တန်းပညာများ ဆည်းပူးသည်။ စစ်တပ် အထက်တန်းကျောင်းသည် အရပ်ဖက်ဆိုင်ရာ အထက် တန်းကျောင်းနှင့် အဆင့်အတန်း တူညီသည်။ သူသည် မြို့၏ လူမှု ရေး အသင်းအပင်းများတွင် ပါဝင် ဆောင်ရွက်သေးသည်။ ဌာနေ တပ်ရင်း၏ ကလပ်ဝင်တဦးလည်း ဖြစ်လာသည်။ တခါနီ တည်းမှာပင် ဆူဟာတိုသည် များကလပ်တွင် အသင်းဝင်၍ ပိုက် ပါရ လေယာဉ်တစင်းဖြင့် ပျံသန်းမှုဆိုင်ရာ ပညာရပ်များကို လေ့လာ ဆည်းပူးသည်။

- ၀ Diponegoro
- ၂ Pragola
- ၃ Piper

ဆူဟာတို့ စိတ်ညစ်ရသည်မှာ ဆရာဝန်က သူ့ကို နောက်ထပ်
လေယာဉ်ပျံ မောင်းနှင်ခွင့် မပြုတော့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“သူ့အသဲနှလုံးက လေယာဉ် ပျံသန်း မောင်းနှင်မှုအတွက်
သိပ်အားနည်းသွားနိုင်ဖွယ်ရာရှိတယ်”

၁၉၅၆ ခု၊ နှစ်ဦးပိုင်းတွင်း ဆူဟာတို့သည် တပ်မတော် စီမံ
ကိန်း ဦးစီးဌာန၌ ဒုတိယ ကာကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ်အဖြစ် တာ
ဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံရသည်။ ထိုနှစ် မတ်လ ၁ ရက်နေ့တွင် သူသည်
စစ်ဦးစီးချုပ်အဖြစ် ရာထူးတိုးတက်၍ ဆီမာရန်တွင် ဌာနချုပ်ဖွင့်
ကာ တာဝန်များ အောင်ရွက်သည်။

ဆူဟာတို့ နှစ်ခြိုက်သော ရွှေတန်း စစ်မြေပြင် တပ်မှူး တာ
ဝန်ကား အဆုံးသတ်ခဲ့လေပြီ။ သူ့အတွက် ရုံးအလုပ် စလေပြီ။

x

x

x

မမျှော်လင့်ပဲ အောင်မြင်လာသော စစ်သားတိုင်း

ဒီပိုနိုဂရိုစစ်တိုင်း (နယ်မြေ) တွင် ဦးစီးချုပ်တာဝန် ထမ်း
ဆောင်နေရာမှ လအနည်းငယ် ကြာသောအခါ ဆူဟာတို့သည်
ထိုင်းမှူး (နယ်မြေမှူး) အဖြစ် ရာထူးတိုးမြင့်လာသည်။

၁၉၅၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီ ၁ ရက်နေ့တွင် ဆူဟာတို့သည် ကြည်း
တပ်၌ ဗိုလ်မှူးကြီးရာထူးသို့ တိုးမြှင့် ခန့်အပ်ခြင်း ခံရသည်။ ဤ
အချိန်တွင် စစ်မှတ်တမ်း၌ သူ့အကြောင်း ဤသို့ ရေးမှတ်ထား
သည်။ အသက် ၃၅ နှစ်၊ စစ်သက် ၁၆ နှစ်၊ စစ်ရေးနှင့် ငြိမ်းချမ်း
ရေးတွင် ဝါရင့်စစ်မြေပြင် တပ်မှူးတယောက်၊ ရဲဒုတိယ၊ စသည့်
ထမ်း ရှိသော်လည်းကောင်း၊ သတိရှိသူ။

အိပ်မက်က တကယ်မှန်ကန်လာသကဲ့သို့ ကျေးတေသား လူ

ငယ်ကလေး တယောက်သည် တခါက သတင်းစာတွင် ပါ
သော ထင်ရှားသည့် လူတိလပ်ရေးတိုက်ပွဲဝင် ဒီပိုနိုဂိုရို မင်းသား
ကြီး၏ ဓာတ်ပုံကို ကပ်ကျေးဖြင့်ကိုက်ကာ ကိုယ်ပိုင်ပြုလုပ်ထား
သော မှန်ဘောင်ထဲသို့ ထည့်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ သူသည် တိုက်
ပွဲ မှူး ဖြစ်နေပြီး လေးစားဂုဏ်ပြုခြင်း ခံနေရပေပြီ။

ဆူဟာတို့သည် အလုပ်တာဝန်ထဲတွင်သာ အာရုံစိုက် နစ်မြို့
နေသော်လည်း တာဝန်ချိန်မှာဖြစ်စေ၊ တာဝန်ပြင်ပ အချိန်မှာ
ပင်ဖြစ်စေ၊ မိမိရဲဘော်ကလေးများ၏ ကိစ္စဝိစ္စ ပြဿနာများကို
သတိပြု အရေးစိုက်သည်။ သူ့ တပည့်များ၏ လူမှုရေးကိစ္စများ
ကိုမူ ပို၍ အာရုံစိုက် ကူညီလေ့ရှိသည်။ လူမှုရေး တိုးတက်မှုနှင့်
လူမှုရေး အကူအညီများ ဆောင်ရွက်ရန် တပ်မတော်သား ဇနီး
များအသင်းကို သူ့စည်းရုံးရာတွင် စိတ်အားထက်သန်သော ဇနီး
သည်၏ အကူအညီကို သူ ရရှိသည်။ ရဲဘော်များနှင့် အထူး
များ၏ စီးပွားရေး အခြေအနေ တိုးမြှင့်လာအောင် တပ်တွင်
သမဝါယမအသင်းက ဆောင်ရွက်သည်။

၁၉၅၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၁ ရက်နေ့တွင် ဆူဟာတို့သည်
ဂျိုးဂျကာတာရှိ အမျိုးသား ကာကွယ်ရေး တက္ကသိုလ် ကောင်
စီဝင် လူကြီးတယောက်အဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်း ခံရပြန်သည်။ ဤ
ကျောင်းကို ၁၉၄၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၈ ရက်နေ့က ဒတ်ချ်
တို့ သိမ်းပိုက်ပြီး ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆွင် ဒီက ကျောင်းအုပ်လုပ်ကာ
ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် ဤကျောင်းကိုသမ္မတ
ဆူကာနီနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတို့တို့ ရွှေ့မောက်မှာပင် ပြန်လည်
ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

ဗဟို ဂျာဗားသည် လူမှုရေးနှင့်နိုင်ငံရေး ပြဿနာများ ပေါ်
ပေါက် နေသော်လည်း အင်ဒိုနီးရှား ၏ ပြင်ပ အခြားကျွန်း
များနှင့်ယှဉ်လျှင် အုပ်နိုင်ထိန်းနိုင်သော အခြေအနေမှာပင်ရှိနေ
လေသည်။ ဒေသဆိုင်ရာ စစ်တပ် အကြီးအကဲများနှင့် ရွေးချယ်
ခန့်အပ်ထားခြင်း မဟုတ်သော နိုင်ငံရေး သမား တို့ သည်
ကောင်စီများ ထူထောင်ခြင်းနှင့် စင်ပြိုင်အစိုးရကိုပင်ကြေညာ
ခြင်းများ ပြုလုပ်နေကြသည်။ ၁

ဤပုန်ကန်မှု၏အကြောင်းရင်းခံမှာ သမ္မတဆူကာနီကို ဆန့်
ကျင် ဆန္ဒပြခြင်း၊ သမ္မတ ဆူကာနီသည်၊ ပြည်တွင်း မှာ ရော
ပြည်ပမှာပါ ကွန်မြူနစ်များနှင့် ပူးပေါင်းနေခြင်းကို ဆန့်ကျင်
ခြင်း၊ ဒေသဆိုင်ရာကျွန်းများ၏ စီးပွားရေးကို သမ္မတ ဆူကာနီ
က လစ်လျူရှုထားသည်ကိုဆန့်ကျင်ခြင်းတို့ဖြစ်ကြသည်။ ၎င်းပြင်
အရာရှိကြီး များနှင့် နိုင်ငံရေး သမားများ၏ မဆုံးနိုင်သော
ခေါင်းပုံဖြစ်နေခြင်းများ ပေါ်ပေါက် နေခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်
သည်။

စုမကြား၊ စူလာဝေစီနှင့် အရွှေ အင်ဒိုနီးရှားတို့တွင် ပေါ်

၁ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် 'တော် လှန် သော အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံ
ဝီအာအာအိုင်'ကို စုမကြား၌ကြေညာသည်။ ပါမက်စတာ
ပုန်ကန်မှုသည် စူလာဝေစီနှင့် အခြားကျွန်းများပေါ်တွင် လှုပ်
ရှား ထကြွလာသည်။ ဤအချိန်တွင် တပ်မတော် ကြည်းတပ်မှ
တပ်ရင်း ၇၀ ခန့်သည် ပုန်ကန်မှုများကို နှိမ်နှင်းချေမှုန်းရန်
လှည့်လည် ခဲ့ရသည်။ အင်ဒိုနီးရှား သမိုင်း စာရင်း တွင်
ကြည့်ပါ။

၂၆၈

ထိလာစိုးမြင့်

ပေါက်နေသော ပုန်ကန်မှုများကို ချေမှုန်းနိုင်ရန် အထူးသတိထား
 များကို စေလွှတ်ရသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဟာတိုသည် ဤအခင်း
 အခင်း များတွင် မပါဝင်ချေ။ သူ၏ စစ်ဆင်ရေး တာဝန်
 ဗဟိုဂျာဗားတွင် အစိုးရကိုသစ္စာရှိသော အရာရှိတယောက်အဖြစ်
 ဆောင်ရွက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် နိုင်ငံရေးထဲတွင် လာ
 နှစ်မြုပ်နေခြင်းလည်းမရှိ။ သူသည် အာဏာရ နိုင်ငံရေး သဘော
 လည်း မဟုတ်။ အာဏာလုရန် ကြံစည်မှုပြုနေသူလည်းမဟုတ်။
 လတ်တလော အရေးအခင်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ဆူဟာတို
 လူထုသို့ ကြေညာချက်များထုတ်ပြန်သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ် ဒီပိုနီ
 နယ် ၁၀ နှစ် ပတ်လည် အခမ်းအနားတွင် ဆူဟာတိုက ပြော
 ကြားသည်။

“ခေါင်းဆောင် တယောက် ဖြစ်ဖြစ်၊ နိုင်ငံရေး သဘော
 တယောက်ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ အမြဲတမ်း သတိ
 ပြုနေရမယ်။ ရိုးဖြောင့်စွာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်ရမယ်။ ခေါင်းဆောင်
 တယောက်ရဲ့ အရည်အသွေး လုပ်ပိုင်ခွင့်ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ ပြီး
 ပြည့်စုံခြင်းမရှိဘူး။ ခေါင်းဆောင်ရဲ့အရည်အချင်း လုပ်ပိုင်ခွင့်ဆို
 တာ လူထုရဲ့ ယုံကြည်လေးစားမှုကနေ ပေါ်ပေါက် လာရတာ
 ဖြစ်တယ်”

၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် ဆူဟာတိုသည်ဆီမာရန်မှ ထွက်ခွာ၍ သာ
 ဧဝါးရဲ့ ကြည်းတပ်ကောလိပ်သို့ တက်ရောက်သည်။ ၎င်းသည်
 ဆူဟာတိုအဖို့ အမျိုးသားတပ်မတော်သို့ ဆက်သွယ် ဝင်ရောက်
 ပြီးမှ ပထမဆုံး အထက်တန်း စစ်ပညာများကို ဆည်းပူးလေ့လာ
 သင်ကြားရခြင်းဖြစ်သည်။

အမှန်အားဖြင့် စစ်ပညာသင်တန်းကို ယခုမှ စတင် သင်ကြား
 သည် ဆိုသော်လည်း သူ၏ စစ်မြေပြင်တပ်မှူး တာဝန်များ
 သည် သူ့အတွေ့အကြုံ စစ်ရည် စစ်သွေး ‘နော်’ ကျေ နေပြီဟု
 ရှိမည်ဖြစ်သည်။

ဆူဟာတိုက ယခုအခါ ပြန်ပြောင်း သတိတရရှိမိသည်။
 “စက်ကုတ်မှာ ဂယေင်အုပ်စု စစ်ပညာသင်တန်း တက်ရတုန်း
 တက်ခါစမှာတော့ အခက်အခဲတွေ တော်တော်တွေ့ခဲ့ရတယ်။
 နောက်တော့လဲ ချောချောမေ့ မေ့ သင်ကြား တတ်မြောက်
 သွားပါတယ်။ စက်ကုတ်မှာ စစ်ပညာကို စာသင်ခန်းထဲမှာတင်
 စစ် တိုက်ပုံ ခိုက်ပုံ နည်းမျိုးမျိုးဟာတွေ သင်ကြားခဲ့ရတာပါ။
 တွေ့နေ့ကတော့ တကယ် အခြေခံ ပညာရပ်တွေကို တော်လှန်
 ရေးကာလမှာ လက်တွေ့ကျကျ ကျင့်သုံးလာခဲ့သူ ဖြစ်တယ်...။
 ဒါတွေက သင်တန်းမှာ အများကြီး အထောက်အကူ ပြုပါ
 တယ်”

စက်ကုတ်မှာ စစ်ပညာသင်ရသည်မှာ တနှစ်ခွဲ ကြာသည်။
 ဤကာလအတွင်း ဆူဟာတိုသည် မိတ်ဆွေများများဖွဲ့ပြီး ပေါင်း
 ဆင်းလာခဲ့ရာ နောင်အခါ တပ်မတော်တွင် အရေးကြီးသော
 ဆယ့် တာဝန်များ၌ သူတို့ကို ကိုင်တွယ်စေခဲ့သည်။ ဤ ပေါင်း
 ဆင်း ဆက်ဆံမှုများသည်ပင်လျှင် ၁၉၆၅ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ
 ၁၀ ကုန်မြို့နစ် အာဏာသိမ်းပွဲ နောက်ပိုင်း ဆူဟာတို၏ အောင်
 နိုင်သော အရေးပါ လုပ်ဆောင်ချက်များကို ဖြစ်ပေါ်စေခြင်း
 ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံအတွင်း နေရာအနှံ့အပြားမှာ ရှိနေကြသော
 တပ်မှူးများနှင့် စစ်အရာရှိများက မိမိတို့နှင့် သင်တန်းတက်ဖက်

ဖြစ်သည့် ဆုဟာတို့၏ ခေါင်းဆောင်မှုကို ယုံကြည်လေးစားကြသည်။ ဆုဟာတို့ကိုယ်တိုင်က စစ်ပညာ သင်တန်းတွင် ကြွားကျိုး ချင့်ချိန်တတ်သူ၊ မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေမှန်ဖြစ်သူ စသော အချက်များကို သက်သေပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

စက်ကုတ်တွင် ဆုဟာတို့၏ အကောင်းဆုံး မိတ်ဆွေများထဲတွင် တယောက်မှာ ဗိုလ်ချုပ် ဆုတိုဂျီဖြစ်ပြီး ၎င်းမှာ ကွန်မြူနစ်အာဏာလုမှုတွင် အသတ်ခံခဲ့ရရှာသည်။ ၁၉၆၅ ခု အောက်တိုဘာ ၄ ရက်နေ့တွင် လူတန်းတူဂျာမီ ယူလာသော သူ့မိတ်ဆွေ ဆုတိုဂျီ၏ ရုပ်အလောင်းကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ဆုဟာတို့သည် သူ့ ရင်ထဲမှ ပြင်းပြသောခံစားချက်ကို ထုတ်ပြလိုက်သည်။ သူ့ နှုတ်ခမ်းကို ပြတ်လုတန်းနီး ကိုက်ထားပြီး ဤ အဖြစ်အပျက် မြင်ကွင်းကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ မလျော့သည့် အနေဖြင့် ခေါင်းငုံ့ အရိုအသေပြုလိုက်သည်။

၁၉၆၀ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီ ၁ ရက်နေ့တွင် သူသည် ဒုတိယ ဗိုလ်ချုပ် ရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ခံရသည်။

စက်ကုတ်မှာ သင်တန်းအောင်မြင်စွာ တက်ရောက် ပြီးဆုံးပြီးနောက် တပ်မတော်ကာကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဆူးရှင်း၏ လက်ထောက် ၁ ဖြစ်လာသည်။ တချိန်တည်းမှာပင် ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆုဟာတို့သည် တပ်မတော် သီးသန့်တပ်ရင်း ၁ ၏ တပ်မှူးနှင့် တပ်မတော်လေတပ်၏ တပ်မှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်ရသည်။ (တပ်မတော် သီးသန့်တပ်ရင်း ၁ သည် နောင်အခါ ကေ ၁ စရက် တပ်မတော် တပ်ရင်းအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်) နာဆူးရှင်းက ဆုံးသောအခါ အပို တွဲဖက်တာဝန်များ ပေးအပ်ခြင်းကို

ပြန်သေးသည်။ တပ်မတော် ဌာနဆိုင်ရာ ကော်မတီအဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားမှုတာဝန် ထမ်းရွက်ရသည်။

၁၉၆၁-ခုနှစ်တွင် ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆုဟာတို့သည် ပထမဆုံးအချိန် တာဝန်ဖြင့် ပြည်ပသို့ ခရီးထွက်ခွင့်ရပြီး ဘွန်း၊ ပဲရစ်၊ ဘဲဂရိတ်မြို့များရှိ အင်ဒိုနီးရှား စစ်သံမှူး အလုပ်ကို စစ်ဆေးရန် ထမ်းရွက်ရသည်။ ဗိုလ်ချုပ် နာဆူးရှင်းနှင့် လိုက်ပါရခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၉၆၂-ခုနှစ် ဇန်နဝါရီ ၂၃-ရက်နေ့တွင် အောင်မြင်ထူးချွန်သော ဆုဟာတို့သည် နောက်ထပ် ရာထူး တာဝန်များ ရရှိလာပြန်သည်။ အရှေ့ အင်ဒိုနီးရှား ဒေသဆိုင်ရာ တပ်မှူး တာဝန်နှင့် အနောက် အီရိယံ လွတ်မြောက်ရေး တပ်ပေါင်းစုမှူး တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ရသည်။ ၁

၁ အနောက် အီရိယံ ပြဿနာမှာ ကိုလိုနီ ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲဆင်နွှဲခြင်း ဖြစ်သည်။ မျက်နှာစုံညီ ဆွေးနွေးပွဲ (၁၉၄၉) မှ နယ်သာလင် အရှေ့ အင်ဒီးတို့ လက်က အုပ်ချုပ်မှုအာဏာကို တနစ်အတွင်း အင်ဒိုနီးရှား ပြည်ထောင်စု ဝင်ရောက် လွှဲပြောင်းပေးရန်၊ နယူးဂီနီ အရေးအခင်းကို ဂျပန်တို့နှင့် ဟိတ်တိုမှ သံတမန် ကိုယ်စားလှယ် အဆင့်ဖြင့် ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးရန် ချမှတ်ပေးသည်။ ဤပြဿနာကို ကုလသမဂ္ဂတွင် တက်ရောက် ဖြေရှင်းရာ ရှုံးနိမ့်သဖြင့် အင်ဒိုနီးရှား အစိုးရက စိတ်ပျက်သွားသည်။ မျက်နှာစုံညီ ဆွေးနွေးပွဲကို ဆန့်ကျင်ပြီး အနောက် အီရိယံတွင် ဒုတိယ ဩဇာခံ ပေါ်ပန်းပြည်နယ် တည်ထောင်ခြင်းကို ကန့်တက်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အနောက် အီရိယံကို အကြမ်းနည်းဖြင့် လွတ်မြောက်စေရန် ထရီဂိုနာ စစ်ဆင်ရေး စတော့သည်။

ဆူဟာတို့ ထမ်းဆောင်ရသော တာဝန်များ၏ စစ်ဌာနခွဲများ စူဟာဝေစိတောင်ပိုင်း မကဆာတွင်ဖြစ်သည်။ လက်နက်ကိုင်အင်အားစု ၄-စု ဖြစ်သော ကြည်း၊ ရေ၊ လေနှင့် ပုလိပ်တပ်များကို ၆ လ အတွင်း ပူးပေါင်းရန် စီစဉ်သည်။ စစ်ဆင်ရေးနည်းစနစ်ကို တိုးချဲ့သည်။

အဆိုပါ ရက်များကို ပြန်လည် သုံးသပ်ရင်း ဆူဟာတို့ ပြောသည်။

“ကျနော် တာဝန်ဟာ တခြား နိုင်ငံတွေက တပ်မှူးတွေလိုပဲ ဝေပေးပါ။ သူတို့မှာ အုပ်ချုပ် ကွပ်ကဲစရာ တပ်တွေ အဆင့်ရှိပြီးသား၊ ကျနော်မှာ ပထမဆုံး တပ်တွေကို စုစည်းရတာ ပြီးမှ စစ်ဆင်ရေး စီမံကိန်းတွေ လုပ်ရတယ်။ အင်ဒိုနီးရှားတပ်သားတွေက အနောက်အိရိယံထဲ ဖြန့်ဝင်ပြီး ရန်သူတွေကို တိုက်ရမယ်။ တချိန်ထဲမှာပဲ ဒီတပ်တွေက ရန်သူရဲ့ သတင်းကို ယူရမယ်”

“အနောက်အိရိယံ အနောက်ပိုင်း ဖြစ်တဲ့ ကိမနာစခန်းအရင်ဆုံး တိုက်ရမယ်။ ရန်သူတပ်တွေ အများဆုံး ဒီစခန်းမှာပဲ ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျနော် အဓိက ရည်ရွယ်ချက်က ရန်သူ စစ်ဌာနချုပ်ဖြစ်တဲ့ ဗိုက်စခန်း ဖြစ်တယ်”

အနောက်အိရိယံ လေဆိပ်ဒေသဖြစ်သည့် ရန်သူ စစ်ဌာနချုပ် ဗိုက်အား တိုက်ခိုက်ရာတွင် ကုန်းကြောင်းချိတ်ကန် တဖုံ၊ လေထဲမှ ချပေးခြင်းဖြင့် တနည်း၊ ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် တိုက်ယူရသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့က ဤတိုက်ပွဲသည် အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေး စစ်ပွဲများအနက် အကြီးမားဆုံး အခက်ခဲဆုံး

တိုက်ပွဲဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်လိုက်သည်။ လွန်စွာ အန္တရာယ်များပြီး ဆွဲကြောင်းတိုက်ပွဲပါ ဆင်နွှဲယူရခြင်း ဖြစ်သည်။

“ရန်သူတွေကို ကုန်းလမ်းက ချီတက်တိုက်ခိုက်ပြီး ခုနစ်ရက်အတွင်း အောင်ပွဲရမှာပဲလို့ ကျနော်တို့ မျှော်လင့်ခဲ့တယ်။ အသေးစိတ် စီမံချက်တွေလဲချထားပြီးပြီကိုး... ရန်သူတွေမှာလဲ အင်အားပိုမိုပုံ မရပါဘူး”

အနောက်အိရိယံသည် ပထမတွင် ဒတ်ချ်တို့အုပ်ချုပ်မှု လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်လာပြီး၊ ကုလသမဂ္ဂ အုပ်ထိန်းမှုအောက်တွင် ခေတ္တရောက်ကာ နောက်ပိုင်းတွင် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံ၏အစိတ်အပိုင်းတို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။ နယူးဂျော့ခ်သဘောတူညီချက် (၁၉၆၅) ဖြစ်သည်။ အနောက်အိရိယံ လူထုဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းကူညီပေးရန် ဖြစ်သည်။

ထရီကိုရာ စစ်ဆင်ရေးကို ဖျက်သိမ်းလိုက်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့နှင့် အဖွဲ့ဝင်များသည် အေးအေးဆေးဆေး အလည်အပတ် သဘောဖြင့် အနောက်အိရိယံကျွန်းရှိ ဗိုက်မြို့သို့ ဝင်လာသည်။ ဒေသခံ အာဏာပိုင်များက အေးတိအေးစက် ဆက်ဆံပေးလိုက်သဖြင့် စိတ်ပျက်ကြရသည်။ အနောက်အိရိယံ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် စစ်ရေးဆောင်ရွက်မှုသည် အသေးအဖွဲ့တစ်ရပ် သဘောမျှသာ ဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေကာမူ စစ်သည်တို့က အာဏာတာသို့ အပြန်ဝယ် ‘ငါတို့သည် ငါတို့ နိုင်ငံတော်အတွက် ဆောင်ရွက်သင့် ဆောင်ရွက်ထိုက်သော တာဝန်ကို ကျေပြန်စွာ ဆောင်ရွက်ပြီးလေပြီ’ဟု သုံးသပ်ရင်း ကျေနပ်မိကြလေသည်။

မြို့တော်သို့ ပြန်ရောက်ချိန်ဝယ် အလုပ်တာဝန် အသစ်များ ဆူဟာတို့အား ကြိုဆိုလျက် ရှိကြသည်။

၁၉၆၃ ခု မေလ ၁ ရက်နေ့တွင် သူသည် ကော့စရက် များ၏ တပ်ပေါင်းစုမှူး တာဝန် ထမ်းရွက်ရသည်။ ဤတပ်သည် နိုင်ငံတော်အတွက် ပေါ်ပေါက်လာမည့် မည်သည့် များကိုမဆို နေရာမရွေး၊ အချိန်မရွေး တိုက်ခိုက်ချေမှုန်း သင်သွားရန် တပ်ပေါင်းစုမှ အထူး ထုတ်နှုတ် ရွေးချယ် ဖွဲ့စည်း ထားသော တပ်များဖြစ်သည်။ အရာရှိများကလည်း ကောင်းလေ့ကျင့်ပြီးသား၊ စစ်စည်းကမ်း စနစ်တကျရှိပြီး စစ်ရည်စစ်သြဉ်ဝပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်များချည်း ဖြစ်ကြသည်။

၁၉၆၃ စက်တင်ဘာတွင် သမ္မတ ဆူကာနိုသည် မလေးရှား ချေမှုန်းရေးအစီအစဉ်ကို စတင်ကြေညာလိုက်သည်။ မလေးယာ ကျွန်းဆွယ်မှ လာရောက် ကျူးကျော်မှုအတွက် အသင့်ပြင်ထား ရန် အမိန့်ကို ကော့စရက်မှ လက်ခံရရှိသည်။

ဤအကြိမ်တွင် ရန်သူသည် နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတပါးသို့ မဟုတ်တော့၊ လူမျိုးချင်း တူညီပြီး စစ်၏ဒဏ်ကို ခံနေရသူ ဖြစ်သည်။ မလေးရှား ချေမှုန်းရေးဟူသော သမ္မတ ဆူကာနို ဆောင်ပုဒ်အပေါ် အင်ဒိုနီးရှား တိုင်းရင်းသားတို့က သံသယ ဝင်ရင်း စိတ် စနောင့်စနင်း ဖြစ်မိကြသည်။ ဤဆောင်ပုဒ်ကို နှစ် ကာကာ ပစ် ထောက်ခံသူများမှာ ကွန်မြူနစ်များသာ ဖြစ် ကြသည်။ ကွန်မြူနစ် တပ်များ၏ အခြေအနေမှာလည်း လက်နက် ရော စစ်သင်တန်းများပါ လိုအပ်လျက် ရှိနေသည်။

ကော့စရက် တပ်သားကောင်းများကို သူတို့ အပျော်တမ်း တပ်ဖွဲ့ များဖြစ်သော ကွန်မြူနစ်တပ်များထံ ပို့ပေးရန် စီစဉ်တော့သည်။

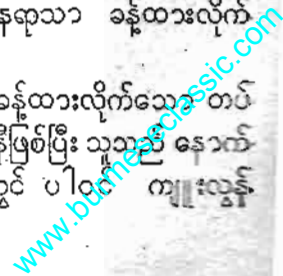
သမ္မတ ဆူကာနိုသည် လက်နက်ကိုင် တပ်မတော်၏ နေရာ ဌာန ၅ နေရာကို ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းရန် စီမံချက်ချလိုက်လေသည်။ ယင်းတပ်များကို ကွန်မြူနစ် လက်အောက်ခံ ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် ကွန်မြူနစ် လိုလားသူများဖြစ်စေ ခေါင်းဆောင်မှုပေးပြီး ပြည် သူ့ စစ်အသင်မျိုး ဖွဲ့စည်းသွားရန်ဖြစ်သည်။

ဆူဟာတို့သည် ဤကိစ္စတွင် အခြား အရာရှိများ နည်းတူ ဆူကာနို၏ ကွန်မြူနစ်လိုလားသော လမ်းစဉ်နောက်သို့ မျက်စိစိုက် လိုက်ရန် ခေါင်းခါလိုက်လေသည်။ ဆူဟာတို့ ဤ အစီအစဉ်ကို ဆန့်ကျင်လိုက်သည်။

သို့ရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့က အမိန့်ကို နာခံသော စစ်သားကောင်း တယောက်ပီပီ အထက်လူကြီး ဆူကာနိုကို ပွင့် ပွင့်လင်းလင်း ပျောင်ဆန့်ကျင်မှု မပြုပေ။

သမ္မတ ဆူကာနိုကလည်း သူ့ လူ့ ဆူဟာတို့ကို မယုံတဝက် ယုံ တဝက် ဖြစ်နေပုံရသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့အား အနှောက် အဒီရိယံ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ထရီကိုရာ စစ်ဆင်ရေး၏ တပ်မှူး အဖြစ် တာဝန်ပေးထားခဲ့ပြီးမှ မလေးရှားဆန့်ကျင်ရေး ခွီကိုရာ အစီအစဉ်တွင် သူ့ အား ဒုတိယတပ်မှူးနေရာသာ ခန့်ထားလိုက် သည်။

သမ္မတက ယုံကြည်မှု အပြည့်ဖြင့် ခန့်ထားလိုက်သော တပ် မှူးမှာ ဒုတိယလေတပ် မာရှယ် အိုမာဒါနီဖြစ်ပြီး သူသည် နောက် ပိုင်းတွင် စက်တင်ဘာ ၃၀ လွှပ်ရှားမှုတွင် ပါဝင် ကျူးလွန်

သော သူပုန်များထဲ၌ တယောက် အပါအဝင် ဖြစ်လာသည်။

၁၉၆၅ ခု ဇန်နဝါရီ ၁ ရက်နေ့တွင် ဆူဟာတို့သည် မလေးရှားနှင့် ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ရေး တပ်များ၏ အမိန့်ပေး တပ်မှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ သူသည် လုပ်ငန်းစစ်ဆေးရေး အင်အားစဉ်ဖြင့် အင်ဒိုနီးရှားမြောက် ဘိုနိုယို (ကလီမန်တန်) နှင့် မြောက် စုမတြားသို့ ခရီးထွက် လှည့်လည်ခဲ့သည်။

သမ္မတ ဆူကာနို၏ ကြွေးကြော် လှုပ်ရှားမှုသည် ပိုမို ပြင်းထန်လာသည်။ ပြည်တွင်း ပဋိပက္ခများ၊ တိုက်ပွဲများလည်း ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ စစ်တပ်၊ ကွန်မြူနစ်ဆန့်ကျင်ရေး အင်အားစုများနှင့် မျိုးချစ်များကတဖက်၊ တိုးတက်သော တော်လှန်ရေးအင်အားစု အမည်ခံသူများက တဖက်၊ တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

ဤရက်များအတွင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့ထံသို့ သူ့လူများက သတင်းလာပေးကြရင်း အကြံဉာဏ်များ ယူကြသည်။ ဆူဟာတို့က ပြောလိုက်သည်မှာ-

“ငါ မျက်စိ ကန်းမနေပါဘူး... ပြင်းထန် ဆိုးဝါးနေတဲ့ အဖြစ်အပျက် အခြေအနေတွေကို ငါ့အထက် အရာရှိတွေထံ သတင်းပို့ခဲ့တယ်။ ဘာမှ တုံ့ပြန်မှု မလာခဲ့ဘူး။ စစ်သားတယောက် အနေနဲ့ ငါ့ဘာလုပ်နိုင်မလဲ”

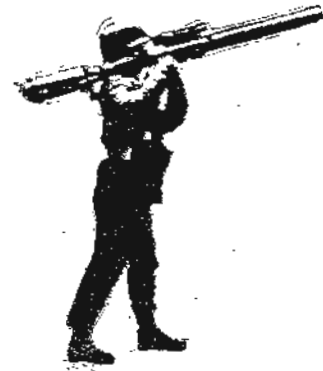
အခက်အခဲတွေ ကြားထဲမှာ အဖြေ တွေထားသော လူတယောက်ဖြစ်သူ ဆူဟာတို့က ဝန်ခံလိုက်သည်။

“ဘာမှ မပြောတတ်တော့ဘူးဟေ့”

x x x

အပိုင်း (၃)

နိုင်ငံခေါင်းဆောင်

တော်လှန်ရေး၏ရလဒ်

ကွန်မြူနစ် တို့ အာဏာလုပွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ၁၉၆၅ စက်တင်ဘာ ၃၀ ညနေခင်းတွင် ရည်ရွယ်ချက်မရှိခဲ့သော လူတယောက်သည် ၂ နှစ်ကြာလာသောအခါ နိုင်ငံ၏ အမြင့်ဆုံး ရာထူးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ကျေးတောသား ကလေး တယောက်က ခိုလှုံ့ပြုကြီးဖြစ်လာပြီး နိုင်ငံရေး နယ်ပယ်ထဲသို့ ဝင်ရောက် လာခဲ့သည်။ နိုင်ငံတော်အာဏာကိုခုံမင်မက်မော၍ နိုင်ငံရေးနယ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခြင်းလုံးဝမဟုတ်ပေ။

ဆူဟာတို့သည် လက်တွေ့သမားဖြစ်သလို၊ ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ပြည့်ဝသူလည်းဖြစ်သည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ် မတ်လတွင်ကျင်းပသော ပြည်သူ့ကွန်ဂရက် သူ့အား ယာယီသမ္မတတင်မြောက်သည်ကို သူသည် ရိုးရိုး သား ကျိုးကျိုးနွဲ့နွဲ့ သဘောထားသည်။

အင်ဒိုနီးရှား ပြည်သူတို့က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့အယာယီသမ္မတနှင့် လက်နက်ကိုင်တပ်များ၏ ခေါင်းဆောင်အလွတ်တော်က ခန့်အပ် တာဝန်ပေးခြင်းကို ကျေနပ်အားရ ထောင်းကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို့ကလည်း တဖက်တွင်ဆူကာနီအတွက် တရားမျှတ သင့်တော်မှု ရှိအောင် အချိန် ရှိသရွေ့ အမြဲတမ်း ကြိုးပန်းလျက်ရှိသည်။

ကျဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်သော အာဏာရှင်ကြီးကို ကန်ထုတ် ပစ်ခတ် ဆူဟာတို့၌ဆန္ဒမရှိခဲ့။ ဆူဟာတို့က ဆူကာနီ အတွက် မျက်နှာမဖျက်ပဲ နိုင်ငံရေး နယ်ပယ်ထဲမှ ထွက်ခွာသွားနိုင်ရန် ရွှေ့တင်ကြီးများ ဖွင့်ပေးခဲ့ကြသည်။

အင်ဒိုနီးရှား ဆရာဝန်များအဖွဲ့မှအစီရင်ခံစာတစောင် ထုတ်ပြန် တင်ပြလိုက်သည်။

“ဘုန်းကားခို၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ လွန်စွာ ဆိုးဝါးနေပြီဖြစ်၍ နိုင်ငံရေးမှ အနားယူရန် အသင့်တော်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။”

ဆူကာနီ၏ကျောက်ကပ်ရောဂါကလည်း အတော့ကိုဒုက္ခပေးလာတော့သည်။

ဆူဟာတို့၏ လူကြီးဆန်ဆန် ယဉ်ကျေးသော ကမ်းလှမ်းချက်များကို ဆူကာနီက လက်မခံပေ။ ဆူကာနီသည် လူထု၏မြင်ကွင်းမှ ထွက်ခွာမသွားခဲ့။ သူသည် ယခင်က အခွင့်အရေးများကို ရယူခံစားခဲ့ ဖြစ်၏။ သမ္မတဆိုသော ဂုဏ်ပုဒ်နှင့် အဆောင်အယောင်များကို ဆူကာနီက မစွန့်လွှတ်သေးချေ။ မြို့တော်ရှိ နန်းတော်ကြီးကိုလည်း မစွန့်လွှတ်သေးသည်သာမက ဆက်လက် ကိုင်စွဲထားသည်။ သူ၏ ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာ မိတ်ဆွေများကို ၎င်း၊ ရဲဘော်ရဲဘက်များကို၎င်း၊ ဖိတ်ကြားကာ သူ့အတိတ်က ဆောင်ရွက် ချက်များကို ဂုဏ်ပြုအထိမ်းအမှတ်ပွဲများပင် ပြုလုပ် နေချေသေး၏။

၁၉၆၇ ခုနှစ် မေလ ၆ ရက်တွင် ဆူကာနီနှင့် ပတ်သက်သော နောက်ထပ်ကြေညာချက် အမှတ် ၆၂ ကို ယာယီသမ္မတက ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ နိုင်ငံအကြီးအကဲခေါင်းဆောင်၊ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတော် သမ္မတ၊ လက်နက်ကိုင် တပ်များ၏ အာဏာပိုင် တပ်မှူးချုပ်၊ ကိုတီခေ၊ စစ်ဦးစီးချုပ်၊ စစ်ဆင်ရေး အာဏာပိုင်ချုပ် စသော အခေါ်အဝေါ် အသုံးအစွဲများကို ဆက်လက် မသုံးစွဲရန် ပိတ်ပင်လိုက်သည်။ အစိုးရ ညွှန်ပုံများနှင့် နိုင်ငံတော် အခမ်းအနားများတွင်တပ်၍ ချစ်မြတ်နိုးစွာ သူဝတ်ဆင်လေ့ရှိသော ဖွဲ့ကြိုးတံဆိပ်များပါသည့် ဝတ်စုံကို ဝတ်ခွင့်ပြု ထားသော်လည်း သမ္မတအလံကိုမူ ဆက်လက် လွှင့်ထူ သုံးစွဲခွင့် မပြုတော့ပေ။

ဆူကာနီက ဘိုဂါနန်းတော်တွင် ပန်းချီပြပွဲ ပြုလုပ်ကာ သူ၏ မိတ်ဆွေများ၊ ညွှန်သည်များကို ပန်းချီကားများနှင့် ပတ်သက်

၍ ရှင်းပြလေ့ရှိခဲ့သည်။ ဤပန်းချီပြပွဲများကို အစက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့က ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ အထီးကျန် ဆူကာနီအတွက် နှစ်သိမ့်စရာ ဖျော်ဖြေစရာတရပ်အဖြစ် ဝဲညွှာ၍ ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ နောင်အခါတွင် တဖြည်းဖြည်း ထိုပန်းချီပြပွဲ ဆွေးနွေး ဟောပြောပွဲသည် နိုင်ငံရေးသမားဟောင်းများ စုဝေး ဟောပြောရာနေရာဖြစ်လာတော့သည်။ ယာယီသိမ့်တစ် အပြုအမူ အလုပ်အကိုင်များကိုပါ ပုတ်ခတ်ဝေဖန် ဆွေးနွေးလာတော့သည်။

ဂျကာတာ နန်းတော်၌ ကျင်းပသော ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့ ဆူကာနီ မွေးနေ့ပီတီ အခမ်းအနားတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့ မေလ ၆ ရက်နေ့ ကြေညာချက်ကို ဆန့်ကျင်လာတော့သည်။

၁၉၆၇ ခု နှစ်လယ်တွင် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ် ဖြစ်လာပြန်သည်။ ဆူဟာတို့ထက် ဆူကာနီကို ပို၍ သစ္စာရှိသော နေရှင်နယ်လစ် ပါတီဝင် လူစုံက စလှာကြသည်။ စလာမာဟိန်းခေတ် နေရှင်နယ်လစ် ပါတီသည် ဆူကာနီ၏ ထောက်ခံ အားပေးမှုဖြင့် ဆူကာနီ၏ ၂ ကော်လံပါ ဓာတ်ပုံနှင့်အတူ ခေါင်းစဉ် တပ်ထားသော စာရွက်များ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလိုက်သည်။

ခေါင်းစဉ်များမှာ-

“ဘွန်ကာနီ အသက်ရာကျော် ရှည်ပါစေ၊ ဒီကနေ့ ၁၉၆၇ ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့ဟာ စလာမာဟိန်း စနစ်၏ ဖခင်ကြီး ဘွန်ကာနီ၏ မွေးနေ့ဖြစ်တယ်၊ ဒီကနေ့ သူဟာ အသက် ၆၆ နှစ်

ပါပြီ။ သူ့ဘဝ သက်တမ်းရဲ့ သုံးပုံပုံ နှစ်ပုံဟာ တိုင်းပြည်လူမျိုးအတွက် တာဝန် ကျေပြန်စွာ ထမ်းဆောင် ခဲ့တယ်။ အဲဒါ့သမိုင်းကြောင်းကို ပြန်ကြည့်ပြီး ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ ပြောကြစမ်းပါ။ ပြန်ကြည့် ကြစမ်းပါ။ ဒီအချိန်တွေမှာ တုန်းက ဆူဟာ တိုင်းပြည်အတွက် လူမျိုးအတွက် အများကြီး အလုပ်ဆပ်ခဲ့သူဖြစ်တယ်။ သူဟာ လူသားထဲက လူသားတယောက်ဖြစ်ပြီး အများကျူးလွန် မိခဲ့တယ်။ အားနည်းချက်ရှိခဲ့တယ်။ ဘုရားသခင်က သူ့ကို ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက် ကယ်တင်တော်မူပါ”

တဖက်မှလည်း ဆူဟာတို့ကို လိုလားထောက်ခံသော တက်ကြွနေသည့်လူထုပရိသတ်က မကျေမနပ် အားမလို အားမရ ဖြစ်ကာ ဒေါ်ပူနေကြသည်။ ဆူကာနီအပေါ် အရေးယူမှု တို့ ဆိုင်းနေသည်ကို သူတို့က အပြစ်ပြောလာကြသည်။

ကျောင်းသားစာစောင် ကမီကလည်း ဤသို့ ပုံနှိပ် ဖော်ပြသည်။

“အမိန့်သစ်ဆိုတာဟာ အကောင်အထည် ပေါ်မလာခဲ့ဘူး။ အခိပွယ် ပျောက်နေပြီလို့ ကျနော်တို့ ယူဆပါတယ်”

ဆူကာနီကိုလိုလားသော နေရှင်နယ်လစ်ပါတီအား ပြင်းထန်စွာ အရေးယူ ဆောင်ရွက်ရန် မိမိ၏တပ်များက တောင်းဆို နေခြင်းကို ဆန့်ကျင်ကာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် အင်ဒိုနီးရှား တမျိုးသားလုံး စည်းလုံးညီညွတ်သော လောကသစ်သို့ ချီတက်ရန် စီစဉ်လျက်ရှိသည်။

နိုင်ငံရေး ပါတီများကလည်း အထူးသဖြင့် နေရှင်နယ်လစ်ပါတီက တိုင်းပြည် ပြန်လည် တည်ဆောက်ရေးအတွက် လက်

ဝင်း ဆောင်ရွက်ရမည့် မဟာတာဝန်များကို သေးချိုတ်ထားပြီး မိမိတို့ပါတီမှ လာမည့် ရွေးကောက်ပွဲတွင် အနိုင်ရရှိရေး အတွက် လုံးပန်း လာကြတော့သည်။

ဤအခါ တပ်မတော်မှ မနေသာ၍ ဝင်ရောက် ဆောင်ရွက်ရပြန်သည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့တွင် ဂျာဗားစစ် နယ်စပ် တပ်မူးများ ဖြစ်ကြသော ကော့စရက် တပ်မူးနှင့် ပရာကွန်တပ်မူးတို့က ဂျိုးဂျကာတာတွင် ပူးပေါင်း လက်မှတ်ထိုးကာ ကြေညာချက်တစောင် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

အဆိုပါ ကြေညာချက်တွင် ပြည်သူ့ ကွန်ဂရက်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ တောင်းဆိုချက် ၆ ချက် ပါဝင်သည်။ တပ်မူးများက ၁၉၄၅ ခုနှစ် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေနှင့် ပဋ္ဌာသီလ (နိုင်ငံတော်၏ အခြေခံ မူဝါဒ ကျင့်စဉ်ငါးပါး) အား လက်မခံသည့် လူတယောက် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းများကို အရေးယူရန် တိုက်တွန်းထားသည်။ ဆူကာခိုအာဏာ လည်ရရှိရေး ကြိုးပန်းလှုပ်ရှားမှုများကို မျက်ခြေမပြတ် ကြည့်သွားရန်ဖြစ်သည်။ ဤ ကြေညာချက်သည် နေရှင်နယ်လစ် ပါအား ဆန့်ကျင်ရာတွင် ဒေသဆိုင်ရာ အခြေခံ မူဝါဒတရပ် ဖြစ်လာသည်။ နေရှင်နယ်လစ်ပါတီအား ဖျက်သိမ်းရန်ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ကြေညာချက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏ လက်မှတ် ရေးထိုးခြင်း မရှိပေ။ သူသည် ကြေညာချက်ကို မဆန့်ကျင်သော်လည်း သူ့ကိုယ်တိုင် ပါဝင်ခြင်းမရှိပေ။ ပေါ်ပေါက်လာ

သာ အဖြစ်အပျက်များက တောင်းဆိုချက်များမှန်ကန်ကြောင်း ဆက်သော်ပြုလာသည်။

ဂျိုးဂျကာတာ ကြေညာချက်အပေါ် ဝေဖန်ချက်နှင့် ပတ်သက်၍ အင်ဒိုနီးရှား ရိုးရာစကားတစ်ခုရှိသည်။ ယင်းမှာ 'မီးခိုးရှိရင် မီးရှိရမယ်' ဖြစ်သည်။ မီးခိုးနောက်မှ မီးကို ဇူလိုင် ၁၉၆၇ ရက်နေ့တွင် တွေ့မြင်ကြရသည်။ ထိုနေ့တွင် ရွှေနေချုပ် ဗိုလ်ချုပ် ဆူကီအာတိုက သတင်းထူးတရပ် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ ၎င်းသတင်းမှာ ဇူလိုင် လကုန်တွင် သမ္မတဟောင်း ဆူကာခို အာဏာပြန်လည် ချရှိရေးအတွက် အကွက်ဆင်ထားမှုဖြင့် ထိပ်ဆန်း အရာရှိကြီး တစုနှင့် အရပ်သား တစုတို့ကို ဖမ်းဆီးလိုက်ကြောင်း သတင်းဖြစ်သည်။

နောက်တနေ့တွင် ဂျကာတာ ရာယာတပ်နယ်မှူးက မြို့တော်တွင် ၁၄ ဦး ဖမ်းဆီးထားပြီး နယ်များတွင် ဆက်လက်ဖမ်းဆီးမှုများ ပြုထားကြောင်း ကြေညာသည်။

ဆူဟာတို အုပ်ချုပ်ရေးကို ဆန့်ကျင်သော သူပုန်များကို နှိမ်နင်းလိုက်လေပြီဟု နိုင်ငံခြား သတင်းစာများက ရေးသားကြသည်။ ဆူဟာတိုအစိုးရသည် စုစုစည်းစည်းနှင့် အခြေတကျ ရပ်တည် နေလေပြီ။

ယာယီသမ္မတ ဆူဟာတိုက သူပြုံးနေကျအပြုံးဖြင့် သတင်းထောက်များကိုရှင်းပြသည်။

၁ Soegih Arto.

“အရာရှိတစ်ယောက် ယခုအချိန်မှာဆိုရင် နိုင်ငံတော်ရှေ့နေခန်းရုံးမယ် အစစ်ခံနေကြရပြီ။ လက်နက်ကိုင် တပ်တွေထဲ ဂရုတစိုက် သတိဝိရိယရှိထားတဲ့ သဘောပေါ့။ ဒီလိုလုပ်တော့ အရင်က ထောင်ချောက်ထဲမကျနိုင်ဘူးပေါ့”

‘အသိတရားသည် မကောင်းမှုကိုအောင်ပဲ့ဆင်သည်’ ဟူသော ရှေးဟောင်း ဂျာဗားစကားပုံကို ယာယီ သမ္မတက ကျင့်သုံး သည်။

ဆူဟာတို့ကို ဆန့်ကျင်မှု များသည် ထိုရက်များ အတွင်း အထင်အရှားသိသာပေါ်လွင်လာသည်။ ဆန့်ကျင်သူများသည် ကုန်မြူနစ်များချည်းဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ အလားတူပင်တစ် ဘဝက ဆူကာနီ ခေတ်မှာ အခွင့်ထူးခံ ဖျော်ပါး ခွဲကြသော နိုင်ငံရေးသမားကြီးများနှင့်စစ်တပ်အရာရှိကြီးများသည် သမ္မတ သစ် အပေါ် မကြည်ဖြူနိုင်ကြချေ။ စစ်တပ်အတွင်းမှာ ပြိုင်ဆိုင် မှုများ ရှိနေဆဲပင်။

ရုံးများ၊ အများပြည်သူဆိုင်ရာနေရာများနှင့် စည်းဝေးခန်း ဆောင် များတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော သမ္မတဟောင်း ဆူကာနီ ရုပ်ပုံများကို ဖြိုဖျက်ချပစ်ရန်နှင့် ယင်း နေရာ များတွင် ယာ သမ္မတ ဆူဟာတို့၏ ရုပ်ပုံများကို ချိတ်ဆွဲကြရန် ဗဟိုဂျာဗား အရှေ့ဂျာဗား တပ်မှူးများက အမိန့်ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

ဂျကာတာတပ်မှူးက ဒေါက်တာအင်ဂျင်နီယာ ဆူကာနီအား မြို့တော်တွင်းသို့ ဂျကာတာ စစ်အာဏာပိုင်၏ ခွင့်ပြုမိန့် မရင့် ဝင်ရောက်လာခြင်း မပြုရဟု တားမြစ်မိန့် ထုတ်ပြန် လိုက်သည်။

သမ္မတဟောင်းသည် ယခုအချိန်တွင် ဘိုဂါနန်းတော်ရှိ ညွှန်ချုပ် သာ ဆောင်တွင် အထိန်းသိမ်းခံတဝ ရောက်နေလေပြီ။

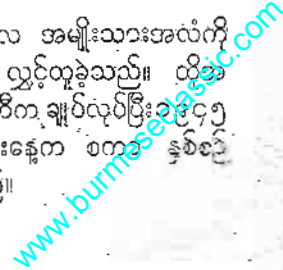
ဗဟိုဂျာဗား စစ်နယ်မြေ ဒီပိုနိုဂရိတ်မှူးကလည်း အရာရှိ တထောင်နှင့် လူအများကို ပင်စင် ပေးလိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

အလံပျောက်ဆုံးမှု ကိစ္စတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့သည် သူ၏ကျွမ်းကျင်ပါးနပ်မှု၊ သိမ်မွေ့ခက်ခဲသော ပြဿနာကိုင်တွယ် မှုကို ပြသခဲ့သည်။

နန်းတွင်းအရာရှိများသည် အမျိုးသားနေ့ အခမ်းအနား အတွက် ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်နေစဉ် ၁၉၄၅ခုနှစ် ဩဂုတ်၁၇-ရက်နေ့၌ လွတ်ယပ်ရေး ကြေညာစဉ်က ပထမဆုံး လွှင့်ထူခဲ့သည့် အနီ အဖြူပါ မူရင်းအလံကို ရှာဖွေနေကြသည်။ အလံကား ပျောက်ဆုံးနေလေပြီ။ မူရင်းအလံ ထည့်ထား သော သေတ္တာ၏သေတ္တာကို ဘိုဂါ နေအိမ်ရှိသမ္မတဟောင်း၏ လက်တွင် ထားရှိသည်။^၁

နောက်ဆုံးတွင် သေ့လက်ထဲ ရောက်လာသဖြင့် အရာရှိ များက ဖွင့်လိုက်ရာ အထဲတွင် ဘာမှ မတွေ့ရပေ။ လူထုအ

၁ ဘင်ဒရာဟတ်စကာဟု ခေါ်သော မူလ အမျိုးသားအလံကို ၁၉၄၅ခုနှစ် ဩဂုတ်၁၇ရက်နေ့က လွှင့်ထူခဲ့သည်။ ထိုအ လံကို ဆူကာနီ၏ ဇနီး ဖာတမာဝတီက ချုပ်လုပ်ပြီး ၁၉၄၅ ခုနှစ် ဩဂုတ်၁၇ရက်နေ့ အမျိုးသားနေ့က စကား နှစ်စဉ် အမျိုးသားနေ့တိုင်း လွှင့်ထူလာခဲ့သည်။

ကြားတွင် ပူစိပူစိ ဝေဖန် ပြောဆိုလာကြတော့သည်။ အချို့ တက်ကြွပြင်းထန်သော လူစုက ဆူကာနီထံမှအလံကို အကြမ်း ဖက်၍ အတင်းအကြပ် မရရအောင် လှူယူရန် တောင်းဆိုလာ ကြသည်။

ယာယီသမ္မတက ကလေးဆန်စွာ ဒေါသဖြစ်နေသောအဘိုးအို ဆူကာနီအား အောင်မြင်စွာ ကိုင်တွယ်နိုင်သည့် နည်းလမ်းကို တွေ့ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ဆူကာနီအား ဂျပန်တော်လှန်ရေး လာ ရောက်ပါရန်နှင့် အမျိုးသားနေ့ အခမ်းအနားသို့ တက်ရောက် အားပေးပြီး အခမ်းအနားတွင် အလံလွှဲပြောင်း ပေးအပ်ပါရန် ယဉ်ကျေးချိုသာစွာ ဖိတ်ကြား ပြောဆိုထားသည်။ ဆူကာနီ၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေကြောင့် သူသည် သူ၏ တတိယဖခီး မဒမ်ရတနာဒေဝီ၏ အိမ်သို့အပေါ်များဖြင့် လိုက်ပါ ပို့ဆောင် ပေးရသည်။

လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့မှ တပ်ရင်းမှူး ငှယောက်(ဆူဟာတိုကိုယ် တိုင်မပါဝင်ပါ)ကို သမ္မတဟောင်းအား ကြိုဆို စောင့်ဆိုင်း ထားစေသည်။ သူတို့သည် တပြိုင်နက် အမျိုးသားခေါင်း ဆောင်ကြီး ဆူကာနီအား အလေးပြုလိုက်ချိန်ဝယ် အလံမူရင်း ကို လွှဲပြောင်းပေးလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် ကန့်လန့်ကာ ကျလာသည်။

မာဒေးကား နန်းတော်ရွှေတွင် အမျိုးသားနေ့၌ မူရင်း အလံ လွှင့်ထူခြင်းသည် ဩဂုတ်၁၇-ရက်နေ့တိုင်း လုပ်ရသည့် ရိုးရာ အစဉ်အလာတရပ် ဖြစ်နေပေပြီ။ သို့ရာတွင် အခမ်းအနား ကျင်းပပုံသည် ယခင်ကနှင့် မတူပဲ ကွဲပြား ခြားနားလာသည်။

မိန့်ခွန်းများ၊ မလေးရှား ချေမှုန်းရေးစကားလုံးများ၊ ခန့်ရှင် တွေ၊ ကိုလိုနီဝါဒီတွေ၊ ကျဆုံးပါစေ ဆိုသော ကြွေးကြော်သံ များ စသည့် ကြီးမြတ်သော ခေါင်းဆောင်ကြီးဆူကာနီ၏ အသံပလံများ လှုပ်ရှားမှုများ လုံးဝ မတွေ့ရတော့ပေ။

တခဲနက် လူထုကြီးလည်းမရှိတော့။ လွန်ကဲသော သရုပ်ပြ ပွဲလည်း မရှိတော့။

ဤအချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်ပြီး အခမ်းအနားများကိုဆူဟာ တို၏အကြိုက် ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ကျင်းပ လာတော့သည်။ လွတ်လပ်ရေးနေ့ ညနေခင်းတွင် ယာယီသမ္မတသည် နိုင်ငံတော် မိန့်ခွန်းတရပ်ကို လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ ရှေ့တွင် မြက်ကြားသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ပါလီမန်၏ အရေးပါသော အခန်းကဏ္ဍကို မြှင့်တင်ပေးလိုက် သည်။

ယာယီ သမ္မတ ဆူဟာတို၏ မိန့်ခွန်းသည် တခါက ဆူကာနီ၏ မိန့်ခွန်းများကဲ့သို့ အသက်ဝင်မှု မရှိပေ။ ဆူကာနီ၏ မိန့်ခွန်းများ တွင် စကားလုံး ထူးခြားပြောင်မြောက်မှုများ ကြားခဲ့ကြရသည်။ ဥပမာ 'မိုးပေါ်က ကျလာတဲ့ နတ်သမီးကလေးလိုပဲ' (၁၉၆၀)။ 'အောင်ပွဲဆင်သော တနုတ်တာ' (၁၉၆၂)။ 'အန္တရာယ်ကြယ်သော နှစ်တနှစ်' (၁၉၆၅)။

ဆူဟာတို၏ သုံးနာရီကြာ မိန့်ခွန်းကို အဆက်မပြတ် မြက် ကြားသွားသည်။ ၁၉၆၇-ခုနှစ် အမျိုးသားနေ့ အခမ်းအနားများ တွင် ဆူဟာတို၏ ကြားကြားရှားရှား သွင်ပြင်လက္ခဏာကြောင့် နိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံတွင် ထင်ပေါ်လာတော့သည်။ ဆူကာနီ၏အခန်း

ကဏ္ဍသည် မွေးမြိုန်လာခဲ့သည်။ နယ်စွန်ရွာများက လူတွေကပင် လျှင် နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးသည် ဆူကာနို မဟုတ်တော့ပဲ ဆူဟာတိုဖြစ်ကြောင်း ဆိုနေကြပြီ ဖြစ်၏။

၁၉၆၇ ခုနှစ်၏ ဒုတိယ နှစ်ဝက်ကာလသည် ဆူဟာတို၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကြိုးပန်းမှု ရုပ်လုံးဖော်သော အချိန် ဖြစ်၏။

စက်တင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့တွင် တပ်မတော်မှ တပ်မှူး ၄ ယောက်သည် တပ်မတော်တော်ဝန်များ စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီး ကဲဘိနက် ဝန်ကြီးများ ရာထူးတို့ကို ကာကွယ်ရေးနှင့် လုံခြုံရေး ဝန်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏ အမိန့်အာဏာဖြင့် ထမ်းဆောင်ကြသည်။ စက်တင်ဘာ လကုန်တွင် ဗိုလ်ချုပ် ၆-ယောက် အပါအဝင် တပ်မတော် အရာရှိပေါင်း ၂၀၀-ခန့်ကို တိတ်တဆိတ် ပင်စင် ပေးပစ်လိုက်သည်။ အောက်တိုဘာ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ဝန်ကြီးအဖွဲ့ အပြောင်းအလဲများ ပြုလုပ်ပြန်သည်။ ကဲဘိနက်သဘာပတိနှင့် သဘာပတိဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးရာထူးတို့ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝန်ကြီးအားလုံးသည် ယာယီသမ္မတနှင့် ဝန်ကြီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏ လက်အောက်သို့ တိုက်ရိုက် ကျရောက်သွားကြတော့သည်။ တချို့ ဝန်ကြီးများကို အသစ် ခန့်အပ်ထားလိုက်လေသည်။

x x x

တင်းပြည့် သမ္မတ

၁၉၆၆-ခုနှစ်နှင့် ၁၉၆၇ ခုနှစ်များတွင် ရာထူးများနှင့် ဂုဏ်ထူးများသည် ဆူကာနိုထံသို့ အမြောက်အမြား ရောက်ရှိလာကြသည်။ သူ၏ ခေါင်းမှဆောင်မှုသည် အင်ဒိုနီးရှား ပြည်သူ့အတွင်းစွဲစွဲမြဲမြဲ အမြစ်တွယ်မိပြီ ဖြစ်သည်သာမက ပြည်တွင်းရော ပြည်ပမှာပါ ယုံကြည် အသိအမှတ်ပြု လက်ခံလာကြပြီ ဖြစ်၏။

အကယ်၍သာ 'သမ္မတ' ရာထူးကို ဆူဟာတိုက မက်မောခဲ့ပါလျှင် ပြည်သူ့လွှတ်တော် အထူးအစည်းအဝေး ကျင်းပခဲ့သည့် ၁၉၆၇ ခုနှစ် မတ်လကတည်းကပင် ရရှိနိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၆၆ ခုနှစ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဆုံးဖြတ်ချက် အပိုဒ် ၉ နှင့် ၁၉၆၇ ခုနှစ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဆုံးဖြတ်ချက် အပိုဒ် ၃၃ တို့က လွတ်လပ်စွာ သမ္မတ ရွေးချယ်တင်မြောက်ပွဲ ကျင်းပပြုလုပ်ပြီးမှ ဆူဟာတိုအား သမ္မတ အာဏာ တရားဝင် အပ်နှင်းရန် ဆုံးဖြတ် ထားရှိသည်။ မဲဆန္ဒပေး၍ ရွေးချယ် တင်မြောက်ပွဲကို နောက်အကျဆုံး ၁၉၆၈ ဇူလိုင် ၅ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပရန် သတ်မှတ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် အကြောင်း မညီညွတ်၍ အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကြီး ကျင်းပမည့် ရက်ကို ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်ရသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေ ဆိုင်ရာ တရားဝင် အမိန့်သည် ၁၉၆၈ ဇူလိုင် ၅ ရက်နေ့တွင် ကုန်ဆုံးမည် ဖြစ်သည်။

အမှန်အားဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏ တရားဝင်အမိန့်စာ ဖြစ်သော လာမည့်နှစ်များတွင် နိုင်ငံတော်ကို ဦးဆောင်သွားရန် အမိန့်စာအား အသစ်တဖန် ပြန်၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ဆန့်ကျင်မည့် လူတယောက်မှ မရှိပေ။ ဆူကာနို လိုလားသူများကပင်လျှင် သမ္မတ ရာထူးတွင် တခြား လူတယောက် ဝင်ရောက် အရွေးခံရ မှာကို အိပ်မက်မျှပင် မမက်ခဲ့ဘူးပေ။ ရွေးကောက်ပွဲဝင် ပြိုင်ဘက်ကို မတွေ့ရပေ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာ ငြင်းခုံမှု များ မရှိပဲ သမ္မတနှင့် ဆိုင်သော ပြဿနာများ၊ တာဝန်များ နှင့်သာလျှင် ပြောစရာ ရှိလာကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက နိုင်ငံတော် အကြီးအကဲအဖြစ် ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဆောင်ရွက်မှာလဲ။

ဆူဟာတိုနှင့်အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေး

၁၉၄၅ ခုနှစ် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေက ခွင့်ပြု ထားသော သမ္မတ အာဏာတွေထဲမှ အပိုအာဏာများ ပေး အပ်ထားခွင့် ရှိသလား။

၁၉၆၆ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဆုံးဖြတ်ချက် အပိုဒ် ၉ အား ပြင်ဆင်နိုင်ခွင့် ရှိသလား။

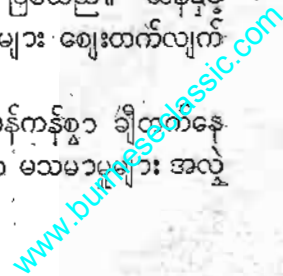
အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကြီးကို ၃ နှစ် သို့မဟုတ် ၅ နှစ် အထိ ရွှေ့ဆိုင်းနိုင်ပါ သလား။

ဆူဟာတို၏ ရာထူးကုတ်ထူးတွေ ပြောင်းလဲဖို့ လိုအပ်သလား။

ဤမေးခွန်းများကို နိုင်ငံတော်၏ အ မြင့် မား ဆုံး သော အာဏာပိုင်ဖြစ်သည့် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကသာလျှင် ဖြေကြား နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

လွှတ်တော်၏ ၅ ကြိမ်မြောက် အစည်းအဝေး မကျင်းပမီ ၁၉၆၈ မတ်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်ကတော့ နိုင်ငံရေး အခြေ အနေ မတည်မငြိမ် ဖြစ်လာပြန်သည်။ မကျေနပ်မှုများပေါက် ကွဲမှုများ၊ ဆန္ဒပြသမားများ ထပ်မံပေါ်ပေါက် လာပြန်သည်။ ဆန္ဒပြကြမှု၏ အဓိက အကြောင်းရပ်မှာ ပြည်သူ့လူထု ခါးစည်း ခံနေရသော စီးပွားရေး အကြပ်အတည်းမှ ကျော်လွန်စေမည့် စီးပွားရေး တိုးတက်မှု နှေးကွေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆန်နှင့် အဓိက စားသောက်ကုန် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများ ဈေးတက်လျက် ရှိသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်စွာ ချီတက်နေ စဉ် သူ၏ လက်အောက် ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ တို့က မသမာမှုများ အလှ သုံးစားမှုများ ပြုလုပ်လာကြသည်။

နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေး မျက်နှာစာတွင် အစိုးရ၏ ပေါ်လစီသည် ပျော့လွန်းသည်ဟု ဝေဖန် ပြောဆို လာကြသည်။ ကျောင်းသားတွေကလည်း လွတ်တော်မမီမီ သုံးရက် အလိုတွင် လွတ်တော်ကို ဝိုင်း၍ ဆန္ဒပြကြသည်။ ဆန္ဒပြသူများနှင့် လျှို့ဝှက် တပ်ဖွဲ့ဝင်များတို့ အသေးအဖွဲ့ တိုက်ခိုက်မှု ဖြစ်ပွားသည်။ လွတ်တော် အစည်းအဝေး ချောချောမောမော ကျင်းပနိုင်ရန် တပ်ရင်းပေါင်း ၃၀ မှ တပ်သားများကို နေရာအနှံ့အပြား လှည့်လည်ချထား စောင့်ကြပ်ခဲ့ကြောင်း ဂျပန်ဘာ တပ်မှူးက ကြေညာသည်။

ဤအခြေအနေများ ပြင်ဆင် ထားလင့်ကစား လွတ်တော် အစည်းအဝေး စတင်ဖွဲ့လှုပ်သည့် နေ့တွင် အေးအေးဆေးဆေး ငြိမ်သက်လျက်ရှိသည်။ ကျောင်းသား ကိုယ်စားလှယ် များက စစ်အာဏာပိုင်များထံသို့ မိမိတို့သည် လွတ်တော်အစည်းအဝေးကို နှောင့်ရှက်လိုသော ဆန္ဒမရှိကြောင်း ထုတ်ဖော် ပြောဆို ကြေညာခဲ့သည်။ ပတ်ဟာတို (အဖ-ဟာတို)၏ အာဏာကို ယုံကြည် လက်ခံပါကြောင်း ဆိုကြသည်။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် နားလည်မှု မရပဲ သဘောကွဲလွဲခဲ့မှု အထင်အမြင် အယူအဆ လွဲမှားခဲ့မှု ကို နှောင့်တရကြသည်။ မတ်လ ၂၁ ရက်နေ့နှင့် နောက်ရက် များတွင် ဆန္ဒပြပွဲများ လုံးဝမရှိတော့၊ စစ်ရေး ပြပွဲများလည်း မရှိတော့ပေ။

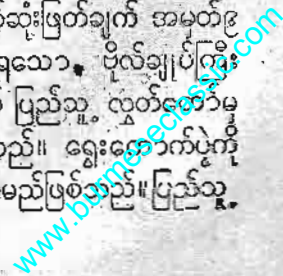
ယာယီသမ္မတဆူဟာတိုသည် လွတ်တော်ခန်းမဆောင်ကြီးထဲသို့ ခပ်ရိုးရိုး ခပ်မွန်မွန်ဝင်လာခဲ့သည်။ ရိုးရာ ဦးထုပ်နက်ကလေး ဆောင်းပြီး အရပ်ဝတ်နှင့် ဆူဟာတိုသည် လွတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌ

ဥက္ကဋ္ဌတို့နှင့်အတူ ဝင်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ သိုးယောက် စလုံး ချုပ်အကျိုးပြုများ ဝတ်ထား ကြသည်။ သူတို့သည် ဝတ်နေကျ စစ်ဝတ်စုံ အစိမ်းရောင်များ မဝတ်ကြချေ။

လွတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ နာဆူးရှင်း က ဆူတောင်းခန်း ရွတ်ဖတ်ရင်း လွတ်တော်အခမ်းအနား စတင်ဖွဲ့လှုပ်လိုက်သည်။ ယာယီသမ္မတ ဆူဟာတိုက စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်မှု၏ အရေးကြီးပုံနှင့် လိုအပ်ပုံတို့ဖော်ပြထားသော အစီရင်ခံစာကို ဖတ်ကြားတင်သွင်းသည်။ အမတ် ၁၀၀ ကျော်က ပါဝင်ဆွေးနွေးပြောဆိုကြသည်။ ဆွေးနွေးသူများ၏ စိတ်ဝင်စားတက်ကြွမှုကြောင့် အစည်းအဝေးသည် ည သန်ကောင်ယံကျော်၍ သွားတော့သည်။

မတ် ၁၂ ရက် မနက် အစောကြီး ၅ နာရီတွင် နန်နက်ပိုင်း ကွန်ဖရင့်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို၏ အိမ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သည်။ ပြဿနာ တထွေးကြီးကို မဖြေရှင်းနိုင်ပဲ ပြည်သူ့ လွတ်တော်သည် သုံးရက်အကြာ ၁၉၆၈ မတ်လ ၃၁ ရက်နေ့ နန်နက် ၂ နာရီခွဲတွင် ပြီးဆုံး သွားလေသည်။

ဆူဟာတိုအား တင်းပြည့် သမ္မတအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလိုက်ခြင်းသည် ဤလွတ်တော်အစည်းအဝေး၏ ထူးခြားချက်တစ်ရပ် ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ယင်း ဆုံးဖြတ်ချက်သည် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ပြည်သူ့ လွတ်တော်ဆုံးဖြတ်ချက် အမှတ် ၁၉၆၆ အရ တာဝန် ပေးထားခြင်း ခံရသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုအား သမ္မတအဖြစ် နောက်ထပ် ပြည်သူ့ လွတ်တော်မှ သမ္မတရွေးချယ်သည်အထိ ခန့်အပ်လိုက်သည်။ ရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၅ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပမည်ဖြစ်သည်။ ပြည်သူ့

လွတ်တော်ကို ၁၉၇၃ ခု မတ်လတွင်ကျင်းပမည်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုအခါမှ သမ္မတ၊ ဒု-သမ္မတကို ရွေးရမည်ဖြစ်သည်။

၁၉၇၃ ခု မတ်လအထိ သမ္မတရွေးပွဲကိုအချိန်ဆွဲထားသည်မှာ ဆူဟာတို့အပေါ် ယုံကြည်လွန်း၍ဖြစ်သည်။

ဆူဟာတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ လက်ခံမှုထောက်ခံ အားပေးမှုများ ရလာတော့သည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ် မတ်လ ၂၇ ရက်နေ့ည ၉ နာရီ ၅၅ မိနစ် အချိန်တွင် သက်တမ်း ၂၃ နှစ်ကြာလာပြီ ဖြစ်သော အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတော်၏ ဒုတိယမြောက် သမ္မတ၏ ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုပွဲ အခမ်းအနားတရပ် ကျင်းပသည်။

သာသနာရေး ဝန်ကြီး ဒက်လန်ခ က ဆုမွန်ကောင်းများ တောင်းပေးခြင်းနှင့် လွတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ နာဆူးရှင်းက သုံးမိနစ်ကြာ မိန့်ခွန်းစကား ပြောခြင်းတို့ ပြုလုပ်အပြီး စုစုပေါင်း ၄၅ မိနစ်အကြာတွင် အခမ်းအနား ပြီးဆုံးသွားသည်။

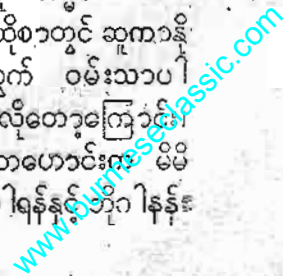
နောက်တနေ့ နံနက် ၇ နာရီ ၁၅ မိနစ် အချိန်တွင် သမ္မတ ဆူဟာတို့သည် ဂရုဒါ လေကြောင်းလိုင်းမှ ဒီစီဂီ စီလီဝမ်ဂီ လေ

သင်္ကြံဖြင့် ဂျပန်နှင့် ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံများသို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီး ထွက်သွားသည်။

သူ့ကို သမ္မတ အဖြစ် ရွေးချယ်ပြီးသောအခါ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်တွင် ဆူဟာတို့က မိန့်ခွန်းမြက်ကြားရာတွင် ယနေ့ နိုင်ငံတွင် ပေါ်ပေါက်နေသော ပြဿနာအားလုံး ဖြေရှင်း မပြီးသေးကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဤကိစ္စသည် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံတွင် ဒီမိုကရေစီဝါဒ ကျဆုံးနေပြီဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း ပြောကြားသည်။

“ဤလွှတ်တော်မှ ကျနော်တို့အား တာဝန်တွေ့လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်စရာတွေ ချထားပေးခဲ့ပါတယ် ကျနော် ကတိ ထပ်မံပေးပါရစေ။ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် အစွမ်းကုန် တာဝန် ကျေမြှန်အောင် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သွားပါမယ်။ စိတ်ပျက် ငြီးတွားခြင်းမပြုပါလို့ ကတိပေးပါတယ်။ ကျနော်တို့ အတူတကွ ချမှတ်သားတဲ့ လမ်းစဉ်တွေကို လိုက်နာသွားပါမယ်။ လွတ်တော်က ပြဌာန်းချမှတ်ထားချက်တွေကို ထာဝစဉ် အလေးဂရုပြုရင်း ကျနော်ဟာ တရားဥပဒေကို ရိုသေလိုက်နာသွားပါမယ်။ နိုင်ငံတော်စွဲစည်းပုံ အခြေခံဥပဒေကို ရိုသေ စောင့်ထိန်းသွားပါမယ်။ ဒီမိုကရေစီကိုလဲ စောင့်ထိန်းသွားပါမယ်...”

နှစ်ရက်အကြာတွင် သမ္မတ ဆူဟာတို့ထံသို့ သမ္မတဟောင်း ဆူကာနိုထံမှ စာတစောင်ရောက်လာသည်။ ထိုစာတွင် ဆူကာနိုက မိမိသည် ဆူဟာတို့ သမ္မတ ဖြစ်လာမှုအတွက် ဝမ်းသာပါကြောင်း၊ မိမိသည် သမ္မတ ပြန်လည် မဖြစ်လိုတော့ကြောင်း၊ ဖော်ပြပါရှိသည်။ တဆက်တည်းမှာပင် သမ္မတဟောင်းက မိမိအား လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်သွားလာခွင့် ပေးပါရန်နှင့် ဘိုဂါနန်း

တော်မှ ထွက်ခွာ၍ ဘိုဂံ၊ သို့မဟုတ် လှကားတာရုံ ကိုယ်ပိုင်
တွင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေလိုကြောင်း တောင်းခံ ခေ
ထားသည်။

၁၉၆၈ ခု မတ်လ ၂၇ ည ဆန်ကောင်ယံ နီးပါး အချိန်
အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ တင်းပြည့်သမ္မတအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရ
သမ္မတ ဆူဟာတို့သည် ကွန်ဖရင့် ခန်းမဆောင်မှ ထွက်ခွာ
သည်။ ရှေ့မှာ အခက်အခဲတွေ့ များစွာရှိသည်ကို သတိ
သည်။ သူသည် ပြုံးရှင်သော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တယောက် မထာ
တော့။ သမ္မတ တယောက် ဖြစ်လာလေပြီ။ လေးလံ များ
သော တာဝန်တွေနှင့် သမ္မတကြီး ဖြစ်လာလေပြီ။

x x x

ခေါင်းဆောင်မှု၏ ပြဿနာများ

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျွန်းပေါင်းအများဆုံးနှင့် အကြီးကျယ်
ဆုံး ကျွန်းစုနိုင်ငံဖြစ်သော အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတွင် ကျွန်းကြီး ၅
ကျွန်းနှင့် ကျွန်းငယ်ပေါင်း ၁၃,၆၇၇ ကျွန်းရှိသည်။ အရှေ့မှ
အနောက်သို့ မိုင်ပေါင်း ၃,၂၀၀၊ မြောက်မှ တောင်သို့ မိုင်ပေါင်း
၁၂၀၀ ကျယ်ဝန်းသည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ် နှစ်စတွင် လူဦးရေ
သန်း ၁၁၀ရှိသည်။

၁ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံ၏ လူဦးရေ စုစုပေါင်း
မှာ သန်းပေါင်း ၁၃၀ ခန့် ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။

ထိလာစိုးမြင့်ထံ

ဘဟာဆာ အင်ဒိုနီးရှားခေါ်သော အမျိုးသား ဘာသာစကားအပြင် စကားပေါင်း ၃၀ ကွဲပြားစွာ ပြောကြသည်။

တိုင်းပြည် အစိတ်စိတ် ပိုင်းခြားနေခြင်းနှင့် လူဦးရေအပေါ် လူမှုရေးပညာရှင်၊ သိပ္ပံပညာရှင်နှင့် သုတေသီတို့က နှစ်ခြင်းသဘောကျမှုဖြင့် ဖြစ်သော်လည်း အစိုးရအတွက် တာဝန်ကြီးထူးဖြစ်နေသည်။

ပြည်ထောင်စု စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို လိုလားသော သမ္မတဆရာတို့သည် နယ်ပယ်ဒေသများသို့ ခရီးဆန်ထွက်လေသည်။ သူ့ခရီးစဉ်ကား အလေးပြုခံရန်မဟုတ်။ မိန့်ခွန်းစကားပြောကြားရန်မဟုတ်။ ဒေသခံ အာဏာပိုင်များနှင့် ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးရန်နှင့် အလုပ်လုပ်ရန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဆုံးဖြတ်ချက် အမှတ် ၂၁/၁၉၆၆တွင် “အချိန်တိုတိုနှင့် ဖြစ်နိုင်သည့် အချိန်အတွင်း နယ်မြေများကို ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ပေးရန်၊ ၁၉၄၅ ခုနှစ် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရန်၊ ပြည်နယ် (နယ်မြေဒေသ) များနှင့် ဗဟိုအစိုးရတို့ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ရာတွင် စီမံကိန်းများ ရေးဆွဲချမှတ်ခြင်း၊ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဦးစီး ဦးဆောင်ပြုခြင်းများ၌ အမှားအယွင်း ကင်းစင်ရမည်” ဟု ဖော်ပြပါရှိသည်။

ပြည်နယ်များမှ မိမိတို့ နယ်ပယ်ဒေသ ထွက်ကုန်များ ရောင်းချခြင်းအတွက် အမြတ်ငွေ အချိုးကျ ရရှိနေကြပြီဖြစ်သည်။

ဤစဉ်းမျှည်းကို လူတိုင်းက သဘောတူလက်ခံကြသည်။ သို့ရာတွင် ဗဟို အစိုးရအဖွဲ့နှင့် နယ်မြေတို့ ခံစားခွင့် ရာခိုင်နှုန်းနှင့်ပတ်

သက်ရှိ ငြင်းခုံနေကြသည်။ ဗဟိုနှင့် ပြည်နယ်တို့ညှိနှိုင်းမှု မပြီးမီ ပြည်နယ်များသည် မိမိတို့ အစီအစဉ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်သွားရန် ဝံ့သည်။

အင်ဒိုနီးရှား တိုင်းရင်းသားများသည် တော်လှန်ရေး သန္ဓေသမား ဖြစ်ကြသည်။ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ ၁၉၄၅-ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေမှ သမ္မတအား အာဏာအပြည့်အဝ ပေးနှင်းရန်၊ ပြည်သူတို့က တောင်းဆိုလာကြသည်။ သမ္မတသည် အစိုးရအဖွဲ့၏ အမြင့်မားဆုံး အမှုဆောင်တဦး ဖြစ်သည်။

“နိုင်ငံတော် သမ္မတသည် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက် ရယူပြီး ဥပဒေပြုခွင့် အာဏာရှိသည်။ ၎င်းပြင် အစိုးရ ထူးမျှည်း ဥပဒေများကို လိုအပ်လာလျှင် အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်သည်” ဟု နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ အပိုဒ်-၅ တွင် ပြဌာန်းထားသည်။

သမ္မတအထက်တွင် အဆင့်တဆင့်သာရှိပြီး ယင်းအဆင့်သည် အတိုင်ပင်ခံ ပြည်သူ့ လွှတ်တော် ဖြစ်သည်။ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ကသာလျှင် နိုင်ငံတော်၏ မူဝါဒများကို ကျယ်ပြန့်စွာ ချမှတ် ဆုံးဖြတ်ပေးသည်။ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်က သမ္မတနှင့် ဒုတိယ သမ္မတကို ခန့်အပ်နိုင်သည်။

ဆုကာနိုသည် တခါက နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေ အခွင့်ပြု ပေးအပ်ထားသော အာဏာများကို ကိုင်စွဲလျက် သူ၏ အင်ရာစိုင်း အုပ်ချုပ်မှုကို ပြုလုပ်လာခဲ့သည်။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေတွင် အကျုံးမဝင်သော အဖွဲ့အစည်းများကို ဆုကာနိုက လူ့သဘောဖြင့် ဖွဲ့စည်းပြီး သူ့မင်း သူ့ချင်း ချမှတ်

လှယ်ခဲ့သည်။ ဤအုပ်အဖွဲ့အစည်းများသည် သူ့အား ဒုက္ခရောက်စေပြီး သမ္မတ ရာထူးမှ ပြုတ်ကျစေခဲ့သည်။

ထိုတိကျကျ မှန်မှန်ကန်ကန် လုပ်လေ့ ရှိသော စစ်သား တယောက်ဖြစ်သည့် ဆုလာတိုက်သည် တရားမဝင်အဖွဲ့အစည်းများ ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရသည်။ အများစုအနေဖြင့် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်မှ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး ၁၉၆၆-ခုနှစ် ဒုတိယ နှစ်ဝက် ကာလတွင် ဆုကာနို၏ တရားမဝင် အဖွဲ့အစည်းများကို ဖျက် သိမ်းလိုက်လေသည်။

ဆုကာနို၏ တရားမဝင်အဖွဲ့များမှာ အမျိုးသားတပ်ဦးပါတီ၊ ကိုတီ၊ ကဲဘိန်ကဲထက်မြင့်သော စစ်အာဏာပိုင်အဖွဲ့၊ ၎င်းအဖွဲ့၏ လက်အောက်ရှိ ကိုဂမ်အဖွဲ့၊ မလေးရှား ချေနှိန့်ရေးအဖွဲ့၊ ကော့ ရာ၊ တော်လှန်ရေး လက်နက် ပြန်လည် တပ်ဆင်ရေး စစ်ဦးစီး ကိုလော့ဒ်ခေါ် အမျိုးသား တပ်ဖွဲ့နှင့် အခြား မြောက်မြားစွာ သော တပ်ဖွဲ့များ၊ အဖွဲ့အစည်းများ ဖြစ်ကြသည်။

တရားမဝင် အဖွဲ့အစည်းများအား ဆုလာတိုက် ဖျက်သိမ်း ကြောင်း ကြေညာအပြီး ဆုလာတိုက် အမိန့်သစ် တပ်များက ဖျက်ဆီးပစ်ကြခြင်းသည် ဆုလာတိုက် တော်လှန်ရေးလုပ်ရပ်များ ၏ ကစိတ်တဒေသများသာ ဖြစ်သည်။

တော်လှန်ရေးတစ်ရပ်ကို ဆင်နွှဲရင်း အစိုးရအဖွဲ့ကို ဦးဆောင် လာရသော ဆုလာတိုက် အတွေ့အကြုံများကို သင်ခန်းစာယူ၍ အဟန့်အတား ဖျက်ဆီးသူများကို နှိမ်နင်းရန် လက်စွဲတရပ် လို အပ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိသည်။

စစ်သားတယောက် ဖြစ်သော ဆုလာတိုက်သည် သူ့ ညာလက် အဖြစ် အားကိုးစရာ စစ်တပ်ကို မြင်ပြီး စစ်တပ်၏ အသုံးဝင် ကို သတိပြုမိသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆုလာတိုက်သည် သမ္မတ၏ 'ကိုယ် ၎င်း တပ်ဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ပြီး ယင်းတပ်ဖွဲ့က နောက်ထပ် တရားမဝင် အဖွဲ့အစည်းများ ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ဝန်ကြီး အဖွဲ့ကို ဆက်လှမ်းခြင်းနှင့် လျှို့ဝှက် ကဲဘိန်ကဲ ဖွဲ့စည်းခြင်းများကို ဖော်ထုတ် ဖယ်ရှားသွားရန် ဖြစ်သည်။

၁၉၆၇-ခုနှစ်တွင် လက်နက်တွင် အင်ဒိုနီးရှားစစ်တပ်မှ တရား မဝင် အဖွဲ့အစည်းများ ပြန်လည် လှုပ်ရှားရန် လုံးပန်းနေသဖြင့် နန္ဒရာယ်ကို မြင်ထားကြရန်နှင့် သတိရှိကြရန် ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ ကိုယ်ရေးတပ်ဖွဲ့၏ လှုပ်ရှား ဆောင် ရပ်မှုများသည် များစွာ ထိရောက်အောင်မြင်လာသဖြင့် အစိုးရ အဖွဲ့အစည်းထဲမှာပင် အလွဲသုံးစားမှုများ၊ မမှန်မကန် လုပ်မှုများ ပေါ် ဖော်ထုတ် တိုက်ခိုက်သွားသည်။

ဆုလာတိုက် သူသည် သူ့ လုပ်ရန် တာဝန်ရှိမှု၊ ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ရှိမှုများကို ကိုယ်ရေးတပ်ဖွဲ့သို့လှည့်ပြောင်းခြင်းမပြုကြောင်း သိ သည် နိုင်ငံ၏ အကြီးအကဲ၊ ဝန်ကြီးချုပ်၊ ကာကွယ်ရေးဦးစီး ဝန်ကြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း လိုအပ်သော အထောက်အကူများ ခန့် ကြီးခြင်း၊ ထိန်းချုပ် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးတွင် အတွေ့အကြုံ များ ရပြီး ဖြစ်ခြင်းများနှင့် ပြည့်ဝကြောင်း ဖော်ထုတ်ပြသည်။

သမ္မတ ဆုလာတိုက် မလေးရှား ဆန့်ကျင်ရေး လုပ်ရပ်များ အပြီးသတ် ရပ်ဆိုင်းလိုက်ရန် ညွှန်ကြားသဖြင့် ဒု-ဗိုလ်ချုပ်

ဆူဟာတို့က အစပြုပြီး နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အဒမ်မာလစ်အကြီးပန်း အကောင်အထည် ပေါ်ကြသည်။

သမ္မတ ဆူဟာတို့သည် ၁၉၆၈-ခု ဇွန်လတွင် ကိုယ်ရေးထက်ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်သည်။ တချိန်တည်းမှာပင် သူသည် အက်စ်ခေါ် အထူးအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ ထိုအဖွဲ့တွင် အောက်ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်ကြသည်။

- ၁-ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆာဂျီ J
- ၂-ဒု-ဗိုလ်ချုပ် ဆူဂျီနိုဟိုမာဒနီ ၃
- ၃-ဒု-ဗိုလ်ချုပ် အလီမာတိုပို ၄
- ၄-ဗိုလ်မှူးကြီး ဝီယလတစ် ၅

ဤပုဂ္ဂိုလ်များ အားလုံးသည် တပ်မတော်မှ စစ်ဖက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြပြီး၊ သူတို့သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ရဲဘော်ရဲဘက်များအဖြစ် လက်တွဲ ဆောင်ရွက် လာခဲ့ကြသည်။

အစဉ်အလာအရ အင်ဒိုနီးရှား အစိုးရအဖွဲ့တွင် လုပ်ဆောင်ရွက်မှုများ နှေးကွေးမှုကို ဆူဟာတို့က မနှစ်မြို့သဖြင့် ဆန်လာအောင် ဆောင်ရွက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

- ၁ Brig. Gen. Sunarso
- ၂ Maj. Gen. Surjo
- ၃ Brig. Gen. Soedjono Hoemardani
- ၄ Brig. Gen. Ali Murtopo
- ၅ Col. Widya latif

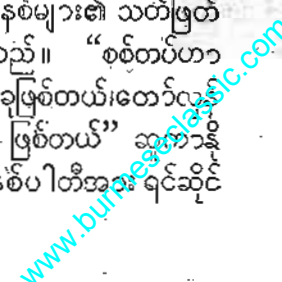
စက်တင်ဘာ ၃၀ လှုပ်ရှားမှုအရေးအခင်းကို အောင်မြင်စွာ နှိမ်နင်းလိုက်ပြီးသောအခါမှစ၍ စစ်တပ်၏ အရှိန်အဝါကြောသည် နိုင်ငံတော်ရေးရာ အပြာပြာတွင် ဦးဆောင်ကဏ္ဍမှာ ပါဝင်လာရသည်။ အဟောင်းကို လိုလားထောက်ခံသော လျှို့ဝှက်အဖွဲ့အစည်း လက်ရာများကိုပါ စစ်တပ်က ပေါ်ထုတ်ပေးသည်။ ဤအချက်ကို ဆူဟာတို့ အုပ်စုက လုံးဝကျေနပ် လက်ခံသည်။

ဆူဟာတို့ အုပ်ချုပ်ရေး အနည်းငယ် တည်ငြိမ်လာပြီ ဖြစ်သောအခါ စစ်တပ်မှ နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေးနယ်ပယ်တွင် ဝင်ရောက် ဦးဆောင်နေမှုကို တမျိုးတဖုံ မြင်လာကြသည်။ ဝေဖန်ပျက်ရယ် ပြုသံများ ပေါ်လာတော့သည်။

“အရင်တုန်းက ဝန်ကြီးတရာရှိခဲ့တယ်၊ အခု ဗိုလ်ချုပ်တရာရှိတာပါပဲ”

အင်ဒိုနီးရှားတွင် စစ်တပ်နှင့် ပြည်သူသည် ခွဲ၍မရအောင် တသားတည်း ပေါက်ဖွား ပေါ်ပေါက်တည်ရှိသည်။ စစ်တပ်သည် တိုင်းပြည်အတွက် ကာကွယ်ရေး အင်အားစုများဖြစ်သလို နိုင်ငံရေးလုပ်သော အဖွဲ့လည်း ဖြစ်သည်။ တိုင်းပြည် တည်ငြိမ်အောင်၊ ဖွံ့ဖြိုးအောင် စောင့်ရှောက်ရမည့် တာဝန်ရှိသည်။

စစ်ဦးစီးမှူး ဗိုလ်ချုပ် ယာနီက ကွန်မြူနစ်များ၏ သတ်ဖြတ်ခြင်း မခံရမီ တနှစ်အလိုတွင် ပြောခဲ့ဖူးသည်။ “စစ်တပ်ဟာ တိုင်းပြည်အတွက် အလိုအပ်ဆုံး ကရိယာတခုဖြစ်တယ်၊ တော်လှန်ရေးရဲ့ အမြဲတမ်း လက်နက်ကရိယာသဖွယ် ဖြစ်တယ်” ဆူဟာနဲ့ လက်ထက်က ဆိုလျှင် စစ်တပ်သည် ကွန်မြူနစ်ပါတီအဖွဲ့ ရင်ဆိုင်

တိုက်ခိုက်လာခဲ့ရာ စိတ်ပိုင်းရော ရုပ်ပိုင်းပါ အစဉ်သဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

ဆူကာနီနှင့် စင်ပြိုင်ဝါဒ ထွန်းကားနေစဉ်မှာပင် ဆူဟာတိုသည် နိုင်ငံရေးကို အကင်း ပါးပါး သတိရှိစွာ ဆောင်ရွက်သည်။ သူသည် အစိုးရအဖွဲ့ အတွင်း၌ စစ်တပ်၏ အနေအထားကို ပါးနပ်စွာ စီမံခဲ့သည်။ ၁၉၆၆ ခု ဇူလိုင် ၂၅ ရက်နေ့တွင် ဖွဲ့စည်းသော အင်ပီရာ ကက်နက် (ဝန်ကြီးအဖွဲ့) တွင် ၂၄ နေရာရှိရာ ၁၂ နေရာကို စစ်တပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့်၎င်း၊ အတွင်းဝန် ၂၀ နေရာ အနက် ၁၁ နေရာနှင့် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ၆၄ နေရာအနက် ၂၃ နေရာကို စစ်တပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ၁၉၆၈ ခု ဇွန်လတွင် ဆူဟာတို အစိုးရသည် တပေါင်းတစည်းတည်း ဖွဲ့၍ တိုးတက်လာသည်။ ဝန်ကြီး ၂၃ နေရာ အနက် စစ်တပ်မှ ၇ ဦးသာ ပါဝင်လာသည်။ တဝက်ခန့်မှာ တက္ကသိုလ်များမှ တက်လာသော ဝန်ကြီးများဖြစ်သည်။

“ပတ် ဟာတို၊ ပြည်ဆူဟာ ပတ် (အဖ) နဲ့အတူ ရှိနေပါတယ်။ ဆက်လက်ချီတက်ပါ” ဟု လူငယ်တော်လှန်ရေး အင်အားစုများက ဆူဟာတို၏ ခေါင်းဆောင်မှုကို တောင်းဆို လာကြသည်။

သို့ရာတွင် ဆူဟာတိုသည် ဗိုလ်ချုပ် နှာဆူးရှင်းနှင့် အခြားသူ၏ စစ်တပ် အကြီးအကဲများနှင့်အတူ နိုင်ငံတော် အာဏာကို လက်နက်ကိုင်စွဲ၍ ကျင့်သုံးသော စစ်အစိုးရအဖြစ် မလိုလားခဲ့ပေ။ သူတို့က ထပ်တလဲလဲ ပြောပြရှင်းပြကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်

များ ကောင်စီဆိုတာ လုံးဝမရှိအပ် မရှိသင့်ပါဘူး ဟု ရှင်းပြသည်။

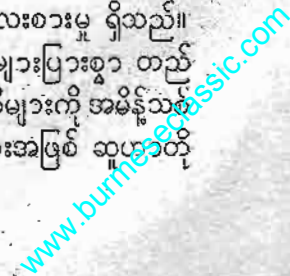
ဆူဟာတိုနှင့် သူ့လူများ၏ ခံယူချက်သည် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေလမ်းကို ကျောက်ခင်းပေးခြင်း သဘော ဖြစ်သည်။ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ အမိန့်ဟောင်း စနစ်ဟောင်းသည် ဒီမိုကရေစီ အလံတော် အောက်ဝယ် မြှုပ်နှံခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ စစ်အာဏာရှင် အောက်တွင် မြှုပ်နှံခဲ့ခြင်း လုံးဝမဟုတ်ပေ။

ဒီမိုကရက်တစ်အစိုးရဖွဲ့စည်းတည်ထောင်မှုများလုပ်လာတော့မည်။ လုပ်သားပြည်သူတို့၏ အာဏာပိုင်စိုးမူနှင့် တရားဥပဒေပြုမှုတို့ကို ပြန်လည် တည်ဆောက်လာတော့သည်။ အကန့် အသတ်ထားရှိသော ပွင့်လင်းသည့် ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်များကို ဆူကာနီခေတ်နှင့် ယှဉ်၍ ဖွင့်ပေးထားသည်။

စစ်တပ်နှင့် ပြည်သူ့ ကြည်ဖြူစွာ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းတွင် ထင်ရှားလာသူတိုင်းမှာ အဓိမာလစ်ဖြစ်သည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ် လွတ်လပ်ရေးနေ့တွင် သမ္မတ ဆူဟာတိုက မိန့်ခွန်းပြောကြားရာတွင် ဒီမိုကရေစီ ဆိုသည်မှာ ပြည်သူတို့၏ အာပိုင်စိုးမူကို သရုပ်ဖော် ဆောင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထည့်သွင်းရှင်းပြသွားသည်။

ဆူဟာတိုသည် နိုင်ငံရေးပါတီများကို လေးစားမှု ရှိသည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံရေးပါတီများ အရေအတွက်များပြားစွာ တည်ရှိမှုကို ကန့်ကွက်ပြောဆိုသည်။ နိုင်ငံရေးပါတီများကို အမိန့်သတ်ခံ ကြီးမားသော မိသားစုထဲမှ အစုအဝေးများအဖြစ် ဆူဟာတိုက မြင်သည်။

ဆူဟာတို့၏ ခေါင်းဆောင်မှု အရည်အချင်း ပြည့်ဝမှုကြောင့် စက်တင်ဘာ ၃၀ အရေးအခင်း အာဏာသိမ်းမှု ဖြစ်ပွားချိန် စပြီး အမျိုးမျိုးသော အခက်အခဲ ပြဿနာများကို အောင်မြင်စွာ ကျော်လွှားလာခဲ့နိုင်သည်။

x x x

၂၂

စီးပွားရေး အိမ်မက်ဆိုး

ဆူဟာတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ငွေကြေး အခြေအနေသည် နည်းပါးလှ၍ ချင့်ချိန်သုံးစွဲနေရသည်။ ကလေးဘဝကတည်းကပင် သူသည် ဆင်းရဲခဲ့၍ ဆင့်ဝက်မျှသော ငွေကြေး အသပြု၏ ခက်ခဲစွာ ရှာဖွေမှုကို သဘောပေါက် နားလည်ခဲ့သည်။ သူ့တွင် ချမ်းသာသော ဆွေမျိုးများမရှိ၊ ကြွယ်ဝသော အပေါင်းအဖွဲ့များလည်း မရှိ၊ အလယ်တန်းကျောင်းမှထွက်ပြီး အထက်တန်းပညာ သင်ကြားရန်ပင် ငွေကြေး မပြည့်စုံခဲ့ပေ။

အရာရှိတယောက် ဖြစ်လာပြန်တော့လည်း သူ့ ရဲဘော်များက လေ့ကျင့်ပေးရ၊ ခေါင်းဆောင်မှုပေးရနှင့်၊ ပြီးတော့ သူ့ ရဲဘော်များ၏ စားဝတ်နေရေး လူမှုရေးများကိုပင် ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ပေးသည်။ အမှန်က အရာရှိတယောက်၏ လုပ်ဆောင်မှုသည် လုပ်ရပ်ထက် ပိုမိုလွန်ကဲစွာ လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆူဟာတိုသည် သူ့ ဝါဒတွင် စီးပွားရေးကို အလေး ဂရုပြု၍ ချမှတ်စီမံသည်။ မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့ အမိန့်ကြေညာစာအရ အာဏာလွှဲပြောင်း ရယူပြီး နောက်တနေ့တွင် ဆူဟာတိုသည် ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ဖျက်သိမ်း၍ တမျိုးသားလုံး လယ်ယာ လုပ်ငန်းခွင် မှ ကုန်ထုတ်စွမ်းအား တိုးတက်ထုတ်လုပ်ကြရန် ကြေညာချက် အမှတ် ၂ ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေး တည်ငြိမ်မှု ရှိလာအောင် တမျိုးစီမံ၍ ကြိုးစားဆောင်ရွက်ကြရန် မူဝါဒ ချမှတ်သည်။ ဤဝါဒကို ဒီမိုမော့ ဟု ခေါ်သည်။ တာဝန်နှစ်ရပ် လုပ်ရခြင်း အဓိပ္ပာယ် ဆောင်သည်။

ဝန်ကြီးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုက ၁၉၆၆ ခုနှစ် ကုန်၊ လုပ်ငန်းကြီး ၄ ရပ်ကို ခွဲခြား ချမှတ် ပေးလိုက်သည်။ ၎င်းတို့မှာ-

- (၁) ပြည်သူ၏ လူနေမှု အဆင့်အတန်း အစူးသဖြင့် ဖားရေးနှင့်ဝတ်ရေးကို မြှင့်တင်ပေးရန်၊
- (၂) အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲများ ကျင်းပသွားရန်၊

o Dwi-Dharma

- (၃) လွတ်လပ်သော နိုင်ငံခြားရေးဝါဒ ချမှတ်ရန်၊
- (၄) ဓနရှင်ဝါဒကို ဆက်လက် ထိုက်ဖျက်သွားရန်တို့ ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်၏ တာဝန်အရပ်ရပ်ကို လက်ခံ တာဝန် ယူလိုက်ပြီး ချိန်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုသည် အင်ဒိုနီးရှား တက္ကသိုလ် စီးပွားရေး ပညာဌာနမှ ပါမောက္ခများ အပါအဝင် ဘောဂဗေဒ ပညာရှင်များကို စုရုံးခေါ်ယူခဲ့သည်။ စူလတန် ဟမင်ကူ ဘူဗိုနိုအား စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့သည်။

၁၉၆၈-ခုနှစ် ဇွန်လတွင် သမ္မတ ဆူဟာတိုသည် သူ့ အား တိုက်ရိုက် တာဝန်ခံ ဆောင်ရွက်ရမည့် စီးပွားရေး အကြံပေး အဖွဲ့ တရပ်ကို ဖွဲ့စည်းပေးလိုက်သည်။ ထိုအဖွဲ့တွင် အောက်ပါ ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်သည်။

- ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ဆူမစ်ထရို ဂျိုဂျိုဟဒီကူဆူမို
- ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ အလီဝါဟနု
- ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ဝစ်ဂျိုဂျို နစ်တီစာစထရို
- ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ မိုဟာမက်ဆလီ
- ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ဆူဘရိုတို

- o Prof. Dr. Soemitro Djojohadikusumo
- ၂ Prof. Dr. Ali Wardhana
- ၃ Prof. Dr. Widjojo Nitiasastro
- ၄ Prof. Dr. Mohammad Sadli
- ၅ Prof. Dr. Soebroto

- ဒေါက်တာ အိမာစလင်း
- ဒေါက်တာ ဖရန်စီဒါ
- ဒေါက်တာ ရေးဒီးယပ် ပရာဝီရို

စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး မူဝါဒ အသစ်များ ရေးဆွဲချမှတ်ရန်၊ ၁၉၆၆-ခု ဇွန်၊ ဇူလိုင်လတွင် ကျင်းပသော ပြည်သူ့လွှတ်တော် စတုတ္ထ အကြိမ် အစည်းအဝေးတွင် အကျေအလည် ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးကြသည်။ ၁၉၆၆-ခုနှစ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် စည်းဝေး ဆုံးဖြတ်ချက် အပိုဒ် ၂၃-အရ စီးပွားရေး ဒီမိုကရေစီကို ချမှတ်ပြီး ၎င်းသည် တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအပေါ်တွင် ၎င်း၊ လူလူချင်း အပေါ်တွင် ၎င်း၊ ခေါင်းပိုဖြတ်သော ထိန်းကွပ်မဲ့ စီးပွားရေး စနစ်ပုံစံမျိုးနှင့် လုံးဝ ကွဲပြား ဆန့်ကျင်သည်။

စီးပွားရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်သော မိန့်ခွန်း အများအပြားကို ဆူဟာတို မြှောက်ကြားခဲ့သည်။ သူ့ မိန့်ခွန်းများတွင် တောဂဗဗေဆိုင်ရာ စာရင်း ဇယားများကို အသေးစိတ် ရှည်ရှည်လျားလျား ဖော်ပြ ပြောဆိုသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ငွေကြေး ဖေါင်းပနေမှုကို တနှစ်အတွင်း အဆုံးသတ်စေမည်ဟု ဆူဟာတိုက မိန့်ကြားသည်။

၀ Dr. Emil Salim
၂ Dr. Frans Seda
၃ Dr. Radius Prawiro

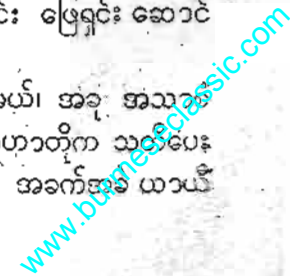
သမ္မတဆူဟာတိုနှင့် သူ့ လူများ ပထမဆုံး ရင်ဆိုင် ဆောင်ရွက်ရသော ပြဿနာမှာ ပျက်စီးယိုယွင်းကျဆင်းနေသောစီးပွားရေး အခြေအနေကို ကျော်လွှားရန်ဖြစ်သည်။ ဆူကာနို ကျဆုံးသော ခေတ်အချိန်ကာလတွင် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသည် ကြွေးတူဝိုင်း၍ စီးပွားရေးညံ့တွင် နစ်မြုပ်နေရာ၊ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း ၂၄၀၀ ကျော်ဖိုး နိုင်ငံခြား ကြွေးများ တင်ရှိနေသည်။ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးအခြေအနေနှင့် ဤကြွေးမြီများ နှိုင်းယှဉ်သုံးသပ်ကြည့်မိသည်။

“၁၉၆၇ ခုနှစ်မှာ ကျနော်တို့ နိုင်ငံခြားကြွေး ဒေါ်လာသန်း ၇၅၀ ဆပ်ကြရလိမ့်မယ်၊ ကျနော်တို့ရဲ့ ပြည်ပထုတ်ကုန်တန်ဖိုးဟာ ဒေါ်လာ ၄၅၀ သန်းလောက်ပဲ ရမယ်လို့ တွက်ရတယ်” ဟု ဆူဟာတိုက ပြည်သူ့သို့ရှင်းပြခဲ့သည်။

နိုင်ငံခြားကြွေးမြီတွေ၊ အတိုးတွေကစာဖက်၊ ပြည်တွင်း ပြန်လည် တည်ဆောက်ရေးတွေက စာဖက်နှင့် လုံးချာလည်နေတော့သည်။ အစိုးရအနေဖြင့် ဂျပန် အပါအဝင် အရှေ့အုပ်စုများကို ရော၊ အနောက်အုပ်စုများကိုပါ ချဉ်းကပ် ရသည်။

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ ပြည်ပ ကြွေးဟောင်း ကြွေးသစ်များ ပြဿနာသည် တိုတောင်းသောကာလအတွင်း ဖြေရှင်း ဆောင်ရွက်နိုင်မည်မဟုတ်။

“အခု အနာခံရင် ရှေ့မှာ အသာစံရမယ်၊ အခု အသာစံနေကြရင် ရှေ့မှာ အနာခံကြရလိမ့်မယ်” ဟု ဆူဟာတိုက သတ်ပေးသည်။ လောလောဆယ် စီးပွားရေး ပြဿနာ အခက်အခဲ ယာယီ

ဖြေရှင်းသည့် အနေဖြင့် ငွေစက္ကူများ ရိုက်နှိပ် ထုတ်ဝေလိုက်သည်။

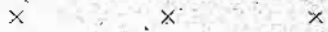
ဆန်ဈေးနှုန်း ခေါင် ခိုက် အောင် မြင့်တက် သွားသည်။ ကျောင်းသားများက မြို့လယ်လမ်းမများပေါ်တွင် စီတန်းလှည့်လည်၍ ဆန်ဈေးမြင့်တက်မှုကို ဆန့်ကျင်သည့် အထိမ်းအမှတ်ဆင်ခြင်ပြုကြသည်။ အရပ်ဝတ် ဝတ်ထားသော ဆူဟာတို့သည် ဆန်ကုန်သည်ကြီးများနှင့်တွေ့ဆုံပြီး ဆန်ဈေး အဘယ်ကြောင့် မြင့်တက်ကြရသည်ကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းသည်။ သယ်ယူပို့ဆောင်ခစရိတ်များ၊ ကြိတ်ခွဲခနှုန်းများနှင့် အခြားအမျိုးမျိုးသော အခက်အခဲအကြပ်အတည်းများကြောင့် ဈေးနှုန်း ကြီးမြင့်ရပုံကို သမ္မတအား ရှင်းပြကြသည်။

အခွင့်အခါသင့်တိုင်း အချိန်ပိုရတိုင်း သမ္မတဆူဟာတို့သည် စပါးစိုက်သောလယ်ကွက်များထဲသို့ အလယ်အပတ် သွားရောက်လေ့ ရှိသည်။ သူသည် တောင်းတလုံးတွင် စပါးများကို ထည့်၍ စပါးလှေပြရင်း အင်ဒိုနီးရှား သမ္မတသည် တောင်သူ လယ်သမား မျိုးရိုးနှင့် တောင်သူလယ်သမားကလေးဘဝမှကြီးပြင်းလာပုံကို ထင်ရှားစွာ ပြသလေ့ရှိသည်။ လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းသည် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ အခြေခံအကျဆုံးစီးပွားရေး လုပ်ငန်းရပ်ဖြစ်သည်။ ဤ အမှန်တရားကို ပြန်လည် ဖော်ထုတ်ကြရပေဦးမည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ်ကုန်တွင် ဟာကြူလီ ကြီးပန်းမှုဟု ခေါ်ချမည်ဖြစ်သော ပြည်ပ မကြွေးမြီများနှင့် ပြည်တွင်း ပြန်လည် တည်ဆောက်ရေး ငွေကြေးအခက်အခဲပြဿနာသည် သမ္မတ ဆူဟာတို့

နှင့် သူ့လူများ၏ကြိုးစားဆောင်ရွက်မှု တိုးတက်လာသည်ကိုတွေ့ကြရသည်။ ငွေကြေး လဲလှယ်နှုန်းနှင့် ဆန်ဈေးနှုန်းများ ရေရှည်အတွက် တည်ငြိမ်စေပြုလာတော့သည်။

သမ္မတဟောင်း ဆူကာနို လက်ထက်တွင် တနေ့တခြား ယိုယွင်းပျက်စီးပြီး ဈေးနှုန်းခေါင်တက်နေသော အခြေအနေဆိုးနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် သိသိသာသာကြီး အောင်မြင် တိုးတက်လာသည်။ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတော်၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် ၅-နှစ် စီမံကိန်းကို ၁၉၆၉ခု ပြုမှစ၍ ချမှတ်ဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

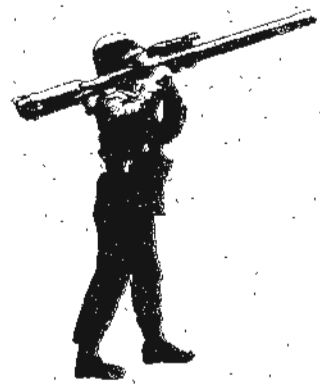
သမ္မတ ဆူဟာတို့သည် စနစ်တကျ ဆင်ကြားလေ့ကျင့်ထားသော ဘောဂဗေဒ ပညာရှင်တယောက် မဟုတ်။ သို့ရာတွင် သူသည် စီးပွားရေးပြဿနာများ၏ လေးနက်ပုံနှင့် နိုင်ငံအတွက် အရေးပါ အရာရောက်ပုံကို ကောင်းစွာသတိပြု သဘောပေါက်ထားသည်။ သူ၏ ဘောဂဗေဒ ပါရဂူများ၊ စီးပွားရေးအကြံပေး အဖွဲ့ဝင်များနှင့် ဝန်ကြီးများသည် သူ့ နောက်က မားမားမတ်မတ် ရပ်တည် အားပေးကြသည်။

ဆူဟာတို့၏ စီးပွားရေး အိပ်မက်ဆိုးကြီးသည် ကျော်လွှားအောင်မြင်သွားတော့မည် ဖြစ်သည်။ ဆူဟာတို့၏ စီးပွားရေး ပြဿနာ ကိုင်တွယ် ဆောင်ရွက်ပုံများကို ၁၉၆၈ မတ်လ ၂၁ရက်

နေ့ ပြည်သူ့လွတ်တော် မိန့်ခွန်းတွင် ထည့်သွင်း ဖော်ပြလိုက်
လေသည်။

“စီးပွားရေး အကြပ်အတည်း ဖြစ်နေတာကို ကျနော်တို့
စွဲစွဲမြဲမြဲ သတိထားကြရမယ်။ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုဆိုတာ မရှိသေးဘူး။
ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့ လမ်းကြောင်းဆိုတာဟာလဲ မချောမွေ့ မလွယ်
ကူလှဘူး... တဖက်ကလဲ နိုင်ငံရဲ့ သမိုင်းက လူတိုင်း အပြင်း
အထန် အလုပ်လုပ်ကြဖို့၊ မနားတမ်း ကြိုးစားကြဖို့၊ ဇွဲလုံ့လ
ဝီရိယတွေနဲ့ လိုအပ်ရင် အသက်စွန့်ပြီးတောင် လုံးပန်းဆောင်
ရွက်သွားကြဖို့ တောင်းဆိုနေပါပြီ”

x x x

တက်ကြွမှုနှင့် လွတ်လပ်ရေး

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို၏ ပထမဆုံးအကြိမ် ပြည်ပနိုင်ငံသို့
ခရီးထွက်ခွာသည့် နှစ်မှာ ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဖြစ်သည်။ အနောက်ပိုင်း
ဥရောပနိုင်ငံများသို့ ချစ်ကြည်ရေး အလည်အပတ် ခရီးတို့
ထွက်ခွာရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်နာဆူးရှင်းလည်း လိုက်ပါလာသည်။
၁၉၆၈ ခုနှစ် မတ်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် သမ္မတအဖြစ် ကျမ်းကျိန်
ဆိုပြီး ဂနာရီအကြာတွင် ဆူဟာတိုသည် ဂျပန်နှင့် ကမ္ဘော
ဒီးယား နိုင်ငံများသို့ ခရီးထွက်ခဲ့သည်။

သမ္မတ တယောက်အနေဖြင့် သူ၏ ပထမဆုံး ပြည်မခရီး စဉ်တွင် သူသည် သူ့အရင်က ဆူကာနီ၏ ခမ်းနားတောက်ပြောင် ထယ်ဝါမှုကို အတုယူခြင်းမျိုးများအား ရှောင်ကြဉ်သည်။ ကမ္ဘာ့သံတမန် ဆက်ဆံရေးလောကတွင် ဆူဟာတိုသည် အံ့ဩဖွယ်ရာများကို မပြသနိုင်စေကာမူ သူ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သော တာဝန် ဝတ္တရားများကို ကောင်းစွာ လုပ်ဆောင်ပြသနိုင်သည်။

သူ၏ ဂျပန်ခရီးစဉ်သည် ဂျပန်ထံမှ ချေးငွေ တိုးတောင်းမှု မရခဲ့သဖြင့် မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ သို့ရာတွင် သမ္မတဆူဟာတိုသည် အထွေထွေ သဘောတူညီချက်နှင့် ပင်ကိုယ်ရိုးဖြောင့်မှု စရိုက်ကို၎င်း၊ ဂုဏ်သရေကို၎င်း၊ သူတို့တိုင်းပြည်အတွက် အကောင်းဆုံး ပြောဆိုသွားသူတယောက် အဖြစ်ကို၎င်း၊ ထင်ရှားစွာပြသနိုင်ခဲ့သည်။

ဆူဟာတိုသည် နိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်ဆံရေးဗဟုသုတ အတွေ့အကြုံများကို စစ်သားဘဝ ကတည်းကပင် ရရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ အနောက်အိရိယံ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်တော်လှန်ခဲ့စဉ်က ထရိုက်လီလာ စစ်ဆင်ရေးတွင်၎င်း၊ ဆူကာနီ၏ မလေးရှားချေမှုန်းရေး စစ်ဆင်ရေးတွင်၎င်း၊ အတွေ့အကြုံရှိပြီးဖြစ်သည်။

ယခင် သမ္မတဟောင်း၏ နိုင်ငံခြားဆက်သွယ်ရေး ပေါ်လစီဖြစ်သော ဂျပန်ဘာ၊ ဖန်မီးပင်၊ ဟန္တိုင်၊ ဝီကင်း၊ ပြုံယမ်း ဆက်ဆံရေးနှင့် အင်ဒိုနီးရှား တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံတို့

လက်တွဲမှုအပေါ် ဆူဟာတိုက အကြီးအကျယ် သံသယ ဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၅၅ ခုနှစ် ဘန်ဒေးဂင်းကွန်ဖရင့် စိတ်ဓါတ်က သူ့အား သွမ်းမိုးလျက်ရှိသည်။ အာရှ အာဖရိက နိုင်ငံများမှ ကိုယ်စားလှယ်များသည် အင်ဒိုနီးရှားတွင် တွေ့ဆုံပြီး ကမ္ဘာ့အရေးအခင်းများတွင် လက်တွဲကာ ပူးပေါင်းဖြေရှင်းသွားရန် ပြသခဲ့ကြသည်။ ဆူဟာတို၏ အတိတ်က စိတ်ဝင်စားမှုများသည် သူ၏ နိုင်ငံတော် အင်ဒိုနီးရှားအတွက် အသုံးဝင်လာသည်။

ပြည်တွင်း အရေးအခင်းများကို ဆူဟာတိုက ယာယီ သမ္မတအနေဖြင့်၎င်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် တင်းပြည့် သမ္မတအနေဖြင့်၎င်း၊ မိမိကိုယ်တိုင် တာဝန်ယူ၍ ဖြေရှင်း ဆောင်ရွက်သည်။ သူ၏ ပြည်တွင်းရေးရာ ဆောင်ရွက်ချက်များကို တည်တည်တန့်တန့်နှင့် အမှားအယွင်း မရှိရလေအောင် ရစုတစိုက် ဆောင်ရွက်သည်။

နိုင်ငံခြားရေးဝါဒကိုလည်း တဖက်တွင် အရေးကြီးကြောင်း ခံယူထားသည်။ အမိ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတော်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် သူမတယောက်ထည်း ထီးထီးမှားမှားမား ရပ်တည်နေ၍ မဖြစ်ကြောင်းကို သဘောပေါက်ထားသည်။

ဒေါက်တာ ဆူဗန်ဒရီယို နေရာတွင် အစားထိုး ခန့်အပ်ခြင်းခံရသော နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အဒမ်မာလစ်သည် ရုပ်ပိုင်းဆော်လှန်ရေးကာလအတွင်းက လက်ဝဲ အလွန်အကျွံသမား တယောက်အဖြစ် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ပြည်တွင်း ပြည်ပ နှိပ်စက်ရေး အတွေ့အကြုံများ ကြွယ်ဝသူလည်းဖြစ်သည်။ ကြမ်းတမ်းသော စုမတြား တော်လှန်ရေး ရဲဘော်တော်တော်

ပတ် အဒမ် (အဖ အဒမ်မာလစ်)နှင့် စည်းကမ်းရှိသော ဂျာဗား ကျွန်းသား စစ်သား ပတ် ဟာတီ (အဖ ဆူဟာတီ) တို့သည် အခြေခံသဘောသဘာဝခြင်းမတူညီခဲ့ကြသော်လည်း ယခုအခါ တူညီတိုက်ဆိုင်နေကြပြီဖြစ်သည်။ အစိုးရအဖွဲ့တွင် ဆူဟာတီကပထမ အဒမ်မာလစ်ကဒုတိယဖြစ်ပြီး စူလတန် ဟမင်ကူဘူဝိုနိုက်တတိယ လူဖြစ်သည်။

အဒမ်မာလစ်သည် ဆူကာနို လက်ထက်က ကမ္ဘာကို အကောင်းအဆိုး ခွဲခြားခဲ့သော ဝါဒများကိုဖျက်သိမ်းလိုက်သည်။ ၎င်းပြင် ၁၉၆၅ စက်တင်ဘာ ၃၀ အရေးအခင်း ဖြစ်ပြီးကတည်းက ဂျကာတာနှင့် ပီကင်း ပုံမှန် ဆက်ဆံရေးကို ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။ ၁၉၆၆ ဧပြီ ၄ ရက်နေ့တွင် ဝန်ကြီး အဒမ်မာလစ်သည် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏လွတ်လပ်သော ထိရောက်သည့် နိုင်ငံရေးဝါဒများကို ထုတ်ပြန်ကြေညာသည်။

မလေးရှား ဆန့်ကျင်ရေး ဝါဒကို ၁၉၆၆ ဩဂုတ်လတွင် တရားဝင် အပြီးသတ်ခဲ့ပြီး ၁၉၆၇ ဩဂုတ် ၃၁ ရက်နေ့တွင် အင်ဒိုနီးရှားနှင့် မလေးရှား အချိန်ပြည့် သံတမန် ဆက်သွယ်မှု ပြုခဲ့သည်။ ရက်များမကြာမီ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် စင်္ကာပူ သံတမန် ဆက်သွယ်မှု ပြုပြန်သည်။

၁၉၆၆ ခု စက်တင်ဘာလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံသည် ကုလသမဂ္ဂမှ ထွက်ခဲ့ပြီး ၁၉ လအကြာ ပြန်လည်၍ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ သမ္မတဟောင်း ဆူကာနို၏ အင်ဒိုနီးရှား တကိုယ်တည်းဝါဒ ပျက်ပြားခဲ့လေပြီ။

၁၉၆၇ ခုနှစ် လွတ်လပ်ရေးနေ့၌ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်

စားလှယ်များအား သမ္မတ ဆူဟာတီက မိန့်ခွန်း ပြောကြားရာ တွင် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံခြားရေးဝါဒသည် ရှေးဦးစွာ ပဉ္စသီလ အတွေးအခေါ်နှင့် ၁၉၄၅ ခုနှစ် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေကို အခြေခံရမည်ဟု ရှင်းပြခဲ့သည်။ အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံခြားရေး ဝါဒသည် လွတ်လပ်သော ဝါဒတရပ်ဖြစ်၍ ကိုလိုနီ ဝါဒ၊ ခန့်ရှင်ဝါဒတို့ကို ဆန့်ကျင်သည်။ ၎င်းပြင် လက်တွေ့ကျပြီး နိုင်ငံနှင့် လူမျိုးအတွက် အသုံးဝင်ရမည်။

သမ္မတ ဆူဟာတီက ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံများနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် နှစ်နိုင်ငံ အကျိုးရှိမှု၊ တနိုင်ငံနှင့် တနိုင်ငံတည်း ကိစ္စများကို ကျန်တဦးက မနှောင့်ရှက်ပဲ အပြန်အလှန် လေးစားမှုတို့ကို လိုလားသည်။

“အင်ဒိုနီးရှား ပြည်သူတွေက အင်ဒိုနီးရှား မြေပေါ်မှာ ကွန်မြူနစ် အတွေးအခေါ် အယူအဆတွေကို တားမြစ် ထားကြပါ တယ်။ သို့သော်လဲ ဒါဟာ အင်ဒိုနီးရှား ပြည်သူတွေက ဆိုရှယ်လစ်နဲ့ ကွန်မြူနစ် နိုင်ငံတွေကို မိတ်ဆွေဖြစ် မဆက်ဆံချင်ဘူး ဆိုတာနဲ့ တခြားစီပါ” ဟု ဆူဟာတီက ရှင်းပြသည်။

အင်ဒိုနီးရှားနှင့် ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံများ ဆက်ဆံရေးသည် စက်တင်ဘာ ၃၀-အရေးအခင်း ဖြစ်စက ‘တန့်’ သွားခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ ပုံမှန် ဆက်ဆံရေး တိုးတက် ကောင်းမွန်လျက်ရှိသည်။ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် တရုတ်၊ ဆိုဗီယက်၊ ဆက်သွယ်မှု ပို၍ တိုးတက် သာသည်။

သမ္မတအပါအဝင် နိုင်ငံခြား သတင်းစာဆရာများ၊ အဖွဲ့ဝင် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် နိုင်ငံအသီးသီးမှ အင်ဒိုနီးရှားသို့ ဝင်ထွက်သွား

လာနေကြသည်။ အင်ဒိုနီးရှား ပြည်သူများသည် ခရီးသွားခြင်းကို နှစ်ခြိုက်တတ်ကြသည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း အမြဲတမ်း ခရီးသွား နေကြသည်။

၁၉၆၇-ခုနှစ် ဩဂုတ်တွင် အေစီယံခေါ် အရှေ့တောင် အာရှ နိုင်ငံများ အသင်းကြီး၌ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံက အရေးပါစွာ ပါဝင်ခဲ့သည်။ ယင်းအသင်းကြီးတွင် အင်ဒိုနီးရှား၊ စင်္ကာပူ၊ မလေးရှား၊ ဟိုးဒယားနှင့် ဖိလစ်ပိုင်တို့ ပါဝင်ကြသည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုဟာ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၌ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ တည်ငြိမ်အောင် ကြံ့ပန်းနေမှုဟာ အခုအချိန်မှာ ဆိုရင် အတော်ကို အခြေအနေ ကောင်းမွန်လာပြီ” ဟု သတင်းဓမ္မဝန်သူ တဦးက ပြောသည်။

အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မာလစ်၏ စကားတစ်ခု သည်လည်း မှတ်သားစရာ ကောင်းသည်။

“ဝမ်းဗိုက်လျှို့ဝှက်ရေးကို ဦးစားပေးရမယ်”

x

x

x

လေးလံသော ဝန်ထုပ်ကြီး

ဆူဟာတို၏ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာမှုကို ကမ္ဘာကရော၊ သူ့ကိုယ်တိုင်ကပါ၊ မမျှော်လင့် မထင်မှတ်ခဲ့သဖြင့် အံ့ဩမဆုံး ဖြစ်မိသည်။ ကျေးတောသားကလေး တယောက်က ၁၉၆၈-မတ်လတွင် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံတော်၏ အမြင့်မားဆုံးသော နိုင်ငံအကြီးအကဲ သမ္မတ ရာထူးအထိ တက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ဤအဆင့်သည် ဆူဟာတို၏ ဘဝတာ လမ်းခရီး၌ နောက်ဆုံး အဆင့် မဟုတ်သေးသလို အင်ဒိုနီးရှား သမိုင်းစဉ်၏ နိဂုံးပိုင်းလည်း မဟုတ်ပေ။ ခြီးကျူးဂုဏ်ပြု ထောပနာဖြူနေကြ

သော ပဲ့တင်သံများ အကြားဝယ် သမ္မတ ဆူဟာတို၏ ကျောပေါ်တွင် တာဝန် ဟူသော လေးလံသည့် ဝန်ထုပ်ကြီး ရှိနေလေသည်။

အင်ဒိုနီးရှား ပြည်သူတို့သည် ဆူဟာတို ခေတ်တွင် အလွဲသုံးစားမှုများကို ပြင်းထန်စွာ ဆန့်ကျင် ဖြိုဖျက်သွားလိမ့်မည်ဟု စိတ်အားထက်သန်စွာ မျှော်လင့်မိကြသည်။ သတင်းစာများတွင်လည်း ထိပ်တန်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ အလွဲသုံးစားမှုများကို အသေးစိတ် ပြည့်စုံစွာ ရေးသား ဖော်ပြလေ့ ရှိသည်။ ပြည်ပတွင် အင်ဒိုနီးရှားတို့ နာမည်ပျက်လာသဖြင့် ပြည်တွင်း ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းစဉ်များ နှောင့်နှေးကုန်သည်။

ပြည်သူ့အတွင်း ဤကိစ္စများ ပြောမဆုံးပေါင် တော သုံးတောင် ပျံ့နှံ့လာသောအခါ ၁၉၆၇-ဒီဇင်ဘာ ၂-ရက် နေ့စွဲပါ သမ္မတ ရုံးကြေညာချက် အမှတ် ၂၂၇-ဖြင့် အထူး စုံစမ်းစစ်ဆေးရေး အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဤအဖွဲ့မှ ဟုတ္တိပတ္တိ မယ်မယ်ရရအဖြေများ မျှော်လင့်ထားသလိုမရရှိခဲ့ပေ။

ရိုးသား၍ ခေတ်မီသော သမ္မတ ဆူဟာတိုအား ဝေဖန်ရေး သုံးသပ်ရေးများ မပြုလုပ်ကြပဲ၊ သူနှင့် ရင်းနှီးသော အနီးကပ် အရာရှိကြီးများအား ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ပြစ်တင် ဝေဖန်လာကြသည်။ ဝန်ကြီး အဆင့် ရှိသူတို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကို မကျေနပ်ကြပေ။

သမ္မတ ဆူဟာတိုက မြင်မြတ်သော သဘောထား ကြီးသူမိမိ သူ့လက်အောက်ရှိ ဝန်ကြီးများနှင့် သူ့လူများအတွက်

လုံးဝ တာဝန်ယူထားသည်။ သူ့လူများက တာဝန်များ ပျက်ကွက်ကြသဖြင့် သမ္မတအပေါ် ထိခိုက်စေနိုင်သည်။

၁၉၄၅ ခုနှစ် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ကို ပါလီမန်မှ တာဝန်မယူရချေ။ သမ္မတ ဆူဟာတိုက သူ့အား နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေက အပ်နှင်းထားသော အာဏာကို ကိုင်စွဲလျက် ဝန်ကြီးများကို သူ့ဆန္ဒအတိုင်းဖြုတ်နိုင် ခန့်အပ်နိုင်ရကား၊ သူသည် သူ့ဝန်ကြီးများ အတွက် လုံးဝ တာဝန်ယူသင့်သည်ဟု သုံးသပ်မိသည်။

၁၉၆၇ နှစ်ကုန်နှင့် ၁၉၆၈ နှစ်ဆန်း အချိန်တွင် အစိုးရနှင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံမှု ကွာဟ သွားရသည်အဖြစ်နှင့် ကြုံကြိုက်ခဲ့သေးသည်။ အကြောင်းရင်းမှာ ကောက်သစ်မပေါ်မီ စပါး လက်ကျန် ပြတ်သားသဖြင့် ပြည်သူတို့ ဆူပူကြွခြင်းဖြစ်၏။

တာဝန်ရှိသော အရာရှိကြီးများက ပြည်တွင်းထုတ်ကုန်ပစ္စည်းတရပ် ရှားပါးမှုဖြစ်သော ဆန်ပြတ်သည့်ပြဿနာကို နိုင်ငံခြားမှ ဝယ်ယူတင်သွင်းခြင်း၊ စီမံကိန်း ချမှတ်ခြင်း အစ ရှိသည့် လုပ်ဆောင်ချက်များ ပျက်ကွက်ခဲ့ကြသည်။ ဘယ်လို ပြဿနာအခက်အခဲနှင့်ကြုံတွေ့လာနိုင်သည်၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဘယ်လို ကျော်သွားအောင် ဆောင်ရွက်သင့်သည်၊ စသည်ဖြင့် မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်ကမှ ပြည်သူနှင့် တွေ့ဆုံရင်းပြခြင်း၊ အကြံပေးခြင်း

များ၊မပြုလုပ်ခဲ့ကြပေ။တာဝန်ရှောင်လာကြသည်။ နှုတ်ပိတ်နေကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကုန်ဈေးနှုန်းကြီးမြင့်မှုကို ဆန္ဒပြနေကြသော တပ်ဦးကိုယ်စားလှယ်များအား သမ္မတဆူဟာတို့ကိုယ်တိုင် တွေ့ဆုံဖြေရှင်းပေးရတော့သည်။ ဆန္ဒပြသူများက တာဝန် မကျေသော ဝန်ကြီးများ၊အလုံအသုံစားပြုသူများ၊လှည့်စား နေသူများကို ပြည်သူက မယုံကြည်ကြတော့ကြောင်း၊သမ္မတအာဏာသုံး၍ ချက်ခြင်းအရေးယူစေလိုကြောင်း တင်ပြကြသည်။

ကွန်မြူနစ်များကလည်း တစခန်းထရန် အားထုတ်လာတော့သည်။ သမ္မတဟောင်း ဆူကာနီအားလိလားသောပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း ဆူဟာတို့အပေါ် ယုံကြည်လက်ခံမှုမရှိကြပေ။

ဆူဟာတို့ကလည်း အခက်အခဲများကို ကြိုးစား ဖြေရှင်းရင်း နိုင်ငံ၏တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းများ ကြိုးပန်း တည်ဆောက်သည်။ ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လုပ်လာသည်။ ဒေါ်လာသန်း ၁၃၀ တန် ဂျပာတီလူဟာ စီမံကိန်းကြီး ချမှတ် ဆောင်ရွက်သည်။ အနောက်ဂျပာဗား ရေပေးရေး စီမံကိန်း အရ၊ရေပိုမိုရရှိသဖြင့် နှစ်စဉ် ဆန်တန် ၂၅၀,၀၀၀ ပိုမို ထုတ်လုပ်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ရေအား လျှပ်စစ်စက်ရုံသည် တနှစ်လျှင် ကီလိုဝပ် အားသန်း ၇၀၀ ထုတ်လုပ်မည်ဖြစ်သည်။

သမ္မတဆူဟာတို့က ဆန်တန် ၂၅၀,၀၀၀ ထုတ်လုပ် စိုက်ပျိုးရန် ရေမြောင်းများ၊ စက်ကရိယာများ မလုံလောက် သေးဟု တွက်မိသည်။

ဆူဟာတို့သည် သူ့တာဝန်ကို ကျေပြန်စွာ တသက်တာလုံး ထမ်းဆောင်သွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားပြီးသူ တယောက်ဖြစ်သည်။ သူသည် ပြည်သူ့တွေခံစားနေရသော အခက်အခဲ ဒုက္ခများကိုကျော်လွှားသွားအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သူဟု ယူဆသော လူတယောက်ပေါ်ပေါက်လာပါက သူသည် ထုထူးမှနှုတ်ထွက်မည့် လူစားမျိုးဖြစ်သည်။

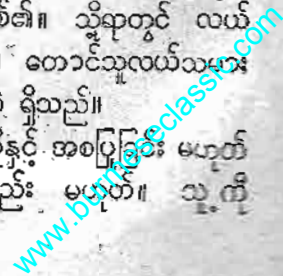
ပြုံးရွှင်လေ့ရှိသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ မျက်နှာသည် လေးလံသော ဝန်ထုပ်ကြီး ကြောင့် တင်းတင်း ရင်းရင်း ရှိနေတော့သည်။

ဆူဟာတို့၏အပြုံးကို ရော့ရဲသော အပြုံး၊ အားပျော့သော အပြုံးဟု သမုတ်က တက်တက်စင် လွဲပေလိမ့်မည်။ သူ့အပြုံးသည် မာန်ပါ၍ တက်ကြွသော အပြုံး ဖြစ်၏။

ဆူဟာတို့ အတွက်ရော၊ အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံအတွက်ပါ၊ ခရီးလမ်းက မဆုံးသေး။ အဆုံးလည်းမရှိ။ ဂျပာဗား၊ ဝှမတြားနှင့် အီကေတာ၏ ဝဲယာရှိ ထောင်ပေါင်း များစွာသော ကျွန်းများရှိ ဖြစ်များသည် ဖြည်းညင်းစွာ စီးဆင်းလျက် ရှိကြကုန်သည်။

ဂျပာဗားကျွန်း အလယ်ပိုင်းရှိ ကီမူစူ ရွာကလေးသည်လည်း အနည်းအကျဉ်းမျှ ကြီးမားလာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လယ်ကွင်းပြင်တွေက ယခင်က အတိုင်းပင်။ တောင်သူလယ်သမားတွေကလည်း မြေကို ထွန်ယက်နေကြဆဲ ရှိသည်။

အင်ဒိုနီးရှား သမိုင်းသည် ဆူဟာတို့နှင့် အစပြုခြင်း မဟုတ်သလို ဆူဟာတို့နှင့် အဆုံးသတ်ခြင်းလည်း မဟုတ်။ သူ့ကို

ဂုဏ်ဖြူခြီးကျူး၍လည်း အများကြီး ပြောဆိုကြသည်။ ဝေဖန် စကားလည်း များစွာ ပြောကြသေးသည်။ သံသယကင်းသော အချက်တချက်မှာ ဆူဟာတိုသည် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံသမိုင်း၏ ကဏ္ဍတစ်ခုကို ပိတ်ခဲ့ပြီး အခြားအခန်းတစ်ခုကို ဖွင့်ခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။

ဤကား ဂျပာဗားမှ မြေမဲ့ကျွန်းသားတယောက်၏ သား ဖြစ်သော ကျေးတောသားကလေးက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖြစ်လာပြီး နိုင်ငံ၏ အကြီးအကဲ ခေါင်းဆောင်ကြီးတယောက် ဖြစ်လာသည့် သမိုင်းအမွေတရပ် ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

ထိလာ စိုးမြင့်ထယ်
နံနက် ၂း၁၀ နာရီ
၁၈-၁၁-၇၅

နောက်ဆက်တွဲ

ဆူဟာတို၏အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း
အင်ဒိုနီးရှားသမိုင်းစာရင်း
အင်ဒိုနီးရှားပထဝီ
မိုဠ်မြားကိုးကားသော စာအုပ်စာတမ်းများ

ဆူဟာတို၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ အကျဉ်း

၁၉၂၁ ဇွန် ၈

ဂျာဗားကျွန်း အလယ်ပိုင်းရှိ ဂျိုးလျ ကာတာအနီး ဂိုဒင်အပိုင်း၊ ကိမ္ဘာ့ အာဂမ္မဂျာ အမည်ရှိ ကျေးရွာတွင် မွေးဖွားသည်။ အစွဲလမ်း တာသာဝင် တယောက် ဖြစ်သည်။

၁၉၂၉-၁၉၃၅

ဗဟိုဂျာဗားကျွန်းရှိ ဆိုလို၊ ဝါကျန်တိုရှိ တီဝါ(ဂျိုးလျကာတာ) အရပ်များတွင် မူလတန်းကျောင်းတက်၍ ပညာဆည်းပူးသည်။

၃၃၂

ထိလာစိုးမြင့်ထယ် ၁၉၄၇

၁၉၃၅-၁၉၃၉

ဂျိုးဂျကာတာနှင့် ဝါဂျန်တိုရို အရပ်
ဒေသများရှိ အလယ်တန်းကျောင်းနှင့်
ဘာသာရေး ကျောင်းများတွင် ပညာ
ဆက်လက် ဆည်းပူးသည်။

၁၉၄၀

ဝါဂျန်တိုရို ဒေသတွင် အက် အသေး
ကလေး တစ်ဦး အလုပ်သင်။

၁၉၄၀ ဇွန် ၁

နယ်သာလင် ဘုရင့်တပ်မတော်သို့ ဝင်
ရောက်သည်။ ဗဟို ဂျပာဗားကျွန်းရှိ
ဂွမ်ဘမ် အရပ်တွင် အခြေခံ စစ်ပညာကို
စတင် သင်ကြားလေ့ကျင့်သည်။

၁၉၄၀ ဒီဇင်ဘာ ၂

ဂွမ်ဘမ်ရှိ စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ ကေဒါများ
ကျောင်းသို့ ဆက်၍တက်သည်။

၁၉၄၁

တပ်ကြပ်ရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ခံရသည်။ အ
ရှေ့ဂျပာဗားကျွန်းရှိ မလန် ဒေသအနီး
ရန်ပယ် စခန်းရှိ တပ်ရင်း (၁၃) သို့
ပြောင်းရွှေ့ ခံရသည်။ ဂွမ်ဘမ်ရှိ စစ်ဖက်
ဆိုင်ရာ ကေဒါများကျောင်းသို့ နောက်
တကြိမ် ထပ်မံတက်အပြီးတွင် တပ်ကြပ်
ကြီးရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ခြင်းခံရပြန်သည်။

၁၉၄၂ နိုဝင်ဘာ ၁

ဂျိုးဂျကာတာရှိ အထောက်အပံ့ခံ ကို
ဘူဟိုပုလိပ်တပ်ဖွဲ့သို့ ဆက်သွယ်ဝင်ရောက်
သည်။

၁၉၄၃

အောက်တိုဘာ ၈

၁၉၄၄

၁၉၄၅

၁၉၄၅

အောက်တိုဘာ ၅

ဂျပန် အထောက်အပံ့ခံ ပီတာ အပျော်
တမ်း နိုင်ငံတော် ကာကွယ်ရေး စစ် တပ်
ဖွဲ့သို့ ဆက်သွယ်ဝင်ရောက်သည်။

အရာရှိ (ဗိုလ်) ဖြစ်၍ တပ်စုမှူး ဖြစ်လာ
သည်။ နောင်တွင် ဂျိုးဂျကာတာ အ
ရှေ့ပိုင်း ဝိတ်စခန်း၌ ပီတာ စစ်တပ်ခွဲ၏
စခန်းမှူး ဖြစ်လာသည်။

ဂျပာဗားကျွန်း အနောက်ပိုင်းရှိ ဘိုဂါ
စစ်အရာရှိ သင်တန်းကျောင်းသို့ တက်
သည်။ တပ်ခွဲမှူးရာထူးသို့ တိုးမြှင့် ခန့်
အပ်ခြင်း ခံရသည်။

ဆိုလို ဒေသရှိ ပီတာယူနစ်မှ နှုတ်ထွက်
ပြီး အရှေ့ ဂျပာဗားကျွန်း မက်ဒွန် အ
ရပ်ရှိ ပီတာ ဌာနချုပ်သို့ ဝင်ရောက်
သည်။ ၎င်းနောက် ဘလစ်တာ အရပ်
တွင် ဂျပန်များအား တော်လှန် တိုက်ပွဲ
ဝင်နေသော ပီတာတပ်ရင်းနှင့် ဆက်
သွယ်ပြန်သည်။

ပြည်သူ့ လုံခြုံရေးတပ် (ဘီကေအာ) သို့
ဝင်ရောက် ဆက်သွယ်သည်။ ၎င်းတပ်
သည် အင်ဒိုနီးရှား တပ်မတော်၏ အဦး
အစ တပ်ဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ၎င်းနောက်တွင်

အဆိုပါ တပ်မှပင် ဒုတိယ တပ်ရင်းမှူး ရာထူး ခန့်အပ်ခြင်း ခံရသည်။

၁၉၄၅ - ၁၉၄၉

ဒုတိယ ဗိုလ်မှူးကြီး အဆင့်ဖြင့် တပ်ခွဲ၊ တပ်ရင်း အသီးသီးတွင် တပ်ရင်းမှူး တာဝန် ထမ်းဆောင်သည်။ ဒုတိယတို အုပ်စိုးနေသော ကာလတွင် ဂျိုးဂျကာတာ ဒေသတိုက် စစ်ဆင်ရေး၌ ပါဝင်ဆင်နွှဲသည်။

၁၉၅၀

အမျိုးသားတပ်မတော်တွင် ဒုတိယ ဗိုလ်မှူးကြီး ရာထူးအဆင့် အတည်ပြုခန့် ရရှိသည်။ စုလဒ်ဝေစီ တောင်ပိုင်းဒေသရှိ မတရမ်ခ တပ်ရင်းနှင့် အို တပ်ရင်းတို့၏ တပ်မမှူးအဖြစ် တာဝန် ထမ်းဆောင်ရသည်။

၁၉၅၁ နိုဝင်ဘာ ၁၅

ဂျပာဗားကျွန်း အလယ်ပိုင်းဒေသ၊ နယ်မြေ ၄၊ ပရာဂိုလာ တပ်၏ တပ်မှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။

၁၉၅၃ မတ် ၁

နယ်မြေ ၄၊ ကာကွယ်ရေး တပ်ရင်း အမှတ် ၁၅ တွင် တပ်မှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။

o Mataram
J O

၅၆

တပ်မတော်စီမံကိန်း ဦးစီးဌာနတွင် ဒုတိယ ကာကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ် တာဝန် ထမ်းရွက်သည်။

၅၆ မတ် ၁

ဂျပာဗားကျွန်း အလယ်ပိုင်းဒေသ တပ်များ၏ ဦးစီးချုပ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။

၅၆ စက်တင်ဘာ ၃

တပ်မှူးချုပ် (ဂျပာဗားကျွန်းအလယ်ပိုင်း) တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်သည်။

၅၇ ဇန်နဝါရီ ၁

ကြည်းတပ်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ရာထူးသို့ တိုးမြှင့် ခန့်အပ်ခံရသည်။

၅၇ စက်တင်ဘာ ၁

မေ့လန်ဒေသ အမျိုးသား ကာကွယ်ရေး ကျောင်းတွင် အဖွဲ့ဝင် တဦး ဖြစ်လာသည်။

၅၉-၁၉၆၀

အနောက်ဂျပာဗား ဘန်ဒေါင်းရှိ ကာကွယ်ရေး အရာရှိ သင်တန်း ကောလိပ် အမှတ်စဉ် ၁၁ သို့တက်ရောက်သင်ကြားသည်။

၆၀ ဇန်နဝါရီ ၁

ဒုတိယ ဗိုလ်ချုပ်ရာထူးသို့ တိုးမြှင့် ခံရသည်။

၆၀ မတ် ၁

ဒုတိယကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်(ကြည်း) လေတပ် တပ်မှူး ချုပ်နှင့် တပ်မတော် တပ်ရင်း ၁ တပ်မှူး။

၁၉၆၀ ဒီဇင်ဘာ ၁၈ တပ်မတော် ဌာနဆိုင်ရာ ကော်မတီ၏ ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ထမ်းဆောင်သည်။

၁၉၆၁ ဇွန် ၁၂ ရက်၊ ဝဲရစ်၊ နှင့်ဘုန်းဘုန်း မြို့များတွင် အင်ဒိုနီးရှားစစ်သံမှူးတာဝန်များ ထမ်းရွက်သည်။

၁၉၆၂ ဇန်နဝါရီ ၁ ဒု-ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ခံရပြန်သည်။

၁၉၆၂ ဇန်နဝါရီ ၂၃ အနောက်အိရိယံလွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော် ဝန်ထမ်းများနှင့် အရှေ့အင်ဒိုနီးရှားဒေသဆိုင်ရာ တပ်မှူး တာဝန် ထမ်းဆောင်သည်။

၁၉၆၃ မေ ၁ ကော့စရက်တပ်များ၏ တပ်ပေါင်းစုတာဝန် ထမ်းရွက်သည်။

၁၉၆၅ ဇန်နဝါရီ ၁ မလေးရှားနှင့် ဆန်ကျင် တိုက်ခိုက်ရေးတပ်များ ၏ အမိန့်ပေး တပ်မှူး အဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။

၁၉၆၅ အောက်တိုဘာ ၁ အင်ဒိုနီးရှား ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် စစ်တင်တာ ၃၀ လှုပ် ရွား မှု အမည်သောင်းကျန်းသူများအား ရင်ဆိုင်တိုက်

- ၀ Belgrade
- ၂ Paris
- ၃ Bonn

အူဟာတိုနှင့်အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေး

၁၉၆၅ ဒီဇင်ဘာ ၂ ချီကရသော တပ်မတော်၏ယာယီခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။

၁၉၆၅ ဒီဇင်ဘာ ၁ ဒု-ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ခံရပြန်သည်။

၁၉၆၅ ဒီဇင်ဘာ ၁ ဒု-ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ခံရပြန်သည်။

၁၉၆၅ ဒီဇင်ဘာ ၁ ဒု-ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ခံရပြန်သည်။

၁၉၆၆ ဖေဖော်ဝါရီ ၁ ယာယီဗိုလ်ချုပ်ကြီးရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ခံရသည်။

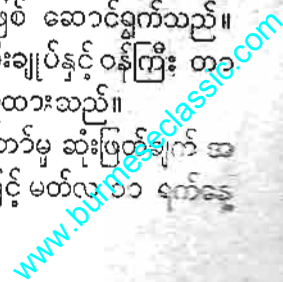
၁၉၆၆ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၁ တိုးတက်သော ကဲဘီနက်တွင် ကာကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ်နှင့် ဝန်ကြီး အဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည်။

၁၉၆၆ မတ် ၁၁ မတ်လ ၁၁ ရက် နေ့စွဲဖြင့် ဒီဇင်ဘာ အုပ်ချုပ်မှု အာဏာများကို ဆုကာနိမ့်ခွဲဝေ လှုံ့ပြောင်းပေး၍လက်ခံရယူသည်။

၁၉၆၆ မတ် ၂၂ လုံခြုံရေးနှင့်ကာကွယ်ရေးဆိုင်ရာ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် အဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။

၁၉၆၆ ဇွန် ၂၀ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်နှင့် ဝန်ကြီး တာဝန် ကိုလည်း ယူထားသည်။

၁၉၆၆ ဇွန် ၂၀ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်မှ ဆုံးဖြတ်ချက် အပိုဒ် ၉/၁၉၆၆ ဖြင့် မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့

၁၉၆၆ ဇူလိုင် ၁

အမိန့်ကို အတည်ပြုသည်။
တပ်မတော် ကြည်းတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအ
ဖြစ် အမြဲတမ်း ခန့်အပ်ခြင်း ခံရသည်။

၁၉၆၆

ကဲဘိနက်ကို သမ္မတ ဆူကာနိုနှင့် အတူ
ပါဝင်ဖွဲ့စည်းရန် ပြည်သူ့လွှတ်တော်က
ဆုံးဖြတ်ချက် အပိုဒ် ၁၃/၁၉၆၆ ဖြင့်
တာဝန်ပေးအပ်သည်။

၁၉၆၆ ဇူလိုင် ၂၅

ကဲဘိနက် သဘာပတိ၊ ကာကွယ်ရေးနှင့်
လုံခြုံရေးဆိုင်ရာဝန်ကြီး၊ ကာကွယ်ရေး
ဦးစီးချုပ်နှင့် ဝန်ကြီး တာဝန်များ ထမ်း
ဆောင်သည်။

၁၉၆၇ မတ် ၁၂

ပြည်သူ့လွှတ်တော်၏ ဆုံးဖြတ်ချက် အ
ပိုဒ် ၃၃/၁၉၆၇ အရ ဓေတ္တ သမ္မတ
ရာထူးတွင် ထမ်းဆောင်သည်။

၁၉၆၈ မတ် ၂၇

ပြည်သူ့လွှတ်တော်၏ ဆုံးဖြတ်ချက် အ
ပိုဒ် ၄၄/၁၉၆၈ ဖြင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတ
ဖြစ်လာသည်။

၁၉၆၈ မတ် ၂၈

ဂျပန်နှင့် ကမ္ဘောဒီးယားသို့ ချစ်ကြည်
ရေးခရီးထွက်ခဲ့သည်။

ဧပြီ ၄

၁၉၆၉ ဩဂုတ် ၁၆

လွတ်လပ်ရေးနေ့ ညနေခင်း အချိန်ဝယ်
ပြည်သူ့လွှတ်တော် ညီလာခံ၌ အောက်
ပါ အချက် (၉) ချက်ပါသော မိန့်ခွန်း
ကို မြှောက်ကြားသည်။

၁။ အနောက်အီရိယံကျွန်း ဖွံ့ဖြိုးရေး
အရေးကြီးသည်။

၂။ ငါးနှစ်စီမံကိန်း မအောင်မြင်လျှင်
လူထုက အစိုးရကိုယုံကြည်မှု ကင်း
မဲ့လိမ့်မည်။

၃။ 'အမိန့်သစ်' သည် ဒီမိုကရေစီနှင့်
ညီညွတ်ခြင်းကို အခြေခံပြီး အ
လုပ် လုပ်ကြရမည့် စိတ်ဓာတ်ကို
အခြေခံသည်။

၄။ ပညာရေးသည်ကလေးသူငယ်များ
အား ပဉ္စသီလ စိတ်ဓာတ် အပြည့်
အဝနှင့် နိုင်ငံတော်နှင့် လူမျိုး အ
တွက် အသုံးဝင်သည့် နိုင်ငံသား
ကောင်းများ ဖြစ်လာစေရမည်။

၅။ ဘုရားသခင်၌ ယုံကြည်မှုကို လက်
တွေ့ကျင့်ပြကြရမည်။

၆။ လွှတ်တော်က သတ်မှတ်ပေးသော
အချိန်တွင်အထွေထွေရွေးကောက်
ပွဲကြီးကို ကျင်းပမည်။

၇။ လူဦးရေများပြီး ကုန်ထုတ်မှု နည်း
မည်ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေကို အကန့် အ
သတ်ဖြင့် တားဆီးရေး အစီအစဉ်
စသင့်သည်။

- ၈။ လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့ များသည် ပြည်သူ့တပ်ဖွဲ့များ ဖြစ်စေရမည်။
- ၉။ စစ်ရေးကျူးကျော် တိုက်ခိုက်မှု မရှိပါ။ ကိုယ့်နိုင်ငံ ပိုင်နက်ကိုသာ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မည်။

၁၉၇၄ ဩဂုတ် ၂၆

မြန်မာနိုင်ငံသို့ ၄ ရက်ကြာ ချစ်ကြည်ရေးခရီးထွက်ခဲ့သည်။

၁၉၇၅ ဇွန် ၁၀

အင်ဒိုနီးရှားတွင် ကွန်မြူနစ် အန္တရာယ် ရှိနေကြောင်း၊ အစိုးရဌာန အချင်းချင်း ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်မှု ပိုမို ပြုလုပ်ကြရန် စစ်တပ်များကို ယနေ့ အမိန့် ထုတ်ဆင့်လိုက်သည်။

၁၉၇၅ ဇွန် ၁၁

အရှေ့တောင် အာရှ ဒေသ၏ အနာဂတ်တွင် နိုင်ငံခြား အကျိုးစီးပွားများ ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးခြင်းကို ခွင့်မပြုရန် အေစီယင်၁ က သဘောတူ ထားကြောင်း။

၀ ASEAN (The Association of South-East Asian Nations) အရှေ့တောင် အာရှ နိုင်ငံများအသင်းကို ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဩဂုတ် ၈ ရက်နေ့တွင် စတင် တည်ထောင်ခဲ့ကြသည်။ အင်ဒိုနီးရှား၊ မလေးရှား၊ ဖိလစ်ပိုင်၊ စင်္ကာပူနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့ ပါဝင်သည်။ ဖွဲ့စည်းရေး၊ အပြန်အလှန် ယိုင်းပင်းကူညီရေးများအတွက် ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်သည်။

အေစီယင်သည် အခြား အင်အားကြီးနိုင်ငံ သို့မဟုတ် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများကို ဆန့်ကျင်ရန် မရည်ရွယ်။ နားလည်မှုနှင့် အပြန်အလှန် ယုံကြည်တိုးစားမှု ရှိမှသာ ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိနိုင်မည်။ အင်အား အသုံးပြုခြင်း၊ သံသယစိတ် ဝင်ခြင်း တို့သည် ငြိမ်းချမ်းရေး မရရှိနိုင်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ကြောင်းဖြင့် ယနေ့ည ညွှန်ညွှန် ထိုင်းဝန်ကြီးချုပ် ပရာမော့အား ဂုဏ်ပြု ညွှန်ညွှန် ပြောကြားသည်။

၁၉၇၅ ဇွန် ၁၈

အင်ဒိုချိုင်းနားတွင် ငြိမ်းချမ်းရေး ပြန်လည် ထူထောင်နိုင်ခြင်းကို သမ္မတ ဆူဟာတိုက ထိုင်းဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ပူးတွဲ ကြေညာသည်။

၁၉၇၅ ဇူလိုင် ၈

အီရန်၊ ယူဂိုဆလပ်၊ ကနေဒါ၊ အမေရိကန်နှင့် ဂျပန်နိုင်ငံ များသို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီး လှည့်ရာမှ ယနေ့ ဂျပန်အစိုးရ သို့ ပြန်ရောက်သည်။

၁၉၇၆ မေ ၃၁

ဘက်မလိုက် နိုင်ငံများ အစည်းအဝေး ပြင်ဆင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ယူဂိုဆလပ် ဒုတိယ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ဇာဇာ မော့ဆော့နှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးသည်။

၁၉၇၆ ဇွန် ၃

ထိုင်းနိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ပီချိုင့်ရက်
တက္ကလည်နှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးသည်။
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရာထူးမှ အငြိမ်းစား ယူ
လိုက်သည်။ သို့သော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ
ဥပဒေအရ စစ်ဦးစီးချုပ် ရာထူးကို ဆက်
လက် ခံယူထားမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေ
ညာသည်။

x

x

x

အင်ဒိုနီးရှား သမိုင်းစာရင်း

၁၉၄၅ ဩဂုတ် ၁၇

အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံတော်သစ်ဟု မွေးဖွား
ပေါ်ပေါက် လာသည်နှင့် တပြိုင်နက်
သမ္မတ ဆူကာနိုနှင့် ဒုတိယ သမ္မတ
ဟတ်တာဝတို့ ပူးတွဲ၍ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ
သည် လွတ်လပ်သော သမ္မတနိုင်ငံ ဖြစ်
ကြောင်း ကြေညာလိုက်သည်။

၁၉၄၅ ဩဂုတ် ၁၈

၁၉၄၅- ခုနှစ် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေကို ရေးဆွဲ အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းသည်။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေသည် သမ္မတအာဏာ ထိရောက်မှု၊ ပါလီမန်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်၊ (အမြင့်ဆုံး ဥပဒေပြု အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်း)၊ နိုင်ငံတော်အကြံပေးကောင်စီနှင့် နိုင်ငံတော် သဏ္ဍာရေး ကော်မတီတို့ကို ခိုင်မာစွာ ပြဋ္ဌာန်းပေးထားသည်။

၁၉၄၅ စက်တင်ဘာ

အင်ဒိုနီးရှား တိုင်းရင်းသားများနှင့် ဒတ်ချ် လူမျိုး အင်အားစုများ ကျယ်ပြန့်စွာ တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲကြသည်။ ဂျပန်ကို လက်နက်ချခိုင်းမည့် ဗြိတိသျှတပ်များနှင့် အတူ ဒတ်ချ်တို့သည် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံတွင်းသို့ ပြန်လည် ဝင်ရောက်လာသည်။

၁၉၄၅ နိုဝင်ဘာ ၁၀

အင်ဒိုနီးရှား လူမျိုးတို့နှင့် ဗြိတိသျှတပ်များ တိုက်ပွဲဖြစ်ကြသည်။

၁၉၄၅ နိုဝင်ဘာ ၁၄

အသစ် ခန့်အပ်ခြင်း ခံရသော ဝန်ကြီးချုပ် စူတန်ဂျရာ့က ပါလီမန်နှင့် ပါတီစနစ်ကို တိုင်းပြည်သို့ ကြေညာသည်။

- ၀ Dutch
- ၂ Sutan Sjahrir

၁၉၄၆ ဇန်နဝါရီ ၄

အနောက် ဂျပာဗားတွင် အဆက်မပြတ် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားနေသဖြင့် အင်ဒိုနီးရှား အစိုးရရုံးစိုက် ဌာနကို ဂျပာဗားမှ ဂျိုးဂျကာတာသို့ ပြောင်းရွှေ့ လိုက်ကြသည်။

၁၉၄၆ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၀

ကလသမဂ္ဂ လျှို့ဝှက်ရေးကောင်စီတွင် အင်ဒိုနီးရှား ပြဿနာအား အခြေ အတင် ဆွေးနွေးအပြီး နယ်သာလန်နှင့် အင်ဒိုနီးရှား သမ္မတနိုင်ငံတော် ကိုယ်စားလှယ်များ နှစ်ဦး နှစ်ဖက် ပထမဆုံး တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးကြသည်။

၁၉၄၇ မတ်လ ၂၅

ဂျပာဗား၊ မဒူရာ နှင့် စုမကြားတို့အား အသိ အမှတ်ပြု အုပ်စိုးခြင်းကို လိင်ဇာတိ ၃ သဘောတူစာချုပ်အား အင်ဒိုနီးရှားနှင့် နယ်သာလန်တို့ လက်မှတ်ရေးထိုး ကြသည်။ တိုက်ပွဲများကား ဆက်လက် ဖြစ်ပွားဆဲ။

၁၉၄၇ ဇူလိုင် ၂၁

ရှေးဦး ဒတ်ချ်တို့၏ ပုလိပ် အရေးအခင်း စတင် ဖြစ်ပွားသည်။

- ၀ Netherlands
- ၂ Madura
- ၃ Lingardjati (အရပ်ဒေသ၏ အမည်ဖြစ်သည်။)

၁၉၄၈ ဇန်နဝါရီ ၁၇ အင်ဒိုနီးရှား အစိုးရနှင့် နယ်သာလင်တို့ ရင်ပိုင်းစာချုပ် လက်မှတ် ရေးထိုးကြသည်။ ယင်းစာချုပ်အရ ယာယီစစ်ရပ်စဲရေး၊ ဒတ်ချ် နိုင်ငံရေး စည်းမျဉ်း ၁၂-ချက်နှင့် ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေး ကောင်စီမှ စည်းပေးထားသော ကော်မီတီ၏ စည်းမျဉ်း ၆-ချက်တို့ သဘောတူကြသည်။ မတည်ငြိမ်သော ရန်ဖြစ်မှု ချုပ်ငြိမ်းသွားသည်။ ဒတ်ချ်တို့ အုပ်စိုးမှု လက်အောက်မှ အင်ဒိုနီးရှားတို့ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

၁၉၄၈ ဇန်နဝါရီ ၁၈ ကွန်မြူနစ်သူပုန်တို့ ပုန်ကန်လှုပ်ရှား ထကြွကြသည်။

၁၉၄၈ ဒီဇင်ဘာ ၁၉ ဒတ်ချ် ပုလိပ်အရေးအခင်း ထပ်မံဖြစ်ပွားသည်။ နိုင်ငံတော်၏ မြို့တော် ဂျီးဂျကာတာသည် ဒတ်ချ်တို့ လက်သို့ ပြန်လည် ကျဆင်းသွားပြန်သည်။ အင်ဒိုနီးရှား ဝန်ကြီးများ အဖမ်းအဆီး ခံကြရသည်။ တိုက်ပွဲများ ဆက်လက် ဖြစ်ပွားသည်။ စုမကြားတွင် အရေးပေါ် ကိတ်နက် ခေါ်ရသည်။

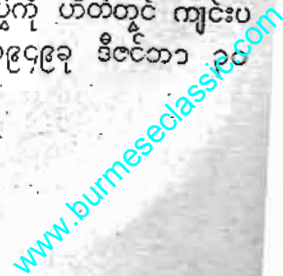
၁၉၄၉ ဇန်နဝါရီ ၂၀ အာရှ ၁၉-နိုင်ငံ ကွန်ဖရင့်တရပ်ကို နယူးဒေလီတွင် ကျင်းပပြီး ဒတ်ချ် ပုလိပ်အရေးအခင်းကို ရှုတ်ချ၍ ၁၉၅၀-ဇန်နဝါရီ ၁-ရက်နေ့တွင် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်စိုးမှု အပြည့်အဝ ရရှိရေး ထောင်းဆိုလိုက်သည်။

၁၉၄၉ ဇန်နဝါရီ ၂၀ စစ်ရပ်စဲရေးနှင့် အဖမ်းခံနေရသော ဝန်ကြီးများအား ပြန်လွှတ်ရေး အတွက် ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေး ကောင်စီ အစည်းအဝေးမှ ဆုံးဖြတ်သည်။

၁၉၄၉ မေ ၇ နောက်ထပ်မျက်နှာစုံညီတွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးရန် အင်ဒိုနီးရှားအစိုးရကို ပြန်လည်အသိအမှတ် ပြုရန်နှင့် ပဋိပက္ခရန်ဖြစ်မှု ကြေအေးရန် ရှိရင်ပင်ရှိရင် စာချုပ် ၂ ကို အင်ဒိုနီးရှားနှင့် နယ်သာလင်တို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောတူ လက်မှတ် ရေးထိုးကြသည်။

၁၉၄၉ ဩဂုတ် ၂၃ ကုလသမဂ္ဂ၏ အကူအညီဖြင့် မျက်နှာစုံညီ ဆွေးနွေးပွဲကို ဟိတ်တင် ကျင်းပပြုလုပ်သည်။ ၁၉၄၉ခု ဒီဇင်ဘာ ၃၀

o New Delhi
J Roem/van Royen Agreement

ရက်နေ့စာက် နောက်မကျစေပဲ နယ် သာလင် အုပ်ချုပ်ခဲ့သော အရှေ့အင်ဒီး (အနောက်နယူးဂီနီမှ လွဲ၍) ဒေသတို့ လုံးကို အင်ဒိုနီးရှား ပြည်ထောင်စုသို့ လွှဲပြောင်း ပေးအပ်လိုက်သည်။

၁၉၄၉ခု ဒီဇင်ဘာ ၂၇

အချုပ်အချာ အာဏာများ လွှဲပြောင်း ရယူသည်။

၁၉၅၀ မေ ၁၉

ပြည်နယ် ကျွန်းစုများမှ ကိုယ်စားလှယ် များနှင့် ပြည်ထောင်စု ကိုယ်စားလှယ် များ တပေါင်းတစည်းတည်း ဖြစ်သော အင်ဒိုနီးရှား သမ္မတနိုင်ငံတော်ကြီး ထူ ထောင်ရန် သဘောတူညီမှု ရရှိကြ သည်။ ၁၉၅၀ခုနှစ် ဩဂုတ်တွင် အင်ဒို နီးရှား သမ္မတနိုင်ငံတော်ဟု ကြေညာ သည်။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေအသစ် ရေးဆွဲ ထုတ်ပြန်သည်။ စစ်တပ်အရာရှိများ ဆူပူဆန္ဒပြကြသည်။

၁၉၅၂ အောက်တိုဘာ ၁၇
၁၉၅၄ ဩဂုတ် ၁၀

ဒတ်ချ် အင်ဒိုနီးရှား ပူးတွဲနိုင်ငံ ထူ ထောင်ရေး အစီအစဉ် ပျက်ပြား သွားသည်။

၁၉၅၅ ဧပြီ ၁၈-၂၄

ဘန်ဒေါင်းတွင် အာရှ၊ အာဖရိက ညီ လာခံ ကျင်းပသည်။

၁၉၅၅ စက်တင်ဘာ ၂၉

အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံ၏ ပထမအကြိမ် အ ထွေထွေရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပသည်။ ပါလီမန်တွင် ပါတီ ၄ခု ထင်ရှားစွာ ပေါ်ပေါက် လာသည်။ ယင်းတို့မှာ နေရှင်နယ်လစ်ပီကေအိုင်၊ မူစလင် မတ်ဂျူမီ၊ မူစလင်နဒါတာအူလမာဒ နှင့် ကွန်မြူနစ်ပီကေအိုင် ပါတီတို့ ဖြစ်သည်။

၁၉၅၆ ဒီဇင်ဘာ ၁

ဆူကာနို၏ ဝါဒကို ဆန့်ကျင်သောအား ဖြင့် ဒေါက်တာဟတ်တာသည့် ဒုတိယ သမ္မတရာထူးမှနှုတ်ထွက်သွားသည်။

၁၉၅၇ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၁

ပါလီမန်အစိုးရ၏ အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားသွားနိုင်ရန် သမ္မတဆူကာနို သည် သူ၏ အတွေးအခေါ် ဖြစ်သော လမ်းညွှန် ဒီမိုကရေစီကို ပထမဆုံး အကြိမ် ကြေညာသည်။

၁၉၅၇ နိုဝင်ဘာ ၂၉

အနောက်အီရိယံပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် နယ်သာလင်တို့ သင့် မြတ်ရေး အဆိုပြုချက်ကို ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံက ပယ်ချသည်။

၁ Nationalist P.K.I
၂ Moslem Masjumi
၃ Moslem Nahdatul Ulama

၃၅၀

ထိလာစိုးမြင့်ထယ်

၁၉၅၇ ဒီဇင်ဘာ ၁

ဒတ်ချ် ဆန်ကျင်ရေးလုပ်ငန်းများစတင် လာသည်။ ဒတ်ချ်ပိုင် စီးပွားရေးလုပ် ငန်းများကို ပြည်သူပိုင် သိမ်းပိုက်လိုက် သည်။

၁၉၅၈

စုမ္မာကြားနှင့် စူလာဝေစီ ဒေသများတွင် ပြင်းထန်သော လက်နက်ကိုင် ပုန်ကန်မှု များ ဖြစ်ပွားသည်။ အစိုးရတပ်များနှင့် သောင်းကျန်းသူတို့တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွား သည်။

၁၉၅၈ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၅
၁၉၅၉ ဇူလိုင် ၅

အင်ဒိုနီးရှား တော်လှန်ရေး အစိုးရ၏ ကြေညာချက်ထွက်ပေါ်လာသည်။ ပါလီမန်ကို ဖျက် သိမ်း ကြောင်း နှင့် ၁၉၄၅ခုနှစ် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေ ခံ ဥပဒေပုံစံ အတိုင်း ပြန်လည် ချီတက် ရန် သမ္မတ ဆူကာခိုက ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

၁၉၆၁ ဒီဇင်ဘာ ၁၉

အနောက် အီရိယံ ဒေသအား လွတ် မြောက်အောင် တိုက်ပွဲ ဝင်ရေး အတွက် အဆင်သင့် ရှိနေကြစေရန်လက်နက်ကိုင် တပ်များသို့ ဆူကာခိုက အမိန့်ပေးသည်။

၁၉၆၂ ဩဂုတ် ၁၅

ကုလသမဂ္ဂ ၏ ကြီးကြပ်မှုဖြင့် အင်ဒိုနီး ရှားနှင့် နယ်သာလင် တို့သည် နယူး ချောက် သဘောတူညီချက်ကို အဆုံး

ဆူဟာတို့နှင့်အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေး

၃၅၁

သတ်လိုက်သည်။ အနောက် အီရိယံတွင် ၁၉၆၂ အောက်တိုဘာ ၁ ရက် နေ့မှ ၁၉၆၃ ခု ဧပြီ ၃၀ ရက်အထိ နယ်သာ လင်တို့ လက်မှ ကုလသမဂ္ဂယာယီအလုပ် အမှုဆောင် အာဏာပိုင်အဖွဲ့သို့ အာဏာ လွှဲပြောင်းမှု ပြုလုပ်သည်။ ၁၉၆၃ မေ ၁ ရက် နေ့တွင် ကုလ သမဂ္ဂ ယာယီ အလုပ်အမှုဆောင် အာဏာပိုင်အဖွဲ့ထံမှ အင်ဒိုနီးရှား သမ္မတနိုင်ငံတော် လက်သို့ ထပ်ဆင့်လွှဲပြောင်းသည်။ ပြည်သူ့ ဆန္ဒ ဖော်ထုတ်ပွဲကို ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင်ကျင်းပ ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ် သဘောတူသည်။ ၁၉၆၀ ဩဂုတ် ၁၇ ရက်နေ့မှ စတင် ဖြတ် တောက် ခဲ့သော နယ်သာလင်နှင့် အင်ဒိုနီးရှား သံတမန် ဆက်သွယ်ရေးကို ပြန်လည်ရယူ၍ ဆက်သွယ်မှု ပြုလုပ်ပြန် သည်။

၁၉၆၃ မေ

၁၉၆၃ စက်တင်ဘာ ၁၆

မလေးရှား တည်ထောင်မှုကို ပေါ်လီစီ တရပ်အနေဖြင့် ချမှတ်၍ ပြတ်သားစွာ ဆန်ကျင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

၁၉၆၄ မေ ၃

တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲရန်နှင့် မလေးရှား ချေမှုန်းရန် ဆူကာခိုက ပြည်သူ့သို့ အမိန့် ထုတ်သည်။

၃၅၂

ထိလာစိုးမြင့်ထယ်

ဆူဟာတို့နှင့်အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေး

၃၅၃

၁၉၆၅ ဇန်နဝါရီ ၁၉

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသည် ကုလသမဂ္ဂမှ နှုတ်ထွက်လိုက်သည်။ ဆူကာနို၏ ကွန်မြူနစ်လိုလားသော နိုင်ငံရေး သဘောထားကြောင့် ပြည်တွင်း ဆူပူမှုများ တနေ့တခြား ကြီးထွား လာသည်။

၁၉၆၅ စက်တင်ဘာ ၃၀ အောက်တိုဘာ ၁

ကွန်မြူနစ်တို့ အာဏာ သိမ်းပိုက်မှုကို ဖြိုခွင်းလိုက်သည်။ သမ္မတဆူကာနိုနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့တို့ အကြား သဘောကွဲလွဲမှုများဖြစ်ပေါ်လာပြီး စင်ပြိုင်ဝါဒ ပေါ်ပေါက်လာသည်။

၁၉၆၆ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၁

ဆူကာနိုက အစိုးရ အဖွဲ့ကို ပြင်ဆင်ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းသည်။ ဗိုလ်ချုပ် နာဆူးရှင်းကို ထုတ်ပယ် ပစ်လိုက်သည်။

၁၉၆၆ မတ် ၁၁

သမ္မတဆူကာနိုမှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဟာတို့ သို့အကန့်အသတ်ဖြင့်အာဏာလွှဲပြောင်းပေးသည်။

၁၉၆၆ မတ် ၂၇

အစိုးရအဖွဲ့ကို ထပ်မံပြင်ဆင် ဖွဲ့စည်းပြန်သည်။

၁၉၆၆ ဇွန် ၂၀ ဇူလိုင် ၆

ပြည်နယ် အတိုင်ပင်ခံ ပြည်သူ့ ကွန်ဂရက်၏ စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် အစည်းအဝေးကို ကျင်းပသည်။ မတ် ၁၁ ရက်နေ့ အမိန့်ကို အတည်ပြုကြေညာသည်။

၁၉၆၆ ဇူလိုင် ၂၅ ၁၉၆၆ ဒုတိယနှစ်ဝက်

ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ကို ဖွဲ့စည်းသည်။ ဆူကာနို၏ ဝန်ကြီး ဟောင်းများအား စက်တင်ဘာ ၃၀ အာဏာသိမ်းပွဲ အရေး အခင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပါဝင်ကျူးလွန်ကြောင်း တွေ့ရှိမှုဖြင့် ရုံးတင် စစ်ဆေးသည်။

၁၉၆၆ စက်တင်ဘာ ၂၈

ကုလသမဂ္ဂသို့အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ပြန်လည်ဝင်ရောက်သည်။

၁၉၆၇ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၀

ဆူကာနိုမှ ဆူဟာတို့သို့ နောက်ထပ် လုပ်ပိုင်ခွင့် အာဏာများ ဆက်လက် လွှဲပြောင်းပေးပြန်သည်။

၁၉၆၇ မတ် ၇-၁၂

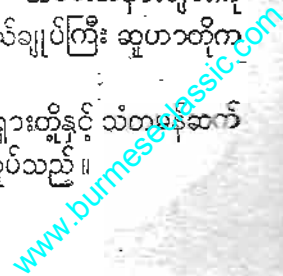
ပြည်သူ့လွှတ်တော် အထူး အစည်းအဝေး ကျင်းပသည်။ အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲများ မကျင်းပမီ မည်သည့် နိုင်ငံရေး လုပ်ဆောင်ချက်များ မပြုလုပ်ကြရန် ဆူကာနိုက တားမြစ် ထုတ်ပြန်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့အား ယာယီ သမ္မတအဖြစ် ခန့်အပ်သည်။

၁၉၆၇ ဩဂုတ် ၁၇

လွတ်လပ်ရေးနေ့ အခမ်းအနားများကို ယာယီသမ္မတ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတို့က ကျင်းပသည်။

၁၉၆၇ ဩဂုတ် ၃၁

စင်္ကာပူ၊ မလေးရှားတို့နှင့် သံတမန်ဆက်သွယ်မှုများ ပြုလုပ်သည်။

၃၅၄

၁၉၆၈ မတ် ၂၁-၃၁

ပြည်သူ့ လွှတ်တော် ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် အစည်းအဝေးကျင်းပသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဟာတိုအား ရွေးကောက်ပွဲများ ကျင်းပပြီးချိန်အထိ တင်းပြည့်သမ္မတ အဖြစ်ခန့်အပ်သည်။ အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကြီးကို ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၅ ရက်နေ့ နောက်ဆုံးထား၍ ကျင်းပသွားရန် ဖြစ်သည်။

၁၉၆၈ ဇွန် ၆

တိုးချဲ့အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းသည်။

၁၉၆၈ ဒီဇင်ဘာ

သမ္မတဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ်၃၁၉/၁၉၆၈ ဖြင့် နိုင်တော်၏ 'ငါးနှစ်စီမံကိန်း' ချမှတ်သည်။

၁၉၇၄ ဧပြီ ၁

Repelita ။ ။ ဟု ခေါ်သော 'ဒုတိယ ငါးနှစ် စီမံကိန်း' ချမှတ်သည်။

၁၉၇၅ ဧပြီ ၁၂

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ခြေထောက် ပေါ်ကိုယ်ရပ်ကြရာမည်။ အမေရိကန်ပေါ် မီဒိုနေရှ် မဖြစ်ဟု နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး အဖမ်မာလစ်က ပြောသည်။

၁၉၇၅ ဧပြီ ၂၅

လူဦးရေ ထိန်းချုပ်ရေး အစီအစဉ် (၁၉၇၄)အရ သန္ဓေတားနည်းများ သုံးစွဲသူပေါင်း ၄ သန်းခွဲရှိပြီး လူဦးရေတိုးနှုန်း နှစ်စဉ် ၂.၆ ရှိရာမှ ၂ ရာနှုန်း အ

၁၉၇၅ မေ ၂၆

ထိ လျော့ချနေကြောင်း ပြန်ကြားရေး ဝန်ကြီးက ကြေညာသည်။ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသည် ပြည်တွင်းရေး တွင် စွက်ဖက်ရန် မည်သည့်ပြည်ပ အင်အားစုတို့၏ ကြိုးပမ်းမှုမျိုးကိုမဆို ချေမှုန်းပစ်မည် ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက ထုတ်ပြော၏။

၁၉၇၅ မေ ၂၉

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတိုင်းသို့ ခိုးသွင်းသည့် မြေအောက် ကုန်မြို့နစ် လျှို့ဝှက်ကိရိတ် တဂိုဏ်းကို ဒေသဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များက ပေါ်ထုတ်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၇၅ ဇွန် ၁၀

အင်ဒိုနီးရှားတွင် ကုန်မြို့နစ် အန္တရာယ် ရှိနေကြောင်း၊ အစိုးရဌာနအချင်းချင်း ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှု ပိုမို ပြုလုပ်ကြရန် သမ္မတ ဆူဟာတိုက စစ်တပ်မှူးများကို အမိန့် ထုတ်ဆင့်လိုက်သည်။

၁၉၇၅ ဇွန် ၁၁

ပြည်ပ အင်အားကြီး နိုင်ငံများနှင့် ၎င်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားများကို အရွေ့တောင် အာရှဒေသတွင် ခွင့်ပြုမည် မဟုတ်ကြောင်း သမ္မတ ဆူဟာတိုက ပြောကြားသည်။

၁၉၇၅ ဇွန် ၁၈

အင်ဒိုချိုင်းနားတွင် ငြိမ်းချမ်းရေး ပြန်လည် ထူထောင်နိုင်ခြင်းကို ကြေညာ

သည်။ ဒေသအတွင်း ရေရှည်တည်တံ့
သော ငြိမ်းချမ်းရေး ရရှိရန်အတွက်
အပြုသဘော ဆောင်ရွက် ရေးသည်
အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံများ၏ စစ်မှန်
သော တာဝန်ဖြစ်သည်ဟု သမ္မတ
ဆူဟာတိုက် ပြောသည်။

၁၉၇၅ ဇွန် ၂၄

အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံများအသင်း
(အေစီယင်)အား အာဖရိက ညီညွတ်
ရေးအဖွဲ့(အိုအေယူ)ကဲ့သို့သော အဖွဲ့
အစည်းကြီး အဖြစ် တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းရန်
ထောက်ခံကြောင်းနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး
ဧက ပြော၏။

၁၉၇၅ ဇွန် ၂၆

ပေါ်တူဂီပိုင် တီမော၏ နေရာသည်
အင်ဒိုနီးရှား၏ လုံခြုံရေးအတွက် အရေး
ကြီးသဖြင့် တီမောနိုင်ငံအား ကွန်မြူနစ်
အဖြစ်မခံနိုင်ကြောင်း အင်ဒိုနီးရှား
လွှတ်တော် ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ နာရီက
ပြောသည်။

၁၉၇၆ မေ ၂၃

ဘာလီကျွန်းတွင် ကျင်းပသော ရေနံ
တင်ပို့ သည့် နိုင်ငံများအဖွဲ့(အိုပက်)ဝင်
၁၃ နိုင်ငံမှ ရေနံဝန်ကြီးများ အစည်း
အဝေးတွင် သမ္မတ ဆူဟာတို အပွင့်
မိန့်ခွန်းပြောသည်။ ရေနံဈေးကို လက်ရှိ

နှုန်း(တစည် ၁၁ ဒသမ ၅၁ဒေါ်လာ)
မှ ၅ရာခိုင်နှုန်း မြင့်တင်ရန် ညှိနှိုင်း
သော်လည်း လက်ရှိ နှုန်းအတိုင်းပင်
ဆက်လက်ထားရှိရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံများအသင်း
(အေစီယင်)ဝင်နိုင်ငံများနှင့် ချစ်ကြည်
ရင်းနှီးရေး ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရေး
အပေါ် သံသယရှိကြောင်းဖြင့် တောင်
ဗိုလ်ကန်နန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ငုယင်
သီတင်းက ယနေ့ ပြောကြား၏။

၁၉၇၆ မေ ၃၁

အရှေ့တီမော ယာယီအစိုးရသည် အိမ်
နီးချင်း အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံနှင့် အမြန်
ဆုံး ပူးပေါင်းလိုက်ရန် တညီတညွတ်
တည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြောင်း ကြေ
ညာ၏။

၁၉၇၆ ဇွန် ၁

အင်ဒိုနီးရှားသည် ၁၉၇၆ ဇွန်နဝါရီ ၁မှ
မေ ၂၄ရက် အထိ အချိန်ပိုင်းအတွင်း
တွင် ထိုင်းနိုင်ငံမှ ဆန်တန် ၁၀၀၂၃၉
ဒသမ ဂဝတန် ဝယ်ပြီး ဖြစ်သည်။

၁၉၇၆ ဇွန် ၁၀

လာမည့်နှစ်(၁၉၇၇)တွင် ဆန်စပါးတန်
၁၇၂၃၅၀၀၀ အထိ တိုးမြှင့်ထုတ်လုပ်
သွားရန်စီစဉ်ကြသည်။ ယခုနှစ်အတွက်

နှုန်းထက် ၅ ဒသမ နှစ်ရာခိုင်နှုန်း ထိုး
 သွားမည် ဖြစ်ပြီး၊ ယခုနှစ်တွင် တန်
 ၁၆၃၇၀၀၀ သို့ရောက်ရှိမည်။ ယခုကဲ့
 သို့ ဆန်စပါးနှစ်စဉ်တိုး၍ထွက်လာခြင်း
 မှာ အထူးသဖြင့် ရာသီ ၂ တွေ ကောင်း
 ခြင်း၊ စိုက်ကွင်း ကျယ်လာခြင်း၊ မြေ
 သြဇာ များလာခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။
 အင်ဒိုနီးရှားသည် နှစ်စဉ် ဆန်တန်ချိန်
 ၅ သိန်းကျော် တင်သွင်း ဝယ်ယူနေရ
 သည်ဟု အစိုးရက ကြေညာ၏။

၁၉၇၆ ဇွန် ၁၈

ရေနံသည် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံ၏ ပထမ
 အကြီးဆုံး နိုင်ငံခြားငွေရှာပေးနေသော
 ကုန်ဖြစ်ပြီး၊ ဒုတိယမှာ သစ် ဖြစ်သည်။
 ယခုနှစ်တွင် သစ် ကုမ ပေ ၇၂ သန်းမျှ
 ကို နိုင်ငံခြားသို့ တင်ပို့ရောင်းချမည်ဖြစ်
 ပြီး ဒေါ်လာ သန်း ၈၀၀ မှ သန်း
 ၁၀၀၀ အကြားရှိမည်ဟု သစ်တောဌာန
 မှ ပြောပြသည်။

၁၉၇၆ ဇွန် ၂၆

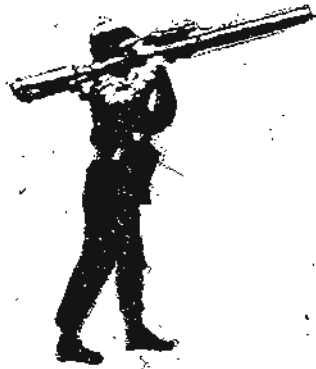
ဗီယက်နမ်စစ် ပြီးဆုံးပြီးနောက် အရှေ့
 တောင် အာရှ ဒေသ၌ စစ်အေးတိုက်ပွဲ
 သစ်တရပ် ပေါ်ထွန်း လာမှု အပေါ်
 စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်မိကြောင်းဖြင့် ဖော်ပြ

ရင်း အရှေ့တောင် အာရှ နိုင်ငံများ
 အသင်း (အေစီယင်) ဝန်ကြီး အဆင့်
 ၃ ရက်ကြာ အစည်းအဝေးသည် ယနေ့
 ပြီးဆုံးသွားသည်။

၁၉၇၆ ဇွန် ၂၉

ပေါ်တူဂီ ကိုလိုနီဟောင်း အရှေ့တီမော
 ကျွန်းကို အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံနှင့်ပူးပေါင်း
 ရန် တရားဝင် လက်ခံ လိုက်ပြီ ဖြစ်
 ကြောင်း ဖြင့် အင်ဒိုနီးရှား အစိုးရက
 ယနေ့ ကြေညာ၏။

x x x

အင်ဒိုနီးရှား ပထဝီ

အင်ဒိုနီးရှား သမ္မတနိုင်ငံသည် အရှေ့တောင် အာရှနိုင်ငံ တနိုင်ငံဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျွန်းစုအများဆုံး ပါဝင်ဖွဲ့စည်း ထားသော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ကျွန်းကြီး ကျွန်းငယ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော် ရှိသည့်အနက် ဂျာဗား၊ မဒဒရာ၊ စုမတြား၊ ကလီမင်တန် ခေါ် ဘိုနိုယို၊ စူလာဝေစိ ခေါ် စီလီဘီး၊ ဘာလီ၊ အနောက် အီရိယံ ခေါ် နယူးဂီနီ အနောက်ပိုင်းနှင့် မိုလူကတ် ကျွန်းတို့ သည် အဓိက ကျွန်းကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။

ဆူဟာတိုနှင့်အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေး

တည်နေရာ

အရှေ့ဖက်တွင် ပစိဖိတ် သမုဒ္ဒရာ၊ အနောက်ဖက်တွင် အိန္ဒိယ သမုဒ္ဒရာ၊ မြောက်ဖက်တွင် မလေးရှား ပြည်ထောင်စုနှင့် ဖိလိပိုင် နိုင်ငံ၊ တောင်ဖက်တွင် သြစတြေးလျတိုက်တို့ ရှိကြသည်။ မလေး ယား ကျွန်းဆွယ်မှ နယူးဂီနီ ကျွန်းအထိ ကျယ်ပြန့်သည်။ မြောက်လတ္တီတွဒ် ၆° နှင့် တောင်လတ္တီတွဒ် ၁၁° အကြား၊ အရှေ့ လောင်ဂျီတွဒ် ၉၅° နှင့် ၁၄၁° အကြား၌ တည်ရှိသည်။

မြေမျက်နှာပြင်

အင်ဒိုနီးရှား ကျွန်းစု ကြီး အတွင်း ရှိ ကျွန်းကြီးများ တလျှောက်တွင် တောင်တန်းကြီးများမှာ ကြောရီးကြီးများ သဖွယ် သွယ်တန်းလျက်ရှိသည်။ မီးတောင်များစွာရှိရာ စုမတြား ကျွန်း၌ပင် ၉၀ ခန့်ရှိသည်။ မကြာခဏ မြေလျှင်လှုပ်သည်။ ဘိုနိုယိုကျွန်းမှာ သစ်တောထူထပ်သည်။

အကျယ်အဝန်း

၈၇၅,၀၀၀ စတုရန်းမိုင် ကျယ်ဝန်းသည်။

ရာသီဥတု

အပူပိုင်း ဒေသ မုတ်သုန် ရာသီဥတုရှိသည်။ ပျမ်းမျှအပူချိန် ၆၈ ရင်ဟိုက် ဂရ (စင်တီဂရိတ် ၂၆°) ရှိသည်။ မိုးများသည် ဇူန် မှ စက်တင်ဘာ အထိသာ ခြောက်သွေ့ပြီး ကျန်လများတွင် စွတ် ရှိသည်။

လူဦးရေ

၁၉၆၄ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းအရ ၁၀၄,၀၀၀,၀၀၀ ရှိသည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် သန်းပေါင်း ၁၃၀ ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

မြို့တော်နှင့် မြို့ကြီးများ

ဂျပာတာ (ဂျပာဗားကျွန်းတွင် ရှိသည်) မြို့ကြီးများမှာ စုရာဘာယာ၊ ဘန်ဒေဂင်း၊ ဆီမာရင်း၊ ပလမ်ဘန်၊ မကဆာ၊ မာလန်နှင့် ဂျိုးဂျပာတာတို့ ဖြစ်သည်။

လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး

ဂျပာဗားကျွန်း၌ ဂျပာတာမြို့မှ အရှေ့ဖက် ဆူရာဘာယာမြို့အထိ မီးရထားလမ်းရှိသည်။ မြောက်ဖက်ဆီမာရင်းမြို့မှ တောင်ဖက် ဂျိုးဂျပာတာမြို့သို့ သွားသော မီးရထား လမ်းခွဲလည်းရှိသည်။ စုမကြား ကျွန်းတွင်ကား မိဒန်၊ ပါဒန်၊ ပလမ်ဘန် စသော မြို့များမှ ခွဲထွက်သော မီးရထား လမ်းတိုများသာရှိသည်။ ကျွန်းချင်း ကူးသန်းသော ပင်လယ်ရေကြောင်း လှုပ်ငန်းမှာ အစိုးရပိုင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်းငယ်များတွင် တောလမ်းခရီးနှင့် မြစ်ကြောင်းခရီးဖြင့်သာ သွားလာကြသည်။ ပြည်တွင်း ရေကြောင်းလှုပ်ငန်းများမှာ ပုဂ္ဂလိကပိုင်များ ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ပင်လယ်ကူးသင်္ဘော ၁၃ စင်းနှင့် ပြည်တွင်း ရေကြောင်း သင်္ဘော ၂၇၆ စင်းရှိသည်။ ပြည်တွင်း လေကြောင်း

ဆူဟာတို့နှင့်အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေး

ခရီးများကို ဂဠုဒါ အင်ဒိုနီးရှားလေကြောင်း ကုမ္ပဏီက ပျံသန်းပေးသည်။ လမ်းမကြီးများ မိုင်ပေါင်း ၄၉,၀၀၀ ကျော်ရှိသည်။

လူပျိုးနှင့် ဘာသာစကား

လူပျိုးပေါင်း ၁၃၀ ကျော်ရှိသည်။ ဘဟာစ အင်ဒိုနီးရှားစကားမှာ ရုံးသုံးဘာသာစကား ဖြစ်သည်။ ဒတ်ချ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ဂျပာဗား၊ ဆူဒန်၊ မဒူရာ အစရှိသော ဘာသာ စကားအမျိုးပေါင်း နှစ်ရာကျော်ကိုလည်း ပြောဆိုကြသည်။ အစွဲလမ်း ဘာသာဝင် ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းရှိပြီး ကျန် ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ခရစ်ယန်၊ ဟိန္ဒူနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြသည်။

အလံ

အနီနှင့် အဖြူ ထက်ဝက်စီ၊ ကန့်လန့်စင်း ခြယ်ထားသည်။ အထက်ပိုင်းမှာ အနီရောင်ဖြစ်သည်။

သွတ်လုပ်ရေးနေ့

ဩဂုတ်လ ၁၇-ရက်နေ့။

ကုလသမဂ္ဂဝင်သည့်နေ့

၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် စက်တင်ဘာ ၂၈ ရက်နေ့။ ၁၉၆၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလထဲတွင် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့မှနှုတ်ထွက်သည်ဟု ကြေညာ

ခွဲပြီး ၁၉၆၆ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ တွင် ပြန်လည် ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။

စီးပွားရေး

စိုက်ပျိုးရေး။ လူဦးရေ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်း မှာ စိုက်ပျိုးရေးကို လုပ်ကိုင်ကြသည်။ ဆန်စပါးကို အဓိကထား၍ စိုက်ပျိုးသည်။ သို့ရာတွင် ပြည်တွင်း စားသုံးမှု အတွက် မဖူလုံသဖြင့် ဆန်ကို နိုင်ငံခြားမှ မွှာယူတင်သွင်းရသည်။ ထို့ပြင် ပဲအမျိုးမျိုး၊ ပြောင်းပလောပိန်ဥနှင့် ကစွန်းဥစသည်တို့ကိုလည်း စားသုံးရန် စိုက်ပျိုးသေးသည်။ ရော်ဘာ၊ လက်ဖက်ခြောက်၊ ကာပီစေ့၊ ဆေးရွက်၊ ကြံနှင့် စင်ကိုနာခေါ် အဖျားဖြတ်ဆေးပင် အမြောက် အမြား စိုက်ပျိုးသည်။

ငွေကြေး

ရူပိယာ။ တရားဝင် လဲလှယ် နှုန်းမှာ စတာလင် ငွေတပေါင်လျှင် ၁၂၆ ရူပိယာဖြစ်သည်။ ခရီးသည်များ အတွက် လဲလှယ်နှုန်းမှာ စတာလင် တပေါင်လျှင် ၁၄၄၀ ရူပိယာ ဖြစ်သည်။ မေ့မိလဲလှယ်နှုန်းမှာ တပေါင်လျှင် ရူပိယာ သုံးထောင်မှ လေးထောင် အကြားတွင် ရှိသည်။

ထွက်ကုန်များ

ခါတ်ဆီ၊ အုန်းဆီ၊ သကြား၊ လျှော်မျှင်၊ ရော်ဘာ၊ ကွန်ဗိုက်တို့ မှာ အဓိကထွက်ကုန်များ ဖြစ်ကြသည်။

သိဖြူ၊ ရေနံ၊ ကျောက်မီးသွေး၊ အောက်ဆိုက်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ မင်ဂနိတ်၊ ဖော့စဖိတ်၊ နီကယ်၊ ကန့်စသော သတ္တုများနှင့် ကျွန်း၊ သစ်၊ အိတ်နီခေါ် သစ်မည်းတမျိုး၊ ပျဉ်းကတိုး၊ စန္ဒကူး၊ ကရမက်၊ စသော တောထွက်ပစ္စည်းများလည်း ထွက်သည်။ စက်မှုလုပ်ငန်း။ အင်ဒိုနီးရှား သမ္မတနိုင်ငံတွင် သဘာဝ ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းများမှ ကုန်ချော ထုတ်လုပ်သည့် လုပ်ငန်းများ အပြင်၊ ဓါတုဗေဒလုပ်ငန်းများ၊ အထည်အလိပ် စက်ရုံများ၊ စက္ကူ စက်ရုံများ၊ ဆပ်ပြာစက်ရုံများ၊ ဗျစ်စက်ရုံများ၊ သင်းတောကျင်း လုပ်ငန်းများ၊ ဂွတ်ဒီယီးယား တိုင်ယာလုပ်ငန်း၊ ရော်ဘာလုပ်ငန်းနှင့် မော်တော်ကားတပ်ဆင်သည့်စက်ရုံ စသည်တို့ရှိသည်။

ပညာရေး

အသက် ၆ နှစ်မှ ၁၂ နှစ်အထိ မူလတန်းပညာ မသင်မနေရ စနစ် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် မူလတန်းကျောင်းပေါင်း ၃၇,၀၁၃ ရှိသည်။ အနောက်အိရိယံမှ အပ ကျန်ဒေသများတွင် စာမတတ်သူ ပံပျောက်ရေးလုပ်ငန်း အောင်မြင်လျက် ရှိသည်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းပေါင်း ၂၆ ကျောင်းရှိသည်။

နောက်ခံသမိုင်း

အင်ဒိုနီးရှား ကျွန်းစုကို ယခင်က အရှေ့အင်ဒီး ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့သည်။ ရှေးခေတ် ဘီစီ ၂၀၀ ကျော်က ဒိန္နိယာ တောင်

ပိုင်းသား ဟိန္ဒူဘာသာဝင် ကုန်သည်များ ရောက်လာပြီး မြို့ပြ တည်ထောင်နေကြသည်။ ထို့နောက် အိန္ဒိယပြည် အရှေ့ဖက် ကမ်းခြေမှ ပလ္လဝါလူမျိုး များစွာတို့သည် စုမတြားနှင့် ဂျာဗားကျွန်းများသို့ ရောက်လာ၍ တိုင်းပြည်တည်ထောင်ကာ နေကြသည်။ ပလ္လဝါလူမျိုးတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းအရပ်၌ ဗုဒ္ဓဘာသာပြန့်ပွားထွန်းကားလာခဲ့သည်။

၇ ရာစုနှင့် ၈ ရာစုများတွင် စုမတြားကျွန်းသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ နိုင်ငံ ဖြစ်လာသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဂျာဗားကျွန်း၌ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်များက အုပ်စိုးနေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မင်းများက ဂျာဗားကျွန်း အနောက်ပိုင်းကို သိမ်းယူရရှိပြန်သဖြင့် ဂျာဗားကျွန်း အနောက်ပိုင်းသားတို့သည်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်လာကြသည်။

၁၆ ရာစုတွင် ပေါ်တူဂီများရောက်လာ၍ စီးပွားရေးနယ်ချဲ့ကြသည်။ မြိတ်သျှနှင့် ဒတ်ချ်တို့ကလည်း မြိတ်သျှအရှေ့အိန္ဒိယကုမ္ပဏီနှင့် ဒတ်ချ် အရှေ့ အိန္ဒိယ ကုမ္ပဏီများကို လာရောက်တည်ထောင်ကြသည်။ ၁၆၀၂ ခုနှစ်တွင် ဒတ်ချ်အရှေ့ အိန္ဒိယ ကုမ္ပဏီသည် အင်ဒိုနီးရှား ကျွန်းများကို သိမ်းပိုက်အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြသည်။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် ယင်းကုမ္ပဏီက ဒတ်ချ် အစိုးရလက်သို့ အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာကို လွှဲပြောင်းပေးခဲ့သည်။

ဂျာဗားကျွန်း အလယ်ပိုင်းတွင် အလွန်ကြီးမားသော 'ဟောရောဗုဓေါ' ခေါ် စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူ တည်ဆောက်ထားသည် မှာ ယခုတိုင် ထင်ရှား တည်ရှိနေသည်။ ယင်းစေတီတော်ကြီးသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ အဆောက်အဦများထဲတွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ ၁၂ ရာစုတိုင်အောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ နိုင်ငံတန်ခိုး ကြီးထွားခဲ့သည်။

၁၅ ရာစုတွင် ရှေးမဆူကပင် ရောက်ရှိနေသော အစ္စလမ်ဘာသာဝင်များ အင်အား ကြီးမားလာပြီး ဂျာဗား၊ စုမတြား၊ ဘိုနိုယို၊ စီလီဘီးနှင့် မိုလူကတ် ကျွန်းများကို သိမ်းပိုက်ကာ အစ္စလမ်ဘာသာကို နိုင်ငံတော်ဘာသာ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

BURMESE CLASSIC

မိုးငြမ်းကိုးကားသော စာအုပ်စာတမ်းများ

1. The Smiling General, President Soeharto of Indonesia; by O.G. Roeder, Gunung Agung Ltd, Djakarta 1969.
2. Nationalism and Revolution in Indonesia, by George McTurnan Kahin, Cornell University Press, New York 1955.
3. Indonesia, by Leslie Palmier, Thames and Hudson Ltd, London 1965.

ဆူဟာတ်တို့နှင့်အင်ဒိုနီးရှားတော်လှန်ရေး

၃၆၉

4. Indonesia A Profile by Jeanine S. Mintz, D. Van Nostrand Co. Inc. New York 1961.
5. Indonesian Communism A History, by Arnold C. Brackman, Frederick A. Praeger, New York 1963.
6. Suharto: The Leader Who Listens; Ruth Sheldon Knowles, Reader's Digest Feb. 1973.
7. South-East Asia by Stanley Karnow, Time-Life International 1967.
8. The Fall of Sukarno by Tarzie Vittachi, 1966.
9. Indonesian Upheaval by John Hughes.
10. Indonesia-Responsible Relationship by Peter D. Latuihamallo, Asia Focus 1972.
11. Signs of the Changing Times, Asian Business & Industry, Nov. 1972.
12. How Indonesia puts the pull in development by Dr. Emil Salim, Horizons Vol. XX 11 No. 7.
13. Address. of State by President Soeharto 1969. Department of Information, Republic of Indonesia.
14. Indonesia Today, July, Sept. Dec. 1974 and August 1975.
15. Times Magazines.
16. News Week Magazines.
17. Freedom for Political Prisoners in Indonesia, world Peace Council, Finland 1975.
18. The Working People's Daily 1966.

- 19. The Guardian Daily 1966.
- 20. The Communist Collapse in Indonesia; by A.C. Brackman.

- ၂၁။ ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံများ အမှတ် ၁၊ မြန်မာ့ ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ် ပါတီ၊ ပါတီစည်းရုံးရေး ဗဟိုကော်မတီ ဌာနချုပ် ၁၉၇၀ ဇွန်လ။
- ၂၂။ နိုင်ငံတကာရေးရာ သတင်းစဉ် ၁၉၆၈၊ ၁၉၇၄။
- ၂၃။ အင်ဒိုနီးရှား လစဉ် မဂ္ဂဇင်း ၁၉၆၅၊ ၁၉၆၆၊ ၁၉၆၇၊ ၁၉၇၂။
- ၂၄။ လူထု နေ့စဉ် သတင်းစာ ၁၉၆၆။
- ၂၅။ ရန်ကုန် နေ့စဉ် သတင်းစာ ၁၉၆၆။
- ၂၆။ လုပ်သားပြည်သူ့ နေ့စဉ် သတင်းစာ ၁၉၆၆။
- ၂၇။ ကြေးမုံ သတင်းစာ ၁၉၆၆။
- ၂၈။ ဟံသာဝတီ သတင်းစာ ၁၉၆၆။
- ၂၉။ ဗိုလ်တထောင် သတင်းစာ ၁၉၆၆။
- ၃၀။ မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာ ၁၉၆၆။

x x x

ဟောလီစုဒ် ရုပ်ရှင်လောကတွင်
 တိုးတိုးကြိတ်ကြိတ်
 လူမသိ သူမသိ ဖြစ်ပွားခဲ့သော အတွင်းရေးများ
 လူသတ်မှုများ
 လျှို့ဝှက်သိဖို့ တကယ့် ဖြစ်ရပ်များ
 ကမ္ဘာကျော် ဖြစ်ရပ်ထူးများကို
 တအံ့တဩ၊ ရင်တမမ၊ ဖတ်ကြရမည်။

ဟောလီစုဒ် ထိပ်သီး အရုပ်တော်ပုံ အတွင်းရေးများ

ပြင်ဦးလွင် သဇင်
 စုဆောင်း မြန်မာ ပြန်ဆိုသည်။

ခါတ်ပုံများ ပြေငြိမ်အာသာဖြင့်
 တဝကြီး ဖတ်ရှုကြရမည်။
 ရှေ့စင်ဆယ်တင်း စာပေတိုက်မှ
 နေ့စဉ် အင်အား ထွက်လာမည်။

www.burmeseclassic.com